

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

งานวิจัย

การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง
พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมอง
ของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551

ดร.ทรงยศ บัวเผื่อน

165142 AQ 0102364
- 7 พ.ค. 2557
335624

เริ่มบริการ

๒๙ ก.ค. 2557

ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ปีงบประมาณ 2555

อินน์ทนาการ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	10
คำถามนำวิจัย.....	10
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์การวิจัย	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	13
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต.....	26
แนวคิดเกี่ยวกับข่าวการเมืองและข่าวสารทางการเมือง.....	28
ทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย.....	65
การนำเสนอข้อมูลการวิจัย.....	65
บทที่ 4 ความชอบธรรมทางการเมืองที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์.....	67
• ผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้ง.....	68
• ผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม.....	70
• ผู้นำทางการเมืองจะต้องทำตามกฎหมาย.....	73
• ผู้นำทางการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์.....	76

สารบัญ

เนื้อหา

หน้า

- ลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอ
ผ่านทางหนังสือพิมพ์..... 78
- ความสามารถในการปกครอง.....101
 - การจัดการปัญหาความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร.....100
 - แก้ไขปัญหาล้มเหลว.....102
 - ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ.....104
 - การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ.....108
 - บริหารงานเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพ.....110
 - พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่เชื่อมั่นเศรษฐกิจพอเพียง.....126
 - ผู้บริหารเบงก์ชาติวางนโยบายผิดพลาด.....130
 - การแก้ไขปัญหาการเมือง.....132
 - รัฐบาลด้อยประสิทธิภาพ.....132
 - รัฐบาลไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง.....164
 - รัฐบาลขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร.....166
 - การแก้ไขปัญหายาเสพติด.....171
 - แก้ไขปัญหาไม่ได้ผล.....171
 - การแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.....172
 - แก้ไขปัญหาล้มเหลว.....172
 - นายกฯไม่ควรพูดว่าแก้ไขปัญหาไม่ได้.....181
 - การประชาสัมพันธ์ไม่มีประสิทธิภาพ.....182
- พฤติกรรมทางการเมือง.....186
 - การอนุมัติเงินประจำตำแหน่งขององคมนตรี รัฐบุรุษ.....186
 - ผลประโยชน์ทับซ้อน.....186
 - การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิสร้างบ้านพักตากอากาศ
บนเขายายเที่ยงบนเขายายเที่ยง.....187
 - ปฐมเหตุคือบ้านพักบนเขายายเที่ยง.....188
 - ถูกวิจารณ์ว่านายกฯและ ครม.บางคนมีผลประโยชน์ทับซ้อน.....189

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
○ ป.ป.ช. ถูกวิจารณ์ว่า 2 มาตรฐาน.....	191
○ นายกฯเบี่ยงเบนประเด็น.....	195
○ ถูกวิจารณ์ว่าจริยธรรมบกพร่อง.....	196
○ ผิด พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ.....	199
○ บุญเกंहาด บารมีหาย.....	202
➤ การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์.....	205
● การปฏิเสธ.....	205
○ พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธว่าไม่เคยพูดว่า น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เคยชวนให้ทำรัฐประหาร	206
○ พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ดิน.....	207
● การหลีกเลี่ยงตอบคำถาม.....	210
○ พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน.....	210
○ พล.อ.สุรยุทธ์ เลี่ยงตอบคำถามผู้สื่อข่าว.....	212
○ พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ ینگสงบสยบความเคลื่อนไหว.....	217
● การขออภัย.....	219
○ นายกฯขออภัยผู้นำศาสนาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.....	219
● การอ้างเหตุผลแก้ตัว.....	222
○ พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าเป็นคนธรรมดา.....	222
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย	224
● อภิปรายผลการวิจัย.....	238
● ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	241
● รายการอ้างอิง.....	243

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	15
2.2	แสดงองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการกำหนดวาระสังคม	52
4.1	แสดงองค์ประกอบของความชอบธรรมทางการเมืองที่ได้จากการศึกษา	67
4.2	แสดงลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ได้จากการศึกษา	79
4.3	แสดงองค์ประกอบประเด็นการจัดการกับการวางระเบิด 9 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร	102
4.4	แสดงองค์ประกอบการจัดการกับปัญหาเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์	109
4.5	แสดงองค์ประกอบในการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์	132
4.6	แสดงองค์ประกอบในการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์	172
4.7	แสดงองค์ประกอบในการแก้ไขปัญหาการซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ บนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์	187
4.8	แสดงการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์	205

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง "การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551" ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.การรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมือง 2.เพื่อศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาจากเอกสารหนังสือพิมพ์ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้เลือกหนังสือพิมพ์ไทยรายวันที่น่าเสนอข่าวหน้า 2 ชื่อฉบับ ได้แก่ มติชนรายวันและผู้จัดการรายวัน ที่นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางการเมือง การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ โดยมีหน่วยในการวิเคราะห์คือ คำ ข้อความ วลี ประโยค ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ การรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางการเมือง และการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดังนี้

1. การรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แบ่งออกเป็น

1.1 ประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พบว่าผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้ง จะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม มีวิสัยทัศน์และต้องยึดถือกฎหมายเป็นที่ตั้ง ไม่ทำผิดกฎหมายเสียเอง ประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สรุปได้ว่า มีลักษณะเด่นคือ อ่อนน้อมถ่อมตน จงรักภักดี มีความรู้ มีประสบการณ์ เศรษฐศาสตร์ มีคุณธรรม สมณะ เป็นนายทหารอาชีพ ชื่อสัตย์สุจริต สุขุมรอบคอบ อดทน สู้งาน จริงจัง รักษาคำพูด และไม่นิยมความรุนแรง ประเด็นการจัดการกับเหตุวาระระเบิด 9 แห่งในกรุงเทพมหานครในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 สู้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 สรุปได้ว่าล้มเหลวในการแก้ไขปัญหา จับตัวคนร้ายไม่ได้และขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สรุปได้ว่าบริหารงานเศรษฐกิจล้มเหลว ไม่เชื่อมั่นในเศรษฐกิจพอเพียงและแบ่งกัชาติวางนโยบายผิดพลาด ประเด็น การแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สรุปได้ว่า บริหารงานด้อยประสิทธิภาพ ไม่ใส่ใจชนชั้นล่างและขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร

ประเด็นการแก้ไขปัญหาเสพติด สรุปได้ว่า แก้ไขปัญหาไม่ได้ผล นายกฯไม่ควรพูดว่าเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้และขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

1.2 ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางการเมือง ประกอบด้วย การอนุมัติขึ้นเงินประจำตำแหน่งองคมนตรี รัฐบุรุษและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สรุปได้ว่า เรื่องดังกล่าวได้ถูกพิจารณาว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน ประเด็นการซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักตากอากาศบนเขาเยี่ยง จังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ว่า ประกอบด้วย ปฐมเหตุคดีเขายายเที่ยง รัฐบาลถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน ป.ป.ช.ถูกวิจารณ์ว่า ปฏิบัติงาน 2 มาตรฐาน โดยให้ความช่วยเหลือนายกรัฐมนตรีเพียงคนเดียว ส่วนประชาชนที่มีความผิดเหมือนกันกลับถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐจับดำเนินคดี นายกรัฐมนตรีเบี่ยงเบนประเด็นเพราะไม่ต้องการตอบคำถามผู้สื่อข่าวเรื่องเขายายเที่ยง ถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ เพราะทำผิดพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นทำให้บุญเก๋าคัด บารมีหาย

2. การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สรุปได้ว่า มีการจัดการข่าวสารในประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 การจัดการประเด็นการปฏิเสธ ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธว่าตนเองไม่เคยพูดว่า น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เคยชวนให้ทำปฏิวัติสมัยที่ตนเองเป็นผู้บัญชาการทหารบก และปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ดิน

2.2 การจัดการประเด็นการตอบคำถาม ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทนในสภาผู้แทนราษฎรและหลีกเลี่ยงการตอบคำถามผู้สื่อข่าวทั้งในสภาผู้แทนราษฎรและนอกห้องประชุมสภา นอกจากนี้ พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ใช้กลยุทธ์นั่งสงบสยบความเคลื่อนไหว

2.3 การจัดการประเด็นเรื่องการขออภัย ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวคำขอโทษประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การกระทำดังกล่าวนี้มีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

2.4 การจัดการประเด็นการอ้างเหตุผลแก้ตัว ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าตนเองเป็นเพียงคนธรรมดา

News Reporting and News Management on the Issue of Righteousness in Political Behaviors of a Head of the Government: A Case Study of General Surayut Chulanont from the Perspectives of the Thai daily Newspaper from 2549 to 2551 B.E.

Abstract

This qualitative research, through newspaper-documenting research method, aimed to examine political news coverage of the newspaper relating to General Surayut Chulanont on the issues of the righteousness in politics, capabilities in ruling, personalities and behaviors in politics, and to study the handling of political news of General Surayut Chulanont on the issues of the righteousness in politics, capabilities in ruling, personalities and behaviors in politics which surfaced on the newspaper.

The results can be concluded as follow. On the issues of political righteousness, the newspaper criticized that a government head in the democracy system must come from an election in order to have righteousness, and has good governance. The head of state must have righteousness in politics, adhere to the law and order, and have good vision, without committing corruption, 1. A Leader must be from an election 2. Political leader must use power morally 3. Political Leader must not violate the law 4. A Leader must have visions

Outstanding Characters of General Surayut Chulanont Present in the Newspapers are includes Modest, loyal, diligent, generous, honest, thoughtful, patient, non-violent, professional soldier, unambitious, moral, religious, experienced, trustworthy

Ruling Capabilities and Performance : From the study on the issue of ruling capabilities and performance of General Surayut Chulanont, four sub issues were found in the news reports of newspaper include 1. The Handling of Unrest problems in Bangkok. The result are 1) General Surayut failed to solve the problem and 2) General Surayut lacked efficiency in communication.

Columnists criticized that the way General Surayut tackled economic problems in three matters: failure in managing the economy, cause of economic slow-down, and obsessing in corruption, disbelief of sufficiency economy, doing what should not have been done, emergence of social problems, Bank of Thailand had wrong policy.

From the analysis on the issue of solving political problems, Matichon Daily and Manager Daily criticized that General Surayut lacked three elements that are efficiency, dexterity in communication, and to not pay attention to the grassroots. From the analysis of the issue of solving the problems in the three southern provinces, Matichon Daily and Manager Daily reported that there were three issues related to the failures of problem solving: coming to naught, the prime minister should have not said about the failure, and the lack of public relation

On the issue of handling of political news of General Surayut, newspapers criticized that retorted the critiques. He hurled back at the people who scrutinized him. General Surayut should not have verbally counterattacked. He avoided using silence to win over others. General Surayut apologized to the Islamic leaders because he knew that they would forgive him, which brought both agreement and disagreement from the media. General Surayut claimed that he did not violate the law in casing of owning untitled land on the Kao Yai Tieng Hill, and close-associates protected him.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งย่อมจะมีความชอบธรรมทางการเมืองมากกว่ารัฐบาลที่ใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจ ความชอบธรรมทางการเมืองเกิดจากความยินยอมพร้อมใจกัน (Popular Consent) จากคนส่วนใหญ่ในสังคมที่ให้การยอมรับผู้นำทางการเมืองว่าบุคคลนั้นเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองตามกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ใช้อำนาจทางการเมืองได้เหมาะสมและเกิดอรรถประโยชน์ต่อคนในสังคมอย่างแท้จริง ความชอบธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยเกิดขึ้นบนพื้นฐานของการมีกลไกทางการเมืองที่มีหลักประกันว่าการใช้อำนาจปกครองของรัฐบาลจะต้องถูกตรวจสอบและถ่วงดุลเพื่อให้ใช้อำนาจอย่างเหมาะสมที่ตรงกับความต้องการของประชาชนและผลประโยชน์สาธารณะ รัฐบาลจะต้องดำเนินกระบวนการทางการเมืองภายใต้กฎเกณฑ์การใช้อำนาจของระบบการเมือง (Rules of Power) ตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด

คุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยคือ การกำหนดให้ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบต่อประชาชน ผู้ปกครองจะต้องมาจากการเลือกตั้งและมีตำแหน่งทางการเมืองตามวาระที่สมควรตามแบบแผนสากล เมื่อได้ทำหน้าที่ครบตามวาระแล้วจะต้องมีการเลือกตั้งกันใหม่ โดยนัยนี้การเลือกตั้งและการอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองตามวาระจึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ให้นักการเมืองต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนเพราะหากปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย ประชาชนผู้เลือกตั้งก็สามารถเลือกบุคคลอื่นเข้ามาแทนที่ได้ (สมบัติ จันทรวงศ์, 2549, น.3)

ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าหากสื่อมวลชนนำเสนอพฤติกรรมที่เสื่อมเสียของนักการเมืองคนใดก็มักจะทำให้นักการเมืองคนนั้นได้รับความเชื่อถือจากสาธารณชนลดน้อยลงที่ผ่านมาสื่อมวลชนรายงานข่าวความอื้อฉาวของนักการเมืองอย่างต่อเนื่อง เช่น ข่าวนักการเมืองฉ้อราษฎร์บังหลวง ข่าวคนในครอบครัวของนักการเมืองคุกคามประชาชน ข่าวเรื่องอื้อฉาวทางเพศของนักการเมือง ฯลฯ พฤติกรรมอื้อฉาวเหล่านี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธา นักการเมืองดังเช่น กรณีของนาย บิล คลินตัน อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่ถูกสื่อมวลชนโจมตีกรณีมีสัมพันธ์ทางเพศกับนางสาวโมนิกา ลูวินสกี พนักงานหญิงฝึกงานประจำทำเนียบขาวหรือกรณีที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวการมีลูกนอกสมรสของนาย อาร์โนลด์ ชวาร์เซเน็กเกอร์ อดีตผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้งสองกรณีนี้มีผลทำให้ชาวอเมริกันเชื่อถือศรัทธาผู้นำของตนลดน้อยลง

เมื่อเกิดเรื่องอื้อฉาวขึ้น นักการเมืองมีโอกาสจัดการกับ "ความจริง" และแสวงหาการยอมรับจากประชาชน (Credit Claiming) ซึ่งต้องให้คำอธิบายหรือข้อแก้ตัวที่ประชาชนยอมรับได้ โดยเฉพาะข่าวอื้อฉาวทางการเมืองที่สื่อมวลชนนำเสนอซึ่งส่วนใหญ่สื่อไม่ได้วิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบ การที่นักการเมืองแสวงหาแต่ความชอบและบอกรัดความรับผิดชอบโดยไม่สนใจความถูกต้องหรือ "ความจริง" ที่เกิดขึ้นกลายเป็นพฤติกรรมที่นักการเมืองแทบทุกคนปฏิบัติได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องพะวงว่าสาธารณชนจะจับได้ไล่ทัน แม้แต่เรื่องอื้อฉาวที่สื่อมวลชนสนใจติดตามรายงานข่าวอย่างต่อเนื่องก็ตาม นักการเมืองก็ยังสามารถเอาตัวรอดและหลบเลี่ยงความรับผิดชอบได้แทบทุกครั้งไป (สมบัติ จันทรวงศ์, 2549, น.5)

กรณีที่นักการเมืองตกเป็นข่าวอื้อฉาว ถึงแม้ว่าจะตกเป็นเป้าโจมตีจากฝ่ายตรงข้ามก็ตาม แต่ในทางปฏิบัตินั้นพวกเขาเพียงเผชิญกับสื่อมวลชนเป็นหลัก เพราะฉะนั้นการหลบเลี่ยงจึงมักถูกนำเข้ามาใช้เป็นทางออกแทบทุกครั้งไป นักการเมืองอาจใช้วิธีเลี่ยงไม่ยอมพบนักข่าวหรืออาจจะให้คำตอบที่ไม่ตรงประเด็น บ้างก็ไม่ตอบโต้ข้อกล่าวหา บ้างก็ตอบปฏิเสธด้วยข้ออ้างต่าง ๆ นานา ในบางครั้งนักการเมืองอาจจะยอมรับในข้อกล่าวหาโดยอธิบายว่าผลลัพธ์ที่ก่อขึ้นนั้นไม่ได้ร้ายแรงอย่างที่ถูกลกล่าวหา วิธีการที่นักการเมืองไทยมักใช้ในการหลบหลีกกันคือ การไม่ยอมตอบคำถาม การตอบคำถามที่ไม่ตรงประเด็นทำให้สาธารณชนได้คำตอบที่ไม่สมบูรณ์ การมุ่งเน้นโจมตีผู้กล่าวหาเพื่อ discredit (Discredit) ทั้งการใช้คำอุปสรรค คำที่วิจิตร การอ้างพยานหลักฐาน วิธีการเหล่านี้เป็นสิ่งที่สาธารณชนควรรู้เท่าทันกลวิธีการหลีกเลี่ยงความจริงของนักการเมือง การรู้เท่าทันจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสื่อมวลชนเรียนรู้กลยุทธการตั้งคำถามให้ตรงประเด็นมากกว่านี้ เพื่อไม่ให้นักการเมืองยักย้ายถ่ายเทความจริงได้ (สมบัติ จันทรวงศ์, 2549, น.45)

การรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนจึงมีความจำเป็นต่อการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ข่าวสารเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาแนวคิดประชาธิปไตยให้กับคนในสังคม หนังสือพิมพ์ไทยรายวันทุกฉบับนำเสนอข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำทุกวันเพราะเป็นข้อมูลที่รัฐบาลจำเป็นต้องแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับรู้และเป็นสิทธิของประชาชนที่สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐ เนื่องจากในสังคมประชาธิปไตยประชาชนจำเป็นต้องรู้ว่ารัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่เพื่อร่วมกันตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ข่าวสารทางการเมืองจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรัฐบาลที่ส่งสารมายังประชาชนและความเคลื่อนไหวของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล เช่น ข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งพรรคการเมืองและการเคลื่อนไหวของสมาชิกพรรคการเมือง ข่าวสารเกี่ยวกับการชุมนุมประท้วงของประชาชน เป็นต้น

บุคลากรที่ทำหน้าที่สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ สื่อมวลชนซึ่งมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงโดยคัดเลือกและกลั่นกรองข่าวสารนำเสนอต่อสาธารณชน เป็นผู้ยืนอยู่ตรงกลางระหว่างเหตุการณ์ทางการเมืองกับประชาชนผู้บริโภคข่าวสาร เป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในฐานะเป็นผู้ปกครองโดยรายงานต่อประชาชนในฐานะผู้ถูกปกครอง ตามบทบาทนี้ สื่อมวลชนในสังคมเสรีประชาธิปไตยต้องพิจารณาว่าเหตุการณ์ใดที่มีคุณค่ามากพอที่ควรจะนำเสนอให้ประชาชนได้รับรู้ การทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลเป็นการทำหน้าที่เป็นหูเป็นตาแทนประชาชนผู้เป็นเจ้าของอธิปไตย ซึ่งในเชิงปรัชญาวิชาชีพอวารสารศาสตร์เรียกว่าการแสดงบทบาทในฐานะ “สุนัขเฝ้ายาม” หรือเรียกว่า “สุนัขเฝ้าบ้าน” (Watchdog) เป็นการทำหน้าที่ระแวดระวังภัย (Surveillance) ให้กับสมาชิกในสังคม (บุพผา เมฆศรีทองคำ, 2545, น.1)

ในความเป็นจริงนั้น มีเหตุการณ์จำนวนมากเกิดขึ้นในสังคม เหตุการณ์ใดที่ถูกนำเสนอหยิบยกขึ้นมาเป็นข่าวสำคัญและถูกนำเสนออย่างต่อเนื่องเหตุการณ์นั้นก็กลายเป็นเรื่องสำคัญ เพราะประชาชนผู้รับข่าวสารจะเข้าใจว่าเรื่องที่สื่อมวลชนนำเสนอเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งที่จริงนั้นบางเหตุการณ์ที่สื่อมวลชนนำเสนอไม่มีความสำคัญมากนัก ข่าวสารเกี่ยวกับนักการเมืองบางแง่มุมที่สื่อมวลชนนำเสนออาจเป็นข่าวสารที่ไม่มีความสำคัญ ไม่มีคุณค่าข่าวมากพอแต่ถูกนำเสนอผ่านสื่อมวลชนและมีผลต่อทิศทางการรับรู้ของประชาชน

คาล ด้อยซ์ (Karl Deutsch) ระบุว่าสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในระบบประชาธิปไตยเปรียบเสมือนเส้นประสาทของระบบการเมือง ถ้าหากปราศจากข่าวการเมืองจะทำให้ประชาชนไม่ได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิดทางการเมือง (บุญเลิศ ศุภดิถก, วารสารสื่อมวลชนปริทัศน์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 7 มีนาคม 2530, น.5) สอดรับกับ ไบรอัน แม็คแนร์ (Brian McNair, อ้างถึงใน นุสรีย์ ยี่หะ, 2550, น.191) กล่าวถึงบทบาททางการเมืองของสื่อมวลชนในสังคมประชาธิปไตยพอสรุปได้ ดังนี้

1. บทบาทการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับรู้ว่าเป็นช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ใดขึ้นบ้างในสังคม สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่ตรวจตรา (Surveillance) หรือเรียกว่าการแจ้งเหตุ (Monitoring)
2. บทบาทการให้การศึกษาแก่ประชาชน เป็นการใช้อำนาจของสื่อมวลชนให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดประชาธิปไตย
3. บทบาทการเสนอประเด็นทางด้านนโยบายเพื่อให้มีการถกเถียงอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทางการเมืองหรือแสดงความคิดเห็นสาธารณะโดยเฉพาะการเปิดโอกาสต่อความคิดเห็นที่แตกต่างและหลากหลายตามหลักประชาธิปไตย

4.บทบาทการตรวจสอบรัฐบาลและสถาบันทางการเมืองให้ดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากสังคม

5.บทบาทเป็นช่องทางในการสนับสนุนความคิดเห็นทางการเมือง ในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในเรื่องราวที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง เนื่องจากประชาชนมีจำนวนมาก หลากหลาย และมักไม่ค่อยได้แสดงบทบาทนี้เท่าใดนัก สื่อมวลชนซึ่งมีฐานะเป็นองค์กรเผยแพร่ข่าวสารจึงได้เข้ามามีบทบาทการแสดงความคิดเห็นแทนประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อมวลชนเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลในฐานะผู้บริหารประเทศ ทั้งในรูปแบบของบทความ สารคดี บทบรรณาธิการ บทวิจารณ์ ฯลฯ หรือแม้แต่พรรคการเมืองต่างต้องการใช้สื่อมวลชนเป็นช่องทางในการนำเสนอนโยบายของพรรคและความคิดเห็นของนักการเมืองให้ประชาชนรับรู้

คำกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับคำกล่าวของนักหนังสือพิมพ์อาวุโสเจ้าของนามปากกา "ศรีบูรพา" หรือ กุหลาบ สายประดิษฐ์ ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นนักหนังสือพิมพ์ตัวอย่างในแวดวงหนังสือพิมพ์ซึ่งได้กล่าวถึงบทบาทของนักหนังสือพิมพ์ไว้ในหนังสือ "การหนังสือพิมพ์ของฉัน" มีข้อความว่า

"หนังสือพิมพ์และผู้ทำหนังสือพิมพ์ต้องรักเกียรติและศักดิ์ต่อหน้าที่ของตน จะต้องไม่นำเสนอข่าวหรือความเห็นอันประกอบด้วยอคติคือจะต้องไม่จงใจทำอะไรผิดไปจากความจริงโดยที่รู้อยู่แก่ใจและทำได้ทางหนังสือพิมพ์นั้นนับว่าเป็นความชั่วร้ายอย่างที่สุดเพราะจะทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจผิด รัฐบาลจะอาศัยใช้หนังสือพิมพ์นั้นเป็นเครื่องส่องสาธารณมตาก็ไม่ได้ รัฐบาลก็จะเป็นเหมือนคนตาบอด หนังสือพิมพ์จึงมีส่วนสำคัญในการสร้างความพัฒนาสถาพรให้แก่ระบอบประชาธิปไตยตราบเท่าที่หนังสือพิมพ์ได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตนและไม่ละเลยหน้าที่ของตน" (สุชาติ สวัสดิ์ศรี, 2549 อ้างถึงในบุญอยู่ ขอพระประเสริฐ, 2551, น.4)

ข้อความดังกล่าวข้างต้น กุหลาบ สายประดิษฐ์ ได้กล่าวไว้เป็นเวลานานหลายสิบปีแล้ว ถึงแม้ว่ากาลเวลาจะผ่านไปและเป็นการกล่าวถึงเฉพาะหนังสือพิมพ์ก็ตามที่แต่หลักการดังกล่าวยังคงเป็นอุดมการณ์พื้นฐานที่สะท้อนถึงปรัชญาและวิชาชีพสื่อมวลชนประเภทอื่นด้วย ในการวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาข้อถกเถียงเรื่องความชอบธรรมทางการเมือง การจัดการข่าวสารและพฤติกรรมทางการเมืองของพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงานและประวัติทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เกิดที่จังหวัดเพชรบุรี เป็นบุตรของพันโทโพยม จุลานนท์ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสูงระดับแกนนำของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (เป็นที่รู้จักกันในนาม “สหายคำตัน”) สมรสกับพันเอกหญิงท่านผู้หญิงจิตรวดี จุลานนท์ (สันต์ทเวช) มีบุตรชาย 3 คน คือ ร้อยเอกนนท์ จุลานนท์ นายสันต์ จุลานนท์ และนายจุล จุลานนท์

พล.อ.สุรยุทธ์สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยก่อนเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร รุ่น 1 และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่น 12 (พุทธศักราช 2508) เริ่มรับราชการในยศร้อยตรีในปีนั้น จากนั้นได้เดินทางไปศึกษาต่อหลักสูตรเสนาธิการทหารบกที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและทำงานในหน่วยรบต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ในขณะที่บิดาของตนเองยังเป็นแกนนำของพรรคคอมมิวนิสต์ในขณะนั้น

พุทธศักราช 2521-2531 พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งขณะนั้นติดยศ “พันเอก” เป็นนายทหารคนสนิทของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีต่อมาในปีพุทธศักราช 2535 ในสมัยที่พลเอกสุจินดา คราประยูร เป็นนายกรัฐมนตรี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง “พลโท” ในเดือนเมษายน พุทธศักราช 2535 ในช่วงเวลานั้นมีประชาชนจำนวนมากชุมนุมประท้วงกดดันให้ พล.อ.สุจินดาลาออกจากตำแหน่งผู้นำประเทศไทย พล.ท.สุรยุทธ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรีในขณะนั้น ได้เป็นผู้นำกองกำลังทหารเข้าสลายการชุมนุมของประชาชนบริเวณโรงแรมรัตนโกสินทร์ซึ่งเป็นบริเวณที่มีผู้ชุมนุมเสียชีวิตมากที่สุด

จากการปฏิบัติหน้าที่สนองภารกิจของกองทัพอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ได้รับรางวัลเกียรติยศจักรดาวจากโรงเรียนเตรียมทหาร สาขาบริหารปกครองและสร้างสรรค์ความมั่นคงของชาติ ต่อมาในวันที่ 3 ตุลาคม พุทธศักราช 2537 พล.ท.สุรยุทธ์เข้าดำรงตำแหน่งแม่ทัพภาคที่ 2 มีหน้าที่ดูแลสถานการณ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมดโดยเฉพาะการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันเขตแดนด้านกัมพูชา ทำให้ประชาชนบริเวณแนวชายแดนดำรงชีวิตอย่างปกติสุข ไม่ปรากฏการรุกร้าของกองกำลังต่างชาติ

นอกจากนี้ยังมีบทบาทพัฒนาประเทศอีกมากมาย เช่น การจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่โดยมีเป้าหมายเพื่ออนุรักษ์สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของเขาใหญ่ การช่วยเหลือราษฎรไทยเชื้อสายไซ่ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การผลักดันโครงการ “พิทักษ์ป่า รักษาชีวิต” อันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ เมื่อปฏิบัติภารกิจเสร็จสิ้นในปีพุทธศักราช 2540 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานยศ “พลเอก” ให้โดยให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษากองทัพบกเมื่อวันที่ 1 เมษายน

พุทธศักราช 2540 และดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษกองทัพบกเมื่อวันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2541 อีกด้วย

เมื่อนายชวน หลีกภัย ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งให้ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2541 จากนั้นได้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดในปีพุทธศักราช 2545 จนถึงวันที่ 30 กันยายน พุทธศักราช 2546 พล.อ.สุรยุทธ์ได้วางแผนไว้ว่าจะอุปสมบทและออกธุดงค์ไปในภาคอีสาน แต่ทว่ายังไม่ได้ทันเข้าอุปสมบทดังที่ตั้งใจไว้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งองคมนตรีในปีพุทธศักราช 2546 หลังจากดำรงตำแหน่งองคมนตรีได้ระยะหนึ่งจึงขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตลาอุปสมบทเป็นเวลา 1 พรรษา ณ วัดป่าแห่งหนึ่งในภาคอีสาน

วันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 พล.อ. สนธิ บุญยรัตกลิน หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ได้ยึดอำนาจการบริหารประเทศจากพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและได้ขอให้ พล.อ.สุรยุทธ์เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีโดยที่พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2549 รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ประกอบไปด้วยรัฐมนตรีที่เป็นผู้สูงอายุและข้าราชการประจำที่เกษียณอายุแล้วจำนวนมาก สื่อมวลชนจึงตั้งฉายาให้ว่า “รัฐบาลชิงแก่” และโดยที่นายกรัฐมนตรีเองที่ถูกมองว่ามุ่งเน้นการรักษาคุณธรรม จริยธรรม ในขณะที่เดียวกันก็ทำงานเชิงซ้ำทำให้ได้รับการตั้งฉายาจากนายธีรยุทธ บุญมี อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าเป็น “ฤาษีเลี้ยงเต่า”

รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นรัฐบาลที่มาจากรัฐประหารซึ่งเป็นอำนาจนอกระบบการเมือง พล.อ.สุรยุทธ์เป็นนายทหารที่ไม่นิยมการรัฐประหารแต่รัฐประหารครั้งหลังสุดก็ผลักดันให้ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นอกจากถูกสังคมนิยมวิพากษ์วิจารณ์จากการรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มาจากการยึดอำนาจแล้ว ยังถูกคนในสังคมและสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ถึงความบกพร่องทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีการบุกรุกป่าสงวนและการคอร์ปชั่นอีกด้วย โดยเฉพาะการวิจารณ์กรณีการครอบครองพื้นที่ป่าสงวนเขายายเที่ยงในจังหวัดนครราชสีมาซึ่งขัดต่อกฎหมายพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

ในอดีตเมื่อกองทัพนำกำลังทหารเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลสำเร็จ มักจะแต่งตั้ง “พลเรือน” ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สาธารณชนมีภาพลักษณ์ต่อการยึดอำนาจที่อ่อนเบาลง พลเรือนที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหลังรัฐประหาร ประกอบด้วย

นายพจน์ สารสิน ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2500 จากการรัฐประหารเมื่อวันจันทร์ที่ 16 กันยายน ปีเดียวกัน โดย พล.อ. สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เข้ายึดอำนาจ

จากรัฐบาล จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ซึ่งนายพจน์ สารสิน มีภารกิจสำคัญคือ จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้บริสุทธิ์ยุติธรรม เมื่อดำเนินการกิจดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงประกาศลาออกจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2501

นายธานินทร์ กรัยวิเชียร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 จากรัฐประหารวันที่ 6 ตุลาคม ปีเดียวกัน โดยพลเรือเอกสัจด์ ชลช้อย เข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี สื่อมวลชนตั้งฉายาให้รัฐมนตรีของนายธานินทร์ว่า “รัฐบาลหอย” ซึ่งเป็นคำอุปมาเปรียบเทียบกับรัฐบาลที่เหมือนหอยอยู่ในเปลือกโดยมีนัยถึงรัฐบาลที่มีคณะนายทหารคอยให้ความคุ้มกันปกป้องอยู่

นายธานินทร์บริหารประเทศไทยมาจนถึงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 ก็ถูกคณะนายทหารกลุ่มเดิมนำโดย พล.อ.สัจด์ ชลช้อย กระทำรัฐประหารอีกครั้งหนึ่งโดยอ้างว่าการบริหารงานของรัฐบาลนายธานินทร์ไม่สามารถแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศไทยได้ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีการปิดกั้นเสรีภาพทางความคิดเห็นของประชาชน ทำให้นายธานินทร์พ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หลังจากนั้นนายธานินทร์ได้เข้ารับตำแหน่งเลขาธิการคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่ยึดอำนาจจากตนเอง ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งองคมนตรีมาจนถึงปัจจุบัน

นายอานันท์ ปันยารชุน ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (ครั้งที่ 1) เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พุทธศักราช 2534 ถึงวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 จากรัฐประหารเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2534 เรียกกันทั่วไปว่า “เหตุการณ์ รสช” โดยบุคคลกลุ่มหนึ่งที่เรียกตนเองว่า “คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ” (รสช.) ประกอบด้วย พล.อ.สุจินดา คราประยูร ผู้บัญชาการทหารบก พล.อ.อริสระพงษ์ หนูนภักดี รองผู้บัญชาการทหารบก และ พล.อ.อ.เกษตรโรจนินิล ผู้บัญชาการทหารอากาศ ได้ร่วมกันใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น

ถึงแม้ว่านายอานันท์ ปันยารชุน จะเป็นนายกรัฐมนตรีที่มาจากจากรัฐประหาร แต่จากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นายอานันท์ได้ดำเนินนโยบายการบริหารบ้านเมืองเป็นเอกเทศ ไม่ยอมอยู่ภายใต้คำสั่งของคณะ รสช. ทำให้รัฐบาลได้รับเสียงชื่นชมจากประชาชนและได้รับการยอมรับจากต่างประเทศ สื่อมวลชนประจำทำเนียบรัฐบาลได้ตั้งฉายาให้กับรัฐบาลนายอานันท์ว่า “รัฐบาลโปร่งใส” ซึ่งมาจากการบริหารประเทศที่เน้น “ความโปร่งใส” และสามารถตรวจสอบได้ในขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นายอานันท์ได้ผลักดันกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนออกมาหลายฉบับ เช่น กฎหมายการเปลี่ยนแปลงสัญญาสัมปทานโทรศัพท์เพื่อให้สาธารณชนได้รับประโยชน์มากขึ้น กฎหมายการร่วมงานระหว่างรัฐกับเอกชนเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ได้รับสัมปทานเอารัด

เอาเปรียบผู้บริโภคมามากเกินไปกฎหมายการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ที่เป็นอิสระจากอำนาจรัฐ (ไอทีวี) เป็นต้นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้รัฐบาลนายอานันท์ได้รับการยอมรับจากประชาชนคือการนำเอาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีภาพลักษณ์ที่ดีให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เช่น นายอนุทิน ชาญวีรกูล ประจวบเหมาะ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายเสนาะ อุนากุล ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2549 บริบททางการเมืองของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับรัฐประหารเมื่อปีพุทธศักราช 2534 การที่คณะปฏิรูปการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้แต่งตั้งให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น จะเห็นว่า พล.อ.สุรยุทธ์มีสถานะไม่เหมือนกับนายกรัฐมนตรีชุดตันทัวซึ่งเป็น "พลเรือน" ดังเช่นนายพจน์ สารสิน นายธานินทร์ กรัยวิเชียรและนายอานันท์ ปันยารชุน เพราะเคยดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารสูงสุดและเคยดำรงตำแหน่งองคมนตรี ก่อนที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 24 ของประเทศไทย

ภายหลังมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี ได้กล่าวชื่นชม พล.อ.สุรยุทธ์ผ่านสื่อมวลชนว่า พล.อ.สุรยุทธ์เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุดแล้วที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวันรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พล.อ.สุรยุทธ์ได้เดินทางไปยังทำเนียบองคมนตรี ย่านวังสราญรมย์ เพื่อรับประทานอาหารกลางวันร่วมกับ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ และองคมนตรีคนอื่น พล.อ.เปรมให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชนว่าขอแสดงความยินดีกับพล.อ.สุรยุทธ์ในการดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศไทย จะเห็นได้ว่าไม่เพียงแต่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เท่านั้นที่ให้การสนับสนุนพล.อ.สุรยุทธ์ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี องคมนตรีอีกหลายคนก็ให้การสนับสนุนพล.อ.สุรยุทธ์ด้วยเช่นเดียวกัน

หลายคนไม่คาดคิดว่าจะเกิดการรัฐประหารขึ้นในสังคมไทยในยุคที่เทคโนโลยีการสื่อสารได้รับการพัฒนาเจริญรุดหน้ามากขึ้น รัฐบาลไม่สามารถปิดข่าวหรือควบคุมข่าวสารได้เข้มงวดดังเช่นที่เคยทำได้ในอดีต ข่าวสารทางการเมืองของประเทศไทยจึงถูกเผยแพร่ไปสู่การรับรู้ของชาวต่างประเทศทั่วโลกอย่างกว้างขวาง ประกอบกับสื่อมวลชนมีลักษณะเป็น "ธุรกิจ" มากขึ้น กล่าววิพากษ์วิจารณ์กองทัพที่ทำการรัฐประหารมากขึ้น สื่อมวลชนต่างชาติเข้ามาปักหลักรอคอยรายงานข่าวการเมืองในประเทศไทยจำนวนมาก หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์การยึดอำนาจในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 มากกว่าสื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีการให้ความรู้กับผู้อ่านในหลายรูปแบบ เช่น ข่าว บทความ บทนำ สกู๊ปข่าว บทวิจารณ์ ฯลฯ

หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ว่า การที่คณะบุคคลที่ยึดอำนาจได้แต่งตั้งให้ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งเป็นสถานะเป็นองคมนตรีในขณะนั้นให้มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นการกระทำที่ ส่อเจตนาว่าต้องการเชื่อมโยงกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เพราะพระมหากษัตริย์ทรงเป็นผู้คัดเลือก ให้บุคคลดำรงตำแหน่งองคมนตรีตามพระราชอัธยาศัย องคมนตรีจึงเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับ สถาบันพระมหากษัตริย์มาก การเลือก พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น เพื่อต้องการลดการวิพากษ์วิจารณ์จากสาธารณชน

จะเห็นได้ว่าระยะแรกของการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ความชอบธรรมในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไม่มากนัก เนื่องจาก พล.อ. สุรยุทธ์ เคยดำรงตำแหน่งองคมนตรีมาก่อน เมื่อบริหารบ้านเมืองไปได้ระยะหนึ่ง สื่อมวลชนได้ วิพากษ์วิจารณ์ประเด็นความสุจริตในการบริหารงานของรัฐบาลในหลายประเด็น โดยเฉพาะประเด็น คุณธรรม จริยธรรม ของ พล.อ. สุรยุทธ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการครอบครองใบกัณฑ์ไฟ การซื้อที่ดินวัด ซึ่งเป็นเขตป่าสงวนเพื่อสร้างบ้านพักส่วนตัวบนเขาขายเพียงจังหวัดนครราชสีมาและการบริหารงาน ในฐานะนายกรัฐมนตรี

โดยทั่วไปเมื่อนักการเมืองถูกสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ก็จะหาวิธีการเอาตัวรอดเพื่อให้ รอดพ้นจากข้อกล่าวหาเมื่อ พล.อ. สุรยุทธ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยก็ถูก สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์เช่นเดียวกัน หนังสือพิมพ์หลายฉบับวิพากษ์วิจารณ์ความไม่ชอบธรรมใน การเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ พล.อ. สุรยุทธ์ และวิจารณ์ความสามารถในการบริหารงานที่ถูก ฝ่ายค้านกล่าวหาว่า พล.อ. สุรยุทธ์ ปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติมิชอบในการดำเนินงาน โครงการของรัฐ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังวิพากษ์วิจารณ์เรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ องคมนตรี ซึ่งมีภาพลักษณ์ของความซื่อสัตย์สุจริตติดตัวมาก่อนที่จะเข้าดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกด้วย

งานวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาบทบาททางการเมืองของสื่อมวลชนต่อนักการเมืองและภาพลักษณ์ของนักการเมือง งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการข่าวสารของนักการเมืองที่ถูกสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์นั้นมีน้อยมาก ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ในประเด็นความชอบธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ และศึกษาวิธีที่ พล.อ. สุรยุทธ์ จัดการ (Handle) กับข่าวสารที่ถูกสื่อมวลชนและคนในสังคมวิพากษ์วิจารณ์ งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ต่อยอดจากการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของนักการเมืองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ทั้งการเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ความสามารถในการ

ปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองและประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เองจัดการ (Handle) กับข่าวสารทางการเมืองกรณีถูกโจมตีเรื่อง “ความชอบธรรมทางการเมือง” ในการเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและด้านพฤติกรรมทางการเมืองที่ถูกมองว่าไม่สุจริตอย่างไร

ทั้งนี้เพราะ พล.อ.สุรยุทธ์มีต้นทุนทางสังคมเป็นคนมีความซื่อสัตย์สุจริต เคยดำรงตำแหน่ง ‘ผู้บัญชาการทหารบก’ และ ‘องคมนตรี’ ก่อนที่จะเข้าดำรงตำแหน่ง ‘นายกรัฐมนตรี’ ทว่าเมื่อดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีกลับถูกสื่อมวลชนและคนในสังคมกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมส่อไปในทางไม่สุจริตในหลายเรื่องดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าทั้ง 2 ประเด็นคือ ภาพลักษณ์ก่อนดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีกับการที่หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นคนละเรื่องกัน จึงเป็นสภาพปัญหาที่นำมาสู่การวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมือง

2. เพื่อศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์

คำถามนำการวิจัย

1. หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อย่างไร

2. หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อย่างไร

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551” ผู้วิจัยศึกษาการรายงานข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน 2 ชื่อฉบับโดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวัน

มติชนรายวัน ศึกษาจากการพาดหัวข่าว ความน่า เนื้อหาประกอบภาพข่าว (หน้า 1) คอลัมน์ "สถานีคิดเลขที่ 12" (หน้า 2) คอลัมน์ "บทนำ" (หน้า 2) คอลัมน์ "พุดจาประสาสี่อ" (หน้า 2) คอลัมน์ "ที่เห็นและเป็นไป" (หน้า 2) คอลัมน์ "สฎีปข่าว" (หน้า 2) มติชน คอลัมน์ "ที่เห็นและเป็นไป" (หน้า 2) คอลัมน์ "การเมือง" (หน้า 3) คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" (หน้า 3) คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" หน้า 3) คอลัมน์ "สฎีปข่าวการเมือง" (หน้า 3) คอลัมน์ วิชาคแห่งวิพากษ์ (หน้า 3) คอลัมน์ "โครงร่างตำนานคน" (หน้า 4) บทวิจารณ์คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" (หน้า 4) คอลัมน์ คอลัมน์ "ดุลงภาพ ดุลงพินิจ" (หน้า 6) คอลัมน์ "กระแสทรรศน์" (หน้า 6) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" (หน้า 6) "เศรษฐกิจทรรศน์" (หน้า 7) คอลัมน์ "กระแสทรรศน์" (หน้า 7) คอลัมน์ "เศรษฐกิจทรรศน์" (หน้า 7) คอลัมน์ "จับกระแส" (หน้า 9) คอลัมน์ "การเมือง" (หน้า 11) คอลัมน์ "เหยียดถลาลม" (หน้า 12) คอลัมน์ "ตาซังพันดาว" (หน้า 12) คอลัมน์ "กระตุกหนด เป่ามันจัน" (หน้า 12)

ผู้จัดการรายวัน ศึกษาจากการนำเสนอพาดหัวข่าวและเนื้อหาประกอบภาพข่าว(หน้า 1) คอลัมน์ บทนำ : "หมายเหตุผู้จัดการ" (หน้า 2) คอลัมน์ "เรื่องจากปก" (หน้า 3) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" (หน้า 2) คอลัมน์ "ยามเฝ้าแผ่นดิน" (หน้า 2) คอลัมน์ "ฟ้าดินเดียวกัน" (หน้า 12) คอลัมน์ "เดินย้อนตะวัน" (หน้า 13) คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา" (หน้า 13) คอลัมน์ "ธรรมาธิปไตย" (หน้า 13) คอลัมน์ "ศ.เลือกข้าง" (หน้า 13) คอลัมน์ "บันทึก 2550" (หน้า 13) คอลัมน์ "เขียน เล่า หลง" (หน้า 15,16) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า"(หน้า 12) คอลัมน์ "ชีวิตที่เลือกได้" (หน้า 12) คอลัมน์ Post of the Day (หน้า 12) คอลัมน์ "ลึกลับลับลึกลับ" คอลัมน์ พลวัตสังคม (หน้า 12) คอลัมน์ "คิดถึงเมืองไทย" (หน้า 13) คอลัมน์ "ขวานผ่าซาก" (หน้า 13) คอลัมน์ "ความคิดเสรี" (หน้า 13) คอลัมน์ "สู่โลกอนาคต" (หน้า 13) คอลัมน์ "พระอาทิตย์สาดส่อง" (หน้า 13) คอลัมน์ "ข่าวปน คน คนปนข่าว" (หน้า 16) คอลัมน์ "เกาะกระแส" (หน้า 15, 16) คอลัมน์ สฎีปข่าว (หน้า 16) คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" (หน้า 18) คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" (หน้า 18) ทั้งนี้ ศึกษาจากหลังการเกิดการ รัฐประหารในวันที่ 19 กันยายน พุทธศักราช 2549 จนถึงวันที่ 29 มกราคม พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็น วันที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ พ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น ในการวิจัยในครั้งนี้ จะต้องศึกษาจากหนังสือพิมพ์ทั้งสิ้น 994 ฉบับ

นิยามศัพท์

1. ข่าวสารในที่นี้ หมายถึงข้อเท็จจริงและความคิดเห็นที่ถูกนำเสนอผ่านทาง หนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวัน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง พฤติกรรมทางการเมือง ข่าวสารที่ถูกนำเสนอมี 5 รูปแบบ ดังนี้

- ข่าว หมายถึงข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์

- บทความ หมายถึงความคิดเห็นที่คนในองค์กรและนอกองค์กรหนังสือพิมพ์นำเสนอ เนื้อหาเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในรูปแบบของบทความ

- บทนำ หมายถึงข้อมูล ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของคนในองค์กรหนังสือพิมพ์ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองซึ่งถือเป็นความเห็นพ้องต้องกันของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ อันเป็นการบ่งบอกจุดยืนของหนังสือพิมพ์

- บทความวิจารณ์ หมายถึง การเขียนแสดงความคิดเห็นของคนในองค์กรหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง พฤติกรรมทางการเมือง การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์

- สกู๊ปข่าว หมายถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในลักษณะเจาะลึก

2. การรายงานข่าวสาร หมายถึง การที่หนังสือพิมพ์มีตีขหมายวันและผู้จัดการรายวัน นำเสนอข้อมูลสู่สาธารณชนในประเด็น

2.1 ความชอบธรรมทางการเมือง หมายถึง การที่คนในสังคมให้การยอมรับรัฐบาลในฐานะผู้ปกครองประเทศโดยเชื่อว่าสิ่งที่นักการเมืองทำนั้นถูกต้องและเป็นที่ยอมรับได้ในงานวิจัยชิ้นนี้

2.2 คุณลักษณะของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ หมายถึง ลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอในหนังสือพิมพ์

2.3 ความสามารถในการปกครอง (Performance) หมายถึง การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นำเอาความรู้ ความสามารถแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในที่นี้ประกอบด้วย

- การจัดการปัญหาการวางระเบิด 9 แห่งในกรุงเทพมหานคร
- การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ
- การแก้ไขปัญหาการเมือง
- การแก้ไขปัญหายาเสพติด

○ การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

2.4 พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใช้อำนาจกระทำการขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในการตัดสินใจทางการเมือง ประกอบด้วย การอนุมัติขึ้นเงินประจำตำแหน่งขององคมนตรีและรัฐบุรุษ การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักตากอากาศบนเขาชายเทียง จังหวัดนครราชสีมา

3. การจัดการข่าวสาร หมายถึง การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ พยายามให้ข้อมูลข่าวสารที่สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ตนเองในทิศทางลบ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับตนเองในทิศทางบวก ได้แก่ การปฏิเสธ การเลี่ยงตอบคำถาม การขออภัย การอ้างเหตุผลแก้ตัว

4. คอลัมน์ "Post of the Day" หมายถึง คอลัมน์หนึ่งในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน เปิดโอกาสให้ประชาชนเขียนแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ รัฐบาล นักการเมือง ลงใน WWW.MANAGER.CO.TH โดยนำมาตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน พื้นที่คอลัมน์ของหนังสือพิมพ์วันหนึ่งอาจจะประกอบด้วยผู้เขียนหลายคนซึ่งใช้นามปากกาแตกต่างกันไป

5. ผู้จัดกวน หมายถึง คอลัมน์หนึ่งที่อยู่ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน เป็นการนำเสนอข่าวสารในรูปแบบขำๆ กวนๆ โดยใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ เข้าใจง่ายและใช้ภาพสื่อความหมายให้สนุกสนาน อ่านง่าย

6. หนังสือพิมพ์ไทยรายวัน หมายถึง หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันที่นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองในการเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมือง สิทธิเสรีภาพ การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์

ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

1. ผลการศึกษาทำให้รับรู้การรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ "ความชอบธรรมทางการเมือง" และประเด็น "การจัดการข่าวสารทางการเมือง" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องสามารถนำเอาผลงานชิ้นนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ต่อนักการเมืองบุคคลอื่นได้

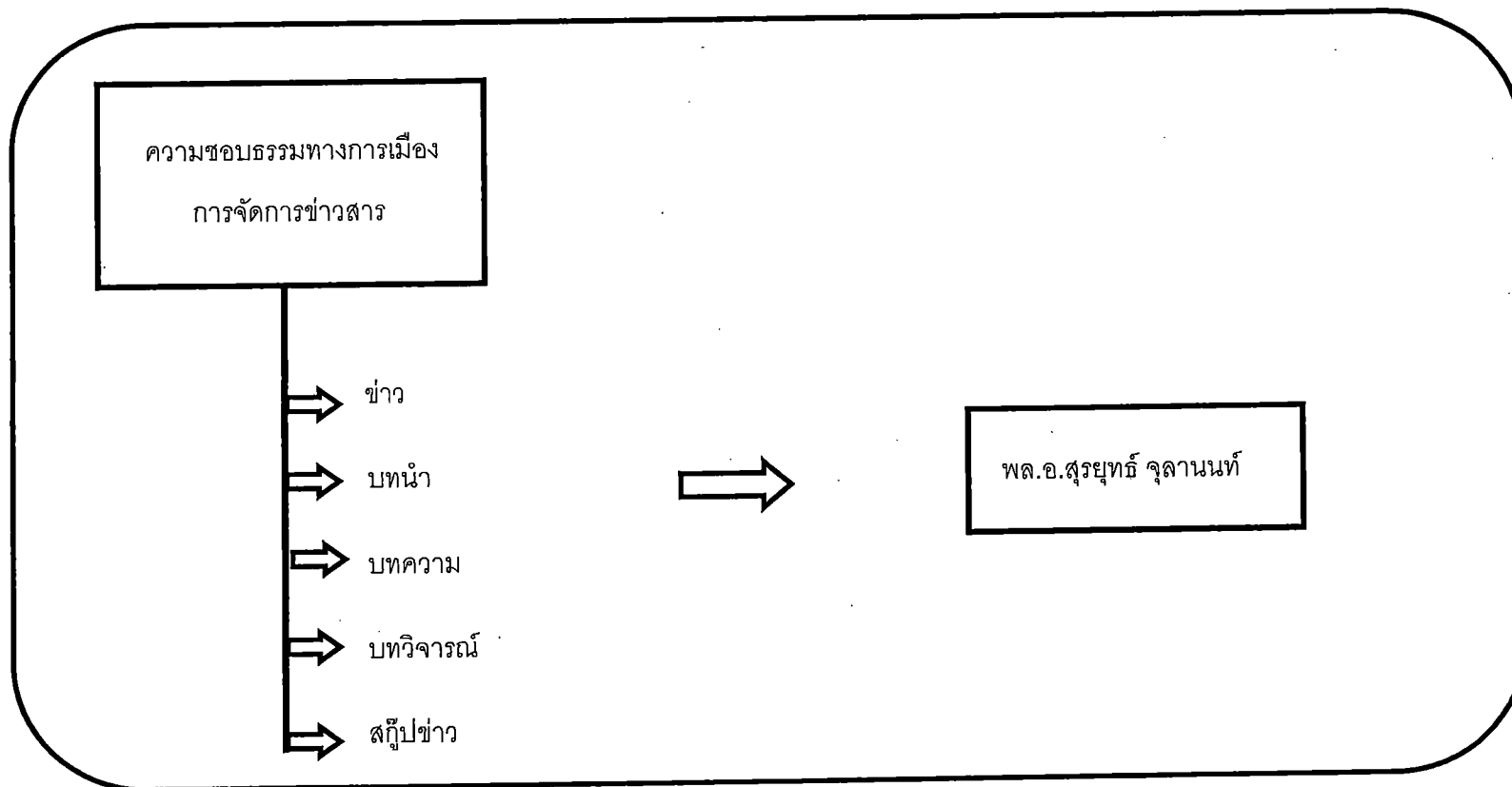
2. ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจะได้อ่านข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาทางด้านการสื่อสารทางการเมืองเพื่อให้นักวิชาการ นิสิตและผู้สนใจทั่วไปได้ใช้เป็นแนวทางการศึกษาต่ออย่างอดขึ้นต่อไป โดยเฉพาะการได้นำเอาข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางวางแผนการเปิดการเรียนการสอนและการพัฒนาการสอนหลักสูตรการสื่อสาร

ทางการเมืองได้การศึกษาในครั้งนี้จึงเป็นประโยชน์โดยตรงต่อนิสิตที่จะเข้ารับการศึกษาด้านการสื่อสารทางการเมืองในอนาคต

3. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนกับการเมือง หน่วยงานอื่นที่เปิดการเรียนการสอนทางด้านสื่อสารมวลชนกับการเมือง เช่น คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถนำเอาวิธีวิทยาการวิจัยและผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ได้

4. นักการเมืองท้องถิ่นและนักการเมืองระดับชาติ ตลอดจนประชาชนทั่วไปสามารถใช้ประโยชน์จากการศึกษานี้ ทำให้รู้เท่าทันการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน เป็นการกำหนดทิศทางกรรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งมีผลต่อความคิดทางการเมืองประชาชนและมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

ภาพที่ 1
แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง“การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551” มีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ (Concept of Newspaper)
2. แนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง (Concept of Political Legitimacy)
3. แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต (Concept of Political Integrity)
4. แนวคิดเกี่ยวกับข่าวการเมืองและข่าวสารทางการเมือง (Concept of Political News)
5. ทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน(Agenda Setting Theory of Media)

แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

(Concept of Newspaper)

หนังสือพิมพ์ หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่รายงานข่าวและแจ้งข่าวสารให้คนในสังคมได้รับรู้ นำเสนอข้อเขียนวิพากษ์วิจารณ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ข่าว บทนำ บทความ บทวิจารณ์ สก๊ิปข่าว การ์ตูนล้อเลียนการเมือง ภาพประกอบ โดยมีกำหนดออกตามระยะเวลาแตกต่างกันไป เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน รายสามวัน รายสัปดาห์ ฯลฯ

พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ได้ให้คำจำกัดความของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า “หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน ออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความที่ต่อเนื่องหรือไม่ก็ตาม”

ปีเตอร์ เอ็ม แซนด์แมนและคณะ (1972,p.237) ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า “สิ่งพิมพ์ที่ไม่เย็บเล่ม ออกเป็นประจำ สม่่าเสมอ เสนอข่าวสารด้วยตัวหนังสือและภาพ”

ปารีชาติ รัตนบรรณสกุล ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่าเป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกตรงกำหนดเวลา ตามระยะเวลาติดต่อเรื่อยไปและสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายบั๊กซ์หรือรายเดือน เป็นสิ่งพิมพ์ที่ไม่เย็บเล่ม มีจำนวนกระดาษแผ่นขนาด 15x23 นิ้ว หลายแผ่นซึ่งพับซ้อนเข้าคู่กันโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้เป็นสื่อเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิงด้านต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ (บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ,2551, น.20)

สุกัญญา บุญเดชาชัย (2548, น.34) ระบุว่า หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลา ออกสม่ำเสมอให้ความรู้แก่ผู้อ่าน พร้อมทั้งนำเสนอความคิดเห็นในรูปของบทความ บทความ ภาพข่าว การ์ตูนล้อเลียนการเมืองและสารคดีต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อคนอ่าน และมีบทบาทในการพัฒนา ประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ช่วยให้ประชาชนรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ หนังสือพิมพ์อาจออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายบั๊กซ์หรือรายเดือนก็ได้

สุรสิทธิ์ วิทยาวิรัฐ (2545,น.113) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์คือสิ่งพิมพ์ที่รายงานข่าวและ ข่าวสาร เพื่อให้ความรู้ ความบันเทิงและเสนอข้อเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์ เสนอข้อคิดเห็นต่างๆในรูป ของบทนำ หรือบทบรรณาธิการ (Editorial) บทความ (Article)ตลอดจนคอลัมน์ (Column) เพื่อให้ แง่มุมความคิดแก่ผู้อ่าน

ประเภทของหนังสือพิมพ์

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์,(2547, น.303) ระบุว่า นักวิชาการด้านวารสารศาสตร์มีแนว ทิศทางการแบ่งประเภทหนังสือพิมพ์ในหลายแนวทางทั้งใช้เกณฑ์ประเภทหนังสือพิมพ์คุณภาพและ ประเภทประชาชนนิยม ใช้เกณฑ์การแบ่งตามเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็นหนังสือพิมพ์ทั่วไปและ หนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง ใช้เกณฑ์แบ่งตามระยะเวลาในการวางจำหน่าย ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวัน และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Qualitative Newspaper)

หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพคือหนังสือพิมพ์ที่ให้ความสำคัญต่อข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคม เป็นเนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ (Need to know)ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอให้ ความสำคัญกับข่าวหนัก (Hard News)ได้แก่ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวการศึกษา ข่าวต่างประเทศ ฯลฯ เนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมีบทความ (Articles)ซึ่งเป็นข้อเขียน ที่เกิดจากการตีความจากข้อเท็จจริงที่เกิดเป็นข่าวและภูมิหลังของข่าว (Interpretative Writing)ร่วม อยู่ด้วย

ตัวอย่างหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ ได้แก่ มติชน ผู้จัดการรายวัน ไทยโพสต์ แนวนวน้ำ เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ สยามรัฐ โลกวันนี้รายวัน กรุงเทพธุรกิจ ฯลฯ เป็นต้น

1. หนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยม (Popular Newspaper)

หนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยม คือหนังสือพิมพ์ที่ให้ความสำคัญต่อข่าวประเภทเจ้า อารมณ์หรือให้ความบันเทิงเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน เป็นเนื้อหาที่คนทั่วไปสนใจใคร่รู้ (What to Know) ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอให้ความสำคัญกับข่าวที่มีเนื้อหาสาระไม่หนักเกินไป อยู่ในความสนใจของ ประชาชน จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ข่าวเบา” (Soft News) ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม ข่าวภัยพิบัติ ต่างๆ ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวเกี่ยวกับเพศ ข่าวเกี่ยวกับดารานักร้อง ข่าวที่นำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์ที่

แปลก ผิดปกติ ฯลฯ หนังสือพิมพ์จะใช้ภาษาที่ตื่นเต้นเร้าใจ อ่านเข้าใจง่าย ตัวอย่างหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด คมชัดลึก ฯลฯ เป็นต้น

สุกัญญา บุรณเดชาชัย (2548, น.44) ได้จำแนกหนังสือพิมพ์ออก โดยใช้เกณฑ์แบ่งตามเนื้อหา ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ทั่วไปและหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หนังสือพิมพ์ทั่วไป (General Newspaper) นำเสนอเรื่องราวหลากหลาย รายงานข่าวทุกประเภท เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม บันเทิง ข่าวต่างประเทศ โดยนำเสนอเป็นบทความบทวิจารณ์ คอลัมน์ต่างๆ บทความให้ความรู้ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมียอดจำหน่ายสูง หนังสือพิมพ์รายวันส่วนใหญ่ที่จำหน่ายอยู่ในท้องตลาดขณะนี้จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด มติชน ไทยโพสต์ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Specialized Newspaper) มุ่งเน้นนำเสนอเรื่องราวเฉพาะ ทำให้มีผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม เช่น เจาะกลุ่มนักธุรกิจ กีฬา บันเทิง การเงินการธนาคาร ตัวอย่างหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ ได้แก่ ผู้จัดการรายวัน อีคอนนิวส์ ฐานเศรษฐกิจ โลกกีฬา สยามกีฬา ประชาชาติธุรกิจ เป็นต้น จะเห็นว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่มุ่งนำเสนอข่าวประเภทเศรษฐกิจเป็นหลัก ถึงแม้จะมีข่าวการเมืองรวมอยู่ด้วยก็ตามแต่ก็มุ่งให้รายละเอียดในแง่มุมเศรษฐกิจด้วย

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้เกณฑ์แบ่งตามระยะเวลาในการวางจำหน่ายของหนังสือพิมพ์ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หนังสือพิมพ์รายวัน (Daily Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มีกำหนดออกจำหน่ายทั้งเช้าและบ่ายซึ่งออกเป็นประจำทุกวัน โดยนำเสนอข่าวเหตุการณ์สดประจำวันในหน้าแรกพร้อมกับพาดหัวข่าวในลักษณะต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน

2. หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ (Weekly Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มีกำหนดออกจำหน่ายสัปดาห์ละครั้งซึ่งอาจนำเสนอวันใดวันหนึ่งของสัปดาห์ก็ได้ เช่น ออกทุกวันอาทิตย์ หรือทุกวันพุธของสัปดาห์ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้ที่ออกจำหน่ายในท้องตลาดของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง เจาะจงผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเฉพาะ เช่น ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ ฯลฯ เป็นต้น

เนื้อหาของหนังสือพิมพ์

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาของหนังสือพิมพ์พบว่า มีนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ได้ให้นิยามไว้ ดังนี้

ดรุณี หิรัญรักษ์. (2529 ก, น.75) ระบุว่า เนื้อหาของหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปจะประกอบด้วย ข่าว ภาพ บทความและโฆษณา) ในส่วนของบทความนั้นสามารถออกเป็น 3 ลักษณะ

ได้แก่ 1.บทบรรณาธิการ (Editorials) 2.คอลัมน์ (Column) 3.บทวิจารณ์ (Criticism) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. บทบรรณาธิการ (Editorials) เป็นข้อเขียนหรือคอลัมน์ประเภทหนึ่งที่ปรากฏในหน้าบรรณาธิการ (Editorial Page) ทำหน้าที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม บทบรรณาธิการเป็นบทหน้าที่แสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่เป็นจุดยืนที่แท้จริงของหนังสือพิมพ์ บทบรรณาธิการจึงเป็นเสมือนกระจกสะท้อนให้ผู้อ่านได้ทราบแนวคิดหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง

บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์แต่ละวันแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์แตกต่างกันออกไป เช่น บทบรรณาธิการเพื่อนำเสนอข่าวสาร บทบรรณาธิการเพื่ออธิบายข่าว บทบรรณาธิการเพื่อตีความข่าว บทบรรณาธิการเพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง บทบรรณาธิการเพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยา บทบรรณาธิการเพื่อจะเข้ามามีส่วนร่วมในเหตุการณ์ บทบรรณาธิการเพื่อนำใจ บทบรรณาธิการเพื่อมุ่งประเมินถึงผลที่ได้รับ บทบรรณาธิการเพื่อแถลงนโยบาย บทบรรณาธิการเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

2. คอลัมน์ (Column) เป็นการให้ข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา มีทั้งคอลัมน์ประจำและคอลัมน์ไม่ประจำ สามารถแบ่งได้ 7 ประเภท ได้แก่ คอลัมน์วิเคราะห์ข่าวหรือเรียกว่า "ไขข่าว" คอลัมน์ความเห็นหรือคอลัมน์ทั่วไป คอลัมน์ซุบซิบ คอลัมน์ตลกขบขัน คอลัมน์ความเรียง คอลัมน์อนุทินส่วนตัวและคอลัมน์แนะนำ

3. บทวิจารณ์และบทปริทัศน์ (Criticism and Reviewing) บทวิจารณ์และบทปริทัศน์แตกต่างกันตรงที่บทวิจารณ์คือ ข้อเขียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานในด้านต่างๆ เช่น หนังสือและบทความ การละคร การแสดงดนตรี อัลบั้มเพลง การวิจารณ์ภาพยนตร์ รายการที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุหรือโทรทัศน์ ภาพเขียน ศิลปะ ฯลฯ ส่วนบทปริทัศน์เป็นงานเขียนที่ไม่สอดแทรกความคิดเห็นของผู้เขียนเข้าไป เพียงแต่จะนำเสนอในสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงเท่านั้น ส่วนบทปริทัศน์เป็นการนำเสนอบทสรุปโดยย่อของหนังสือในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ เช่น การเขียนวิพากษ์วิจารณ์ว่าหนังสือเล่มที่แต่งขึ้นนี้มีเนื้อหา ลำดับความน่าสนใจ ควรค่าแก่การซื้อหามาอ่าน

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2545, น.32) กล่าวถึงองค์ประกอบหรือเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ว่าประกอบด้วย ข่าว รายงานข่าว สกู๊ป บทบรรณาธิการ บทความ คอลัมน์เชิงวิพากษ์วิจารณ์ การ์ตูน ภาพข่าว ภาพประกอบและโฆษณา

สุระชัย ชูผลกา (ม.ป.ป., น.32) แบ่งเนื้อหาสาระในหน้าต่างๆของหนังสือพิมพ์ไว้อย่างกว้างๆ 6 ประเภท ดังนี้

1.งานเขียนประเภทข่าว (News) คืองานเขียนเรื่องราวสถานการณ์ปัจจุบันในด้านต่างๆ ที่ประชาชนให้ความสนใจหรือควรสนใจ มีการนำเสนอที่ตรงไปตรงมา มีแหล่งอ้างอิงที่ชัดเจน เช่น มีชื่อปรากฏว่าใครเป็นคนให้ข่าวสารดังกล่าวหรือรายงานมาจากสถานที่แห่งใด เป็นต้น ผู้เขียนข่าว ต้องไม่ใส่อารมณ์ ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของตนเองลงไปในช่วง

2.งานเขียนประเภทบทความ (Article) คืองานเขียนที่ผู้เขียนมุ่งแสดงความรู้ ข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผู้อ่านกำลังให้ความสนใจ ซึ่งอาจจะเขียนโดยนักเขียนประจำกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้นๆหรือเขียนโดยนักเขียนอิสระที่ผ่านการคัดกรองจากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นก็ได้

3.งานเขียนประเภทบทวิเคราะห์ (Analysis) คืองานเขียนที่มุ่งแจกแจงข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อค้นหาสาเหตุ ผลกระทบของเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆได้อย่างแจ่มชัดมากขึ้น

4. งานเขียนประเภทบทวิจารณ์ (Criticize) คืองานเขียนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังดำเนินการอยู่ เช่น บทวิจารณ์ผลงานรัฐบาล ภาพยนตร์ หนังสือ ผลงานวรรณกรรม โดยผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นทั้งในด้านบวกและด้านลบในด้านต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นด้วยการเทียบมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งหรือหลักการใดหลักการหนึ่งที่เปรียบเทียบได้

5.งานเขียนประเภทสารคดี (Feature) คืองานเขียนที่มุ่งให้สาระและความเพลิดเพลินกับผู้อ่านในลักษณะต่างๆโดยมีข้อเท็จจริงจากสิ่งที่ผู้เขียนได้พบเจอ ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว วัฒนธรรม การเมือง สังคม โดยทำการรวบรวมข้อมูลมานำเสนอและมีลักษณะของการนำเสนอแง่มุมของอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนสอดแทรกเข้าไปกับข้อมูล

6. งานเขียนเบ็ดเตล็ด (Variety) เป็นข้อเขียนที่หลากหลายนอกเหนือจากงานเขียนที่กล่าวมาข้างต้น อาทิ ข้อเขียนคอลัมน์ซุบซิบ บทสัมภาษณ์ถามตอบ เป็นต้น

สิรินทิพย์ ชันสุวรรณ (2539,น.90) แบ่งเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันออกเป็น 5 ประเภท ประกอบด้วย

1. เนื้อหาที่เป็นข่าว (News) คือข้อเขียนที่นำเสนอข้อเท็จจริงในรูปของตัวหนังสือ รูปภาพหรือเรียกอีกอย่างว่าภาพข่าว ได้รับการนำเสนออย่างเป็นทางการเป็นอิสระแยกออกจากความคิดเห็น

2. เนื้อหาที่เป็นบทบรรณาธิการหรือบทนำและบทวิจารณ์ต่างๆ (Editorials and Criticism) ประกอบด้วย

2.1 บทบรรณาธิการ คือข้อเขียนแสดงความคิดเห็นที่ได้รับการพิจารณาถ่วงถ่วงแล้ว (Considered Opinion) ของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆเกี่ยวกับปัญหาสาธารณะปัญหาใดปัญหา

หนึ่งที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสาธารณชนผู้อ่านซึ่งความคิดเห็นนี้ถือว่าเป็นเสียง (Voice) ของหนังสือพิมพ์ที่แถลงให้ผู้อ่านทราบถึงจุดยืนหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ต่อปัญหาที่เขียนถึง

2.2 บทวิจารณ์ คือข้อเขียนแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกับบทบรรณาธิการแต่แตกต่างกันตรงที่ผู้เขียนเป็นผู้เขียนท่านอื่นซึ่งไม่ได้อยู่ในกองบรรณาธิการ ซึ่งผู้เขียนจะเป็นผู้รับผิดชอบต่องานเขียนเพียงผู้เดียว

3. เนื้อหาที่เป็นจดหมายจากผู้อ่านถึงบรรณาธิการ (Letters-to-the Editor) เป็นข้อเขียนจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์ส่งไปถึงบรรณาธิการทางจดหมายโดยแสดงความคิดเห็นของผู้อ่านเองต่อเหตุการณ์ที่เขาสนใจในขณะนั้น หรืออาจจะเป็นข้อเขียนที่แสดงทัศนะว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความเห็นที่บรรณาธิการเสนอไปในบทบรรณาธิการ หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่สำคัญอื่น ๆ อีกทีหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไม่ได้เสนอในข่าวหรือท้ายสุดอาจเป็นข้อเขียนที่น่าเสนอข้อเท็จจริง เบาะแสบที่ประสงค์จะเปิดโปงถึงความโหดชั่วร้ายของบุคคลบางกลุ่มบางพวกที่กำลังกอบโกยผลประโยชน์ของประชาชนไปเป็นของตนเอง

4. เนื้อหาที่เป็นความบันเทิง (Entertainments) เป็นการนำเสนอข่าวสารที่มีจุดประสงค์มุ่งนำเสนอความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านเป็นหลัก เช่น บทวิจารณ์ภาพยนตร์ หนังสือ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่เน้นความบันเทิงในรูปแบบการ์ตูนล้อเลียนการเมือง นวนิยาย อักษรไขว้และเนื้อเรื่องบทละครโทรทัศน์ที่แยกเขียนเป็นตอน

5. เนื้อหาที่เป็นโฆษณา (Advertisements) มีทั้งโฆษณาสินค้าและให้บริการประกาศคนหายหรือของหาย การรับสมัครงานหรือการรับจ้างทำงาน รวมทั้งการโฆษณาทางการเมืองในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง

ภาคภูมิ ป่องกาย บรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การนำเสนอข่าวก่อนที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 โดยระบุว่า มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดตำแหน่งหนังสือพิมพ์ ให้หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพที่มีกลุ่มผู้อ่านทุกระดับชั้น สนองตอบข่าวสารทางการเมืองอย่างต่อเนื่องในช่วงเลือกตั้ง
2. กำหนดเนื้อหา ผู้สนใจข่าวสารการเลือกตั้งสามารถติดตามอ่านได้อย่างต่อเนื่อง เพราะเชื่อถือในความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลข่าวสาร ผู้อ่านสามารถนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์มากที่สุด ดังนั้นเนื้อหาข่าวจึงเน้นความลึก ความหลากหลาย ความกะทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อ โดยยึดหลักข้อมูลลึก เนื้อหากระชับแพรวพราวและหนักแน่น

3. ช่วงชิงการนำ หนังสือพิมพ์มติชนเปิดหน้าเลือกตั้ง 2 หน้าเต็มก่อนฉบับอื่นและนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการเลือกตั้งขึ้นหน้า 1 ทุกวันเพื่อดึงดูดความสนใจผู้อ่านสั้ให้ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งอย่างต่อเนื่อง

4. แสวงหาพันธมิตร โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการทำข่าวเลือกตั้ง ได้แก่ ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและกลุ่มบางกอกฟอรั่มจัดกิจกรรมเสวนาวิชาการเกี่ยวกับการเลือกตั้งร่วมมือกับศูนย์วิจัยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจัดทำโพลการเลือกตั้งเป็นระยะ รวม 4 ครั้ง รวมทั้งร่วมมือกับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุไอเอ็นเอ็นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ซึ่งกันและกันนำไปเผยแพร่

จากความหมายของคำว่า หนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์คือสื่อสิ่งพิมพ์ที่รายงานข่าวและแจ้งข่าวสารให้คนในสังคมได้รับรู้ โดยมีกำหนดออกตามระยะเวลาแตกต่างกันไป อาทิ หนังสือพิมพ์รายวัน รายสามวัน รายสัปดาห์ ฯลฯ แบ่งออกตามเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ออกเป็น หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ และหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม มีเนื้อหาประกอบด้วยบทนำหรือเรียกว่าบทบรรณาธิการ คอลัมน์ บทวิจารณ์ บทความ สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดเรื่องหนังสือพิมพ์โดยใช้เกณฑ์การแบ่งตามเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ทั่วไป (General Newspaper) คือ มติชนรายวัน และหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Specialized Newspaper) ได้แก่ ผู้จัดการรายวัน มาใช้เป็นเกณฑ์ในการศึกษา

แนวคิดว่าด้วยความชอบธรรมทางการเมือง

(Concept of Political Legitimacy)

ความชอบธรรมทางการเมือง คือการยอมรับจากประชาชนหรือโดยคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มีต่อผู้นำทางการเมืองว่าบุคคลผู้นั้นเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองตามกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมายใช้อำนาจทางการเมืองได้เหมาะสม สอดคล้องกับกฎหมายและเกิดอรรถประโยชน์ต่อคนในสังคมอย่างแท้จริงซึ่งสมควรแก่การยอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นำที่กำหนดขึ้นอย่างเต็มใจ ความชอบธรรมทางการเมืองจึงเป็นฉันทานุมติของคนในสังคมที่เชื่อว่าผู้นำนั้นมีความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารประเทศ

รัฐบาลของประเทศที่ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนจึงจะเรียกว่าเป็นการเข้าสู่อำนาจโดยความชอบธรรมทางการเมือง (Political Legitimacy) ซึ่งรัฐบาลจะต้องใช้อำนาจในการบริหารบ้านเมืองอย่างเป็นธรรม ความชอบธรรมทางการเมืองของรัฐบาลจะเกิดขึ้นได้ภายใต้เงื่อนไขพื้นฐานที่สำคัญคือการใช้อำนาจของรัฐบาลจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ของสังคม กฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้สังคมจะต้องมาจากการยอมรับร่วมกันระหว่างผู้ใช้อำนาจปกครองและผู้อยู่ภายใต้การปกครอง ความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องได้รับ

การยืนยันผ่านการแสดงออกด้วยความยินยอมพร้อมใจกัน (Popular Consent) ของประชาชน ผู้อยู่ภายใต้อำนาจปกครอง ดังนั้น การใช้อำนาจใดๆของรัฐบาลโดยมิได้ตั้งอยู่บนอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย (Authority) จึงเป็นสาเหตุหลักของการเกิดวิกฤตความชอบธรรม (Legitimizing Crises) ซึ่งจะส่งผลให้ระบบการเมืองไม่สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงต่อไปได้

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความชอบธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยเกิดขึ้นบนพื้นฐานของการมีกลไกทางการเมืองที่เป็นหลักประกันได้ว่าการใช้อำนาจปกครองของรัฐบาลจะต้องถูกตรวจสอบและถ่วงดุลเพื่อให้การใช้อำนาจของรัฐบาลสอดคล้องกับเจตจำนงและความต้องการของประชาชนที่ยึดถือผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ กระบวนการในสร้างความชอบธรรมของรัฐบาลประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ รัฐบาลจะต้องดำเนินกระบวนการทางการเมืองภายใต้กฎเกณฑ์การใช้อำนาจของระบบการเมือง (Rules of Power) ตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ได้อย่างเคร่งครัดเพื่อเป็นหลักประกันว่าสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจะได้รับการปกป้องคุ้มครองไปพร้อมกับการจำกัดการควบคุมอำนาจของรัฐบาล ประการต่อมา รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากความยินยอมพร้อมใจของประชาชนที่แสดงออกผ่านกระบวนการเลือกตั้งที่เปิดให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรมและโปร่งใส

ทินพันธ์ นาคะตะ (2541, น. 11 อ้างถึงใน มงคล สงปรารงค์, 2551, น.11) ระบุว่า ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจของผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองมักจะกล่าวอ้างว่ามีความชอบธรรมในการเข้าปกครอง ความชอบธรรมจึงมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การที่ประชาชนมีความเชื่อในความชอบธรรมของการเข้ามีอำนาจในการปกครองซึ่งมาจากการยึดมั่นในประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา บุคคลจะต้องเชื่อฟังผู้นำซึ่งได้อำนาจมาตามประเพณีตัวอย่างเช่น ประเทศที่ปกครองแบบประชาธิปไตยหลายประเทศในโลกยังคงอำนาจของพระมหากษัตริย์ไว้โดยกล่าวอ้างหลักการหรือธรรมเนียมปฏิบัติที่กระทำสืบต่อกันมาตั้งแต่ในอดีตหลายประเทศในโลกปัจจุบันยังคงยึดถือหลักการนี้

2. ความชอบธรรมในการมีอำนาจปกครองขึ้นอยู่กับการที่คนในสังคมมีความเชื่อถือในคุณสมบัติพิเศษส่วนตัวของผู้นำ เพราะมีคุณสมบัติพิเศษซึ่งเป็น "บุญญาบารมี" เรียกว่า "นำเลื่อมใส" "นำเกรงขาม" หรือ "นำเชื่อฟัง" เป็นบุคลิกภาพที่พิเศษอันทำให้ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม ตัวอย่างผู้นำประเภทนี้ได้แก่ แฟรงกิ้นส์ รูสเวลท์ อดอล์ฟ ฮิตเลอร์ และ มหาตมะ คานธี ฯลฯ เป็นต้น ทว่าการมีความเชื่อถือในตัวผู้นำลักษณะนี้มักจะไม่ยั่งยืนนัก

3. ความชอบธรรมของการมีอำนาจทางการเมืองขึ้นอยู่กับการที่ประชาชนผู้ได้ปกครองมีความเชื่อว่าการใช้อำนาจนั้นชอบด้วยกฎหมาย เป็นไปตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญเนื่องจากเห็นว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึงการที่ผู้นำทางการเมือง

เมืองเข้าสู่ตำแหน่งตามกฎหมาย กติกาที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายการกระทำใดๆก็ตามที่เห็นว่าถูกต้องตามกฎหมายก็ถือว่าเป็นความชอบธรรม ในทางกลับกันถ้าผู้นำประเทศประพฤติปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็จะไม่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชนและจะสูญเสียอำนาจปกครองในที่สุดความเชื่อถือเป็นเรื่องที่มีความชอบธรรมทางการปกครองเป็นสิ่งสนับสนุนให้ระบบการเมืองดำรงอยู่ได้นั้นมักจะมุ่งไปที่เจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจในการปกครอง เช่น ชนชั้นปกครอง ข้าราชการ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นไปที่ระบอบการปกครองอีกด้วย ดังนั้นการขาดความเชื่อถือเป็นตัวเจ้าหน้าที่รัฐที่ดีหรือการขาดความศรัทธาในระบอบการปกครองก็ย่อมเป็นอันตรายต่อระบบการเมืองทั้งสิ้น กล่าวได้ว่าการมีความเชื่อในเรื่องความชอบธรรมทางการปกครองมักจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ อุดมการณ์ทางการเมือง การยึดมั่นในโครงสร้างกับบรรทัดฐานของระบบการเมืองการปกครองและการให้ความเชื่อถือในคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำ

ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมให้เกิดความเชื่อในเรื่องความชอบธรรมทางการปกครองจึงต้องพิจารณาปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ อย่างไรก็ตามมีความเป็นไปได้ที่คนในสังคมขาดความเชื่อถือเป็นตัวผู้นำแต่ยังมีศรัทธาต่อระบอบการปกครองหรืออาจจะขาดความศรัทธาในระบอบการปกครองที่มีอยู่แต่ยังมีความเชื่อในตัวเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็ได้ ส่วนการที่ประชาชนขาดความเชื่อถือทั้งในตัวผู้นำทางการเมืองและขาดความเชื่อถือในระบอบการปกครองก็อาจมีผลทำให้เกิดการปฏิวัติทางสังคมขึ้นได้ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 ประการ คือ

1. ระบบการเมืองหนึ่งจะดำรงอยู่ได้จะต้องมีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ส่งเสริมความชอบธรรมทางการปกครองให้แก่ระบบการเมืองนั้น เป็นการก่อให้เกิดความเชื่อในความชอบธรรมทางการปกครองกับตัวผู้นำ อุดมการณ์ดังกล่าวประกอบด้วย ความเชื่อ ค่านิยมและการจัดกิจกรรม กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการใช้อำนาจทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองให้ผู้ถูกปกครองยอมรับเชื่อฟังผู้นำ

2. ความมั่นคงของระบบการเมืองขึ้นอยู่กับการที่ประชาชนมีความเชื่อในความชอบธรรมของโครงสร้างและบรรทัดฐานของระบบการเมืองการปกครองกับบรรทัดฐานเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของผู้นำทางการเมือง เช่น ถ้าหากผู้นำของประเทศสหรัฐอเมริกาใช้อำนาจทางการเมืองที่ขัดต่อหลักการประชาธิปไตยก็จะถูกมองว่าขาดความชอบธรรมทางการเมือง

3. ประชาชนจะต้องยอมรับในความเหมาะสมของตำแหน่งทางการเมืองในระบอบการปกครองนั้น ซึ่งจะต้องเชื่อถือในคุณสมบัติส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ด้วย ทว่าถ้าหากมีความเชื่อในประการหลังนี้มากเกินไปอาจมีผลทำให้ผู้นำละเมิดบรรทัดฐานทางการเมืองได้

ความชอบธรรมทางการเมืองที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับหลักการความชอบธรรมทางการเมืองของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ที่กล่าวว่าการที่ประชาชนให้การยอมรับในตัวผู้ปกครอง

หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือประการแรก ผู้ปกครองจะต้องมีความชอบธรรมในการเข้าสู่อำนาจตามขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม เช่น กษัตริย์หรือผู้ปกครองที่สืบราชสันตติวงศ์ ประการที่สองผู้ปกครองมีความชอบธรรมแห่งอำนาจโดยยึดหลักเหตุผลและหลักนิติธรรมซึ่งได้รับการยอมรับจากคนในสังคมว่าผู้นำมีลักษณะพิเศษ ประการที่สาม ผู้ปกครองมีความชอบธรรมแห่งอำนาจเนื่องจากมีเสน่ห์บางประการที่ผู้ถูกปกครองให้การยอมรับว่ามีลักษณะพิเศษที่ทรงคุณค่า

จะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองการปกครองจะมีผลต่อระบบการเมืองการปกครองซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจของแต่ละสังคม หากระบบการเมืองใดมีความชอบธรรมสูงย่อมมีความมั่นคง มีเสถียรภาพทางการเมือง ในทางกลับกันหากระบบการเมืองใดที่มีความชอบธรรมต่ำย่อมทำให้ระบบการเมืองนั้นขาดเสถียรภาพซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาหลากหลายประการตามมาในอนาคต

ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นตัวแปรหนึ่งในการยึดโยงเพื่อการบริหารประเทศและการใช้อำนาจทางการเมืองซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวแปรอีก 2 ตัวคือความน่าเชื่อถือทางการเมือง(Political Credibility)และอำนาจที่เป็นธรรม (Moral Authority) คำว่า ความน่าเชื่อถือทางการเมืองก็คือความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อระบบการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าหากประชาชนมีความรู้สึกว่าการเมืองที่ใช้อยู่เป็นระบบที่มีปัญหา เนื่องจากไม่สามารถคัดสรรตัวบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริตเข้ามาสู่อำนาจทางการเมืองได้ก็จะเกิดความรู้สึกว่าระบบดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะนำมาบริหารประเทศ

ดังนั้น การปกครองด้วยระบอบเผด็จการทหาร ซึ่งเป็นการรวบอำนาจเบ็ดเสร็จ ระบบแบบนี้จะทำให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ง่ายเพราะอำนาจที่ได้เด็ดขาด อีกทั้งยังขาดการเข้ามีส่วนร่วมจากประชาชนในการจัดสรรบุคคลขึ้นมาบริหารประเทศ ด้วยเหตุนี้ ระบบดังกล่าวจึงขาดความน่าเชื่อถือ หลายประเทศจึงพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองให้เป็นระบบที่ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมืองมากขึ้น ในทางกลับกันถ้าหากผู้นำทางการเมืองบริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ทำให้บ้านเมืองได้รับความเสียหาย ผู้นำคนนั้นก็ขาดความน่าเชื่อถือทางการเมืองซึ่งจะเกี่ยวโยงกับ “อำนาจที่เป็นธรรม”

อำนาจที่เป็นธรรม (Moral Authority)คือความรู้สึกของผู้ปกครองประเทศที่รู้สึกว่าการเมืองที่ผู้บริหารประเทศใช้อยู่เป็นอำนาจที่มีเจตนาต้องการทำประโยชน์เพื่อบ้านเมืองอย่างแท้จริง สามารถตอบคำถามสังคมได้อย่างชัดเจน ถ้าหากผู้ปกครองประเทศสามารถตอบคำถามประชาชนได้อย่างกระจ่างชัดและแสดงให้เห็นถึงเจตนาดีของตนเองที่ต้องการเข้ามาบริหารประเทศอย่างสุจริตใจ ไม่ใช่ใช้อำนาจเกินขอบเขตของกฎหมาย ผู้นำคนนั้นก็จะเป็นที่ยอมรับของประชาชนเพราะถือว่าใช้อำนาจที่เป็นธรรม ในทางกลับกัน ถ้าหากผู้นำทางการเมืองการใช้อำนาจโดยไม่

ระมัดระวังซึ่งไปกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ทำให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ได้รับความเดือดร้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ประชาชนก็ลดความเชื่อถือลง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ถ้าหากผู้นำทางการเมืองได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญ ใช้อำนาจที่มีอยู่อย่างเป็นธรรม ไม่มีประวัติต่างปร้อยในการใช้อำนาจที่ไม่ดี ไม่มีเรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับการใช้อำนาจก็ย่อมได้รับความน่าเชื่อถือจากประชาชน ในทางกลับกัน ถ้าหากบุคคลที่เป็นผู้นำเคยมีประวัติที่ต่างปร้อยเกี่ยวกับการใช้อำนาจ บุคคลนั้นก็ไม่สามารถใช้อำนาจที่เป็นธรรมปกครองประชาชนได้อย่างราบรื่นเพราะไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชน

ความชอบธรรมของระบบการเมืองหนึ่งใดอาจมาจากหลายแหล่ง ตัวอย่างเช่น ในสังคมจารีต ผู้มีอำนาจมักอ้างว่าได้รับความชอบธรรมจากพระเจ้า อำนาจศักดิ์สิทธิ์ตามแนวคิดเทวราช จึงมีความชอบธรรมที่จะปกครองคนส่วนใหญ่ ในสังคมประชาธิปไตย รัฐบาลที่มีความชอบธรรมในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ในหลายกรณี ผู้มีอำนาจทางการเมืองอาจไม่มีความชอบธรรมในแหล่งที่มาของอำนาจทางการเมือง เช่น เข้าสู่อำนาจทางการเมืองจากการรัฐประหาร แต่ถ้าปกครองประเทศได้อย่างมีคุณธรรม สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนก็อาจให้การยอมรับจนเกิดเป็นความชอบธรรมขึ้นก็เป็นได้ในทางกลับกัน ถ้าหากเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองอย่างไม่มีความชอบธรรมและบริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ปล่อยให้ผู้ได้บังคับบัญชาข้าราชการบังหลวงจนประชาชนไม่สามารถยอมรับได้ก็ถือได้ว่าขาดความชอบธรรมทั้งการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองและการใช้อำนาจทางการเมืองผู้วิจัยนำเอาแนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองเข้ามาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วยความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์

แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต

(Concept of Political Integrity)

ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง หลักธรรมในการดำรงชีวิตที่กล่าวถึงความประพฤติของบุคคลในสังคมอันเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ดำเนินชีวิตในสังคม โดยมุ่งให้บุคคลทำหน้าที่ของตนเองอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกงและเอารัดเอาเปรียบผู้อื่น รวมถึงไม่ใช้อิทธิพลของตนเองเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนและให้พวกพ้องของตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ "ความซื่อสัตย์สุจริต" พบว่า มีนักวิชาการให้นิยามไว้หลายคน ดังนี้

อุกฤษ มงคลนาวิน กล่าวว่า “ความซื่อสัตย์สุจริต” หมายถึง การที่บุคคลพอจะเป็นตัวอย่างของคนอื่นได้ คือจะต้องมีศีล ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่ทำตัวตามกระแสแฟชั่น ถ้าฟุ้งเฟ้อโดยที่รายได้ไม่พอกับรายจ่ายก็ต้องทำเรื่องที่ไม่ชอบมาพากล

พระพิศาลธรรมพาทิ (พระพยอม กัลยาโณ) กล่าวว่า “ความซื่อสัตย์สุจริต” คือการทำให้คนอื่นเชื่อถือในคำพูดของตนเอง เชื่อถือในสัจจะคือคำพูดของตนเอง เชื่อถือในความตรงต่อเวลารักษาทรัพย์สินโดยเฉพาะถ้าไม่ใช่ทรัพย์สินของเราก็อยาไปเอาของเขา จะต้องมีความจริงใจต่อกัน และทำหน้าที่ของตนเองอย่างตรงไปตรงมา

พระอาจารย์พื่อนอม แก้วกำเนิด อดีตเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กล่าวว่า “ความซื่อสัตย์สุจริต” คือการรักษาความจริงและประพฤตีสั่งที่ดีงาม รักษาความเที่ยงตรงของตนเองและความถูกต้อง ต้องทำดี มีใจดีและมีวาจาดี

บรรจง กันตวิรุฒ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระบุว่า “ความซื่อสัตย์สุจริต” หมายถึง ความซื่อตรง คือ การที่บุคคลจะต้องมีความซื่อตรงต่อตนเองและต่อผู้อื่น ซึ่งก็คือหลักการเดียวกับ “ทริโอบีปะ” หมายถึง การละอายและเกรงกลัวต่อบาป เพราะถ้าหากเราเลือกทำ ความดี ควบคุมจิตใจของเราไม่ให้ทำไม่ได้แล้วก็ยอมมีแต่การกระทำที่ดีงามทั้งสิ้น

คนไทยมีค่านิยมยกย่องคนดีที่ประกอบอาชีพสุจริตและมีความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมให้การยอมรับมาช้านาน การอบรมปลูกฝังให้ลูกหลานเป็นคนดีของพ่อแม่และเติบโตขึ้นเป็นคนดีของสังคมเป็นสิ่งที่พ่อแม่ปรารถนา การอบรมปลูกฝังให้บุตรหลานมีความซื่อสัตย์สุจริตสามารถกระทำได้ตั้งแต่สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันสื่อมวลชนที่ถือว่าในปัจจุบันมีบทบาทต่อคนในสังคมเพิ่มมากขึ้น

จุดเปลี่ยนของความมั่งคั่งเริ่มขึ้นชัดเจนในช่วงที่ประเทศไทยเปิดประตูต้อนรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาคือตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 ในช่วงเวลานั้นสังคมไทยรับเอาวัฒนธรรมทางด้านวัตถุนิยมเข้ามามาก ทั้งวัฒนธรรมทางความคิดและวัฒนธรรมทางด้านวัตถุ ส่งผลให้มีการเอาวัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการประทุพทุฏที่เรียกว่า “การฉ้อราษฎร์บังหลวง” (Corruption) เพื่อสร้างฐานะความมั่งมีให้กับผู้มีอำนาจและเพื่อตอบสนองความต้องการที่มีชีวิตทรัพย์สินที่หรูหราฟุ้งเฟ้อ สิ่งเหล่านี้ถูกปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาจนคนในสังคมหลายคนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา

ผาสุก พงษ์ไพจิตร และสังคิต พิริยะรังสรรค์ (2537, น.12) ระบุว่า เมื่อผู้มีอำนาจในสังคมไทยประทุพทุฏมากขึ้น กองทัพผู้มีอำนาจมักจะนำเอาเหตุผลที่รัฐบาลขาดความไม่ซื่อสัตย์สุจริต มีการประทุพทุฏ คอรัปชั่น มาเป็นข้อกล่าวอ้างสร้างเงื่อนไขในการใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจการบริหารจากรัฐบาล ดังเช่นเหตุการณ์เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2534 สภารักษา

ความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ได้ใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจการบริหารประเทศจากพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น และได้ตั้งกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อตรวจสอบความประพฤติมิชอบของนักการเมืองที่ร่ำรวยผิดปกติ โดยอ้างเหตุผล 5 ประการ คือ 1. การคอร์รัปชันของรัฐบาล 2. ข้าราชการประจำถูกรังแกจากข้าราชการการเมือง 3. เผด็จการรัฐสภา 4. มีความพยายามที่จะทำลายและแทรกแซงสถาบันทหาร 5. มีความพยายามที่จะทำลายสถาบันกษัตริย์

การกล่าวอ้างถึงการทุจริตของนักการเมืองไทยนั้นมีมาโดยตลอด จนกระทั่งรัฐประหารที่เกิดขึ้นครั้งล่าสุดของสังคมไทย คือ วันที่ 19 กันยายน พุทธศักราช 2549 คณะปฏิรูปการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ได้ใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น หลังจากปกครองประเทศไทยไปได้สักระยะหนึ่ง จึงเชิญให้พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ให้มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในการบริหารประเทศของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ถูกคนในสังคมกล่าวหาว่ามีการปล่อยให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน เกิดขึ้นมากมายเช่นเดียวกัน

จากความหมายของคำว่า "ความซื่อสัตย์สุจริต" สรุปได้ว่า หมายถึง หลักธรรมที่กล่าวถึงความประพฤติของบุคคลให้ทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกงเอาเปรียบผู้อื่น ไม่ใช้อิทธิพลเพื่อผลประโยชน์ของตนหรือพวกพ้อง ผู้วิจัยนำเอาแนวคิดเกี่ยวกับ "ความซื่อสัตย์สุจริต" มาใช้ประกอบการอธิบายในการศึกษาครั้งนี้ โดยนำเอาหลักการสำคัญมากำหนดเป็นแนวคิด (Concept) ในการวางแนวทางการนำเสนอผลการวิจัย การอภิปรายผล เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ "ความชอบธรรมทางการเมือง" ของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยซึ่งนำเสนอภาพลักษณ์ของตนเองว่าเป็นคนดี มีคุณธรรม มีจริยธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริต ทว่าในการบริหารประเทศได้ถูกคนในสังคมและสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าบกพร่องทางจริยธรรมและขาดความซื่อสัตย์สุจริต

แนวคิดที่ว่าด้วยข่าวการเมืองและข่าวสารทางการเมือง

(Concept of Political News)

ข่าวการเมืองหมายถึง ข้อเท็จจริงที่สื่อมวลชนนำเสนอซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการบริหารงานของรัฐบาล เช่น ข่าวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข่าวการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ข่าวการออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ รวมถึงกิจกรรมของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในการทำหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งมีผลกระทบต่อคนในสังคม ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า "ข่าวการเมือง" ไว้ ดังนี้

สตีเวน แชฟฟี (Steven Chaffee, 1975, p. 96, อ้างถึงใน พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2526, น. 12) ระบุว่า ชาวการเมือง หมายถึงความรู้ของสมาชิกในระบบการเมืองเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่หรืออำนาจรัฐแบ่งสรรปันสิ่งที่มีคุณค่าให้สังคม

นฤทธิ เสกธีระ, อ้างถึงใน บุญอยู่ ขอมพรประเสริฐ, (2551, น. 51) ระบุว่า ชาวการเมือง หมายถึงชาวที่บอกเล่าข้อเท็จจริงซึ่งน่าสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมของนักการเมืองที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของรัฐและกิจกรรมของรัฐที่มีผลกระทบต่อสังคม สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ, (2545, น. 163) ชาวการเมือง หมายถึงชาวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมความเคลื่อนไหวทางด้านการบริหารงานของรัฐบาล รัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งในแง่นโยบายและการให้สัมภาษณ์ของนักการเมืองทั้งในระดับประเทศและการปกครองท้องถิ่น

พนม วรรณศิริ, (2544, น. 35) ระบุว่า ชาวการเมือง หมายถึงชาวเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลหรือเกี่ยวกับกิจกรรมของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ฝ่ายค้าน ความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง กลุ่มพลังต่าง ๆ ในทางการเมือง การเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการรายงานข่าวเกี่ยวกับฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ และความเคลื่อนไหวทางด้านการทหาร

สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (ททบ.5) ให้นิยามคำว่า “ชาวการเมือง” ว่าหมายถึงชาวเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางการเมือง เช่น การตั้งพรรคการเมือง การประชุมพรรคการเมือง การประชุมคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือกรณีที่นักการเมืองให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นในทางการเมือง (สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5, 2508, น. 35)

วัฒน์ ภูวทิศ, (2554, น. 89) ระบุว่า การรายงานข่าวการเมือง หมายถึงการรายงานข่าวเกี่ยวกับกิจกรรม ความเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานทางการเมืองการปกครองของรัฐบาล ผู้บริหารประเทศและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนในสังคม

จุฬารักษ์ มณีวงศ์ (2539, น. 35) ระบุว่า ชาวการเมือง หมายถึงชาวที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในระดับต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงความเคลื่อนไหวของคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม พรรคการเมือง นักการเมืองและชาวการได้แย้งของกลุ่มคนทางการเมือง ชาวการเมืองเลือกตั้งขององค์กรทางการเมืองทุกระดับ ชาวกิจกรรมในพรรคการเมืองตลอดจนข้อเรียกร้องของคนในสังคม อาทิ การนัดหยุดงานของประชาชนเพื่อต่อต้านกิจกรรมบางประการของรัฐบาล ซึ่งชาวการเมืองนี้สามารถแบ่งแยกออกได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ชาวการเมืองที่เกี่ยวข้องกับประเทศชาติ ได้แก่ ชาวความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
2. ชาวการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและฝ่ายบริหารประเทศ ประกอบด้วยชาวที่เกี่ยวข้องในหลายด้าน ได้แก่

2.1 ข่าวการประชุมของรัฐบาล

2.2 ข่าวภารกิจหรือกิจกรรมของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีและข้าราชการการเมือง

2.3 ข่าวการปฏิบัติงานของรัฐบาล

2.4 ข่าวการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะด้านของรัฐบาล การแถลงนโยบายรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีและการออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้

3. ข่าวการเมืองที่เกี่ยวข้องกับสถาบันนิติบัญญัติและพรรคการเมือง ได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาและองค์กฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับการเมือง กิจกรรมภายในพรรคการเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมือง

4. ข่าวการเมืองเกี่ยวกับข้าราชการประจำ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโยกย้ายข้าราชการของรัฐในส่วนกลางระดับหัวหน้ากองขึ้นไป การบริหารราชการส่วนกลางและการปฏิรูปการบริหารราชการ

5. ข่าวการเมืองเกี่ยวกับประชาชน ได้แก่ การรับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน การเคลื่อนไหวในทางการเมืองขององค์กรภาคประชาชน สหภาพต่างๆ อาทิ การหยุดงานประท้วง การดำเนินงานของรัฐบาลและการเรียกร้องสิทธิของประชาชน

ส่วนคำว่า "ทิศทางของข่าวการเมือง" หมายถึงแนวโน้มการนำเสนอข่าวที่ให้น้ำหนักไปในทิศทางบวกซึ่งหมายถึงการนำเสนอในด้านดี ได้แก่ การแสดงความยินดี ฟังพอใจ อารมณ์ดี ขบขัน ข่าวที่แสดงความเห็นพ้องสนับสนุน การให้ความช่วยเหลือกัน การแสดงความรักความพึงพอใจให้แก่กัน ส่วนการนำเสนอในด้านลบ ได้แก่ ข่าวความขัดแย้ง การแสดงความไม่เห็นด้วย การต่อต้านจากสังคม การโกหกหลอกลวง ความเสื่อมถอย

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ,(2539,น.7) ระบุว่า ข่าวการเมือง หมายถึง ข่าวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและความเคลื่อนไหวของนักการเมืองและฝ่ายบริหาร เช่น ข่าวเกี่ยวกับภารกิจของนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือภารกิจของฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนการดำเนินงานของพรรคการเมืองโดยผู้สื่อข่าวควรสื่อข่าวเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงแยกเป็นประเด็น ดังนี้

1. ข่าวการเลือกตั้ง

ประเด็นที่ควรสื่อข่าว ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่เหตุการณ์ก่อนการเลือกตั้ง การจัดตั้งพรรคการเมือง การเตรียมตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมืองแต่ละพรรค การเตรียมตัวหาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมือง การรณรงค์เพื่อหาเสียงเลือกตั้ง นโยบายของ

พรรคการเมืองที่ใช้ในการหาเสียง ผลการเลือกตั้งรวมทั้งปฏิกิริยาของผู้ได้รับการเลือกตั้งและผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง

2. ชาวการจัดตั้งรัฐบาล

ประเด็นที่ควรศึกษา ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่การประสานงานรวบรวมพรรคการเมืองเพื่อจัดตั้งรัฐบาล การสรรหาผู้มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี การแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาผู้แทนราษฎรและการจัดสรรบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีรวมถึงการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา

3. ชาวกิจกรรมและความเคลื่อนไหวของพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลและพรรคการเมืองฝ่ายค้าน

ประเด็นที่ควรศึกษา ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่การดำเนินกิจกรรมของหัวหน้าพรรคการเมืองและสมาชิกพรรคการเมือง การประชุมพรรคการเมืองรวมถึงกิจกรรมที่พรรคการเมืองและนักการเมืองดำเนินต่อประชาชนในโอกาสต่าง ๆ ทั้งพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน

4. ชาวการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีและข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ

ประเด็นที่ควรศึกษา ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่การปฏิบัติภารกิจของนายกรัฐมนตรีเป็นรายวัน ภารกิจที่สำคัญของรัฐมนตรีแต่ละกระทรวง การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการระดับสูงในกระทรวงและกรมต่าง ๆ เช่น ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีกรม เป็นต้น

5. ชาวการประชุมสภา

ประเด็นที่ควรศึกษา ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่การประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญและสมัยวิสามัญในการพิจารณากฎหมายและการยื่นกระทู้ถามในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี เป็นต้น

6. ชาวความเคลื่อนไหวของกลุ่มทางสังคม

ประเด็นที่ควรศึกษา ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่กิจกรรมความเคลื่อนไหวของกลุ่มทางสังคมที่มีอิทธิพลทางการเมืองและการปกครองของประเทศ เช่น การชุมนุมประท้วงยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลของกลุ่มองค์กรเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ชาวการชุมนุมของกลุ่มทางการเมืองอื่นๆ เป็นต้น

7. ชาวปฏิกิริยาของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลในการดำเนินโครงการของรัฐ

ประเด็นที่ควรศึกษา ผู้สื่อข่าวการเมืองควรรายงานตั้งแต่ปฏิกิริยาของประชาชนในการตอบรับสนับสนุนหรือคัดค้านการดำเนินงานของรัฐบาลในโครงการของรัฐที่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประชาชนและสังคม

จากประเด็นการสื่อข่าวการเมืองที่กล่าวมาข้างต้นหนังสือพิมพ์มีบทบาทที่สำคัญในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองแก่ประชาชนทั้งในรูปแบบของข่าว บทความ บทวิจารณ์ สกู๊ปข่าวเพื่อรายงานข่าวให้ประชาชนได้รับรู้ถึงความเคลื่อนไหวของบุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำหรือกลุ่มบุคคลใดก็ตามที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นสุนัขเฝ้ายาม (Watch Dog) คอยติดตามและนำเสนอข่าวสารตลอดจนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ให้กับสาธารณชนได้รับรู้และเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสังคม

ข่าวการเมืองจึงมีความสัมพันธ์กับสังคม เป็นมาตรวัดกระแสแปรเปลี่ยนของสังคมให้รู้ว่าเหตุการณ์บ้านเมืองมีความเป็นปกติวิสัยหรือจะมีเหตุการณ์วิกฤตรุนแรงเกิดขึ้นในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ข่าวการเมืองจะปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์จำนวนมากในแต่ละวันซึ่งแต่ละข่าวนั้นมีคุณค่าข่าวมากน้อยแตกต่างกันไปจึงเป็นหน้าที่ของผู้สื่อข่าว บรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวที่ต้องพิจารณาตัดสินว่าข่าวใดที่มีคุณค่าเหมาะสมและมีประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่ที่สมควรนำเสนอสู่สาธารณชน การรายงานข่าวการเมืองอย่างเที่ยงตรงและเป็นธรรมนั้นถือได้ว่าเป็นการให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจเลือกผู้ที่จะเข้ามาบริหารประเทศในอนาคต นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังเป็นแหล่งข่าวสารที่สำคัญสำหรับผู้บริหารประเทศให้รับรู้ความเคลื่อนไหวในทางการเมืองของกลุ่มการเมืองต่างๆรวมถึงปฏิกิริยาของประชาชนผู้ถูกปกครองที่มีต่อการบริหารงานของรัฐบาล ต่อนโยบายหรือข้อกฎหมายที่รัฐออกมาบังคับใช้จากนิยามของคำว่าข่าวการเมืองผู้วิจัยสรุปว่าข่าวการเมืองหมายถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมความเคลื่อนไหวทางด้านการบริหารงานของรัฐบาล รัฐสภา ฝ่ายค้าน นักการเมือง ข้าราชการทางการเมืองซึ่งมีความเคลื่อนไหวในเชิงนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

ขอบข่ายของข่าวการเมือง

ข่าวการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมและความเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานทางการเมืองรวมถึงการรายงานกิจกรรมความเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานทางการเมืองการปกครองของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐตลอดจนพรรคการเมืองหรือกลุ่มพลังต่าง ๆ ที่ถูกจัดตั้งขึ้น ข่าวการเมืองมีขอบข่ายดังต่อไปนี้

1. ข่าวการเมืองเลือกตั้งถือเป็นการนำเสนอข่าวที่เป็นความยุ่งยากสำหรับนักข่าวมือใหม่ซึ่งต้องรายงานตั้งแต่การเตรียมตัวคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นตัวแทนของพรรค การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการหาเสียง การลงคะแนนเสียง ผลการเลือกตั้ง รวมทั้งปฏิกิริยาเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นจากนักการเมืองที่ได้รับเลือกและที่พลาดพลังจากการลงสมัครรับเลือกตั้ง

2. ข้าราชการจัดตั้งรัฐบาล เริ่มตั้งแต่การชาวเสียงเพื่อจัดตั้งรัฐบาลและการคัดเลือกผู้มาดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะรัฐบาล
3. ข้าราชการกรรมการเคลื่อนไหวของพรรครัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน เช่น การเคลื่อนไหวของนักการเมืองในเรื่องการปรับคณะรัฐมนตรีและการอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐบาล
4. ข้าราชการประชุมรัฐสภา โดยการพิจารณาเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย นโยบายต่าง ๆ การยื่นกระทู้ถามผู้แทนราษฎร การเคลื่อนไหวของสมาชิกวุฒิสภา เป็นต้น
5. ข้าราชการเคลื่อนไหวของกลุ่มพลังต่าง ๆ ในสังคมซึ่งมีต่อสถานการณ์ทางการเมืองการปกครองของประเทศ
6. ข้าราชการปฏิบัติของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล
7. ข้าราชการปฏิบัติงานของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ
8. ข้าราชการเกี่ยวกับภารกิจส่วนตัวของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
9. การโต้แย้งเรื่องเขตแดน

กล่าวโดยสรุปข้าราชการเมืองคือชาวที่มุ่งนำเสนอเรื่องการจัดตั้งรัฐบาล การเลือกตั้งการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ความเคลื่อนไหวของพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรรวมถึงการโต้แย้งเรื่องเขตแดนระหว่างประเทศ การเดินขบวนประท้วงการทำงานของรัฐบาล การเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร องค์การทางการเมือง กิจกรรมของพรรคการเมือง องค์การที่เป็นกิ่งองค์การทางการเมือง การเคลื่อนไหวของกลุ่มคนทางสังคม การปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการรวมถึงข้าราชการโต้แย้งในเรื่องเขตแดนของประเทศ

ความสำคัญของข้าราชการเมือง

เหตุที่ข้าราชการเมืองมีความสำคัญเพราะการเมืองมีผลกระทบต่อประชาชนภายในประเทศ เช่น การเลือกระบบการปกครองประเทศว่าจะปกครองด้วยระบอบการปกครองแบบใด จะปกครองแบบประชาธิปไตยหรือจะปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ซึ่งการเลือกระบบการปกครองนี้ย่อมมีผลต่อสิทธิเสรีภาพของคนในสังคมซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการออกนโยบายหรือการผ่านกฎหมายสำคัญในการบริหารประเทศ เช่น การขึ้นหรือลดภาษี การให้สิทธิเสรีภาพกับพลเมือง สิ่งเหล่านี้ล้วนมาจากการเมืองทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้ การบอกเล่าหรือการรายงานข่าวสารทางการเมืองให้คนในสังคมรับรู้จึงมีความสำคัญ ที่ผ่านมามีคนไทยมักคิดว่าการเมืองเป็นเรื่องของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งหรือเป็นเรื่องสกปรกที่ไม่น่าเข้าไปรับรู้หรือเกี่ยวข้องด้วยแต่ทว่าแท้จริงแล้วการเมืองเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน

บรรศักดิ์ อูวรรณโณ กล่าวว่

...แท้จริงแล้วการเมืองเป็นเรื่องของเราทุกคน สังคมที่รวมตัวกันเป็นประเทศหรือรัฐนั้นจะต้องมีการบริหารจัดการให้คนในสังคมเกิดความผาสุก ระบอบการเมืองจึงไม่ใช่อื่นไกลแต่เป็นเรื่องของการบริหารจัดการให้คนในสังคมมีความผาสุก ถ้าโรงเรียนต้องมีคนมาจัดการบริหารให้ครูสอนหนังสือได้ นักเรียนเรียนหนังสือได้ดีฉันใด ประเทศชาติก็ต้องมีผู้มาบริหารให้คนในประเทศมีความผาสุกฉันนั้น (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, อ้างถึงใน บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ, 2551, น. 53)

สมควร กวียะ (2535, น. 79) ระบุว่า บทบาทของสื่อมวลชนในฐานะเป็นเครื่องมือของการเมืองและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 1. ถ่ายทอดข่าวสารและความรู้ทางการเมือง 2. จัดระเบียบวาระเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเมือง 3. การเผยแพร่และปลูกฝังความเชื่อทางการเมือง 4. การพัฒนาทางการเมือง

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าข่าวการเมืองเป็นข่าวที่สำคัญ ในการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ทุกยุคทุกสมัยมักจะนำเสนอข่าวสารทางการเมืองเป็นข่าวหลักเสมอเพราะการเมืองมีผลต่อการปกครองซึ่งการปกครองมีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ขณะเดียวกันความรู้สึกรักของประชาชนก็มีผลต่อการเมืองเช่นเดียวกันโดยมีหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดข่าวสารและความเคลื่อนไหวของผู้ปกครองให้ประชาชนได้รับรู้ ในทางกลับกันหนังสือพิมพ์ก็ทำหน้าที่นำเสนอความเคลื่อนไหวของประชาชนให้ผู้ปกครองประเทศได้รับรู้ด้วยเช่นเดียวกัน

ลักษณะของข่าวการเมือง

จากการศึกษาลักษณะของข่าวการเมืองพบว่า ได้มีนักวิชาการทางด้านการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ดร.ณิ หิรัญรักษ์ (2535, อ้างถึงใน สุรสิทธิ์ วิทยาธิรัฐ, 2545, น.166) ระบุว่าข่าวการเมืองเกี่ยวข้องกับประเด็นต่อไปนี้

1. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา การจัดตั้งพรรคการเมือง การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อ.บ.ต.) นโยบายของพรรคการเมือง จำนวนของผู้สมัครรับเลือกตั้งของแต่ละพรรคการเมืองในแต่ละเขตทั้งระบบแบ่งเขตเลือกตั้งและระบบบัญชีรายชื่อของพรรค (Party List) จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง

2. การจัดตั้งรัฐบาล คือประเด็นเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่จะเข้าร่วมบริหารงานในคณะรัฐบาล บุคคลผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นนายกรัฐมนตรีและบุคคลที่คาดว่าจะได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดตั้งรัฐบาล

3. การแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาหรือการแถลงนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต่อชาวกรุงเทพมหานคร
4. พรรคฝ่ายค้าน ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและการแสดงบทบาทของพรรคฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
5. การเสนอข่าวเกี่ยวกับการออกกฎหมาย ข่าวการแปรญัตติและการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร
6. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เช่น ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติรายจ่ายเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย เป็นต้น
7. การสิ้นสุดความเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เกิดจากการตาย ลาออกหรือขาดคุณสมบัติตามกฎหมายหรือการถูกขับออกจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ซึ่งส่งผลให้มีการเลือกในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด
8. การตีความของรัฐสภา การวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญต่อร่างพระราชบัญญัติที่มีปัญหาหรือต่อกรณีอื่น เช่น วินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาจะสิ้นสุดลงหรือไม่
9. การยับยั้งร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรนำเสนอซึ่งเกิดจากสมาชิกวุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วยและความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างวุฒิสภากับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนหรือกรรมการวิสามัญ
10. การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญกรณีมีผู้เสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติม
11. การยุบสภา การลาออกของนายกรัฐมนตรีและความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้น
12. การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎรหรือเกี่ยวข้องกับการบริหารงานของรัฐบาล
13. การฟ้องร้องของประชาชนต่อศาลปกครองรวมถึงการวินิจฉัยที่ผ่านมา
14. การปฏิบัติงานขององค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบแห่งชาติ (ปปช.) ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่น เป็นต้น

15. การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อประเด็นปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในรัฐสภาหรือเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาล

จากที่กล่าวมาข้างต้นคือลักษณะของข่าวการเมืองซึ่งได้มีนักวิชาการรวบรวมไว้ทั้งสิ้น 15 ประการ เนื้อหาถัดจากนี้คือลักษณะของข่าวการเมืองที่ดีซึ่งได้มีนักวิชาการได้ระบุกฎเกณฑ์ไว้เช่นเดียวกันโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ยึดถือความจริงแท้เป็นหลัก

การเสนอข่าวการเมืองจะต้องนำเสนอตรงไปตรงมาด้วยการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงของเนื้อหาข่าวเพราะจะทำให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เกิดความเข้าใจไขว้เขวคลาดเคลื่อน ผู้สื่อข่าวไม่ควรใส่ความคิดเห็นของตนลงไปในข่าวเพราะจะทำให้ผู้อ่านขาดความเชื่อถือหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นซึ่งจะส่งผลต่อการไม่สนับสนุนหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์สามารถตรวจสอบข้อมูลได้จากสื่อที่หลากหลายหรือจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นได้

2. การเสนอภูมิหลังของข่าวการเมือง

การนำเสนอภูมิหลังของข่าวการเมืองถือได้ว่าเป็นเรื่องจำเป็นเพราะจะทำให้ประชาชนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ได้เข้าใจเรื่องราวความเป็นมาของเหตุการณ์และสาเหตุของปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ถ้าหากหนังสือพิมพ์นำเสนอเพียงข้อเท็จจริงของข่าวการเมืองโดยไม่กล่าวถึงที่มาและความสำคัญของเหตุการณ์นั้นจะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเพราะไม่สามารถปะติดปะต่อเหตุการณ์ให้เข้าใจได้ การนำเสนอภูมิหลังของเหตุการณ์จะทำให้ผู้อ่านสามารถตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากการรายงานข่าวได้ด้วยตนเองเพราะสามารถเข้าใจความเป็นมาของเหตุการณ์ได้อย่างกระจ่างชัด

3. ความสมบูรณ์ของข่าว

การรายงานข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์นอกจากจะยึดถือความถูกต้องของข้อมูลข่าวแล้วยังต้องนำเสนอให้ครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกแง่มุมเพราะการนำเสนอข่าวที่มีประเด็นครบสมบูรณ์จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความเป็นมา ซึ่งจะทำให้ผู้ทำหน้าที่รายงานข่าวสามารถตอบข้อสงสัยของผู้อ่านได้ครบถ้วนทุกประเด็น

4. ความเป็นกลางของข่าว

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบางเหตุการณ์มีสาเหตุอันเนื่องมาจากความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ของบุคคลสองฝ่ายเพราะการเมืองเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของกลุ่มคนในสังคม หนังสือพิมพ์ที่ดีจะไม่นำเสนอข่าวเพียงด้านเดียวหรือนำเสนอข้อดีของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นพิเศษซึ่ง

จะไม่มีความเป็นธรรมต่ออีกฝ่ายหนึ่ง ผู้สื่อข่าวการเมืองจะต้องนำเอาเหตุผลของทั้งสองฝ่ายมา นำเสนอต่อผู้อ่านเพื่อให้ผู้อ่านได้ตัดสินใจเอาเอง

5. ความถูกต้องของข่าว

การนำเสนอข่าวการเมืองที่ดีผู้สื่อข่าวจะต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ดีเสีย ก่อนที่จะนำลงตีพิมพ์เพราะบางครั้งข้อมูลที่ได้รับมาเป็นข้อมูลที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน อาจถูก แหล่งข่าวหลอกใช้เพื่อทำลายอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งก็มีให้เห็นเป็นประจำ เมื่อผู้สื่อข่าวได้รับข้อมูลมาผิดและ นำมาเขียนลงในหนังสือพิมพ์โดยที่ไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ดีเสียก่อนจะสร้างความเสียหายให้แก่ผู้ ตกเป็นข่าวและส่งผลกระทบต่อความไม่น่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ทำให้ผู้อ่านขาดความศรัทธา หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นได้

6. ความต่อเนื่องของข่าว

เหตุการณ์ทางการเมืองนั้นมีเบื้องหลังของเหตุการณ์และมีผลกระทบตามมา ข่าว บางข่าวมีประเด็นที่ยังไม่สิ้นสุดซึ่งผู้อ่านจะเกิดความอยากรู้ต่อไปว่าแท้จริงแล้วเรื่องราวเป็นอย่างไร การนำเสนอข่าวการเมืองจะต้องนำเสนอข่าวตั้งแต่แรกโดยระบุสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นข่าวและ รายงานอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่งเหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลงซึ่งในบางครั้งอาจต้องใช้ระยะเวลายาวนาน กว่าเหตุการณ์จะสิ้นสุดก็ตามที่จากลักษณะของข่าวการเมืองที่ดีดังที่กล่าวมาซึ่งถูกนำมาใช้เป็น แนวทางสำหรับการทำข่าวการเมืองของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย อันประกอบด้วยการศึกษาถึงความจริง แท้เป็นหลักในการนำเสนอข่าว การนำเสนอภูมิหลังของข่าวการเมือง การนำเสนอในทุกแง่มุมเพื่อ ตอบข้อสงสัยของข่าว การนำเสนอด้วยความเป็นกลาง ถูกต้องตามข้อเท็จจริงและนำเสนอให้ ต่อเนื่องเพื่อให้ประชาชนที่ติดตามข่าวได้เข้าใจรายละเอียดของข่าวที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

ประเด็นข่าวการเมือง

เมื่อผู้สื่อข่าวการเมืองศึกษาสิ่งที่ควรรู้เกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการเมืองดังที่ได้กล่าวมา ข้างต้นแล้ว ผู้สื่อข่าวการเมืองจะต้องสามารถกำหนด "ประเด็นข่าว" การเมืองได้ด้วย ซึ่งมักเกิด ควบคู่กับสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นเป็นวัฏจักรอยู่เสมอ ในที่นี้จะขอกล่าวถึงสถานการณ์ ใหญ่ในทางการเมือง โดยนฤทธิ เสกธีระ หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์มติชน ได้แบ่งประเด็น ข่าวการเมืองไว้ดังนี้

1. การเริ่มต้น

การเริ่มต้นในที่นี้ หมายถึงการเริ่มต้นของการออกกฎหมาย การเริ่มต้นของคณะ บุคคลในองค์กรทางการเมือง การเริ่มต้นของการทำงานซึ่งเป็นสิ่งที่กระทบต่อประชาชนและ ประเทศชาติ เช่น การเลือกตั้งเป็นการเริ่มต้นของการสรรหาบุคคลที่เสนอตัวเข้ามาเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาหรือคณะรัฐมนตรีหรือการสรรหาบุคคลที่สมควรจะดำรงตำแหน่ง

กรรมการการเลือกตั้ง เป็นการเริ่มต้นของบุคคลที่สมควรจะเป็นกรรมการการเลือกตั้ง การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติก็เป็นการเริ่มต้นในการออกกฎหมายเพื่อนำมาบังคับใช้กับประชาชน เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญกับประเทศชาติและประชาชนทั่วไปที่ควรจะต้องรู้เพื่อจะได้มีโอกาสมีส่วนร่วมกับการเริ่มต้นทางการเมือง ผู้สื่อข่าวการเมืองจึงต้องเสาะหาประเด็นข่าวจาก สถานการณ์เหล่านี้มานำเสนอ ทั้งนี้การหาประเด็นข่าวจากสถานการณ์ในช่วงเริ่มต้นนี้พอจะอธิบาย ได้ดังนี้

1.1 ข่าวการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่สำคัญทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย เพราะการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยให้อำนาจประชาชน หากแต่การใช้อำนาจในการบริหาร ราชการแผ่นดินและการออกกฎหมายนั้นประชาชนทั้งประเทศไม่สามารถจะใช้สิทธิไปทำเช่นนั้นได้ จึงมีกระบวนการเลือกตั้งบุคคลขึ้นเป็นตัวแทนขึ้นมา สำหรับประเทศไทยปกครองด้วยระบอบ ประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยกำหนดให้ประชาชนเลือกตัวแทนของตัวเองเข้าไป ในสภาผู้แทนราษฎรด้วยวิธีการเลือกตั้งและมอบให้บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งนั้นไปเลือกฝ่ายบริหารหรือ รัฐบาลอีกทอดหนึ่ง

1.2 ข่าวการแต่งตั้ง

การแต่งตั้งบุคคลสำคัญทั้งภาคการเมือง ภาครัฐตลอดจนองค์กรตาม รัฐธรรมนูญและองค์กรรัฐวิสาหกิจมีความสำคัญและมักเป็นประเด็นข่าวอยู่เสมอเพราะบุคคลที่ไป ดำรงตำแหน่งเหล่านี้มีความสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินในบรรดาการแต่งตั้งบุคคลสำคัญ ทางการเมืองทั้งหมดการเลือกนายกรัฐมนตรีและการแต่งตั้งรัฐมนตรีดูเหมือนจะมีความสำคัญมาก ที่สุด การเลือกนายกรัฐมนตรีนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรีโดยให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งและระหว่างที่จะมีการ เลือกนายกรัฐมนตรีและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีนั้นจะเป็นช่วงที่มีความเคลื่อนไหวของกลุ่มบุคคลใน พรรคการเมืองต่าง ๆ มีความรุนแรงและต่อเนื่องเสมอเพราะแต่ละพรรคการเมืองจะมีกลุ่มพลัง ในทางการเมืองหลากหลายกลุ่มและหากเป็นรัฐบาลผสม การเคลื่อนไหวของพรรคร่วมรัฐบาลและ การต่อรองเพื่อดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองนั้นมีสูงมาก ดังนั้นประเด็นในช่วงนี้จึงอยู่ที่การ เคลื่อนไหวของกลุ่มต่าง ๆ ภายในพรรคการเมืองและความเคลื่อนไหวของพรรคการเมืองที่จะร่วมกัน จัดตั้งรัฐบาล

การเคลื่อนไหวของกลุ่มการเมืองในพรรคการเมืองนั้นรวมไปถึงการเลือก ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรและการแต่งตั้งและเลือกประธานและคณะกรรมการการ แต่ละชุดด้วย และหากเป็นพรรคการเมืองจะรวมถึงการแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ

ภายในพรรคการเมืองซึ่งตำแหน่งเหล่านี้จะชี้ให้เห็นได้ว่าในพรรคการเมืองนั้น ๆ มีใครเป็นบุคคลสำคัญของพรรคบ้าง บุคคลเหล่านั้นจะมีบทบาทสูงเมื่อพรรคการเมืองนั้นได้เป็นรัฐบาลและมีการเลือกบุคคลไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในรัฐบาล

1.3 ขบวนการออกกฎหมาย

ประเด็นการออกกฎหมายนั้นมีความสำคัญนับตั้งแต่การออกกฎหมายที่มีศักดิ์สูงสุดของประเทศคือรัฐธรรมนูญลงไปถึงกฎหมายที่ออกตามอำนาจของคณะรัฐมนตรี คือ พระราชกำหนดที่จะต้องเสนอให้รัฐสภารับรอง ในทันทีที่เปิดการประชุมรัฐสภา รวมไปถึงการออกพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย กฎหมายเหล่านี้มีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารประเทศ ขณะเดียวกันการออกกฎหมายก็หมายถึงการเข้าไปจำกัดสิทธิหรือมอบสิทธิให้กับคนใดคนหนึ่ง ดังนั้นเมื่อมีการพิจารณาร่างกฎหมายจะเกิดประเด็นความขัดแย้งกันอยู่เสมอ เช่น ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เป็นต้น

2. ช่วงการดำเนินการ

ช่วงการดำเนินการ หมายถึงช่วงเวลานับตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงขั้นสิ้นสุด หากเป็นรัฐบาลก็ต้องเริ่มภายหลังจากการมีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีมาแล้วไปจนถึงการสิ้นสุดรัฐบาล หากเป็นคณะกรรมการองค์การอิสระจะเป็นช่วงหลังจากที่มีการแต่งตั้งแล้วไปจนถึงหมดวาระ ในช่วงนี้มีประเด็นที่เกิดขึ้นหลากหลายซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวถึงประเด็นใหญ่ ๆ ที่มักเป็นข่าวอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

2.1 ความแปลกใหม่และความเปลี่ยนแปลง

เมื่อมีบุคคลใหม่เข้าไปบริหารงานในองค์กร สิ่งที่น่าสนใจมากคือแนวนโยบายและวิธีการบริหารงานแบบใหม่ เช่น เมื่อคณะรัฐมนตรีเข้ารับตำแหน่งจะต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาหรือนโยบายของหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นองค์กรทางการเมือง เป็นกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งอาจจะมีแนวความคิดและทิศทางในการบริหารงานในหน่วยงานนั้นรวมทั้งเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่อนโยบายต่าง ๆ ที่นำเสนอล้วนเป็นประเด็นข่าวที่สามารถค้นหาได้ในช่วงเวลานี้ในระหว่างการดำเนินงานขององค์กรทางการเมืองนั้นย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะคณะรัฐมนตรีมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอซึ่งการเปลี่ยนแปลงของคณะรัฐมนตรีนี้เรียกว่าการปรับคณะรัฐมนตรีโดยบุคคลที่มีอำนาจในการปรับคณะรัฐมนตรีคือนายกรัฐมนตรี

2.2 หลังจากองค์กรทางการเมืองได้เริ่มทำงานแล้ว ผู้สื่อข่าวการเมืองจำเป็นต้องติดตามการทำงานของแต่ละฝ่าย ตัวอย่างเช่น การติดตามผลการทำงานของรัฐบาลว่าสามารถนำนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาไปใช้ในทางปฏิบัติได้หรือไม่ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีทำงานอย่างมี

ประสิทธิภาพมากนักน้อยเพียงใด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านได้ทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่แล้วหรือไม่ซึ่งการทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลโดยฝ่ายค้านนี้นอกจากจะใช้การยื่นกระทู้ถามแล้วยังมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรืออภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีอีกด้วยซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ผู้สื่อข่าวการเมืองต้องติดตาม

2.3 การทุจริต

ความจริงประเด็นการทุจริตการเลือกตั้งมีให้เห็นอยู่เป็นประจำ ได้แก่ การซื้อเสียง การโกงการเลือกตั้ง เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งท้องถิ่นที่จังหวัดสมุทรปราการแต่ในช่วงระหว่างการดำเนินการของรัฐบาลเป็นช่วงระยะเวลาที่ยาวนานกว่าจึงมักจะเกิดการทุจริตขึ้นบ่อยครั้ง

ประเด็นข่าวการประพฤติทุจริตเป็นหัวใจสำคัญในการอยู่รอดหรือการหมดสภาพของการดำรงตำแหน่งของบุคคลทางการเมืองและเป็นข่าวที่มักได้รับรางวัล เช่น ข่าวยอดเยี่ยมจากมูลนิธิอิศรา อมันตกุล เมื่อ พ.ศ.2522 คือข่าวการทุจริตของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (รพช.) ข่าวยอดเยี่ยม พ.ศ.2526 คือข่าวการทุจริตการซื้ออุปกรณ์การศึกษาของ สปช.ข่าวยอดเยี่ยม พ.ศ. 2530 คือข่าวทลายแก๊งมาเฟียทุจริตเครื่องราชอิสริยาภรณ์และข่าวยอดเยี่ยม พ.ศ. 2540 คือข่าวเปิดโปงขบวนการทุจริตในการดำเนินการของธนาคารกรุงเทพ พาณิชยการหรือบีบีซี

3. การสิ้นสุด

บรรดาการสิ้นสุดขององค์กรทางการเมือง การสิ้นสุดของรัฐบาลและรัฐสภามีความสำคัญและเป็นประเด็นข่าวทางการเมืองที่สำคัญอย่างยิ่ง ตามประวัติศาสตร์การเมืองไทยนับตั้งแต่ พ.ศ. 2475 เป็นต้นมานั้นสามารถแยกเป็นการสิ้นสุดอันเนื่องมาจากการปฏิบัติและรัฐประหาร การสิ้นสุดโดยการที่นายกรัฐมนตรีลาออกและการสิ้นสุดโดยครบวาระหรือการยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่ ช่วงระยะเวลาเหล่านี้ผู้สื่อข่าวการเมืองจะต้องสามารถค้นหาและอธิบายให้ได้ว่าสาเหตุของการสิ้นสุดของรัฐบาลหรือรัฐสภานั้นมาจากสาเหตุอะไร สามารถบอกเล่าข่าวต่อไปได้อีกว่าในอนาคตหลังจากการสิ้นสุดจะมีการเริ่มต้นรัฐบาลและรัฐสภาใหม่หรือไม่และถ้ามีการเริ่มต้นใหม่จะมีอีกเมื่อไรและด้วยวิธีการใด

องค์กรทางการเมืองอื่นก็เช่นเดียวกัน ข่าวเกี่ยวกับการสิ้นสุดของบุคคลในตำแหน่งสำคัญเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสนใจ เช่น การลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีหรือกรณีศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่ากระบวนการเลือกตั้งที่เลือกกรรมการการเลือกตั้งนั้นมิชอบอันมีผลทำให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งไม่มีสถานะเป็นกรรมการการเลือกตั้งได้ตั้งแต่ต้นหรือการเสียชีวิตอย่างกะทันหันของบุคคลสำคัญทางการเมือง สิ่งเหล่านี้ผู้สื่อข่าวการเมืองต้องค้นหาสาเหตุและรายการปรากฏการณ์พร้อมทั้งชี้ให้เห็นขั้นตอนต่อไปในอนาคตให้ได้

ข่าวสารทางการเมือง

“ข่าวสารทางการเมือง” หมายถึง เนื้อหาเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานของรัฐบาลและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่แสดงออกต่อสาธารณะซึ่งถูกนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชน ประกอบด้วยการดำเนินงานของรัฐบาล ความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง การแสดงออกและการแสดงความคิดเห็นของนักการเมือง ประชาชนต่อประเด็นต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดและความเป็นอยู่ของประชาชน

ในแง่มุมของการสื่อสาร ข่าวสารมีลักษณะเป็น “สาร”(Message) อย่างหนึ่งซึ่งส่งมาตามสื่อในรูปลักษณะของสัญลักษณ์หรือสัญญาณ (Symbol or Sign) ดังนั้นข่าวสารการเมืองจึงหมายถึงเนื้อหาในเรื่องราวที่สื่อมวลชนนำเสนอให้สาธารณชนได้รับรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแสดงออกและภารกิจของนักการเมืองซึ่งการนำเสนอให้ประชาชนได้รับรู้จะช่วยทำให้บุคคลสามารถสร้างภาพได้ชัดเจนขึ้นทำให้มีความแน่ใจในข้อมูลมากขึ้นซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดพฤติกรรมของบุคคลภายใต้สถานการณ์นั้น

สตีเวน แชฟฟี (Stephen Chaffee, 1975, p. 96, อ้างถึงใน พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2526, น. 12) ได้ให้คำนิยามคำว่า “ข่าวสารการเมือง” ว่าเป็นความรู้ของสมาชิกในระบบการเมืองนั้นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวในสภาวะของระบบที่มีการใช้อำนาจหน้าที่หรืออำนาจรัฐแบ่งสรรสิ่งที่มีคุณค่าให้กับสังคม ซึ่งประกอบด้วยข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องและการสนับสนุนนโยบายหรือกฎระเบียบต่าง ๆ รวมถึงข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลลัพธ์ออกมาสู่ระบบการเมืองหนึ่ง ๆ

สุรพงษ์ โสภนะเสถียร (2534, น.4) ระบุว่า ข่าวสารการเมืองหมายถึงข่าวที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของกลุ่มคนในสังคมที่มุ่งรักษาผลประโยชน์และอำนาจของตนไว้ ในขณะที่จริญญา เจริญสุขใส (2539, น. 12) ระบุว่าข่าวสารทางการเมืองหมายถึงเนื้อหาที่ให้ความรู้แก่สมาชิกในระบบการเมืองเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหรือการเคลื่อนไหวใด ๆ ในระบบการปกครองซึ่งเนื้อหาดังกล่าวครอบคลุมลักษณะ 4 ประการ คือ 1. เนื้อหาเกี่ยวกับระบบการเมือง องค์การหรือสถาบันทางการเมืองที่มีอยู่ในระบบ 2. เนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการนำเข้า ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับช่องทางทางการเมืองของข้อเรียกร้องและการสนับสนุนอันเป็นปัจจัยนำเข้าสู่ระบบการเมืองตัวอย่าง เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง ระบบราชการ การณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น 3. เนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการนำออก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหรือสถาบันทางการเมืองของระบบการเมืองที่เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ 4. เนื้อหาเกี่ยวกับอัตรภาพส่วนบุคคล หมายถึงความรู้เกี่ยวกับตนเองในสถานะและบทบาทที่บุคคลพึงมีต่อระบบการเมือง

จากนิยามของคำว่า "ข่าวสารทางการเมือง" ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าวิลเบอร์ ชแรมม์ และสตีเฟ่น แชนฟี ต่างให้ความหมายของคำว่า "ข่าวสารทางการเมือง" ไว้ใกล้เคียงกันซึ่งชแรมม์เน้นย้ำว่าข่าวสารจะช่วยทำให้บุคคลเกิดความชัดเจนต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นซึ่งบุคคลจะนำมากำหนดพฤติกรรมและการแสดงออกของตนภายใต้สถานการณ์นั้น ในขณะที่แชนฟีมุ่งเน้นถึงความรู้ที่สังคมได้รับ ซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในระบบการเมือง

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยสรุปความหมายของคำว่า "ข่าวสารทางการเมือง" ว่า หมายถึงเนื้อหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมความเคลื่อนไหวของผู้นำทางการเมืองและนักการเมืองที่แสดงออกต่อสาธารณชน รวมถึงข่าวสารที่ประชาชน สื่อมวลชนร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำทางการเมืองต่อประเด็นที่เป็นข่าว แนวคิดเกี่ยวกับข่าวสารทางการเมืองนี้มีความแตกต่างจากข่าวการเมืองตรงที่ข่าวการเมืองจะมุ่งเน้นไปที่การบริหารงานของรัฐบาลเป็นหลัก เช่น ข่าวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข่าวการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ข่าวการออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้แต่คำว่าข่าวสารทางการเมืองนั้นมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมภารกิจอื่นของผู้นำทางการเมืองซึ่งมีความหมายรวมถึงการที่นักการเมืองปรากฏตัวให้สาธารณชนได้พบเห็นในทุกอิริยาบถรวมถึงการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ของประชาชน ตัวอย่างเช่น นายกรัฐมนตรีพาลูกไปเที่ยวเขา ดินหรือพาไปชมการแข่งขันกีฬาตามลำพังก็ถือว่าเป็นข่าวสารทางการเมืองทั้งสิ้น

ข้อจำกัดของการรายงานข่าวสารทางการเมือง

ข้อจำกัดและอุปสรรคของการรายงานข่าวแต่ละประเภทนั้นมีลักษณะคล้ายๆกัน แต่ข้อจำกัด อุปสรรคที่นำไปสู่ปัญหาใหญ่ ๆ ในการรายงานข่าวนั้นมีไม่มากนัก เพียงแต่เป็นข้อจำกัดที่ยากต่อการแก้ไข จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับข้อจำกัดในการรายงานข่าวของสื่อมวลชนพบว่ามียุ 3 ประการสำคัญ ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อจำกัดและอุปสรรคในการรายงานข่าวสารทางการเมืองให้รับทราบไว้ด้วย ประกอบด้วย ข้อจำกัดจากระบบการทำงาน ข้อจำกัดจากตัวผู้สื่อข่าวและข้อจำกัดจากแหล่งข่าว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อจำกัดจากระบบการทำงาน

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าระบบการรายงานข่าวรายวันนั้นเป็นระบบที่เร่งรีบเพื่อให้ได้ข่าวที่ทันเวลาและสดใหม่ออกมาเผยแพร่ ข้อจำกัดด้านเวลาในการผลิตข่าวสารจึงมีผลต่อการนำเสนอข่าวสารเป็นอย่างมาก ข้อจำกัดทางด้านเวลานี้ส่งผลทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงของข่าวสารที่ได้รับมาไม่เต็มที่ซึ่งมีผลทำให้การเสนอข้อเท็จจริงของข่าวสารมักไม่ครบถ้วน ในขณะที่เดียวกันสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทำให้การแข่งขันในการรายงานข่าวสารการเมืองจึงมีมากขึ้นตามลำดับ ผู้สื่อข่าวจึงต้องรายงานข่าวสารทางการเมืองอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันได้มีองค์กรอิสระที่เกิดขึ้นใหม่จำนวนมาก ผู้สื่อข่าวการเมืองต้องทำ

ความเข้าใจและปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ด้วยภารกิจที่มากขึ้นกว่าเดิมจึงมีผลต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบข่าวสารทางการเมืองก่อนที่จะนำเสนอสู่สาธารณชน

2. ข้อจำกัดจากผู้สื่อข่าว

เนื่องจากข้อจำกัดของการทำงาน การทำหน้าที่รายงานข่าวจึงขึ้นอยู่กับความสามารถและความพร้อมของผู้สื่อข่าวด้วย ในขณะที่ผู้สื่อข่าวเองมีข้อจำกัดในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในระบบการเมืองด้วยเช่นกันนอกจากข้อจำกัดเรื่องความรู้ใหม่ที่กล่าวแล้วผู้สื่อข่าวอาจจะพบกับข้อจำกัดในเรื่องประสบการณ์และอาจตกเป็นเครื่องมือในการปล่อยข่าวของนักการเมืองหรือบุคคลอื่นได้ซึ่งข้อจำกัดเหล่านี้มักเกิดขึ้นกับผู้สื่อข่าวที่รู้สึกว่าตนเองมีความรู้มากและรู้ดีกว่าคนอื่นจนทำให้เกิดความชะล่าใจจึงตัดสินใจแทนผู้อ่านหนังสือพิมพ์แทนที่จะทำหน้าที่เพียงนำเสนอข่าวสารทางการเมืองตามหน้าที่ของตนเอง สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อเนื้อหาของข่าวทั้งสิ้น

3. ข้อจำกัดจากแหล่งข่าวและผู้ตกเป็นข่าว

ข้อจำกัดที่เกิดจากแหล่งข่าวและผู้ตกเป็นข่าวก็เป็นปัญหาและอุปสรรคในการรายงานข่าวการเมือง ทั้งนี้เพราะแม้ว่าในปัจจุบันจะมีผู้พยายามทำให้ระบบราชการเป็นระบบที่โปร่งใสและตรวจสอบได้แต่ในความเป็นจริงแล้วระบบราชการยังคงเป็นระบบปิดอยู่ ดังนั้นการแสวงหาข่าวสารเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงและครบถ้วนนั้นเป็นไปได้ยากเพราะแหล่งข่าวจะอ้างเรื่องความมั่นคงและระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นหลัก ขณะที่ทางฝ่ายการเมืองเองก็มักจะให้ข้อมูลเฉพาะที่เป็นประโยชน์กับฝ่ายตน ส่วนข้อมูลด้านอื่นนั้นไม่ยอมเปิดเผยอันมีผลต่อความครบถ้วนในการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองและเป็นที่มาของการใช้แหล่งข่าวปิดซึ่งมีผลต่อความน่าเชื่อถือของข่าวการเมือง

นอกจากนี้ แหล่งข่าวบางรายมักเลือกให้ข่าวกับหนังสือพิมพ์ฉบับใหญ่มากกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับเล็กหรือแหล่งข่าวบางคนอาจมีความสนิทสนมกับหนังสือพิมพ์บางฉบับ ในทางกลับกันอาจมีอคติกับหนังสือพิมพ์บางฉบับจึงจะจงใจที่จะเลือกให้ข่าวกับหนังสือพิมพ์เป็นชื่อฉบับไป

การเข้าหาแหล่งข่าวที่เป็นนักการเมืองนั้นทำได้ยากเพราะแหล่งข่าวไม่มีเวลาให้สัมภาษณ์มากนักเนื่องจากต้องลงพื้นที่ในกรณีที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรืออีกกรณีหนึ่งคือนักการเมืองคนนั้นเป็นคนมีชื่อเสียงหรือมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี ส่วนแหล่งข่าวที่เป็นข้าราชการก็มักไม่ออกมาให้ข่าวเพราะมีข้อจำกัดในเรื่องระเบียบของราชการ ขณะที่ผู้สื่อข่าวการเมืองส่วนใหญ่ระบุว่าเคยถูกแหล่งข่าวหลอกใช้หรือตกเป็นเครื่องมือในการปล่อยข่าวเพื่อหวังสกัดคู่ต่อสู้ในทางการเมือง ทำให้ผู้สื่อข่าวต้องรู้จักใช้แหล่งข่าวอีกแหล่งข่าวหนึ่งตรวจสอบและยืนยันข่าวที่ได้จากแหล่งข่าวหนึ่งเสมอก่อนที่จะนำเสนอต่อสาธารณชน (ฉอาน กุชตมิกรมรักษา, 2536, น. 49)

จากแนวคิดที่ว่าด้วยข่าวการเมืองและข่าวสารทางการเมืองที่กล่าวมาข้างต้นทำให้รับรู้ถึงความแตกต่างระหว่างข่าวการเมืองกับข่าวสารทางการเมือง ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับ มากำหนดเป็นตัวแปรในการวิจัยว่าครอบคลุมหรือมีขอบข่ายในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่กำหนดไว้ว่าเพื่อศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ในประเด็นความชอบธรรมและความสุจริตของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์

ทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน (Agenda-Setting Theory of Media) และการสร้างวาระสังคม (Agenda Building)

การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีหลักการสำคัญประการหนึ่งคือให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนในการคัดเลือกประเด็น “ข่าวสาร” มานำเสนอต่อสาธารณชน จึงให้อำนาจสื่อมวลชนในการวินิจฉัยว่าประเด็นปัญหาใดที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนซึ่งต้องหาทางแก้ไขโดยเร็วเพราะในแต่ละวันมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมาย ไม่มีรัฐบาลของประเทศใดสามารถแก้ไขทุกปัญหาได้ทั้งหมดภายในระยะเวลาอันจำกัด ดังนั้นจึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข หรือเรียกว่า “การจัดลำดับตามวาระ” ซึ่งมีความสำคัญคือทำให้สังคมได้รับรู้ว่ปัญหาใดที่ต้องเร่งแก้ไขโดยด่วนในช่วงเวลานั้น

เมื่อคนในสังคมมีจำนวนมากขึ้นประชาชนต้องอาศัยแหล่งสารเพื่อที่จะรู้ว่าอะไรคือปัญหาสำคัญในช่วงสถานการณ์นั้น แหล่งสารนั้นคือ “สื่อมวลชน” เพราะเข้าถึงประชาชนได้มากและรวดเร็วที่สุดผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มีบทบาทสำคัญในการกำหนดวาระข่าวสารให้แก่ประชาชน (Public Agenda) ทำให้ประชาชนสนใจเหตุการณ์ข่าวสารที่หนังสือพิมพ์นำเสนอซึ่งมีผลต่อความคิด (Cognitive Effects) และความประพฤติของคนในสังคมทั้งหมดนี้เกิดจากบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนที่เรียกว่า “การกำหนดวาระสังคม” (Agenda Setting Functions of Mass Media, อ้างถึงใน เสถียร เทยประทับ, 2550, น.6) กล่าวอีกนัยหนึ่งในการทำงานสื่อมวลชนต้องเลือกเรื่องหรือประเด็นที่จะนำเสนอข่าว ทำให้มีบทบาทในการเป็นผู้กำหนดกรอบเรื่องราวที่จะนำเสนอและประเด็นในการโต้แย้งแสดงเหตุผลของสังคม สื่อมวลชนจึงถูกมองว่าเป็นผู้ที่ทำหน้าที่กำหนดประเด็นให้แก่สังคม (Agenda Setting) เรื่องใดที่สื่อนำมาเผยแพร่มากก็มีน้ำหนักมาก และกลายเป็นประเด็นใหญ่ของสังคม หรือที่เรียกว่าเป็นวาระทางการเมืองและสังคม (Social and Political Agenda)

แนวคิดเรื่อง อิทธิพลของสื่อในการกำหนดวาระ (Agenda Setting) นี้ เป็นแนวคิดที่เชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่อง ผู้เฝ้าประตู (Gate Keeper) ซึ่งแนวคิดนี้ได้เน้นบทบาทหน้าที่ของสื่อในฐานะ

เป็นผู้กรองสาร โดยจะทำการคัดเลือกข่าวสารบางเรื่องจากที่มีอยู่มากมายหลายเรื่องมานำเสนอให้สาธารณชนได้รับรู้ ซึ่งเคิร์ท ลูวิน (1947) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า "ผู้เฝ้าประตู" ว่าเป็นบุคคลซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจพิจารณาว่าข่าวสารใดควรปล่อยให้ผ่านไป ข่าวสารใดควรส่งให้สาธารณชนรับรู้ หรือระงับไว้ไม่ให้ปล่อยผ่านไปให้ผู้รับสาร ข่าวสารใดควรส่งไปข้างหน้าโดยไม่ส่งไปในทันทีทันใด หรือ ข่าวสารใดที่ไม่ควรส่งต่อให้สาธารณชนรับรู้

ในการรายงานข่าวของสื่อมวลชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งขึ้นในสังคม ถ้าเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญที่จะนำมาเป็นประเด็นในการนำเสนอข่าวได้ สื่อมวลชนก็จะรวบรวมข่าวแต่ละข่าวโดยนำมาประเมินคุณค่าข่าวว่าข่าวใดมีความสำคัญอยู่ในระดับใด เพื่อทำการจัดอันดับของข่าว (Priority) ซึ่งวิธีการนำเสนอและการจัดวางข่าว เช่น การพาดหัว การให้สีสัน ขนาดเนื้อหา หรือแม้แต่หน้าของหนังสือพิมพ์ที่ดีพิมพ์ข่าวก็ตาม เรียกได้ว่า สื่อมวลชนกำลังทำหน้าที่จัดระเบียบวาระในการนำเสนอข่าว ทั้งนี้ มีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระสังคม ดังนี้

ปี ค.ศ. 1959 เคิร์ต แลง และ กลาดีส เอ็นเกล (Kert Lang & Gladys Engel) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีของชาวอเมริกัน ได้ข้อสรุปผลการศึกษาว่า สื่อมวลชนสามารถสร้าง "ความสนใจ" ของสาธารณชนให้มีต่อบางข่าวบางประเด็นได้ กล่าวได้ว่าสื่อมวลชนสามารถสร้างสิ่งที่เรียกว่า "สาธารณะ" ได้ ลักษณะของความสนใจเป็นสาธารณะก็คือกลุ่มคนที่เปิดรับข่าวสารเรื่องเดียวกัน สนใจเหมือนกัน ไปไหนก็มักจะพูดเรื่องที่สื่อมวลชนนำเสนอและอาจมีปฏิกิริยาตอบโต้ประเด็นที่เป็นข่าว สื่อมวลชนได้แสดงบทบาทในการเสนอแนะหรือเรียกว่ากำหนด "ประเด็น" และกำหนด "ตัวบุคคล" ที่จะป็นข่าวได้ สามารถนำเอาประเด็นและตัวบุคคลที่จะป็นข่าวมาวางอยู่ในตำแหน่งที่ทำให้ผู้คนสนใจ

ตัวอย่างเช่น การนำเสนอตัวบุคคลที่จะป็นตัวเลือกทางการเมือง ซึ่งผู้รับสารสามารถเข้าใจ รับรู้ได้ว่าถ้าสื่อมวลชนนำเสนอเรื่องใดมากหรือนำเสนอประเด็นใดมาก ผู้รับสารก็ควรจะให้ความสนใจต่อเรื่องนั้นมาก ควรจะมีอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไรต่ออย่างหนึ่งต่อเรื่องนั้นและควรจะเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ด้วย

กล่าวได้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองโดยเฉพาะการเลือกตั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาได้สนับสนุนทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารเพิ่มมากขึ้น ทั้งสองค้นพบว่าสื่อมวลชนมีผลต่อความสนใจในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง สื่อมวลชนได้สร้างภาพลักษณ์ของนักการเมืองบางคนต่อสาธารณะและนำเสนอวัตถุประสงค์บางประการให้กับบุคคลสาธารณะเพื่อให้เกิดความคิด ความรู้และความรู้สึกตามที่สื่อไปยังสาธารณชน

เอเวอเรท โรเจอร์ (1987,p.237) ระบุว่า วอลเตอร์ ลิปปป์แมนน์ (Walter Lippmann) ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งขึ้นโดยใช้ชื่อว่า “มติมหาชน” (Public Opinion, The World Outside and the Pictures in Our Heads.) โดยกล่าวว่าสื่อมวลชนเป็นผู้ทำหน้าที่นำเสนอเหตุการณ์จริง (The Real World) ที่เกิดขึ้นกับ “การนำเสนอภาพหรือความรู้สึกนึกคิดให้มีต่อเหตุการณ์ที่นำเสนอ (The Images in our minds of this event) ต่อมาในปี ค.ศ.1963 โคเฮน (Cohen) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการกำหนดวาระสังคม (Agenda Setting) โดยมีเนื้อหาหลักกล่าวถึงผลกระทบของสื่อมวลชนที่มีต่อคนในสังคม ซึ่งในการศึกษาเรื่องนี้ผู้ศึกษาจะต้องแยกแยะมิติระหว่างความเข้าใจ (Cognitive) กับ ทศนคติ (Attitude) ออกจากกันเพราะคนในสังคมที่เปิดรับสื่อมวลชนนั้นมีความเข้าใจและมีทัศนคติต่อเรื่องที่น่าสนใจแตกต่างกันไป ในขณะที่แนวคิดเรื่องลำดับชั้นผลกระทบของสื่อมวลชน (Hierarchy of media Effect) เช่น สื่อมวลชนสามารถสร้างผลกระทบในด้านก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ (Knowledge / Cognition) ต่อทัศนคติ (Attitude) หรือต่อการกระทำ (Behavior Or Performance) ซึ่ง Cohen สรุปว่าสื่อมวลชนจะสามารถสร้างผลกระทบในด้านความรู้ ความเข้าใจได้ง่ายกว่าด้านทัศนคติ กล่าวอีกนัยหนึ่งงานวิจัยของโคเฮนสรุปว่าในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนนั้น สื่อสามารถทำให้คนในสังคมได้รับความรู้และเข้าใจสิ่งที่จะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วมากกว่าที่จะไปเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรมของคนในสังคม

เมอร์ฟี (Murphy, 1977) ได้รวบรวมแนวคิดเรื่องผลกระทบของสื่อมวลชนในรูปแบบใหม่ๆ โดยกล่าวถึงแนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระสังคมว่า เป็นบทบาทของสื่อมวลชนในการจัดข่าวสารที่เกิดขึ้นซึ่งมีจำนวนมากให้เป็นระเบียบเพื่อให้พร้อมสำหรับการนำเสนอสู่สาธารณชน ในการนำเสนอเช่นนั้น สื่อมวลชนได้จัดเรียงลำดับความสำคัญของข่าวที่จะนำเสนอ ข่าวใดที่นำเสนอก่อน จะทำให้สาธารณชนรับรู้ว่ามีมีความสำคัญในลำดับแรกในช่วงเวลานั้น ผลที่ตามมาก็คือทำให้ประชาชนผู้รับสารได้อภิปรายถกเถียงตามมาถึงแม้ว่าสื่อมวลชนจะไม่สามารถทำให้ประชาชน “คิดแบบที่สื่อคิดได้” (Think what) แต่สื่อมวลชนก็ยังสามารถทำให้คน “คิดในเรื่องที่สื่อมวลชนบอกได้” (Thing About) และสื่อมวลชนอาจจะไม่มีอิทธิพลที่จะปรับเปลี่ยนการกระทำหรือพฤติกรรมของประชาชนได้ (Performance) ถือเป็นประโยคคลาสสิกที่เบอร์นาร์ด โคเฮน ได้กล่าวไว้ในผลงานของเขา

กระนั้นก็ตาม สื่อมวลชนสามารถกำหนดให้ผู้ชม ผู้ฟังได้รับรู้ในประเด็นเรื่องราวที่นำเสนอได้ นอกจากนี้ประชาชนยังเรียนรู้กฎ กติกาที่สื่อมวลชนนำเสนอได้เช่นเดียวกัน ดังเช่นการที่รู้ว่าประเด็นที่สื่อมวลชนนำเสนอเร็วที่สุด และนำเสนอในความถี่ที่มากที่สุด หมายความว่าประเด็นหรือเรื่องราวที่มีความสำคัญมากที่สุดในช่วงเวลานั้นหรือการพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ในหน้าหนังสือพิมพ์นั้น หมายความว่า หนังสือพิมพ์ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนั้นมากที่สุด

การกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรก การกำหนดวาระระดับจุลภาค (Micro Agenda Setting) หมายถึง สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการรับรู้ เข้าใจ ในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยนำเสนอเฉพาะเจาะจงประเด็นนั้นๆ ประการที่สอง การกำหนดวาระระดับมหภาค (Macro Agenda Setting) หมายถึง การที่สื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดสร้างประเด็นใดประเด็นหนึ่งขึ้นมาและมีอำนาจในการโน้มน้าวใจหรือชี้้นำความคิดเห็นของผู้รับสารให้เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อประเด็นที่นำเสนอเพื่อสนองตอบต่อความทัศนคติและความต้องการขององค์กรสื่อสารมวลชนเอง เช่น สนองตอบต่อผลประโยชน์ในด้านของธุรกิจสื่อมวลชนในระดับทุนนิยม (Funkhouser and Shaw, 1990)

โรเจอร์ คอบบ์และชาร์ล เอลเดอร์ (Cobb & Elder, 1983) ระบุว่า "การกำหนดวาระสังคม" คือชุดของประเด็นข่าวที่ถูกเลือกมานำเสนอตามลำดับความสำคัญของประเด็นข่าวในช่วงเวลานั้น ส่วนคำว่า "วาระ" (Agenda) ในทางการเมืองหมายถึง "ชุดของข้อพิพาททางการเมืองที่ถูกหยิบขึ้นมาเสนอ" ดังคำกล่าว "An agenda is "a set of issues that are communicated in a hierarchy of importance at a point in time." The "agenda" in political terms as "a general set of political controversies that will be viewed at any point in time as falling within the range of legitimate concerns meriting the attention of the policy." (Dearing & Rogers, 1997, p. 1)

ทั้งโรเจอร์ คอบบ์ และชาร์ล เอลเดอร์ ได้ให้นิยามของคำว่า "ประเด็น" (Issue) ในทางการเมืองว่าหมายถึง "ความขัดแย้งระหว่างสองกลุ่มการเมืองหรืออาจมากกว่าในการจัดสรรตำแหน่งทางการเมือง" (An issue as a conflict between two or more identifiable groups over procedural or substantive matters relating to the distribution of position or resources) (Dearing & Rogers, 1997, p. 2) พอล ลาซาเฟลและโรเบิร์ต เมอร์ตัน (Lazarsfeld & Merton, 1948/1964, p.101) ระบุว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลในการกำหนดวาระสังคม ซึ่งมีผลทำให้สังคมสนใจพูดถึง วิพากษ์วิจารณ์ข่าวที่นำเสนอ ดังคำกล่าว "The mass media confer status on public issues, persons, organizations and social movement" (Dearing & Rogers, 1997, p. 24)

เอเวอเรส โรเจอร์ส (Rogers, 1997, p. 237) ระบุว่า วอลเตอร์ ลิปแมนน์ (Walter Lippmann) นักหนังสือพิมพ์ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการโฆษณาชวนเชื่อ ได้กล่าวไว้ว่าการกำหนดวาระสังคม (Agenda-Setting) เป็นกระบวนการที่ประเด็นข่าวถูกจัดลำดับความมีคุณค่าต่อสื่อมวลชน สาธารณชนและชนชั้นสูงของสังคม (Lippmann described agenda setting is the process by which a news topic is given a priority concern by the mass media, the public, and policy elites.)

เวอเนอร์ ซีวีรินและเจมส์ ทานคาร์ด (Severin & Tankard, 1992, p. 207) ระบุว่าในปี 1980 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดี โดยมีผู้สมัครชิงตำแหน่ง 2 คนได้แก่ จิมมี คาร์เตอร์ (Jimmy Carter) และโรนัลด์ เรแกน (Ronald Reagan) โพลล์หยั่งคะแนนเสียงระบุว่า ทั้งสองได้รับการสนับสนุนจากประชาชนใกล้เคียงสูสีกัน แต่ทว่าด้วยไมตรีสัมพันธ์ที่ดีของเราแกนที่มีต่อสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อชัยชนะของเรแกน กล่าวคือก่อนการเลือกตั้งจะเกิดขึ้นสองวัน สื่อมวลชนอเมริกันร่วมกันนำเสนอข่าวชื่นชมอุดมการณ์ของเรแกน (อนุรักษ์นิยม) การนำเสนอเช่นนี้ทำให้ผลการเลือกออกมาว่า โรนัลด์ เรแกน ได้รับชัยชนะเหนือจิมมี คาร์เตอร์ และได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในที่สุด

การกำหนดวาระข่าวสารจึงเป็นผลจากกระบวนการผลิตข่าวสารของสื่อ กระบวนการกำหนดข่าวสารเกี่ยวข้องกับ 3 แหล่ง คือ วาระเชิงนโยบายจากนักการเมืองหรือกลุ่มทางการเมืองที่มีบทบาทในสังคม วาระจากสื่อมวลชนเป็นผู้หยิบยกประเด็นขึ้นมานำเสนอในฐานะผู้เฝ้ารักษาประตูข่าวสาร และวาระจากสาธารณชนผู้สนใจซึ่งอาจมาจากประสบการณ์ตรงจากปัญหาในสังคมหรือการรับรู้จากสื่อมวลชน ทั้งสามแหล่งนี้มีผลต่อการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน

จากคำนิยามและตัวอย่างข้างต้น สรุปได้ว่า "การกำหนดวาระสังคม" หมายถึงการกล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนในการทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดหรือตั้ง (Set) ประเด็นต่างๆ ในสังคมให้กับประชาชนเนื่องจากในแต่ละวันมีข่าวสารเกิดขึ้นมากมายสื่อมวลชนจึงต้องทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญของข่าวสาร ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนพูดถึง อภิปราย ถกเถียงและให้ความสนใจในประเด็นที่สื่อเลือกมานำเสนอ ถึงแม้ว่าสื่อจะไม่สามารถทำให้ประชาชนคิดแบบที่สื่อคิดได้ (Think What) แต่สื่อก็สามารถทำให้ประชาชนคิดถึงเกี่ยวกับเรื่องที่สื่อบอกได้ (Think About) ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นอิทธิพลทางอ้อมกล่าวอีกนัยหนึ่งคือแนวคิดนี้มองว่า "สื่อพูดเรื่องอะไร ประชาชนพูดถึงเรื่องนั้น"

พีระ จิรโสภณ (2548, น. 181) ระบุว่าทฤษฎีบทบาทและผลของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระสังคมมีรากฐานมาจากแนวคิดของวอลเตอร์ ลิปแมน (Lippman) นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการโฆษณาชวนเชื่อและมติมหาชนซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้เริ่มต้นคิดค้นแนวคิดการกำหนดวาระข่าวสาร ซึ่งวอลเตอร์ ลิปแมนได้เขียนไว้ในหนังสือ Public Opinion ว่าผู้รับข่าวสารจะตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ผ่านสื่อมวลชนที่ได้ยึดเยียดภาพประทับไว้ในสมองของประชาชน (Walter Lippmann was a scholar of propaganda and public opinion who pioneered early thinking about agenda setting. Among academics, this influential newspaper columnist and longtime presidential adviser is best known for his 1922 book Public Opinion, in which Lippmann wrote of The World Outside and the Pictures in our Heads Quoted by Dearing & Rogers, 1997, p. 24) ไม่เพียงเท่านั้น วอลเตอร์ ลิปแมนยังระบุว่ามิใช่สื่อมวลชนประการเดียวที่

กำหนดวาระข่าวสารว่าจะอะไรคือ วาระข่าวที่สำคัญแต่ยังมีปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้แก่ 1. เจตนาของแหล่งสาร 2. แรงจูงใจ 3. ความสนใจของประชาชนซึ่งล้วนมีผลต่อการกำหนดวาระของสื่อมวลชนทั้งสิ้น

กาญจนา แก้วเทพ (2545) ระบุว่าแนวคิดเรื่องการกำหนดวาระสังคม (Agenda Setting) ถือกำเนิดขึ้นครั้งแรกในปี 1922 โดยนักหนังสือพิมพ์ชื่อวอลเตอร์ ลิปแมนน์ ที่ได้เขียนไว้ในหนังสือเรื่อง "มติสาธารณะ" (Public Opinion) ซึ่งเนื้อหาระบุว่าส่วนใหญ่ประชาชนมักจะได้พบกับเหตุการณ์จริง แต่พวกเขาจะมีปฏิกิริยาต่อภาพของความเป็นจริงที่อยู่ในหัวนึกคิด (Picture in Our Heads) มากกว่าที่เป็นเช่นนั้นเพราะในโลกแห่งความเป็นจริงทุกอย่างล้วนซับซ้อน คนในสังคมจึงจำเป็นต้องลดทอนหรือตกแต่งใหม่ให้เรียบง่ายและเข้าใจง่ายขึ้นสื่อมวลชนก็คล้ายกับลำแสงไฟฉายที่ฉายให้เห็นสิ่งของอย่างหนึ่งในที่มืด แต่ไม่เห็นสิ่งของอีกอย่างหนึ่ง คำอุปมานี้เปรียบเทียบกับความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับชมหรืออ่านจากสื่อมวลชนนั้นอยู่ที่ตัวบุคคลผู้นั้นเป็นผู้ให้ความหมาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการที่บุคคลคิดเกี่ยวกับเรื่องอะไรนั้นเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของคนนั้น ส่วนจะคิดอย่างไรคิดไปในทิศทางใดนั้นเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดของบุคคลผู้นั้นเป็นสำคัญ จากข้อความนี้สรุปได้ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลมากต่อการรับรู้ของคนในสังคม แต่อาจมีอิทธิพลน้อยต่อความเห็นและต่อพฤติกรรมของพวกเขาเหล่านั้น

การศึกษา "การกำหนดวาระสังคม" (Agenda Setting) เกี่ยวข้องกับ "การนำเสนอข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชน" ตรงที่หากพิจารณาจากคำนิยามของคำว่า "การกำหนดวาระ" จะเห็นได้ว่าได้ระบุถึงการจัดลำดับประเด็นปัญหาทางสังคมที่สื่อมวลชนหยิบยกนำมาเสนอต่อสาธารณะจนกลายเป็น "ประเด็นสาธารณะ" ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางการเมืองของกลุ่มการเมืองต่างๆ (Ansolabehere & Iyengar, 1994 "We define an issue as a social problem, often conflict, that has received mass media coverage. Issues have value because they can be used to political advantage.")

แม้แต่ในสังคมที่สภาพแวดล้อมมีลักษณะพหุนิยม สื่อมวลชนก็ยังมีอิทธิพลมากในการกำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่ประชาชนควรรับรู้และนำมาพูดคุยกันในสังคม วอลเตอร์ ลิปแมนน์ (Lippmann) กล่าวว่า "หนังสือพิมพ์เปรียบเสมือนลำแสงของไฟฉายที่ฉายให้เห็นของอย่างหนึ่งในห้องที่มืดมิดแต่ไม่เห็นหรือยังไม่เห็นของอีกสิ่งหนึ่ง" นักวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระสังคมเห็นว่าเปรียบเสมือนการที่เราได้อ่าน ได้ฟัง หรือได้เปิดรับชมอาจขึ้นอยู่กับเรา แต่สิ่งที่เราจะได้อ่าน ได้ฟัง ได้ชม หรือแม้แต่ทิศทางที่กำหนดให้เราอ่าน เราฟัง เราชมนั้นดูเหมือนไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรา เป็นสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้

เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีมากเกินไปที่สื่อมวลชนจะรายงานได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องเลือกบางเหตุการณ์มารายงาน การเลือกคือการกำหนดวาระสำหรับหัวข้อหรือเรื่องที่สาธารณชนให้ความสนใจและนำมาพูดคุยถกเถียงกันต่อไป กล่าวอีกนัยหนึ่ง เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นยังไม่ใช่เหตุการณ์ที่จะมีผลในทางการเมืองจนกว่าสื่อมวลชนจะหยิบยกขึ้นมานำเสนอเป็นข่าวการเมือง ด้วยเหตุนี้ ความเป็นจริงในทางการเมืองจึงเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากสื่อมวลชน สื่อจึงมีอิทธิพลมากในการกำหนดวาระข่าวสารให้กับสังคม การเลือกเหตุการณ์มานำเสนอเป็นข่าวในโทรทัศน์บางครั้งไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นคุณค่าข่าวเลยแต่บรรณาธิการจะถามว่าข่าวนั้นมีภาพที่ดีประกอบหรือไม่ ข่าวนั้นสามารถทำให้ผู้ชมจำนวนมากสนใจหรือไม่

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน คือ อุดมการณ์ของสังคม นักวิจารณ์บางท่านเห็นว่าหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับใหญ่ๆของประเทศสหรัฐอเมริกามีทัศนคติเอนเอียงไปทางซ้ายเล็กน้อย ต่อต้านธุรกิจ ต่อต้านพรรครีพับลิกัน อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์ของสังคมทำให้สื่อมวลชนนำเสนอข่าวที่สนับสนุนให้ประชาชนยอมรับสภาพการณ์เดิมทางเศรษฐกิจและการเมืองที่เป็นอยู่มากกว่าจะทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงให้แตกต่างไปจากสภาพการณ์เดิม การคัดเลือกข่าวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจะดำเนินไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปมากกว่าการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันชนิดที่เรียกว่า "หน้ามือเป็นหลังมือ"

ในสังคมทุนนิยมเสรี สื่อมวลชนเป็นธุรกิจประเภทหนึ่ง มีผลประโยชน์ได้เสียทางเศรษฐกิจ จึงต้องการตลาดที่มั่นคงและต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ สื่อมวลชนจึงต้องปกป้องรักษาสภาพการณ์เดิมของสังคมด้วยการรายงานข่าวสารเกี่ยวกับสภาพการณ์เดิมของสังคมว่าเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว การรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนจึงมักเป็นการรายงานข่าวสารที่ไม่ได้กล่าวถึงรากเหง้าของปัญหาหรือโครงสร้างเดิมของสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคม แต่เป็นการรายงานข่าวดำเนินการทำงานของตัวบุคคลมากกว่า เพราะทำได้ง่ายกว่า ผู้รับสารมีแนวโน้มเห็นด้วยและเข้าใจได้ง่ายกว่า

เดนนิส แม็กควอล และวิลตาฮ์ล (Dennis McQuai, 2005, p.512) กล่าวว่า แนวคิดหลักของการกำหนดวาระข่าวสารคือ การที่สื่อนำเสนอประเด็นหลักประเด็นใดประเด็นหนึ่งต่อสาธารณะ และมีผลต่อการรับรู้ของสาธารณชนต่อประเด็นที่นำเสนอ นั้น ทำให้ประชาชนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับรู้ แต่ไม่สามารถระบุได้ว่ามีความคิดอยู่ในระดับใด ข่าวสารมีระยะเวลาที่จะสร้างหรือกำหนดความคิดให้กับผู้รับสารนั้น ขึ้นอยู่กับสื่อมวลชนว่าได้นำเสนอประเด็นดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและให้ความสำคัญกับข่าวนั้นมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตาม ความคิดสาธารณะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

จากข้อความข้างต้น การกำหนดวาระข่าวสารมีผลโดยตรงต่อการรับรู้ของประชาชน สื่อในฐานะที่เป็นผู้นำเสนอข่าวสารจึงเป็นส่วนสำคัญต่อการกำหนดประเด็นเพื่อให้สังคมเกิดการถกเถียงประเด็นที่น่าเสนอ การกำหนดวาระข่าวสารจึงไม่ใช่กระบวนการที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ กระบวนการกำหนดวาระสังคมมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1. วาระเชิงนโยบายจากนักการเมือง 2. การกำหนดวาระโดยสื่อมวลชนผู้กลั่นกรองข่าวสารโดยเลือกข่าวสารที่มีคุณค่าข่าว (News Values) และเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่าน 3. วาระจากสาธารณชนที่ให้ความสนใจต่อประเด็นที่เกิดขึ้นในสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แหล่งที่มาของวาระข่าวสาร

เดนนิส แม็คควอล (McQuail, 1987, อ้างถึงใน พิระ จิรโสภณ, 2548, น.183) ระบุว่ากระบวนการกำหนดวาระข่าวสารนั้นเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 3 แหล่ง ดังนี้ 1. วาระเชิงนโยบายจากนักการเมืองหรือกลุ่มคนที่มีบทบาทในสังคม 2. วาระจากสื่อมวลชนในการคัดเลือกข่าว/ประเด็นที่มีมูลค่าข่าว (News Value) และเป็นที่น่าสนใจของกลุ่มผู้อ่าน และ 3. วาระจากสาธารณชนที่สนใจว่าเรื่องใดสำคัญ ต่อมาโรเจอร์กับเดียร์ริง (Rogers and Dearing) สร้างแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ของวาระข่าวสาร 3 แหล่งคือ วาระข่าวสารของสื่อมวลชน (Media Agenda) วาระข่าวสารสาธารณะ (Public Agenda) และวาระข่าวสารนโยบาย (Policy Agenda) โดยทั้งสามแหล่งที่มาของวาระข่าวสารในสังคมนี้ต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกันในการกำหนดวาระข่าวสาร นอกจากนี้การกำหนดวาระข่าวสารยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เช่น

1. จากกระบวนการของผู้รักษาประตูหรือเรียกว่านายทวารข่าวสารในองค์กรสื่อมวลชนที่คัดเลือกข่าวสารตามนโยบายและพิจารณาคุณค่าข่าว
2. จากการติดต่อสื่อสาร อภิปราย ถกเถียง หรือการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในสังคม และ
3. จากสภาพที่แท้จริงของสังคมว่าขณะนั้นมีเรื่องอะไรที่เป็นวาระสำคัญ เช่น เป็นช่วงวิกฤติเศรษฐกิจหรืออยู่ระหว่างการผลักดันขั้วทางการเมือง เป็นต้น

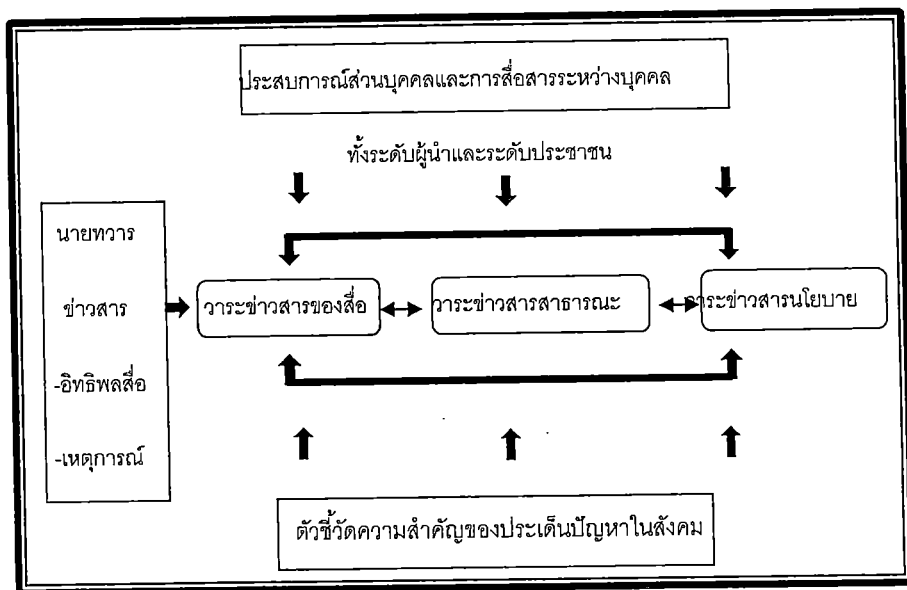
ในปี ค.ศ. 1994 แม็กซ์เวลล์ แม็คคอมบ์ (Maxwell McCombs, 1994 ,p.25) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดนี้ว่าการจัดวาระสังคมคือ กระบวนการที่สื่อมวลชนทำการสื่อสารหรือถ่ายทอดเนื้อหาประเด็นของข่าวให้เป็นประเด็นสาธารณะ เป็นการแสดงบทบาทหยาบยกความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งประเด็นเกี่ยวกับสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และประเด็นอื่นๆ โดยนำมากำหนดเป็นประเด็นข่าวด้วยการอธิบายว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการกำหนดวาระหรือกำหนดเรื่องราวต่างๆ แก่ประชาชน

สื่อมวลชนมักจะสนใจต่อประเด็นปัญหาบางประการและละเลยปัญหาอื่นๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสนใจของสาธารณชน ทำให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่สื่อมวลชนยกขึ้นมานำเสนอ

รวมทั้งได้รับรู้ถึงการให้ความสำคัญต่อประเด็นปัญหาที่สื่อมวลชนนำเสนอด้วย กล่าวได้ว่าเรื่องใดหรือประเด็นปัญหาใดก็ตามที่สื่อมวลชนนำเสนอมากที่สุด ในนำเสนอเป็นระยะเวลายาวนานต่อเนื่องมากที่สุด ประชาชนผู้รับข่าวสารก็จะรับรู้ถึงประเด็นปัญหาที่สื่อนำเสนอ นั้นว่ามีความสำคัญ ดังภาพ 2.1

ภาพที่ 2.1

แสดงองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการกำหนดวาระสังคม

ที่มา: *Agenda Setting. History of Agenda Setting* (p. 5), by W. James, and M. Rogers, 1996, London: McGraw Hill.

2. ประเด็นใครเป็นผู้กำหนดวาระสังคม ตัวสื่อ มหาชนหรือสาธารณะ?

เดนนิส แม็กเคเวล (1987,p.56 อ้างถึงในพีระ จิโรภณ,2548, น.84) ระบุว่า ในปี ค.ศ. 1977 นักวิชาการสองท่าน คือ แม็กคอม และ ชอว์ (McCombs และ Shaw) ได้ทดสอบว่าสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารจริงหรือไม่ เนื่องจากมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าแท้จริงแล้วสื่อมวลชนคัดเลือกข่าวโดยคำนึงถึงความสนใจของประชาชนจริงหรือไม่ แม็กเคเวลได้นำผลการศึกษางานบางส่วนของเขา แม็กคอมบ์ส และชอว์ (McCombs, & Shaw, 1972) ซึ่งได้ศึกษาไว้ในปี ค.ศ. 1972 มาศึกษาวิจัยเพิ่มเติม

3. ระดับของ "วาระข่าวสาร"

Dennis McQuail (แม็กควอล, 1987, p.8) ระบุว่าในปี ค.ศ. 1977 แม็คคอมบ์สและเอสตราดา (McCombs & Estrada, 1977, p.36) ได้ศึกษาการกำหนดวาระข่าวสารของสื่อมวลชนโดยจำแนกวาระข่าวสารออกเป็น 2 ระดับ ระดับแรกหรือระดับปฐมภูมิ (First Level of Agenda Setting) เป็นประเด็นหลักของข่าวสาร เช่น เรื่องเศรษฐกิจ นโยบายต่างประเทศ การจัดระเบียบสังคม สุขภาพของประชาชน เป็นต้น ประเด็นหลักเหล่านี้มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่อาจมองเห็นประเด็นปัญหาที่แท้จริงเพราะมีลักษณะเป็นนามธรรมที่กว้างจนเกินไป จำเป็นต้องจำแนกประเด็นให้ย่อยลงไปอีกจึงจะทำให้เห็นวาระข่าวสารชัดเจนยิ่งขึ้น ประเด็นย่อยที่แยกมานี้เรียกในทางทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารว่า "การกำหนดวาระสังคมระดับทุติยภูมิ" (Second Level of Agenda Setting) ตัวอย่างเช่น กรณีวาระที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้นำประเทศ วาระข่าวสารระดับที่หนึ่งคือผู้นำที่เหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบัน หากสื่อมวลชนต้องการกำหนดวาระข่าวสารในประเด็นนี้ก็อาจจะกำหนดคุณสมบัติที่สำคัญ เช่น ผู้นำมีวิสัยทัศน์ ผู้นำที่ตัดสินใจเด็ดขาด รวดเร็ว ผู้นำที่เป็นสากล ฯลฯ ประเด็นเหล่านี้สามารถเป็นวาระข่าวสารในระดับเจาะจงมากขึ้น

4. บทบาทผู้รับสาร

แนวคิดการกำหนดวาระข่าวสารเป็นกระบวนการที่คนตั้งเดิมที่มองว่าสื่อมวลชนมีบทบาทเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสารให้เกิดขึ้นในความคิดของปัจเจกบุคคล ต่อมาถูกโต้แย้งว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลในการกำหนดความรู้สึกนึกคิดไม่มากนักเพราะผู้รับสารมีความกระตือรือร้น (Active) ไม่ใช่เฉยชา (Passive) เสมอไป การกำหนดวาระข่าวสารส่งผลต่อผู้รับสารแต่ละคนอย่างแตกต่างกันไป สอดรับกับการศึกษาของวีเวอร์ (Weaver) ซึ่งระบุว่าปัจเจกบุคคลมีความต้องการข้อมูลข่าวสารต่างกัน น่าจะเป็นตัวแปรกำหนดการรับรู้ของปัจเจกบุคคลว่าอะไรควรสนใจ เขาพบว่ายิ่งบุคคลเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นข่าวมากเท่าใดก็ยิ่งสนใจข่าวนั้นมากขึ้นเท่านั้น มีความต้องการข้อมูลข่าวสารเรื่องนั้นสูงตามไปด้วย ตัวอย่างเช่น นักธุรกิจกำลังจะตัดสินใจลงทุนซึ่งมีความไม่มั่นใจจึงต้องการบริโภคข่าวสารด้านการลงทุนมากขึ้น ข่าวสารธุรกิจการลงทุนจึงเป็นวาระข่าวที่สำคัญของนักธุรกิจในขณะนั้น

5. วาระข่าวสารกับความเป็นจริง

ฟังก์เฮาเซอร์ (Funkhouser, 1973, p.92) ศึกษาความสัมพันธ์ในการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนกับการรับรู้ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ โดยสนใจประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างการเสนอวาระข่าวสารในสื่อมวลชนกับสิ่งที่ เป็นจริงในสังคม (Media Agenda and Reality) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาวิเคราะห์ประเด็นเหตุการณ์ข่าวแต่ละช่วงเวลาจากการนำเสนอของนิตยสารในประเทศสหรัฐอเมริกา กับเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในสังคมอเมริกัน ผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนในช่วงเวลา

นั้นนำเสนอข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนกรณีสงครามเวียดนาม มีการบิดเบือนข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอให้สาธารณชนได้รับรู้

วินดาห์ล ซิกเนเซอร์ และโอลสัน (Windahl, Signizer, & Olson, 1992, p. 211) ระบุว่าประชาชนรับรู้ถึงการลำดับความสำคัญของข่าว การกำหนดวาระข่าวสารแสดงให้เห็นความสำคัญของสื่อมวลชนในฐานะ“ผู้กำหนดประเด็นข่าว”ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ของสาธารณชน ตัวอย่างเช่นการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน จะให้ความสำคัญกับขนาดตัวอักษรหรือพื้นที่ในการนำเสนอข่าวที่บรรณาธิการข่าวเห็นว่าสำคัญที่สุด จะให้พื้นที่พาดหัวข่าวมากที่สุด ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ที่สุด เป็นต้น

ถึงแม้การกำหนดวาระของสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลมากแต่สื่อมวลชนก็ไม่ใช่สิ่งเดียวที่มีอิทธิพลต่อวาระของประชาชนและวาระของรัฐบาล (Public and Government Agenda) กลุ่มทางสังคมและสถาบันอื่นในสังคมก็มีบทบาทสำคัญในการกำหนดวาระให้แก่สื่อมวลชน ประชาชนและรัฐบาลด้วยเช่นเดียวกัน สถาบันทางสังคมที่มีอิทธิพลนี้มักใช้อิทธิพลของตนกำหนดวาระข่าวผ่านสื่อมวลชนพยายามวิ่งเต้น (Lobbying) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นผู้กระจายข่าวสารข้อมูลให้สื่อมวลชนอีกทอดหนึ่ง (เสถียร เทยประทับ, 2551, น.224)

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ข่าวสารใดจะถูกตีพิมพ์ขึ้นในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันนั้น จำเป็นต้องผ่านขั้นตอนการคัดเลือกจากที่ประชุมข่าวประจำวันเสียก่อน ดังที่การุณย์ มีถม (2540, น. 41) ได้อธิบายการเดินทางของข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์จะเริ่มต้นก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อน ในขั้นแรกผู้ที่ได้สัมผัสกับข่าวก็คือนักข่าวซึ่งส่งข้อมูลข่าวนั้นมายังนักข่าวรุ่นพี่ที่อาวุโสหรือมีประสบการณ์มากกว่าจากนั้นนักข่าวรุ่นพี่จะพิจารณาว่าข่าวนั้นน่าสนใจเพียงพอที่จะรายงานต่อไปหรือไม่ หากเห็นว่ามีคุณค่าความเป็นข่าวมากพอก็ส่งข่าวนั้นให้กับกองบรรณาธิการหรือหัวหน้าแผนกข่าวของตน

ตัวอย่างเช่น นักข่าวการเมืองจะส่งข่าวให้หัวหน้าข่าวการเมือง นักข่าวเศรษฐกิจจะส่งข่าวเศรษฐกิจที่ตนรับผิดชอบให้กับหัวหน้าข่าวเศรษฐกิจ เป็นต้น หลังจากนั้นหัวหน้าแผนก (โต๊ะข่าว) จะพิจารณาว่าข่าวใดบ้างที่มีความน่าสนใจและมีคุณค่าข่าวมากพอที่จะนำเสนอในหน้าหนึ่ง หัวหน้าแผนกก็จะนำข่าวนั้นๆส่งไปยังส่วนที่เรียกว่า “ส่วนหน้าหนึ่ง” โดยผ่านผู้เรียบเรียงข่าว ผู้เรียบเรียงข่าวจะเรียบเรียงข่าวนั้นให้สมบูรณ์ซึ่งอาจต้องมีการซักถามรายละเอียดปลีกย่อยจากนักข่าวที่รับผิดชอบข่าวชิ้นนั้น หรือไปเสาะแสวงหาข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่ได้รับมาจากนั้นจึงนำเสนอให้หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งพิจารณาว่าจะนำลงตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งหรือไม่ และในขั้นสุดท้ายหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งก็จะพิจารณาว่าข่าวชิ้นนั้นควรนำเสนอเป็นข่าวใหญ่ ข่าวรองหรือข่าวเล็ก หากหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าข่าวนั้นไม่ควรนำเสนอในหน้าหนึ่ง ไม่ควรนำเสนอ

เป็นข่าวใหญ่ก็จะส่งข่าวกลับไปยังหัวหน้าข่าวแผนกข่าวนั้นเพื่อพิจารณานำเสนอในหน้าที่ตนเองรับผิดชอบ

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชนมีแนวคิดหลักกล่าวถึงการทำหน้าที่รายงานข่าวของสื่อมวลชนในการคัดเลือกข่าวสารนำเสนอสู่สาธารณชน สื่อให้นำหนักความสำคัญของข่าวแตกต่างกัน นำเสนอมากน้อยไม่เท่ากัน ส่งผลให้ประชาชนรับรู้ประเด็นใดเป็นเรื่องสำคัญในช่วงเวลานั้นและนำมาพูดคุยกันในสังคม ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาของสื่อประกอบด้วยปัจจัยภายในองค์กรสื่อซึ่งนักข่าว บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวและบุคคลอื่นในองค์กรสื่อมวลชนซึ่งทำหน้าที่คัดเลือกข่าวและวิเคราะห์หรืออธิบายข่าวในรูปแบบการเขียนบทนำ/บทบรรณาธิการบทความ ฯลฯ นอกจากนี้ปัจจัยภายในองค์กรสื่อแล้วปัจจัยภายนอกองค์กรสื่อก็มีอิทธิพลต่อเนื้อหาข่าวสารเช่นเดียวกันได้แก่กลุ่มผลประโยชน์ของชนชั้นสูงในสังคม นักการเมือง/นักประชาสัมพันธ์ทางการเมืองเป็นผู้สร้างข่าวขึ้นมาเพื่อหวังผลประโยชน์บางประการ เป็นต้น

เหตุผลที่ผู้วิจัยนำเอาทฤษฎีการกำหนดวาระสังคม (Agenda Setting Theory) มาใช้ในการศึกษาคั้งนี้ประการหนึ่งมีจุดประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอเนื้อหาแต่ละประเด็นไม่เท่าเทียมกันแสดงให้เห็นถึงการให้นำหนักความสำคัญของแต่ละข่าวไม่เท่ากัน แนวคิดการกำหนดวาระข่าวระบุงถึงข่าวที่ถูกเผยแพร่สู่สาธารณะนั้นเกิดจากบุคคลในองค์กรสื่อหนังสือพิมพ์เป็นผู้ผลิตสร้างขึ้นและจากบุคคลภายนอกองค์กรสื่อ กล่าวได้ว่ามีปัจจัยภายในองค์กรสื่อที่ส่งผลต่อเนื้อหาของสื่อหนังสือพิมพ์ปัจจัยนั้นคือการใช้วิจารณ์ญาณในการพิจารณาคัดเลือกข่าวของบุคคลในองค์กรสื่อหนังสือพิมพ์และจากปัจจัยภายนอกองค์กรสื่อ ได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆซึ่งพยายามส่งข้อมูลข่าวสารมายังองค์กรหนังสือพิมพ์ด้วยจุดประสงค์บางประการและจากนักประชาสัมพันธ์ นักการเมือง บุคคลกลุ่มต่างๆที่ต้องการสร้างประเด็นข่าวโดยคาดหวังผลประโยชน์จากการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน นอกจากนี้ "สาร" ที่หนังสือพิมพ์นำเสนอล้วนถูกตีความหมายจากนักข่าว บรรณาธิการข่าวหัวหน้าข่าวและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาแล้วทั้งสิ้น เช่น ถูกตีความหมายโดยคอลัมนิสต์ที่เขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ทั้งจากคนในองค์กรสื่อหนังสือพิมพ์และคอลัมนิสต์ที่เป็นบุคคลภายนอกองค์กรสื่อ

การสร้างวาระสังคม

(Agenda Building)

การสร้างวาระสังคม คือการที่สื่อมวลชนให้บุคคลที่น่าเชื่อถือหรือคนที่สังคมศรัทธายกย่องมาบอกกล่าวถึงเหตุการณ์บางเหตุการณ์ในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งบุคคลผู้นั้นมีจุดประสงค์ต้องการขึ้นกำหนดทิศทางการรับรู้ของสาธารณชนให้เป็นไปดังที่ต้องการ ประกอบกับสื่อมวลชนได้ใช้ภาษา

ที่ผ่านการตกแต่งเรียบเรียง (Frame) กำหนดทิศทางการรับรู้ของประชาชน ซึ่ง "สาร" ที่นำเสนอ นั้นอาจตรงกับความเป็นจริงหรือคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงก็ได้

ในปี ค.ศ. 1983 เกลดีส เองเกลและเคิร์ต แลง (Gladys Engel and Kurt Lang) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนและการทำประหามติในช่วงระหว่างเกิด "คดีวอเตอร์เกต" ในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นมีความสลับซับซ้อนเกินกว่าการศึกษาด้วยแนวคิดทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda Setting) ซึ่งนักวิจัยทั้งสองเสนอแนะว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอยู่นอกเหนือการกำหนดวาระของสื่อมวลชนที่จะอธิบายได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารมีข้อจำกัดหลายประการ ซึ่งทั้งสองคนได้ขยายขอบเขตทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารไปสู่แนวคิดที่เรียกว่า "การสร้างวาระข่าวสาร" (Agenda Building) แนวคิดหลัก (Main Concepts) ของการสร้างวาระข่าวสารตามที่เวอร์เนอร์ ซีเวรินและเจมส์ ทานคาร์ด (Severin & Tankard, 1983, pp. 221-222) ได้ระบุไว้มีดังนี้

1. สื่อมวลชนนำเสนอบางเหตุการณ์มากเป็นพิเศษและทำให้ "เหตุการณ์นั้น" เป็นข่าวใหญ่โตสะดุดตาสะดุดใจผู้รับสาร (The press highlights some events or activities and makes them stand out)
2. เหตุการณ์ที่แตกต่างกัน สื่อมวลชนมักเน้นความสำคัญของข่าวไม่เท่าเทียมกัน เช่น คดีวอเตอร์เกต (Watergate) รัฐบาลอเมริกันในช่วงเวลานั้นได้พยายามปกปิด ไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงให้สาธารณชนรับรู้มากนัก แต่ทว่าจากการทำหน้าที่ตามบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่อิสระ ทำให้สามารถนำเอาข้อมูลที่รัฐบาลพยายามปกปิดมานำเสนอให้สาธารณชนได้รับรู้ (Different kinds of issues require different kinds and amounts of news coverage to gain attention. Watergate was a high-threshold or unobtrusive issue, and therefore it took extensive coverage to bring it to the public's attention.)
3. เหตุการณ์ที่ประชาชนสนใจมักถูกตกแต่งเรียบเรียง (Frame) เนื้อหา หรือเรียกว่าถูกให้ความหมายตามทิศทางที่ต้องการให้รับรู้ แต่ในการรับรู้ที่ขึ้นอยู่กับการตีความหมายของแต่ละบุคคล คดีวอเตอร์เกตเป็นคดีที่ถือได้ว่าถูกตกแต่งกำหนดทิศทางโดยกลุ่มผู้ที่มีอำนาจฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งมีเจตนาให้สาธารณชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารในทิศทางตามที่กลุ่มต้องการ (The events and activities in the focus of attention must be "framed" or given a field of meanings within which they can be understood. Watergate was originally framed as a partisan issue in an election campaign, and this made it difficult for it to be perceived in a different frame – as a symptom of widespread political corruption.)

4. ภาษาที่สื่อมวลชนใช้สื่อสารถึงประชาชนผู้รับสารมีผลต่อทิศทางการรับรู้ของผู้รับสาร ซึ่งมีความสำคัญในแต่ละประเด็นข่าว (The language used by the media can affect perception of the importance of an issue.)

5. สื่อได้เชื่อมโยงเหตุการณ์ข่าวไปยังเหตุการณ์อื่นซึ่งเป็นการให้สัญลักษณ์พื้นที่ที่แห่งนั้นด้วยการใช้ภาษา เช่น การกล่าวถึงบางพื้นที่ให้ประชาชนรับรู้โดยใส่สัญลักษณ์บางประการลงไปเพื่อตอกย้ำให้ระลึกถึงเหตุการณ์นั้น (The media link the events that have become the focus of attention to secondary symbols whose location on the political landscape is easily recognized.) ตัวอย่างในประเทศไทย ได้แก่ การเชื่อมโยงเหตุการณ์การทุจริตกรณีการเลือกตั้งที่จังหวัดสมุทรปราการ สื่อมวลชนได้ใช้ภาษากล่าวถึงคำว่า “เลือกตั้งปากน้ำ” สื่อความหมายให้เห็นว่าเป็นการเลือกตั้งที่ไม่โปร่งใส เป็นต้น

6. การสร้างวาระสังคม (Agenda Building) เป็นวิธีการประหยัดเวลาทำให้ “สาร” นั้นส่งผลกระทบต่อสังคมได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการให้บุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม กล่าวถึงบางเรื่องในทิศทางที่ต้องการ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การสร้างข่าวสารเป็นการเร่งให้เหตุการณ์นั้นเป็นที่สนใจมากขึ้น (Agenda building is accelerated when well-known and credible individuals begin to speak out on an issue).

กล่าวโดยสรุป เกลดีส์ เองเกลและเคิร์ต แลง (Gladys Engel and Kurt Lang) ได้ขยายขอบเขตทฤษฎีการกำหนดวาระสังคม (Agenda Setting) ไปสู่แนวคิดที่เรียกว่า “การสร้างวาระสังคม” (Agenda Building) โดยมีเหตุผล 6 ข้อคือสื่อเจตนาทำให้ข่าวใดข่าวหนึ่งโดดเด่นขึ้นเป็นพิเศษ ข่าวบางข่าวสื่อควรนำเสนอให้เป็นข่าวเด่นแต่กลับเลือกข่าวอื่นขึ้นมาแทน สื่อมวลชนตกแต่งเรียบเรียงเนื้อหาข่าวโดยใช้ภาษากำหนดทิศทางการรับรู้ของประชาชน และเชื่อมโยงเหตุการณ์เข้ากับพื้นที่เพื่อสร้างภาพประทับใจให้คนจดจำพื้นที่นั้นๆ ในทิศทางที่สื่อต้องการ (ดังเช่นกรณีการทุจริตการเลือกตั้งที่อำเภอปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการซึ่งสื่อมวลชนใช้คำว่า “เลือกตั้งที่ปากน้ำ”) สื่อมวลชนให้บุคคลที่น่าเชื่อถือกล่าวถึงฝ่ายที่สื่อไม่สนับสนุนในทางลบ เป็นการกำหนดทิศทางความคิดทางการเมืองให้กับคนในสังคม

เกลดีส์ เองเกลและเคิร์ต แลง (Gladys Engel and Kurt Lang) ระบุว่าแนวคิดการสร้างวาระข่าว (Agenda Building) มีความซับซ้อนมากกว่าแนวคิดการกำหนดวาระสังคม (Agenda Setting) ซึ่งเป็นแนวคิดดั้งเดิม การที่สื่อมวลชนใช้ภาษาที่ผ่านการตกแต่งเรียบเรียงเพื่อกำหนดทิศทางการรับรู้และความเข้าใจของสาธารณชน ประกอบกับการให้คนที่สาธารณชนศรัทธายกย่องเชื่อถือมาพูดในประเด็นซึ่งต้องการขึ้นากำหนดทิศทาง ทำให้สาธารณชนเข้าใจและรับรู้ในสิ่งที่

คลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังเจตนาของผู้สร้างข่าว (Severin & Tankard, 1983, p.221)

กล่าวโดยสรุป การกำหนดวาระสังคม (Agenda Setting) มีแนวคิดหลัก (Keys Concept) กล่าวถึงการจุดประเด็นของนักการเมืองระดับสูงของสังคม (Political Elites) ที่มีเจตนาต่อสู้แข่งขันแย่งชิง ปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มตนและกล่าวถึงบทบาทของบุคคลในวิชาชีพ "สื่อมวลชน" ที่ทำหน้าที่คัดเลือก (Select/Set) ประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นมานำเสนอสู่สาธารณชน ตามลำดับความสำคัญของข่าว การที่สื่อมวลชนให้นำหน้าข่าวและนำเสนอมากน้อยไม่เท่ากันส่งผลให้ประชาชนกล่าวถึงประเด็นข่าวที่สื่อนำเสนอมากน้อยไม่เท่ากัน กล่าวอีกนัยหนึ่งแนวคิดนี้กล่าวว่า "สื่อนำเสนออะไร ประชาชนรับรู้และกล่าวถึงประเด็นนั้น" (Public Debate) ในการคัดเลือกประเด็นข่าวของบุคคลในวิชาชีพสื่อมวลชนมีแรงกดดันหลายด้านโดยเฉพาะจากการกระตุ้นให้นำเสนอของ "นักการเมืองระดับสูง" ที่หวังประโยชน์จากการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน (McQuail, 2001, p. 457) ส่วนแนวคิดการสร้างวาระสังคม (Agenda Building) คือการที่สื่อมวลชนอนุญาตให้บุคคลที่นำเชื่อถือซึ่งสังคมศรัทธายกย่อง (Well-Known and Credible Individuals) มาบอกกล่าวถึงเหตุการณ์บางเหตุการณ์ในทิศทางที่ต้องการ โดยที่บุคคลผู้นั้นมีจุดประสงค์เพื่อต้องการชี้้นำกำหนดทิศทางการรับรู้ของสาธารณชนให้เป็นไปดังที่ต้องการ ประกอบกับสื่อมวลชนได้ใช้ภาษาที่ผ่านการตกแต่งเรียบเรียง (Frame) กำหนดทิศทางการรับรู้ของประชาชนซึ่ง "สาร" ที่นำเสนอ นั้นอาจตรงกับความเป็นจริงหรือคลาดเคลื่อนก็ได้

ตัวอย่างเช่น สื่อมวลชนเปิดโอกาสให้พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชนในกรณีเตือนพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ก่อนจะตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพื่อไทย ซึ่งพลเอกเปรมกล่าวว่า "จะทำอะไร ขอให้คิดให้รอบคอบ ไตร่ตรองให้รอบคอบ ไม่อย่างนั้นจะกลายเป็นการกระทำที่ทรยศต่อชาติ" และคำกล่าวที่ว่า "รัฐบาลนี้ดี (นำโดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์) นายกรัฐมนตรีคนนี้ดี ผมเชียร์" (อ้างอิงจากหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับวันจันทร์ที่ 19 ตุลาคม 2552)

จากแนวคิดการสร้างวาระข่าวที่ระบุว่าข่าวสารที่ปรากฏผ่านสื่อมวลชนนั้น ส่วนหนึ่งเป็นข่าวสารที่ถูกสร้างโดยกลุ่มผู้มีอำนาจ มีอิทธิพลทางการเมือง นักธุรกิจ นักประชาสัมพันธ์ทางการเมือง ฯลฯ หลังจากที่ได้ผลการศึกษาแล้วผู้วิจัยนำเอาแนวคิดจากทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชน (Agenda-Setting Theory of Media) และแนวคิดการสร้างวาระสังคม (Agenda Building) นี้มาใช้ประกอบการอภิปรายผลการศึกษาที่ได้ ทั้งนี้เพื่อดูว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองให้กับผู้อ่านในสังคมแตกต่างกันหรือไม่ หนังสือพิมพ์ชื่อฉบับใดที่ให้

น้ำหนักในการนำเสนอเหตุการณ์ในแต่ละประเด็นมากน้อยกว่ากันและเพื่อค้นหาคำตอบต่อไปว่า เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาที่มีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันในประเด็นเกี่ยวกับการรายงานข่าวการเมืองเกี่ยวกับนักการเมืองและบุคคลในแวดวงต่างๆ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีดังต่อไปนี้

ทัศนีย์ บุณนาค (2533) ศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในสายตาของสื่อมวลชน” เป็นการศึกษาคำศัพท์ที่สื่อมวลชนนำเสนอเกี่ยวกับนักการเมือง เพื่อค้นหาคุณลักษณะและภาพลักษณ์ของนักการเมืองแต่ละบุคคล โดยศึกษาในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน พุทธศักราช 2533 ผลการศึกษาพบว่าภาพลักษณ์ของนักการเมืองคนหนึ่งนั้นถูกนำเสนอไปได้ในหลายทิศทาง ซึ่งถูกนำเสนอผ่านทางรูปลักษณะภายนอก อันได้แก่ลักษณะเด่นทางกายภาพหรือเรียกว่าบุคลิกภาพ สุขภาพจิต ความสามารถในการปฏิบัติงาน บทบาททางการเมือง ทิศทางของภาพลักษณ์ที่ได้นั้นอาจสอดคล้องหรือขัดแย้งไปพร้อม ๆ กันก็ได้

ผลการศึกษาพบว่ายิ่งนักการเมืองคนใดที่มีตำแหน่งทางการเมืองหรือมีบทบาททางการเมืองสูงก็จะมีภาพลักษณ์ชัดเจนกว่านักการเมืองที่มีบทบาททางการเมืองน้อย กล่าวได้ว่านักการเมืองที่มีคนรู้จักน้อย (มีชื่อเสียงน้อย) จะมีภาพลักษณ์ที่ไม่ชัดเจน ดังนั้นหากนักการเมืองต้องการทำให้ภาพลักษณ์เด่นชัดขึ้นก็จะต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่สื่อมวลชนในลักษณะที่เรียกว่า Active Information ด้วย

นอกจากนี้ ยังพบว่าภาพลักษณ์ของนักการเมืองที่ศึกษานั้นเป็นไปในทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวก ที่เป็นเช่นนี้เพราะคนทำข่าวมีภาพของนักการเมืองในอุดมคติที่เป็นคนมีคุณธรรมสูง มีความสามารถในการบริหารประเทศสูง มีอุดมการณ์ทางการเมืองสูง ส่วนผลการศึกษาที่ออกมานั้นสวนกระแส ไม่สอดคล้องกับความเป็นนักการเมืองในอุดมคติของคนทำข่าว แสดงให้เห็นว่าระหว่างความต้องการของคนในสังคมและของผู้สื่อข่าวกับความจริงที่ปรากฏในสังคมการเมืองนั้นแตกต่างกัน ประกอบกับการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนนั้นมีลักษณะที่เรียกว่า “สังคมเปิด” กล่าวคือ มีการใช้คำศัพท์หรือคำอธิบายภาพลักษณ์บางคำที่ไม่ใช่ภาษาไทยบริสุทธิ์ แต่เป็นการใช้ภาษาไทยปะปนกับภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สร้างขึ้นมาจากความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งของภาษาเอง

งานวิจัยของทัศนีย์ บุณนาค ขึ้นต่อมาเป็นเรื่องเดียวกันแต่ต่างชุดกัน (ชุดที่ 2) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในสายตาสื่อมวลชน” (2542) เป็นการศึกษาเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของนักการเมืองในปี พุทธศักราช 2533 ปี พุทธศักราช 2535 และปี พุทธศักราช 2537

เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพซึ่งเก็บข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคมจนถึงเดือนกันยายน พุทธศักราช 2535 และปี พุทธศักราช 2537 จากคนทำงานข่าวสายการเมืองและเศรษฐกิจ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ในช่วงปี พุทธศักราช 2535 คนทำข่าวต้องการได้นักการเมืองที่ซื่อสัตย์ สุจริต มีความเฉลียวฉลาด มีความรู้และเสียสละ ส่วนในปี พุทธศักราช 2537 ผลการศึกษาพบว่าคนทำข่าวต้องการได้นักการเมืองที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม มีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้น ที่สำคัญคือต้องการนักการเมืองที่ตัดสินใจเด็ดขาด รวดเร็ว ผลการวิจัยในปี พุทธศักราช 2537 นี้ไม่แตกต่างไปจากผลการวิจัยของผู้วิจัยที่ได้ศึกษาไว้ในปี พุทธศักราช 2533 เท่าใดนัก

ภาพลักษณ์ของหัวหน้าพรรคการเมืองในอุดมคติของปี พุทธศักราช 2535 ผู้ศึกษาพบว่าสื่อมวลชนให้ความสำคัญกับความฉลาด ความกล้าตัดสินใจของผู้นำมามากกว่าประเด็นอื่น ในขณะที่ผลการศึกษาในปี พุทธศักราช 2537 นั้นให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ สุจริตมากกว่าเรื่องอื่น ถึงกระนั้นก็ตามผลการศึกษาในภาพรวมเกี่ยวกับความต้องการของคนทำข่าวของทั้ง 2 ปีที่ทำการศึกษา ก็มีได้แตกต่างกันเท่าใดนัก ในขณะที่ภาพลักษณ์ของนายกรัฐมนตรีในอุดมคติของปี พุทธศักราช 2535 พุ่งเป้าไปที่ความต้องการผู้นำที่ชาญฉลาด มีความรอบรู้มากและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมทั้งในประเทศและนอกประเทศมากกว่า จากผลการศึกษาเปรียบเทียบทั้ง 3 ปีที่ศึกษาพบว่าความต้องการคุณสมบัติของนักการเมืองในความเห็นของคนทำสื่อ นั้นไม่ได้แตกต่างกันมากมายนัก โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้และความกล้าหาญในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาย่างรวดเร็วมากกว่า

งานวิจัยชิ้นต่อมา เป็นการศึกษาเรื่อง "ภาพลักษณ์ของสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ตามความเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบระหว่างประชาชนในเขตชั้นในและเขตชั้นนอก" เป็นการศึกษาของอุดมพร เปตานนท์ (2546) ผู้ศึกษาได้ระบุองค์ประกอบของตัวแปรไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการรับรู้ คือการรับรู้ของประชาชนในเขตชั้นในและเขตชั้นนอก องค์ประกอบเชิงการเรียนรู้ ซึ่งศึกษาสิ่งที่ได้เรียนรู้จากความแตกต่างของบุคคลจากสิ่งที่ได้รู้มา องค์ประกอบด้านความรู้สึก เป็นการศึกษาความรู้สึกนึกคิดของประชาชนทั้งเขตชั้นในและเขตชั้นนอกที่มีต่อสมาชิกวุฒิสภาและองค์ประกอบด้านการกระทำ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตชั้นในกรุงเทพมหานครมีความเห็นต่อภาพลักษณ์ของสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ (มีค่าเฉลี่ย 3.25) และมีความเห็นต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ (มีค่าเฉลี่ย 3.29)

ส่วนประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ชั้นนอกมีความเห็นต่อภาพลักษณ์ของสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ (มีค่าเฉลี่ย 3.32) และมีความเห็นต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ (มีค่าเฉลี่ย 3.29) เช่นเดียวกับการกำหนดตัวแปรของ

ภาพลักษณ์ซึ่งเป็นการศึกษาของ อีรพล ภูริต ซึ่งศึกษาการสร้างตราอาเซียน กลยุทธ์การสื่อสารระหว่างประเทศเพื่อสร้างเอกลักษณ์และภาพลักษณ์ของอาเซียนในกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย โดยกำหนดตัวแปรภาพลักษณ์ไว้ คือในด้านบุคลิกภาพและบทบาท ซึ่งการกำหนดตัวแปรนี้มีบางตัวแปรที่ตรงกับตัวแปรในด้านภาพลักษณ์ที่ นาทฤดี จุลประยูร ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของนายกรัฐมนตรีไทยในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ในช่วงปี 2531-2535 โดยกำหนดตัวแปรเกี่ยวกับภาพลักษณ์ไว้ ประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ด้าน ความรู้ ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบที่บุคคลมีต่อพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ พล.อ.สุจินดา คราประยูร และนายอานันท์ ปันยารชุน

ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพของอดีตนายกรัฐมนตรีทั้งสามท่านมากที่สุด โดยนำเสนอในคอลัมน์วิจารณ์ ชูชีพ รองลงมาคือการนำเสนอในข่าวและที่มีการนำเสนอน้อยที่สุดคือการนำเสนอในบทบรรณาธิการ นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าภาพลักษณ์ของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ มีแนวโน้มไปในทางบวกมากกว่าทางลบ ภาพลักษณ์ของ พล.อ.สุจินดา คราประยูร มีแนวโน้มไปในทางลบมากกว่าทางบวก ภาพลักษณ์ของนายอานันท์ ปันยารชุน มีแนวโน้มทั้งในทางบวกและทางลบใกล้เคียงกัน

สมบัติ จันทรวงศ์. (2549). ศึกษาเรื่อง “พูดไปสองไพเบี้ย: ทำความเข้าใจกับสิ่งที่นักการเมืองไทยไม่พูด” ผลการศึกษาพบว่ากรณีที่เกิดเป็นข่าวอื้อฉาว แม้ว่านักการเมืองจะตกเป็นเป้าของการโจมตีจากฝ่ายตรงข้าม ในทางปฏิบัติพวกเขาต้องเผชิญกับสื่อมวลชนเป็นหลัก เพราะฉะนั้นการหลบเลี่ยงจึงถูกใช้เป็นทางออก นักการเมืองอาจใช้วิธีเลี่ยงไม่ยอมพบนักข่าวหรืออาจจะให้คำตอบต่างๆที่ไม่ตรงประเด็นแต่เรื่องอื้อฉาวนั้นกลายเป็นเรื่องใหญ่ได้ หากฝ่ายค้านหยิบยกมาใช้ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ กระนั้นก็ตาม เงื่อนไขทางโครงสร้างของกระบวนการอภิปรายไม่ไว้วางใจเองก็ยากที่ความจริงจะคลี่คลายมาจากการแลกเปลี่ยนความเห็นและข้ออ้างในสภา เพราะระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาเปิดโอกาสให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถหยุดยั้งการอภิปรายของฝ่ายตรงข้ามได้อย่างง่ายดาย

จริงอยู่ ส.ส.อาจได้รับอนุญาตให้พูดได้คราวละนานๆแต่ก็อาจถูกขัดจังหวะได้เสมอ การขัดจังหวะฝ่ายตรงข้ามทำให้การอภิปรายในสภามักครั้งไม่ต่างอะไรจากเรื่องตลกไร้สาระ ความคิดเรื่องการผลิตกันพูดตามความเหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอภิปรายได้ตอบอย่างจริงจังไม่ค้อมจะปรากฏให้เห็น เพราะฉะนั้นจึงมี ส.ส.หลายคนที่ตั้งข้อกล่าวหาและคำถามมากมายในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา ก็อาจจะพูดอย่างไม่รู้จบ โดยไม่ได้พยายามตอบอะไรจริงจังเลยก็ได้ ในประการต่อไปการที่มีการถ่ายทอดสดการอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ทำให้กิจกรรมนี้กลายเป็นการปราศรัยหาเสียงในที่สาธารณะเพราะรู้ดีว่าจริงๆแล้วตนกำลังพูดอยู่กับผู้ชมที่บ้าน ส.ส.ส่วนใหญ่จึงพยายามอ้างเอาความ

ดีความชอบและทำให้ผู้เลือกตั้งในเขตเลือกตั้งพอใจกับคำอภิปรายของตน การอภิปรายไม่ไว้วางใจ จึงกลายเป็นภาพลวงตา เป็นการแสดงที่มี ส.ส.เป็นตัวละครและมีสาธารณชนเป็นผู้ดู

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่านักการเมืองไทยก็เช่นเดียวกับนักการเมืองโดยทั่วไป ตรงที่มีกลวิธีหลากหลายที่จะจัดการกับ “ความจริง” ในสถานการณ์ของการอภิปรายไม่ไว้วางใจซึ่ง ถ้าจะว่าไปแล้วก็ไม่แตกต่างอะไรกับการที่ต้องเผชิญกับเรื่องอื้อฉาวเท่าใดนัก เริ่มต้นจากการยอมรับ การไม่ตอบข้อกล่าวหาซึ่งอาจพัฒนาไปเป็นการโจมตีผู้กล่าวหาด้วย ตลอดจนการปฏิเสธด้วยข้ออ้าง ต่างๆหรือไม่เช่นนั้นก็อาจเป็นการแก้ตัวเพื่อปิดความรับผิดชอบด้วยเหตุผลต่างๆกัน แต่ในบางกรณี นักการเมืองอาจยอมรับข้อเท็จจริงของคำกล่าวหาในขณะที่ปฏิเสธว่าผลลัพธ์ไม่ได้เลวร้ายอย่างที่ถูกลกล่าวหาซึ่งในกรณีนี้ก็มียุทธศาสตร์หลายคำอธิบายด้วยกัน หรืออาจเป็นการผสมผสานกันระหว่างการให้ เหตุผลกับการโจมตีผู้กล่าวหาและท้ายสุดคือการเลี่ยงไม่ตอบคำถามด้วยวิธีการต่างๆแต่ลักษณะเด่นของนักการเมืองไทยอยู่ตรงที่ว่ารูปแบบของการตอบแบบไม่ตอบคำถามที่นักการเมืองไทยใช้กัน มากที่สุด คือการโจมตีผู้ถามและฝ่ายตรงข้ามซึ่งเหล่านักการเมืองไทยกล่าวหาตัวเองว่าในการ อภิปรายนั้นพวกเขา

1) มักจะไม่ยอมตอบคำถามสำคัญๆ 2) ตอบไม่ตรงคำถาม ทำให้ได้คำตอบที่ไม่ สมบูรณ์ 3) มุ่งเน้นไปที่การโจมตีเพื่อ discredit ผู้กล่าวหา ในยุคที่โทรทัศน์มีความสำคัญสูงอย่างนี้ อาจพิจารณาได้ว่าการอภิปรายในสภาคือการโฆษณาชวนเชื่ออย่างหนึ่งและเมื่อพิจารณาเช่นนั้น ก็ จะพบว่าคำอภิปรายในสภาไทยมีคุณสมบัติเบื้องต้นของการโฆษณาชวนเชื่ออย่างครบถ้วน คือมีการ ใช้คำอุปสรรค คำที่วิจิตร การถ่ายโอน การอ้างอิง การอ้างพยานหลักฐาน การอ้างความเป็นสามัญ ชน การจัดไฟและการร่วมขบวนโดยสรุป สาธารณชนจำเป็นต้องทราบถึงกลวิธีการหลีกเลี่ยงความ รับผิดชอบเหล่านี้แต่การรับรู้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อสื่อมวลชนเรียนรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการตั้งคำถาม ให้มากกว่านี้ เพื่อจะได้สามารถรายงานการอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพและจำกัดโอกาสที่ นักการเมืองจะยกย้ายถ่ายเท “ความจริง” ได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

จากการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นการสื่อสารมวลชนกับนักการเมืองพบว่าที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับนักการเมือง การเปรียบเทียบ ภาพลักษณ์ทางการเมืองของผู้บริหาร การศึกษาภาพลักษณ์ของนักการเมืองในสายตาสื่อมวลชน การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลข่าวสารของนักการเมืองกรณีถูกโจมตีนั้นเริ่มตั้งแต่ผลงาน ของ สมบัติ จันทร์วงศ์ (2549) ซึ่งศึกษากลยุทธ์การจัดการกับ “ความจริง” ของนักการเมือง เป็นการตี แผลกลยุทธ์ที่นักการเมืองไทยใช้หลบเลี่ยงกรณีถูกฝ่ายตรงข้ามโจมตี กล่าวได้ว่าปัจจุบันมีงานวิจัย เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลข่าวสารของนักการเมืองน้อยมาก การศึกษาชิ้นนี้เป็นการศึกษาการจัดการ (Handle) ข้อมูลข่าวสารของนักการเมืองที่ถูกสื่อมวลชนและคนในสังคมวิพากษ์วิจารณ์ โดยดูว่า

พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จัดการกับข่าวสารที่โจมตีตนเองอย่างไร งานชิ้นนี้จึงเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ต่อยอดจากการศึกษาภาพลักษณ์ของนักการเมืองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นการขยายความรู้และมุมมองทางด้านการสื่อสารทางการเมืองให้กว้างขวางออกไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง "การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้มีอำนาจ: กรณีศึกษา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551" เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Document Research) โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากหนังสือพิมพ์ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

การเลือกหนังสือพิมพ์

ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพที่เน้นการนำเสนอข่าวสารทางการเมือง 2 ชื่อฉบับผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพที่มุ่งนำเสนอข่าวหนัก (Hard News) เป็นหลัก โดยใช้เกณฑ์การแบ่งตามเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ทั่วไป (General Newspaper) คือ มติชนรายวันและหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Specialized Newspaper) ได้แก่ ผู้จัดการรายวันซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่มุ่งเน้นนำเสนอข่าวหนักเช่นเดียวกัน เนื่องจากในช่วงก่อนปีพุทธศักราช 2549 หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันนำเสนอข่าวโจมตีรัฐบาลที่นำโดยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นมากกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น แต่ทว่าเมื่อ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันสนับสนุนให้ พล.อ.สุรยุทธ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนรายวันถูกคนในสังคมมองว่าสนับสนุนการบริหารงานของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์มากฉบับหนึ่ง การเลือกศึกษาจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับนี้จะทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งสองด้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ต้องระมัดระวังในเรื่องของความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการวิจัย (Truthworthiness) ซึ่งอาจมีความลำเอียงได้เพราะใช้ตัวผู้วิจัยเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อมูลและความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบภาษา (คำ ข้อความ วลี ประโยค) ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนำเสนอและตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของตัวแปรที่นำมาวัดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง

บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมือง ทั้งนี้ ได้นำไปปรึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากนั้นจึงปรับแก้ไขตามคำชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

ความน่าเชื่อถือ (Reliability)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) ใช้การตรวจสอบจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับที่ศึกษาเพื่อดูว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นถูกต้องตรงกันหรือไม่ อย่างไร และตรวจสอบข้อมูลจากวรรณกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การตรวจสอบผลการศึกษาจากงานวิจัย วิทยานิพนธ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้ นั้นถูกต้องแม่นยำ

หน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์ในที่นี้ประกอบด้วย 1.คำ 2.ข้อความ 3.วลี ที่ปรากฏในข่าว บทนำ บทความ สกู๊ปข่าว ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอในหนังสือพิมพ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเอาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจากเอกสารหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ มีวิธีการวิเคราะห์ คือ นำเอาข้อความที่หนังสือพิมพ์นำเสนอมาอ่านทำความเข้าใจการสื่อความหมายจากนั้นแยกแยะคำ ข้อความ วลี ประโยคที่หนังสือพิมพ์นำเสนอแล้วนำข้อมูลนั้นมาลดทอนข้อมูล (Reduction) จัดกลุ่มให้ข้อมูลประเภทเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน (Category) จากนั้นจึงรวบรวมนำเสนอเป็นข้อมูลเชิงพรรณนา

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาจากแหล่งข้อมูลจากบริษัทหนังสือพิมพ์หลายแห่งที่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์โดยหาข้อมูลเอกสารจากหอสมุดแห่งชาติ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ศูนย์สารนิเทศหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์มติชน หอสมุดหรือสำนักหอสมุด สถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ หอสมุดคณะวารสารศาสตร์ หอสมุดคณะรัฐศาสตร์และห้องสมุดอื่นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและหอสมุดจากมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยค้นพบข้อมูลอันเป็นประโยชน์สำหรับการทำวิจัย

การนำเสนอข้อมูลงานวิจัย

นำเสนอในรูปแบบของความเรียงโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7บทพร้อมภาคผนวก ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 ผลงานวิจัยและงานเขียนอื่นที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ภายหลังการศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจัดลำดับความคิดและเรียบเรียงเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาและนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบ ดังนี้

บทที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description) การรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองความสามารถในการปกครอง คุณคณภาพและพฤติกรรมทางการเมือง

บทที่ 5 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description) การรายงานข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับความสามารถในการปกครองของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ การจัดการ (Handle) ข่าวสารและประเด็น "พฤติกรรมทางการเมือง" ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์

บทที่ 6 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ภาคผนวก

บทที่ 4

ความชอบธรรมทางการเมืองที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์

การนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 4 นี้ เป็นการนำเสนอเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 คือ เพื่อศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ในประเด็น "ความชอบธรรมทางการเมือง" กล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตอบคำถามว่านับตั้งแต่วันที่เกิดรัฐประหาร 19 กันยายน พ.ศ.2549 หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารในประเด็น "ความชอบธรรมทางการเมือง" อย่างไร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

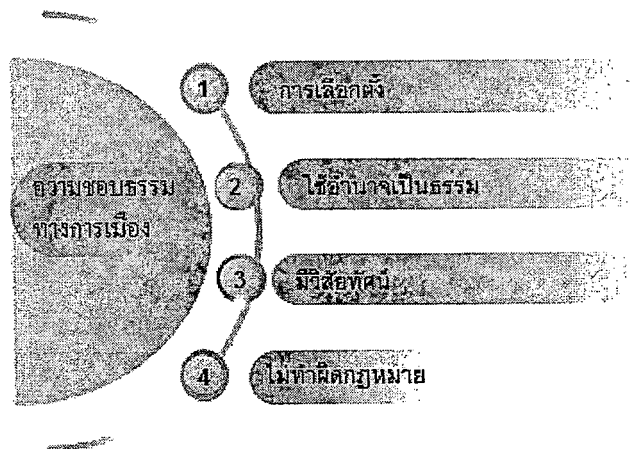
4.1 ความชอบธรรมทางการเมือง

จากการศึกษาในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน รายงานข่าวสารทางการเมืองทั้งสิ้น 21 คอลัมน์ ประกอบด้วย คอลัมน์ "ธรรมาธิปไตย วิธีคิดเพื่อแผ่นดิน" เขียนโดย นามปากกา "ป.เพชรอรียะ" คอลัมน์ "ความคิดเสรี" เขียนโดย ลิขิต ธีรเวคิน คอลัมน์ "เวทีนโยบายสาธารณะ" เขียนโดย ภาณุเบศร์ มหาเวื่อนขวัญ คอลัมน์ "คิดถึงเมืองไทย" เขียนโดย ปราโมทย์ นาครทรรพ

ผู้วิจัยได้แบ่งทิศทางการนำเสนอคำนิยามของคำว่า "ความชอบธรรมทางการเมือง" ออกเป็น 4 ประเด็น ดังภาพ 4.1

ภาพ 4.1

แสดงองค์ประกอบของความชอบธรรมทางการเมือง
ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.1 จะเห็นได้ว่าความชอบธรรมทางการเมือง ประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ 1) ผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้ง 2) ผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม 3) ผู้นำทางการเมืองจะต้องทำตามกฎหมาย 4) ผู้นำทางการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์และมีความสามารถ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 ผู้นำต้องมาจากการเลือกตั้ง

จากการศึกษาในประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า มีคอลลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าผู้นำจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (19 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลลัมน์ “ความคิดเสรี” คือ ลิขิต ธีรเวคิน กล่าวว่า รัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน เป็นการเลือกตั้งตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ผู้นำทางการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะได้รับการยอมรับจากคนในสังคมและอยู่บนพื้นฐานของประชาสังคมอันสะท้อนถึงฉันทานุมัติของสังคม ดังข้อความ

ความชอบธรรม (Legitimacy) คือ ถ้าสังคมนั้นมีการปกครองแบบประชาธิปไตย รัฐอธิปไตย กล่าวคือ ผู้ใช้อำนาจรัฐต้องมาจากการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมและอยู่บนพื้นฐานของประชาสังคม (Social Contract) อันสะท้อนถึงฉันทานุมัติของสังคม (General Will) กฎหมายที่ตราโดยรัฐอธิปไตย ที่มีปัญหาเรื่องความถูกต้องตามกฎหมายและความชอบธรรมย่อมไม่มีความศักดิ์สิทธิ์

ลิขิต ธีรเวคิน (26 กรกฎาคม 2550) คอลลัมน์เดียวกัน ระบุว่า การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนแรก การเข้าสู่อำนาจของผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรม ดังข้อความ

“ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยต้องมีความชอบธรรมทางการเมือง (Political Legitimacy) ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ส่วนที่เข้าสู่ตำแหน่งอำนาจ การเลือกตั้งจะต้องบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม เมื่อใดก็ตามที่การเลือกตั้งมีการใช้เงินซื้อเสียง มีการโกงการเลือกตั้งด้วยการใช้บัตรเลือกตั้งปลอม เพื่อเพิ่มจำนวนการนับคะแนนผิดโดยจงใจหรือโดยวิธีการอื่นใด ความชอบธรรมในส่วนนี้จะไม่เกิดขึ้นแม้ไม่มีหลักฐานจับได้แน่ชัด แม้จะมีการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งว่าถูกต้องตามกฎหมาย (Legality) แต่ในทางการเมืองย่อมไม่มี

ความชอบธรรม (Legitimacy) ทั้งในส่วนของผู้ใช้เงินซื้อเสียงและในส่วนของประชาชนซึ่งไม่เชื่อถือผลการเลือกตั้งนั้นแต่ทำอะไรไม่ได้ นี่เป็นเหตุหนึ่งทำให้ความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยเสื่อมคลายลง"

"ส่วนที่สอง คือ การใช้อำนาจรัฐ ผู้นำทางการเมืองที่เข้าสู่อำนาจอย่างชอบธรรมจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม ต้องไม่เป็นผู้ละเมิดกฎหมายเสียเอง ไม่กระทำการที่ลุแก่อำนาจหรือการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรม รวมถึงการสรรหาคนที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมเข้ามาร่วมงานบริหารประเทศ"

ลิขิต ธีรเวคิน (26 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า ความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้มีอำนาจทางการเมืองจะต้องเข้าสู่อำนาจอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ลิขิต ธีรเวคิน (11 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า ทฤษฎีว่าด้วยอำนาจอธิปไตยมีแนวคิดหลักระบุว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองนั้นคู่กับความชอบธรรมทางการเมือง อำนาจนี้มาจากปวงชน ด้วยเหตุนี้ ปวงชนจึงใช้อำนาจนี้ผ่านตัวแทนที่เลือกมา ผู้ปกครองซึ่งเป็นคนหรือเป็นสถาบันทางสังคมที่ดีจะได้รับการยอมรับหรือดำรงความชอบธรรมต่อเมื่อผู้ปกครองนั้นเป็นผู้มาดี อยู่ดีและไปดี

ผู้จัดการรายวัน (วันเดียวกัน) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "คิดถึงเมืองไทย" กล่าวว่า ทฤษฎีว่าด้วยความชอบธรรมทางการเมืองได้ระบุเอาไว้ว่า ความชอบธรรมในการปกครองนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ได้ปกครองให้การยอมรับผู้ปกครองในฐานะที่เป็นอธิปัตย์ของผู้ปกครอง

ลิขิต ธีรเวคิน (4 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "ความคิดเสรี" ระบุว่า รัฐบาลที่ขาดความชอบธรรมทางการเมืองในการเข้าสู่อำนาจจะได้รับการมองข้ามในส่วนนี้ ถ้าหากสามารถแก้ไขปัญหาวิกฤตต่างๆของบ้านเมืองได้ จึงมีความชอบธรรมในเรื่องของผลงาน แต่ก็อยู่ในขอบเขตของเวลาที่จำกัด ผลสุดท้ายจะต้องเปิดให้มีการเลือกตั้งใหม่เพื่อให้ความชอบธรรมสมบูรณ์ทั้งสองส่วน

ต่อมา (18 ตุลาคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า ถ้าประชาชนให้การยอมรับในความชอบธรรมและมีศรัทธาต่อตัวผู้นำทางการเมืองที่ประชาชนเชื่อว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งสามารถนำพาชาติให้พ้นจากวิกฤตด้วยคุณสมบัติของตนเองก็มีความชอบธรรมทางการเมืองดังข้อความ

"ตัวบุคคลหรือความเป็นผู้นำทางการเมืองที่สังคมให้การยอมรับมองได้จากบุคคลที่เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองต่างๆที่กำลังต่อสู้กันในกระบวนการเตรียมตัวเพื่อการเลือกตั้ง บุคลิกของตัวบุคคลหรือความเป็นผู้นำทางการเมืองสามารถจะวิเคราะห์ได้จากท่าทีที่แสดงออก ความรู้ ความสามารถที่ดูได้จากประสบการณ์

การเมืองในอดีตหรือดูได้จากภูมิหลังหรือกล่าวสั้นๆก็คือ บุคคลดังกล่าวนี้จะต้องมีอุดมการณ์ มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ มีความมุ่งมั่นทางการเมือง มีความเสียสละ ซึ่งรวมเบ็ดเสร็จแล้วก็คือความเป็นผู้นำทางการเมือง ถ้าหากสังคมใดมีทั้งระบบที่ประชาชนยอมรับความชอบธรรมและมีศรัทธาต่อตัวผู้นำที่ประชาชนเชื่อมั่นว่าเป็นผู้ที่สามารถนำชาติพ้นจากวิกฤตด้วยคุณสมบัติของตัวเอง”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ตามระบอบประชาธิปไตย คำว่า นักการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรม เป็นการเลือกตั้งตามที่รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดได้กำหนดไว้ ผู้นำทางการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะได้รับการยอมรับจากคนในสังคมมากกว่าผู้นำที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง เพราะมีความชอบธรรม (Legitimacy) มากกว่า ความชอบธรรมทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อประเทศนั้นมีระบบการเมืองที่ดี คำว่า ระบบการเมืองดี หมายถึง ระบบนั้นจะต้องทำให้ประชาชนเชื่อถือศรัทธาในโครงสร้างอำนาจทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ ซึ่งหมายถึง การคัดสรรคนเข้าสู่ตำแหน่งอำนาจ การบริหารงานและกระบวนการที่นำผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกจากอำนาจ จะต้องได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน

4.1.2 ผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม

จากการศึกษาในประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า มีคอลลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าผู้นำจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลลัมนิสต์จากผู้จัดการรายวัน (26 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลลัมน์ “ความคิดเสรี” คือ ลิขิต ธีรเวคิน กล่าวว่า การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้น ประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองเป็นสิ่งสำคัญมาก ผู้ปกครองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจทางการเมืองอย่างเป็นธรรม เที่ยงธรรม สิ่งที่น่าไปสู่การสูญเสียความชอบธรรมทางการเมือง ประกอบด้วยคำสำคัญ 5 คำ ได้แก่ Legitimacy Corruption Abuse of Power Nepotism and Cronyism Immorality ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“ในการบริหารประเทศนั้น ผู้นำทางการเมืองมีประเด็นที่ต้องพิจารณาอยู่ 5 ประเด็น ที่จะนำไปสู่การสูญเสียความชอบธรรมทางการเมืองอันจะนำไปสู่การ

สิ้นคลอนศรัทธาของประชาชนที่มีต่อผู้ใช้อำนาจรัฐรวมทั้งระบอบประชาธิปไตย
ได้แก่

- 1) Legitimacy (ความชอบธรรม) การได้อำนาจรัฐที่มาจาก การซื้อเสียง ทำให้
การเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรมย่อมจะขาดความชอบธรรมในส่วนที่เข้าสู่
ตำแหน่งอำนาจรัฐตามที่ได้กล่าวมาแล้ว
 - 2) Corruption (การฉ้อราษฎร์บังหลวง) การบริหารประเทศเต็มไปด้วยการฉ้อ
ราษฎร์บังหลวง ใช้งบประมาณแผ่นดินในการจัดซื้อจัดจ้าง รวมทั้งการก่อสร้าง
หาผลประโยชน์เพื่อตนเอง มีการใช้อำนาจรัฐส่งเสริมการทำธุรกิจของตนเอง
ญาติโกโหติกาและพรรคพวกด้วยการแก้กฎหมาย หลีกเลียงภาษี ฯลฯ รวมทั้ง
การบิดเบือนนโยบายที่ถูกต้องตามหลักการทางวิชาการ ความจำเป็นและความ
เหมาะสม
 - 3) Abuse of Power (การลู่แก้อำนาจ) มีการละเมิดกฎหมายโดยไม่เกรงกลัว
ต่อผลเสียหายที่จะตามมาทั้งในทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคมรวมทั้ง
จริยธรรมของสังคม การละเมิดกฎหมายในลักษณะลู่แก้อำนาจและการละเมิด
ต่อหลักนิติธรรม (The Rule of Law) ด้วยการตีความกฎหมายตะแบง ขยาย
อำนาจเกินขอบเขต แก้กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการหาผลประโยชน์ทางธุรกิจ
จนไม่คำนึงถึงความเสียหายที่มีต่อชาติ
- นอกจากนี้ ยังมีการทำลายโครงสร้างและกระบวนการของระบอบการปกครอง
แบบประชาธิปไตยด้วยการทำให้อำนาจของฝ่ายบริหารกลายเป็นกลไกที่มีผู้สั่ง
การเพียงคนเดียว องค์การควบคุมการใช้อำนาจทั้งหลายรวมทั้งองค์กรที่คาน
อำนาจตนอยู่ในการครอบงำด้วยการแทรกแซงและการใช้อำนาจเงินเพื่อให้คนที่
อยู่ในอาณัติของตนดำรงตำแหน่งในองค์กรที่มีอำนาจควบคุมการใช้อำนาจรัฐ
ทั้งหลายทั้งปวงดังกล่าวนี้ย่อมนำไปสู่การเสียความชอบธรรมทางการเมืองและ
เสื่อมศรัทธาในระบบ
- 4) Nepotism and Cronyism (การเอื้อประโยชน์ต่อญาติโกโหติกาและพรรค
พวก) การบริหารประเทศมิได้เป็นไปตามหลักคุณธรรม มีการเล่นพรรคเล่นพวก
นำคนซึ่งมีปัญหาเรื่องจริยธรรม คุณธรรม ด้อยความสามารถในการทำงานมา
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจนทำให้ระบบการบริหารราชการประจำเกิดความ
เสียหาย เป็นการใช้ระบบอุปถัมภ์ในทางที่ผิด นำไปสู่ความเสียหายต่อสังคมใน

แห่งจริยธรรม เศรษฐกิจและธุรกิจ ในแง่การแข่งขันโดยเสรีและระบบการเมืองการปกครองบริหาร”

5) Immorality พฤติกรรมของผู้ใช้อำนาจรัฐ)มีพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของสังคม เช่น มีเรื่องฉ้อฉลเกี่ยวกับคาวโลภภัยและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับฐานะของผู้นำดังเช่นที่มีความพยายามถดถอนประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาออกจากตำแหน่งที่เพิ่งผ่านมานี้ เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับความเป็นผู้นำ

ลิขิต ธีรเวคิน (26 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า ผู้มีอำนาจทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม ต้องไม่เป็นผู้กระทำละเมิดกฎหมายตัวเอง ไม่กระทำการที่ลุแก่อำนาจหรือกระทำการที่ขัดต่อหลักนิติธรรม ผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมจะต้องเป็นคนดี มีความเป็นผู้นำ มีความเด็ดขาดและยึดหลักเหตุผลในการบริหารประเทศ

คอลัมน์นี้สัจจากผู้จัดการรายวัน (17 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เวทีนโยบายสาธารณะ” คือ ภาณุเบศร์ มหาเรือนขวัญ กล่าวว่ การที่จะพิจารณาว่าผู้นำทางการเมืองคนใดมีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น พิจารณาจากจุดหมายและวิธีการใช้อำนาจ ซึ่งสำคัญกว่าการเข้าสู่ตำแหน่งอำนาจ ดังข้อความ

“ผู้นำที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจรัฐอย่างชอบธรรม กล่าวคือ นอกจากจะพิจารณาได้จาก “ที่มา” แล้ว “จุดหมาย-วิธีการ” ใช้อำนาจก็สำคัญ ทั้งยังสำคัญกว่ามาก ใ้ว่าต้นธารไม่ชอบธรรมแล้วปลายทางจากต้องพัดพาความเลวร้ายมาเยือนเสมอไป นั่นยกย้อนไม่ต่างกับตลกร้ายที่ปลายทางของอำนาจรัฐกลับกลายเป็นความอยุติธรรม ทั้งที่ต้นทางแสนจะชอบธรรมก็มีดาษดื่นให้เห็น”

คอลัมน์นี้สัจจากผู้จัดการรายวัน (11 กันยายน 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ความคิดเสรี” คือ ลิขิต ธีรเวคิน กล่าวว่ ทฤษฎีว่าด้วยอำนาจอธิปไตยมีแนวคิดว่ ผู้นำที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องมาดี อยู่ดี และไปดี ดังข้อความ

“ผู้ปกครองที่เป็นบุคคลหรือเป็นสถาบันทางการเมืองที่ดีจะได้รับการยอมรับหรือดำรงความชอบธรรมทางการเมืองก็ต่อเมื่อเป็นผู้ที่มาดี อยู่ดีและไปดี คำว่า มาดี คือ ขึ้นสู่อำนาจด้วยกติกาอันชอบธรรม คำว่า อยู่ดี คือ ปกครองประชาชนโดยชอบ ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม คำว่าไปดี คือ เมื่อถึงวาระสิ้นบุญแล้วได้มีการสืบทอดอำนาจตามกติกา ไม่ปล่อยภาระไว้แก่ผู้อยู่เบื้องหลัง”

ลิขิต ธีรเวคิน (10 มกราคม 2550) คอลัมน์ “ความคิดเสรี” ระบุว่า ผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องไม่ปล่อยให้พนักงานเมืองผู้ได้บังคับบัญชาประพฤติทุจริตดังข้อความ

“ผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมนั้นจะต้องไม่ปล่อยให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองคนอื่นได้อาศัยตำแหน่งทางการเมืองเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวไม่ว่าโดยการเรียกรับสินบนหรือโดยวิธีการอื่นๆ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม ผลการศึกษาสรุปได้ว่าเมื่อผู้นำทางการเมืองได้อำนาจมาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรมแล้ว ผู้นำจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม หมายความว่า จะต้องไม่เป็นผู้ละเมิดกฎหมายเสียเอง ไม่กระทำการที่คุกคามอำนาจหรือการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรม รวมถึงการสรรหาคนที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมเข้ามาช่วยงานบริหารประเทศ ความชอบธรรมในการปกครองนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ได้ปกครองให้การยอมรับผู้ปกครองในฐานะที่เป็นอธิปัตย์ของผู้ปกครอง ความเป็นธรรมในการปกครองทรงสภาพอยู่และสืบเนื่องต่อเมื่อปวงชนภายใต้การปกครองยอมรับฐานะเป็นอธิปัตย์ของผู้ปกครอง ถ้าสังคมใดมีทั้งระบบที่ประชาชนยอมรับความชอบธรรมและมีศรัทธาต่อตัวผู้นำที่ประชาชนเชื่อมั่นว่าเป็นผู้ที่สามารถนำชาติพ้นจากวิกฤตได้เพราะความสามารถของผู้นำ

4.1.3 ผู้นำทางการเมืองจะต้องทำตามกฎหมาย

จากการศึกษาประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าผู้นำทางการเมืองจะต้องทำตามกฎหมายดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 กันยายน 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ความคิดเสรี” คือ ลิขิต ธีรเวคิน กล่าวว่า นักการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องใช้อำนาจรัฐตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จะต้องมีความเสียสละที่จะทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริงเพื่อธำรงไว้ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ดังข้อความ

“ความชอบธรรมทางการเมือง (Legitimacy) คือ การใช้อำนาจอรัฐจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ขณะเดียวกันนักการเมืองจะต้องเป็นบุคคลที่มุ่งเน้นในการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะรับใช้ชาติบ้านเมืองเพื่อธำรงไว้ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย”

ลิจิต ธีรเวคิน (28 มิถุนายน 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า สังคมที่เป็นนิติรัฐซึ่งผู้บริหารประเทศจำเป็นต้องยึดหลักนิติธรรมในการบริหารประเทศ สิ่งสำคัญที่ผู้นำทางการเมืองจะต้องตระหนักคือ จะต้องยึดถือกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งกฎหมายจะคงความศักดิ์สิทธิ์ได้นั้น จะต้องออกโดยรัฐอธิปไตยอย่างถูกต้อง ความเป็นสากลซึ่งจะทำให้ผู้ถูกปกครองยอมรับในกฎหมายนั้น ดังข้อความ

“สังคมที่เป็นนิติรัฐ (Legal State) และใช้หลักนิติธรรม (The Rule of Law) ในการบริหารประเทศจำเป็นต้องรักษาเสาหลักที่สำคัญที่สุดนั่นคือ การใช้กฎหมายเป็นฐานสำคัญที่สุดในการบริหารประเทศ สังคมนิติรัฐเป็นสังคมที่ใช้กฎหมายเป็นหลักในการปกครองบริหาร แต่กฎหมายดังกล่าวจะคงความศักดิ์สิทธิ์ได้นั้นจะต้องออกโดยรัฐอธิปไตย (Sovereignty) อย่างถูกต้องมีลักษณะสากล (Universalistic) และมีสภาพบังคับ (Sanction) ที่ยุติธรรมและมีความเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของผู้ถูกลงโทษรวมทั้งโดยสังคมทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ”

ลิจิต ธีรเวคิน (19 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่าผู้บริหารที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องบริหารประเทศตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่กระทำการใดๆที่ขัดต่อกฎหมาย ดังข้อความ

“ในส่วนของความชอบธรรมทางการเมืองนั้น การบริหารประเทศจะต้องไม่ขัดต่อ กฎหมาย และต้องเป็นที่ยอมรับของประชาชนว่ามีเหตุมีผลสมควรต่อการใช้งบประมาณนั้น”

ลิจิต ธีรเวคิน (26 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า ความชอบธรรมทางการเมืองต้องไม่เป็นผู้ละเมิดกฎหมายเสียเอง ไม่กระทำการที่ดูแก่อำนาจหรือกระทำการที่ขัดต่อหลักนิติธรรม

“ผู้ใช้อำนาจรัฐจะต้องไม่กระทำการที่ดูแก่อำนาจหรือกระทำการที่ขัดต่อหลักนิติธรรม จะต้องเป็นคนดี มีความเป็นผู้นำ มีความเด็ดขาดและยึดหลักเหตุและผลในการบริหารประเทศ

ผู้นำประเทศจะมีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ต้องบริหารตามแนวทางปรัชญาการเมือง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ประกอบด้วย 5 ข้อใหญ่ คือ

- 1) ความชอบธรรม (Legitimacy)
- 2) ความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการทำงานที่ไม่มีการปกปิดข้อมูลนอกจากที่จำเป็น เปิดให้ทุกฝ่ายมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการเสนอตนเข้ามาปฏิบัติงานของรัฐซึ่งความโปร่งใสนี้จะต้องครอบคลุมไปถึงกระบวนการทำงานของกลไกของรัฐทุกระดับทุกชั้นตอน
- 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) เป็นการเมืองสมัยใหม่ที่ต้องเปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทำการประชาพิจารณ์และบางครั้งลงประชามติ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้เอาผิดจากประชาชนอย่างแท้จริง บางโครงการใหญ่เกินกว่าที่จะให้ตัวแทนของประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจแทนประชาชน ต้องถามประชาชนโดยตรงด้วยการลงประชามติ เช่น การขุดคอคอดกระ เป็นต้น
- 4) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้โดยประชาชน (Accountability) หมายถึง การที่ต้องสามารถตอบคำถามด้วยข้อมูลด้วยเหตุด้วยผลในโครงการใดๆ หรือ การกระทำใดๆ เมื่อมีการตั้งคำถามโดยสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณในการก่อสร้าง การจัดซื้อจัดจ้างเพราะถ้าไม่สมเหตุผลย่อมนำไปสู่ความเข้าใจได้ว่ามีความไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น
- 5) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ประสิทธิภาพ ได้แก่ ความสามารถทำโครงการใดให้เสร็จและได้ผล (Output) ออกมาโดยใช้งบประมาณ เวล่าน้อยกว่าผู้อื่น ส่วนประสิทธิผลก็คือ ผลลัพธ์ (Outcome) คือผลที่ได้นั้นสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่น การสร้างสะพานทางข้ามเพื่อแก้ปัญหาจราจร อาจจะสามารถสร้างสะพานได้อย่างดีเยี่ยมด้วยราคาไม่แพง เสร็จก่อนกำหนด ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีแต่การทำให้จราจรคับคั่งน้อยลงกลับไร้ผล ก็ต้องถือว่าไม่มีประสิทธิผลซึ่งย่อมไม่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล”

ลิขิต ธีรเวคิน (10 มกราคม 2550) คอลัมน์เดียวกัน ระบุว่า ศ.ดร.สมบัติ จันทรวงศ์ และ ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช ได้ร่วมกันเขียนหนังสือชื่อ “นักคิดคนสำคัญของโลก” มีเนื้อหา กล่าวถึงคำกล่าวของนักปราชญ์ทางการเมืองคือ อริสโตเติล ซึ่งได้กล่าวถึงความชอบธรรมทางการเมืองว่าผู้นำจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ดังข้อความ

“ผู้ปกครองจะต้องเอาใจใส่ให้มีการเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด แม้แต่ในเรื่องเล็กๆน้อยๆ จะต้องสนใจความยุติธรรมในทางกฎหมายและในการบริหารงานบ้านเมือง อริสโตเติลได้แนะนำในรายละเอียดว่าผู้ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยจะต้องไม่หวังว่าจะหลอกลวงประชาชนได้เสมอไป ไม่ควรจะปล่อยให้

อำนาจอยู่ในมือของคนคนเดียวหรือคนชั้นเดียว แต่คนชั้นต่างๆ ในรัฐจะต้องได้รับการปฏิบัติดูแลโดยยุติธรรม”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นผู้นำทางการเมืองจะต้องทำตามกฎหมาย ไม่ทำผิดกฎหมายผลการศึกษารูปได้อำนาจการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องใช้อำนาจรัฐตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ขณะเดียวกันนักการเมืองจะต้องเป็นบุคคลที่มุ่งเน้นในการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะรับใช้ชาติบ้านเมืองเพื่อธำรงไว้ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในการบริหารประเทศจำเป็นต้องรักษาเสาหลักที่สำคัญที่สุดนั่นคือ การใช้กฎหมายเป็นฐานสำคัญที่สุดในการบริหารประเทศ การบริหารประเทศในนโยบายใดก็ตามจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและต้องเป็นที่ยอมรับของประชาชนว่ามีเหตุมีผลสมควรต่อการใช้งบประมาณนั้น

ผู้นำประเทศที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องบริหารประเทศตามแนวทางปรัชญาการเมืองโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งประกอบด้วย 5 ข้อใหญ่ คือความชอบธรรม (Legitimacy) ความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการทำงานที่ไม่มีการปกปิดข้อมูลนอกจากที่จำเป็น เปิดให้ทุกฝ่ายมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเข้าถึงข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) เป็นการเมืองสมัยใหม่ที่ต้องเปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทำการประชาพิจารณ์และบางครั้งลงประชามติเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้เอาฉันทิจากประชาชนอย่างแท้จริง ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้โดยประชาชน (Accountability) หมายถึง การที่ต้องสามารถตอบคำถามด้วยข้อมูลด้วยเหตุด้วยผลในโครงการใดๆ หรือการกระทำใดๆ เมื่อมีการตั้งคำถามโดยสาธารณะ และประการสุดท้ายคือ มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Affectiveness) ประสิทธิภาพ ได้แก่ ความสามารถทำโครงการใดให้เสร็จและได้ผล (Output) ออกมาโดยใช้งบประมาณและเวลาน้อยกว่าผู้อื่น ส่วนประสิทธิผลก็คือ ผลลัพธ์ (Outcome) คือผลที่ได้นั้นสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4.1.4 ผู้นำทางการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์

จากการศึกษาประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า คอแลมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าผู้นำทางการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า มีคอแลมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้คนเดียว คือ ลิขิต ธีรเวคิน คอแลมน์ "ความคิดเสรี" ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (19 กรกฎาคม 2550) ระบุว่า รัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการนำพาผู้ได้ปกครองไปสู่การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีได้ดังข้อความ

“ผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องมีความสามารถจะต้องไม่ทำให้ประชาชนเกิดสภาวะการขาดที่พึ่งพาจนต้องพึ่งสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่ออนาคตทั้งในทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ”

ผู้จัดการรายวัน (26 กรกฎาคม 2550) ระบุว่า รัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้นำจะต้องมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ บริหารประเทศด้วยความสามารถ แก้วิกฤตเศรษฐกิจให้ดีขึ้น รักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ยกฐานะของระดับศีลธรรม จริยธรรมสูงขึ้น เพิ่มพูนความรู้และระดับการศึกษาของประชาชน ดังข้อความ

“ความชอบธรรมประการต่อมา คือ ผลการปฏิบัติงาน (Performance) ถ้าผู้นำอำนาจรัฐนั้นได้อำนาจมาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย สามารถแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจให้ดีขึ้น รักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ยกฐานะของระดับศีลธรรม จริยธรรมสูงขึ้น เพิ่มพูนความรู้และระดับการศึกษาของประชาชน ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างถูกต้องตามครรลองทั้งถูกต้องตามกฎหมายแล้วก็มีความชอบธรรมทางการเมือง ในขณะที่เดียวกัน จะต้องแสวงหาคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาร่วมงาน”

ผู้จัดการรายวัน (4 ตุลาคม 2550) ระบุว่า ผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ดังข้อความ

“ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมาจากการเลือกตั้งและมีความชอบธรรมทางการเมืองก็ตามแต่ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญเมื่อกล่าวถึงความชอบธรรมทางการเมือง นั่นก็คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน”

ผู้จัดการรายวัน (10 มกราคม 2550) ระบุว่า ผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องแสดงความสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนให้ได้เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีกว่าได้ ดังข้อความ

“ความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้ใช้อำนาจรัฐซึ่งจะเป็นคนคนเดียวหรือคณะบุคคลก็ตามจะต้องแสดงความสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนนั้นให้ประจักษ์ รักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุมชนให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี ที่เรียกว่า ‘ความเจริญ’ หรือ ‘การพัฒนา’ ได้ และที่สำคัญผู้นำจะต้องมีความสามารถในการนำพาสังคมไปสู่ความสงบสุขได้”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นผู้นำทางการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีความสามารถผลการศึกษารูปได้ว่ารัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการบริหารประเทศ ต้องทำให้ประชาชนในฐานะผู้ถูกปกครองเชื่อมั่นว่าผู้นำสามารถนำพาประเทศชาติก้าวหน้าไปพลุลย์ ต้องไม่ทำให้ประชาชนเกิดการขาดที่พึ่งจนต้องพึ่งสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาสามารถสรุปแยกเป็น 4 ประเด็นประกอบด้วย 1) ผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรม 2) ผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม เมื่อผู้นำทางการเมืองได้อำนาจมาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรมแล้ว ผู้นำจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม 3) ผู้นำทางการเมืองจะต้องทำตามกฎหมาย นักการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องใช้อำนาจรัฐตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ขณะเดียวกันนักการเมืองจะต้องเป็นบุคคลที่มุ่งเน้นในการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะรับใช้ชาติบ้านเมืองเพื่อธำรงไว้ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในการบริหารประเทศจำเป็นต้องรักษาเสาหลักที่สำคัญที่สุดนั่นคือ การใช้กฎหมายเป็นฐานสำคัญที่สุดในการบริหารประเทศ 4) รัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการบริหารประเทศ ต้องทำให้ประชาชนในฐานะผู้ถูกปกครองเชื่อมั่นว่าผู้นำสามารถนำพาประเทศชาติก้าวหน้าไปพลุลย์ ต้องไม่ทำให้ประชาชนเกิดการขาดที่พึ่งจนต้องพึ่งสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่ออนาคตทั้งในทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ บริหารประเทศด้วยความสามารถ แก้ววิกฤตเศรษฐกิจให้ดีขึ้น

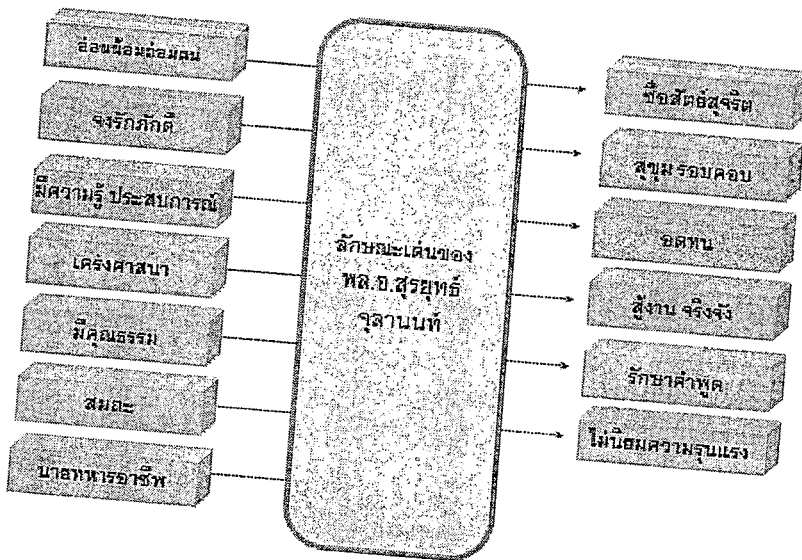
4.2 ลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์

ผลการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอทั้งสิ้น 43 คอลัมน์ มติชนนำเสนอ 26 คอลัมน์ ผู้จัดการรายวันนำเสนอ 20 คอลัมน์ ในส่วนมติชน ประกอบด้วย คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" เขียนโดย สุชาติ ศรีสวรรณ สุวพงศ์ จันผิงเพชร คอลัมน์ "วิเคราะห์" คอลัมน์ "การเมือง" คอลัมน์ "จับกระแส" เขียนโดย ดวงดาววรรณศิลป์ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย นามปากกา "วิหคเหินฟ้า" นามปากกา "พุลน้ำแข็ง" นามปากกา "ชโลทร" คอลัมน์ "บทนำ" คอลัมน์ "กระแสทรรศน์" เขียนโดย เกษียร เตชะพีระ คอลัมน์ "โครงร่างตำนานคน" เขียนโดย นามปากกา "การ์ตอง"

ผู้จัดการรายวัน ประกอบด้วย คอลัมน์ "เมืองไทยรายสัปดาห์" คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" คอลัมน์ "พลวัตสังคม" เขียนโดย "สามารถ มั่งสั่ง" คอลัมน์ "เวทีทัศน์" เขียนโดย วาจาสิทธิ์ ลอเสวีวานิช คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียนห้า" เขียนโดย สำราญ รอดเพชร สุรวิทย์ วีรวรรณ คอลัมน์ "เที่ยง เล้า หลง" คอลัมน์ "ชีวิตที่เลือกได้" เขียนโดย ชัยอนันต์ สมุทวณิช คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" และ คอลัมน์ "Post of the Day"

ในการศึกษาประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองนั้น "คุณลักษณะ" ของผู้นำทางการเมืองเป็นสิ่งสำคัญ การศึกษาขั้นนี้เป็นการศึกษาความชอบธรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาลคือ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คนที่ 24 ของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าววิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ 13 ประการ ประกอบด้วย พล.อ.สุรยุทธ์เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนจงรักภักดี เป็นคนมีความรู้และประสบการณ์ เป็นคนเคร่งศาสนา เป็นคนมีคุณธรรม เป็นคนสมถะ เป็นนายทหารอาชีพ เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต เป็นคนสุขุม เป็นคนอดทน เป็นคนสูงงาน เป็นคนรักษาคำพูดและเป็นคนไม่นิยมความรุนแรง สามารถนำมาสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังภาพ 4.2

ภาพ 4.2 แสดงลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.2 แสดงลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ชื่อสัตย์ สุจริต

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนที่มีข้อดีคือ มีความชื่อสัตย์สุจริต ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า มือสะอาด ยกมือไหว้ได้สบายใจ ตรงไปตรงมา มีคุณธรรมน้ำมิตร ชื่อสัตย์ สุภาพบุรุษมือสะอาด ภาพลักษณ์ชื่อสัตย์ ความโปร่งใส มีความโปร่งใสในการทำงานตลอดชีวิตราชการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มติชน (3 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" เขียนโดย สุชาติ ศรีสุววรรณ ไปรยหัวว่า "ขึ้นกับความชอบธรรม" ระบุว่า คงไม่มีใครสงสัยในวัตรปฏิบัติของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เพราะที่ผ่านมานายทหารผู้ยึดถือความชื่อสัตย์สุจริตเป็นธงชัยอยู่แล้ว

มติชน (5 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" ไปรยหัวว่า "นายกรัฐมนตรี" ระบุว่า นายกรัฐมนตรีเป็นคนชื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

"ก่อนจะเปิดชื่อนายกรัฐมนตรีคนที่ 24 ของประเทศไทย พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) เคยบอกไปเอาไว้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนมือสะอาด ยกมือไหว้ได้สบายใจ"

นอกจากนี้ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" ไปรยหัวว่า "นายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เคยกล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนชื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา เป็นคนมีคุณธรรมน้ำมิตรต่อผู้อื่น เห็นแก่ส่วนรวมจริงๆ"

ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "พลวัตสังคม" หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งสังข์ ไปรยหัวว่า "ถ้าจะเลี้ยงเต่า: วาทะสะท้อนอารมณ์ผสมความจริง" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนชื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

"ในด้านผู้นำรัฐบาล คือ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถือได้ว่าเป็นผู้นำที่มีความ ชื่อสัตย์สุจริต"

ผู้จัดการรายวัน (9 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เวทีทัศน์" หน้า 13 เขียนโดย "วาจาสิทธิ์ ลอเสรีวาณิช" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนชื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

"นายกรัฐมนตรีคนใหม่คือ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านมาพร้อมกับภาพลักษณ์ของความชื่อสัตย์สุจริต ผู้คนมากมายต่างชื่นชมความเป็น สุภาพบุรุษมือสะอาดของท่าน"

มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทนำ หน้า 2 ไปรษณีย์ว่า "ภาวะผู้นำ
สุรยุทธ์ ในยามประเทศไม่ปกติ" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

"ขณะนี้ต้องถือว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านมีความตั้งใจดี
มีความซื่อสัตย์"

ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดาน
เรียงห้า" หน้า 12 เขียนโดย "สุวิชัย วีระรณ" ไปรษณีย์ว่า "ตัวตนของ พล.อ.สุรยุทธ์" ระบุว่า พล.อ.
สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

"เรามีความหวังสูงยิ่งต่อการก้าวขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
ที่มีภาพของความซื่อสัตย์สุจริตเป็นเกราะบังกาย"

ผู้จัดการรายวัน (27 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทนำ คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ"
หน้า 2 ไปรษณีย์ว่า "อย่าล้างทุจริตแบบมือถือสากปากถือศีล" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคน
ซื่อสัตย์สุจริต ดังข้อความ

"นายกรัฐมนตรีคนนี้ (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์) ได้ชื่อมาจากปากฟ้า
มีภาพลักษณ์ซื่อสัตย์"

ผู้จัดการรายวัน (4 เมษายน 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดาน
เรียงห้า" หน้า 12 ไปรษณีย์ว่า "แต่...พล.อ.สุรยุทธ์กับการนับถอยหลัง" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
มองตนเองว่าเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ดังข้อความ

"วันที่ผมกับคณะจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันเดินทางไปสัมภาษณ์ท่าน
พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งท่านบอกอย่างมั่นใจว่าผมยังมีต้นทุนความซื่อสัตย์
สุจริตอยู่เต็มกระเป๋า"

ผู้จัดการรายวัน (28 มิถุนายน 2550) นำเสนอในข่าว คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์"
หน้า 18 ไปรษณีย์ว่า "อายัดทรัพย์สิน ทักษิณ เบรกหัวฝรั่งหัวดำสูบบุหรี่ ที่พีไอ ตอนที่ 3" ระบุว่า พล.อ.
สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ดังข้อความ

"ที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในฐานะนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย
บุคคลผู้ที่มีต้นทุนสูงในเรื่องความโปร่งใส"

มติชน (6 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว"
หน้า 4 เขียนโดย นามปากกา "พูนน้ำแข็ง" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต
ดังข้อความ

“เป้าหมายที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีคนที่ 24 ของประเทศไทย ต้องการให้เกิดเร็วที่สุดคือ ความร่วมมือเป็นสุขของประชาชนบนพื้นฐานของ ความโปร่งใส เป็นธรรม”

ผู้จัดการรายวัน (3 กันยายน 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว คอลัมน์ “ข่าวเชิงวิเคราะห์” โปรยหัวว่า “กระทั่งขอให้ พล.อ.สุรยุทธ์ ยึดหิริโอตัมปะ ปลอดแอก ที่พีไอ ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ (ตอนที่ 4)” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

“ผู้ขึ้นชื่อในเรื่องต้นทุนทางด้าน คุณธรรมสูงและมีความโปร่งใสในการทำงาน ตลอดชีวิตราชการ จนกระทั่งได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยให้แต่งตั้งเป็น องคมนตรี ถือว่าเป็นเกียรติประวัติสูงสุดแก่ตัวเองและครอบครัวของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์”

ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “Post of the Day” หน้า 12 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

“ผมเชื่อว่าคนอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านเป็นคน ตรงไปตรงมา”

มติชน (20 ธันวาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จับกระแส” หน้า 9 เขียนโดย ดวงตา วรณศิลป์ โปรยหัวว่า “ผลสะท้อนอภิสิทธิ์ จากท่วงทำนอง ชวน หลีกภัย ถึงสุรยุทธ์ จุลานนท์” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ดังข้อความ

“ทั้งนายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี และ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นั้นเป็นคนดี ล้วนเป็นคนสัตย์ซื่อมือสะอาด เรียกได้ว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่ยกมือไหว้ ด้วยความเคารพได้”

จากการศึกษาในประเด็น “ความซื่อสัตย์สุจริต” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์สตีวียาภักษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์เป็นที่ตั้ง ไม่มีคนในสังคมตั้งข้อสังเกตในประเด็นการประพฤติทุจริต เป็นคนที่ได้ชื่อว่ามือสะอาด ยกมือไหว้ได้สบายใจ เป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา มีคุณธรรมน้ำมิตรต่อผู้อื่น เป็นนักการเมืองที่มีภาพลักษณ์ของความซื่อสัตย์สุจริตชัดเจนและมีประวัติการทำงานที่โปร่งใส

4.2.2 สุภาพ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์สตีวียาภักษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสุภาพ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เพียงพร้อมไปด้วยภาพของสุภาพบุรุษ ไม่เคยแสดง

กิริยามารยาทหรือถ้อยคำที่ก้าวร้าวกับใคร พล.อ.สุรยุทธ์ มีบุคลิกภาพที่นุ่มนวล มีวิธีการพูดที่ดีกว่า การเจรจา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 1 พาดหัวว่า "6 เดือน รัฐบาลสุรยุทธ์ บุญเก่าหุด-บารมีหาย" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุภาพ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อดีตผู้บัญชาการทหารบกและอดีตรองมนตรี ผู้ซึ่ง
เปรียบพร้อมไปด้วยภาพของสุภาพบุรุษ"

ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "พลวัตสังคม" หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งสัง โปรยหัวว่า "อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ภาวะผู้นำที่พึงเป็น" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุภาพ ดังข้อความ

"เมื่อใดก็ตามที่คนในสังคมเห็นคนใดคนหนึ่งที่มีสถานะทางสังคมสูงกว่าคน
ทั่วไป มีความอ่อนน้อมถ่อมตนทั้งด้วยการพูดจา การแสดงอากัปกิริยาต่อผู้คน
ในสังคมนั้น โดยไม่เลือกว่าเขาเหล่านั้นมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าหรือต่ำกว่า
ตนเอง แต่กระทำไปด้วยจิตใจอันอ่อนโยนอันเกิดจากการเป็นผู้มีเมตตาธรรม
คนในสังคมก็จะให้ความเคารพนับถือเป็นผู้มีสัมมาคารวะควรค่าแก่ความเป็น
ปุษนียบุคคล

ภายหลังการยึดอำนาจเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 คนไทยได้สัมผัสกับ
ผู้นำที่ไม่ก้าวร้าว"

มติชน (17 เมษายน 2550) นำเสนอในบทนำ โปรยหัวว่า "ปรับ คุม.ปรับวิธีการทำงาน" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุภาพ ดังข้อความ

"ไม่มีใครในสังคมปฏิเสธในความเป็นผู้ใหญ่ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี ที่เป็นคนมีจิตใจดี มีความตั้งใจที่จะเข้ามาแก้ไขวิกฤตการณ์ของ
บ้านเมือง มิใช่เข้ามาเพื่อแสวงหาอำนาจหรือผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวก
พ้อง ตั้งแต่เข้ามารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ไม่เคยแสดงกิริยามารยาทหรือ
ถ้อยคำที่ก้าวร้าวกับใคร"

ผู้จัดการรายวัน (4 มิถุนายน 2550) นำเสนอในบทความคอลัมน์ "ชีวิตที่เลือกได้" หน้า 12 เขียนโดย ชัยอนันต์ สมุทวณิช โปรยหัวว่า "รัฐบาลแบบพอเพียง" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุภาพ ดังข้อความ

"บุคลิกภาพของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนที่มีความ
นุ่มนวล"

ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "Post of the Day" หน้า 12 ระบุว่า ผมเชื่อว่าคนอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนสุภาพ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนที่มีวิธีการพูดที่ดีกว่าการ
มั่วสวาท"

จากการศึกษาในประเด็น "ความสุภาพ" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนักการเมืองที่มีภาพของความเป็นสุภาพบุรุษ เป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนที่มีเมตตาธรรม ไม่ก้าวร้าว ไม่เคยแสดงกิริยามารยาทหรือถ้อยคำที่ก้าวร้าวกับผู้อื่น

4.2.3 นกัหนักแน่น

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนหนักแน่น ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนอดทนอดกลั้น ถึงแม้จะมีสิ่งยั่วยวนกรวนใจมากขนาดไหนแต่บึกแอ็ดไม่เคยวอกแวกวอแว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "พลวัตสังคม" หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งคั่ง ไปรษณีย์ว่า "อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ภาวะผู้นำที่พึงเป็น" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนที่ใช้ความอดทนอดกลั้นในการแก้ไขปัญหา

มติชน (5 ธันวาคม 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" หน้า 4 เขียนโดย นามปากกา พลุ่่น้ำแข็ง ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มีส่วนดีที่ต้องยกย่องคือ ความหนักแน่น แม้จะมีสิ่งยั่วยวนกรวนใจมากขนาดไหนแต่**บึกแอ็ดไม่เคยวอกแวกวอแว**

จากการศึกษาในประเด็น "พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนหนักแน่น" ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความอดทนอดกลั้น ใช้ความอดทนอดกลั้นในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง เป็นคนที่ไม่วอกแวกวอแวแม้จะมีสิ่งยั่วยวนใจมากขนาดไหนก็ตาม

4.2.4 นายทหารอาชีพ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้วิพากษ์วิจารณ์ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นนายทหารอาชีพ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นทั้งนายทหารอาชีพและทหารมืออาชีพ ควรแก่การยกย่องสรรเสริญและจดจำเป็นแบบอย่าง เขาเป็น

นายทหารที่มีบทบาทอันโดดเด่น ทหารไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ผู้มีประสบการณ์ด้านการทหาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มติชน (5 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวกลาตม" โปรยหัวว่า "นายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายทหารอาชีพ ดังข้อความ

"พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี เคยเขียนคำนิยมและคำนิยาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์/จากลูกคอมมิวนิสต์ สู่ ผบ.ทบ.ว่า "พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นทั้ง ทหารอาชีพและทหารมืออาชีพ ควรแก่การยกย่องสรรเสริญและจดจำเป็นแบบอย่าง"

ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดาน เรียงห้า" หน้า 12 เขียนโดย "สุวิชัย วีรจรรยา" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายทหารอาชีพ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เขาเป็นนายทหารที่มีบทบาทอันโดดเด่นตั้งแต่คุมกองรบพิเศษพลร่มป่าหวายเข้ามาสลายการชุมนุมในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬจนก้าวเป็นแม่ทัพภาคที่ 2"

มติชน (14 กันยายน 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" หน้า 2 เขียนโดย สุวพงศ์ จันผึ่งเพชร โปรยหัวว่า "เชียรสนธิร่วม กรม." ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายทหารอาชีพ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านยึดมั่นมาตลอดว่าทหารไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง"

มติชน (23 มกราคม 2551) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวกลาตม" หน้า 12 โปรยหัวว่า "ความผิดของใคร" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายทหารอาชีพ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านมีความรู้ มีประสบการณ์ด้านการทหาร เข้าใจโลก เข้าใจชีวิต"

จากการศึกษาในประเด็น "ความเป็นนายทหารอาชีพ" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนายทหารที่สมควรแก่การยกย่องสรรเสริญและจดจำเป็นแบบอย่าง เป็นนายทหารที่มีบทบาทอันโดดเด่น โดยเฉพาะในช่วงที่คุมกำลังทหารเข้ามาสลายการชุมนุมในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬในปี พ.ศ. 2535 เป็นนายทหารที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เป็นนายทหารที่เข้าใจความเป็นไปของโลก เข้าใจชีวิต

4.2.5 สมณะ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้วิพากษ์วิจารณ์ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนสมณะ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรู้จักพอ ไม่กระสับกระส่ายกระหายอยาก เป็นคนเรียบง่าย นายคนนี้มีข้อดีคือเป็นคนไม่กระหายอยาก ภาพลักษณ์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ ที่เราเห็นมาตลอดคือ มัคน้อย รู้จักคำว่าพอ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มติชน (5 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" ปรยหัวว่า "นายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสมณะ ดังข้อความ

"พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เคยกล่าววว่า "พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรี เคยพูดถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่า 'ท่านเป็นคนสมณะ จริงใจ' คำว่า สมณะ แปลว่า "มัคน้อย" ตรงกันข้ามกับ "มักมาก" เป็นคนละพวกกับ ตะกละ หรือ อยากมี อยากได้ อยากเป็น ไม่รู้จักอึด ไม่รู้จักพอ แต่พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เขารู้จัก "พอ" มาก่อนแล้ว จึงไม่มีความกระสับกระส่าย กระหายอยาก นี่คือ จุดแตกต่างทางอุดมการณ์ของคนเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่เรื่องของ บุคลิกภาพ"

ผู้จัดการรายวัน (5 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สุรวิทย์ วีรวรรณ ปรยหัวว่า "เมื่อใจรักกลับใจเป็นนายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสมณะ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนเรียบง่าย"

ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" หน้า 12 เขียนโดย คำานูญ สิทธิสมาน ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนสมณะ ดังข้อความ

"พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ท่านกล่าวชื่นชม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่า นายกรัฐมนตรีคนนี้มีข้อดีตรงที่เป็นคนสมณะ"

ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" หน้า 12 เขียนโดย "สุรวิทย์ วีรวรรณ" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสมณะ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี มีภาพที่สังคมเชื่อในความเรียบง่าย เป็น คนที่น่านับถือ"

ผู้จัดการรายวัน (5 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สุวิรัช วีรวรรณ ไปยหัวว่า "เมื่อโจรกลับใจเป็นนายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนสมถะ ดังข้อความ

"ภาพลักษณ์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่เราเห็นมาโดยตลอดคือ ท่านเป็นคนเรียบง่าย"

มติชน (29 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "วิเคราะห์" หน้า 3 ไปยหัวว่า "คมช.เร่งฝีจักร กัดต้น ทรท.สลายชั่ว รุกฆาต นปท." ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนมักน้อย ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี สามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าท่านเป็นคนที่ ไม่มักใหญ่ใฝ่สูง"

มติชน (6 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดยนามปากกา "พลูน้ำแข็ง" หน้า 4 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีจำเป็นที่ไม่ยึดติดกับ "ปวงอำนาจ"

จากการศึกษาในประเด็น "เป็นคนสมถะ" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์สตีวีพาทษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสมถะ เป็นคนมักน้อย รู้จักคำว่า "พอ" จึงไม่มีนิสัยกระตือรือร้นกระหายอยาก เป็นคนเรียบง่าย เป็นคนที่ไม่มักใหญ่ใฝ่สูง เป็นนักการเมืองที่ไม่ยึดติดกับปวงของอำนาจ

4.2.5 เป็นคนดี

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์สตีวีพาทษ์วิจารณ์และผู้จัดการรายวันได้วิพากษ์วิจารณ์ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนดี ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีคุณธรรมสูง เป็นบุคคลที่ดีที่สุด ท่านมีคุณธรรมนำมิตรต่อผู้อื่น เขาเป็นคนดีมากๆ มองโลกในแง่ดี มีบุคลิกภาพแห่งผู้ปฏิบัติธรรม ความเป็นคนดี เป็นคนมีศีลธรรม เป็นคนดี นายกรัฐมนตรีผู้มีความดี มีจิตใจดี เป็นคนดีมาก เห็นแก่ส่วนรวมจริงๆ พล.อ.เปรมรักและภูมิใจที่สุด คุณธรรมสูง มากด้วยเรื่องจริยธรรม กรรมดีที่ท่านมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (3 กันยายน 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" ไปยหัวว่า "กระหึ่มขอให้ พล.อ.สุรยุทธ์ ยึดหิริโอตฺตปปะ ปลดแอก ทีพีไอ ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ (ตอนที่ 4)" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านผู้ขึ้นชื่อในเรื่องต้นทุนทางด้าน คุณธรรมสูง"

มติชน (5 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวถล่ม" ไปรษณีย์ว่า "นายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดีมีคุณธรรม ดังข้อความ

"เมื่อมีผู้สื่อข่าวไปถามความเห็นเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีคนใหม่ พล.อ.เปรม ท่านตอบพลาถยืมอย่างเปี่ยมสุขว่า "เป็นบุคคลที่ดีที่สุด" ประกอบกับ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี เคยพูดถึง พล.อ.สุรยุทธ์ ว่า "ท่านเป็นคนมีคุณธรรมน้ำมิตรต่อผู้อื่น"

มติชน (8 ตุลาคม 2549) นำเสนอในสื่อบทข่าว ไปรษณีย์ว่า "เปรม" เขียว "ถาชีเลียงเต่า" ขมเสียดลระ ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เขาเป็นคนดีมากๆและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมจริงๆ"

มติชน (21 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "เรื่องคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย นามปากกา พลุน้ำแข็ง ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"ดังที่บอกแล้วว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านเป็นคนดี เป็นคนดี มองโลกในแง่ดี"

ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "พลวัตสังคม" หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งสัง ไปรษณีย์ว่า "ถาชีเลียงเต่า: วาทะสะท่อนอารมณเฝสมความจริง" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"ในด้านผู้นำรัฐบาล คือ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านมีบุคลิกภาพแห่งผู้ปฏิบัติธรรมที่สัมผัสได้ด้วยความรู้แม้เพียงสังเกตดูจากพฤติกรรมทั่วไปโดยรวม"

ผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรื่องห้า" เขียนโดย "สำราญ รอดเพชร" หน้า 12 ไปรษณีย์ว่า "สามัคคีทุกฝ่ายทำลายตัวเอง!?" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"เรียนตรงๆว่ามาถึงวันนี้ ผมเป็นอีกหนึ่งคนที่เสียดายความเป็นคนดีของนายกรัฐมนตรี พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์"

ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรื่องห้า" หน้า 12 เขียนโดย "สุวิรัช วีรวรรณ" ไปรษณีย์ว่า "ตัวตนของ พล.อ.สุรยุทธ์" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

“นายกรัฐมนตรีที่ชื่อ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เขาเป็นคนที่มีความกล้าหาญของคนที่น่านับถือ”

มติชน (31 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เหยียดกลาสม” ไปรษณีย์ว่า “ประโยชน์คือปล้นปืน” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เขาเป็นคนที่ มีศีลธรรม”

ผู้จัดการรายวัน (4 เมษายน 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” หน้า 12 ไปรษณีย์ว่า “แต่...พล.อ.สุรยุทธ์กับการนับถอยหลัง” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีศีลธรรม ดังข้อความ

“ผมได้แสดงความชื่นชมและนิยมชมชอบ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่า นอกจาก เป็นคนดีแล้วรับประกันซ่อมฟรีว่ายังมีกิน”

ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 1 พาดหัวว่า “6 เดือนรัฐบาลสุรยุทธ์ บุญเก่าหุด-บารมีหาย” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีผู้มีความดี จริยธรรมสูงและเป็นผู้ที่ได้รับการคาดหวังไว้สูงว่าจะเข้ามาช่วยแก้ไขวิกฤตของประเทศ”

มติชน (17 เมษายน 2550) นำเสนอในบทสัมภาษณ์ ไปรษณีย์ว่า “ปรับ คุม.ปรับวิธีการทำงาน” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

“ไม่มีใครปฏิเสธในความเป็นผู้ใหญ่ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ท่านเป็นคน มีจิตใจดี”

มติชน (11 พฤษภาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ กระแสทรรศน์ หน้า 6 เขียนโดย เกษียร เตชะพีระ ระบุว่า พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เคยพูดถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่า เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

“พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ รับประกันยืนยันซ้ำแล้วซ้ำอีกว่านายกรัฐมนตรี พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนที่ดีมากฯและเห็นแก่ส่วนรวมจริงๆ”

มติชน (28 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” หน้า 4 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีนั้นเป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

“อย่าลืมนะว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คือ ลูกป่าที่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ รักและภูมิใจมากที่สุด”

ผู้จัดการรายวัน (3 กันยายน 2550) นำเสนอในสื่อบริษัท คอลัมน์ "ข่าวเชิงวิเคราะห์" ไปรษณีย์ว่า "กระตุงขอให้ พล.อ.สุรยุทธ์ ยึดหัวใจตบปะ ปลดแอก ทีพีไอ ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ (ตอนที่ 4)" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผู้ขึ้นชื่อในเรื่องของการมีต้นทุนทางด้าน คุณธรรมสูง"

ผู้จัดการรายวัน (5 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สุวิรัช วีรวรรณ ไปรษณีย์ว่า "เมื่อใจรักตั้งใจเป็นนายกรัฐมนตรี" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"ภาพลักษณ์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่เราเห็นมาโดยตลอดคือ เป็นคนดี มากไปด้วยเรื่องจริยธรรม"

มติชน (8 ตุลาคม 2549) นำเสนอในสื่อบริษัท ไปรษณีย์ว่า "เปรม" เขียว "ธานีเลี้ยงเต่า" ชมเสียดชะ ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เขาเป็นคนดีมาก"

ผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สำราญ รอดเพชร ไปรษณีย์ว่า "เขาใหญ่ ท่านผู้นำและผาเดียวตาย" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"จริงอยู่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีคนนี้ ท่านมีต้นทุนทางสังคมสูง กรรมดีท่านมาก"

มติชน (20 ธันวาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "จับกระแส" หน้า 9 เขียนโดย ดวงตา วรรณศิลป์ ไปรษณีย์ว่า "ผลสะท้อนอภิสิทธิ์ จากทวงทำนอง ขวน หลีกภัย ถึงสุรยุทธ์ จุลานนท์" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนดี มีคุณธรรม ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนดี"

จากการศึกษาในประเด็น "เป็นคนดี มีคุณธรรม" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์สตีวียาภากรวิจารย์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่ พล.อ.เปรม ตินสุลานนท์ เคยเอ่ยปากชมว่าดีที่สุดใน มีคุณธรรมน้ำมิตรต่อผู้อื่น เป็นคนดีมากคนหนึ่ง มองโลกในแง่ดี มีบุคลิกภาพเป็นผู้ปฏิบัติธรรม มีคุณธรรมจริยธรรมสูง เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม มีจิตใจดี

4.2.6 มีความรู้ ความสามารถ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่า คอลัมน์สตีวียาภากรวิจารย์และผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่า

เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีคุณสมบัติพร้อมทั้งด้าน ความรู้ ประสบการณ์ ทั้งงานราชการและงานการเมือง เขาู้เยอะดี นอกจากนี้เป็นคนดีแล้วรับประกัน ซ่อมฟรีว่ายังมีกิน มีที่เด็ดอีกต่างหาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มติชน (5 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอรั้มน์ "เหยี่ยวถล่ม" โปรยหัวว่า "นายกรัฐมนตรึ" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ นายกรัฐมนตรึ เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ ดังข้อความ

"พล.อ.เปรม ตินสุลานนทึ ท่านเคยกล่าวไว้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ เป็นคนมี คุณสมบัติพร้อมทั้งด้านความรู้ มีประสบการณ์ ทั้งงานราชการและงานด้าน การเมือง"

มติชน (8 ตุลาคม 2549) นำเสนอในสัฎีปข่าว โปรยหัวว่า "เปรม" เชียร์ "ฤาษีเลี้ยง เต่า" ชมเสี่ยสละ ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ นายกรัฐมนตรึ เป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ ดังข้อความ

"พล.อ.เปรม ตินสุลานนทึ นายกรัฐมนตรึ ได้กล่าวชม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ ว่า เขาู้เยอะู้ดี"

ผู้จั้ดการรายวัน (4 เมษายน 2550) นำเสนอในบทความ คอรั้มน์ "หน้ากระดาน เรียงห้า" หน้า12 โปรยหัวว่า "แต่...พล.อ.สุรยุทธ์กับการนับถอยหลัง" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ ดังข้อความ

"ประเด็นเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรึ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ คนที่ผมได้แสดงความ ชื่นชมและนิยมชมชอบทั้งด้วยการเขียนและการพูดจาในต่างกรรมต่างวาระว่า นอกจากเป็นคนดีแล้วรับประกันซ่อมฟรีว่ายังมีกิน มีที่เด็ดอีกต่างหาก"

จากการศึกษาในประเด็น "เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ นายกรัฐมนตรึ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอรั้มน์สตีวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มี คุณสมบัติพร้อมทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ทั้งงานราชการและงานการเมือง ดังที่ พล.อ.เปรม ตินสุลานนทึ เคยกล่าวชื่นชม พล.อ.สุรยุทธ์ ว่า เป็นคนที่รู้เยอะ คอรั้มน์สตีวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็น นายกรัฐมนตรึที่มีกินและมีที่เด็ด

4.2.7 อ่อนน้อมถ่อมตน

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ นายกรัฐมนตรึ ผลการศึกษาพบว่า คอรั้มน์สตีจากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จั้ดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนทึ ว่าเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า ดูอ่อนน้อมแต่หาได้อ่อนแอไม่ เป็นคนถ่อมตน พล.อ.สุรยุทธ์ พูดว่าผมไม่ใช่คนวิเศษ แต่เป็นโจรกลับใจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) นำเสนอในบทนำ คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" หน้า 2 โปรยหัวว่า "มองสถานการณ์ 2550 (ตอน 9)" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ดังข้อความ

"ใครอย่าดูถูกคนอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นอันขาด เขาดูอ่อนน้อมแต่หาได้อ่อนแอไม่ แท้จริงแล้วเป็นคนอ่อนนอกแข็งใน"

ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "พลวัตสังคม" หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งสั้ง โปรยหัวว่า "อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ภาวะผู้นำที่พึงเป็น" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนถ่อมตน ทั้งการพูดจา การแสดง อากัปกิริยาต่อคนในสังคมโดยไม่เลือกว่าจะมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าหรือต่ำกว่าตนเอง การกระทำด้วยจิตใจอันอ่อนโยนอันเกิดจากความเป็นผู้มีเมตตาธรรมก็จะให้ความเคารพนับถือในฐานะเป็นผู้มีสัมมาคารวะควรค่าแก่ความเป็นปูชนียบุคคล"

มติชน (19 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" หน้า 12 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ดังข้อความ

"ข้อดีของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คือ เป็นคนไม่หลงดี เช่น การพูดว่า ผมไม่ใช่คนดีพิเศษ แต่เป็นโจรกลับใจ"

จากการศึกษาในประเด็น "เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนอ่อนน้อมแต่ไม่ใช่คนอ่อนแอ เป็นคนอ่อนนอกแข็งใน ถ่อมตน ทั้งการพูดจาและการกระทำ เหมาะสำหรับเป็นผู้นำ สมควรแก่การนับถือ

4.2.8 จงรักภักดี

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการ พบว่า คอลัมนิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความจงรักภักดีต่อราชบัลลังก์ เราเชื่อว่าจะมีความจงรักภักดีเป็นที่ตั้ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) นำเสนอในบทนำ คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" หน้า 2 โปรยหัวว่า "มองสถานการณ์ 2550 (ตอน 9)" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนจงรักภักดี ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนที่มีความจงรักภักดีต่อชาติราชบัลลังก์ ลีลา
 กระบวนท่าแต่มีيبةของนักฆ่าแห่งลุ่มเจ้าพระยาจากจังหวัดสงขลาเคยปรากฏ
 อานุภาพเมื่อ 20 ปีก่อนประการใด แม้ลีลากระบวนท่านั้นเห็นห่างเลือนหายไป
 ช้านานแล้วแต่วิชานี้ก็หาได้ดับสูญไปไม่ มันกลับตกทอดมาเป็นภูมิปัญญาและ
 วิชายุทธ์ของบุรุษผู้ชื่อ สุรยุทธ์ จุลานนท์ คนนี้”

ผู้จัดการรายวัน (1 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทนำ คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ”
 หน้า 2 โปรยหัวว่า “ช่วงชิงปรับคนะรัฐมนตรีครั้งใหญ่” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคน
 จงรักภักดี ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเราเชื่อมั่นว่าท่านเป็นคนมีความ
 จงรักภักดีเป็นที่ตั้ง”

จากการศึกษาในประเด็น “เป็นคนจงรักภักดี” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
 นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์ตีพิมพ์วิชาการว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความ
 จงรักภักดีต่อราชบัลลังก์ เป็นคนที่ขึ้นชื่อว่ามีความจงรักภักดีเป็นที่ตั้ง

4.2.9 สู้งาน เอาจริงเอาจัง

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี
 ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์ตีพิมพ์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์
 จุลานนท์ ว่าเป็นคนสู้งาน เอาจริงจริงจัง ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า มีความตั้งใจดี นายกรัฐมนตรี
 ไม่ใช่คนที่จะยอมแพ้อะไรง่ายๆ เปี่ยมล้นไปด้วยความตั้งใจดีที่อยากจะทำอะไรต่อมิอะไรมากมาย
 ส่วนดีที่น่ายกย่องคือมีความหนักแน่นจริงจัง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทนำ หน้า 2 โปรยหัวว่า “ภาวะผู้นำ
 สุรยุทธ์ ในยามประเทศไม่ปกติ” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสู้งาน ดังข้อความ

“ต้องถือว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านมีความตั้งใจดี มีความ
 เป็นสุภาพบุรุษ”

มติชน (6 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” เขียน
 โดย สุชาติ ศรีสวรรณ โปรยหัวว่า “อยู่อย่างไม่อยาก” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสู้งาน
 ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่ใช่คนที่จะยอมแพ้อะไรง่ายๆ การจะ
 ลาออกเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาท่ามกลางสถานการณ์สู้รบนั้น ไม่มีทางเกิดขึ้นกับ
 บุคคลผู้นี้”

มติชน (20 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทนำ ไปรยหัวว่า "ฤๅษีชอบทิ้งทวน" หน้า 2 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสูงงาน ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี อาจจะเปี่ยมล้นด้วยความตั้งใจที่ดีที่
อยากจะทำอะไรต่อมิมือะไรมากมาย"

มติชน (5 ธันวาคม 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" หน้า 4 เขียนโดย นามปากกา พลูน้ำแข็ง ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสูงงาน ดังข้อความ

"ไม่ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จะถูกมองต่างมุมไปในทิศทางไหนก็ตามแต่
ทว่าส่วนดีที่ต้องยกย่องคือ ท่านมีความหนักแน่นจริงจังในเจตนารมณ์ที่กำหนด
กฎเกณฑ์ให้ วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550 เป็นวันเลือกตั้ง คั้นอำนาจให้พี่น้อง
ประชาชนตัดสินชี้ขาดกันใหม่ แม้จะมีสิ่งยั่วยวนกวนใจมาขนาดไหนแต่บึกแอ็ด
ไม่เคยวอกแวกวอแว"

จากการศึกษาในประเด็น "สูงงาน เอาจริงเอาจัง" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความตั้งใจดี ไม่ใช่คนที่จะยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มีความตั้งใจทำงาน เปี่ยมล้นไปด้วยความตั้งใจที่จะทำอะไรต่อมิมือะไรอีกมากมาย มีความหนักแน่น

4.2.9 รักษาคำพูด

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนรักษาคำพูด ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีสัจจะ ไม่ปากว่าตาขยิบ พูดคำไหนคำนั้น เป็นตรงตรงไปตรงมา เป็นคนดี พูดจริงทำจริง เป็นคนจริงใจ เป็นคนพูดคำไหนคำนั้น เป็นสุภาพบุรุษ ผู้ซึ่งเพียบพร้อมไปด้วยภาพของสุภาพบุรุษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มติชน (31 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" ไปรยหัวว่า ประโยชน์คืบคืบเป็น ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนมีสัจจะ"

มติชน (6 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดยนามปากกา "พลูน้ำแข็ง" หน้า 4 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีจำเป็นที่ไม่ยี่ดติดกับ "บ่วงอำนาจ"
ไม่ปากว่าตาขยิบ เป็นคนพูดคำไหนคำนั้น"

ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "Post of the Day" หน้า 12 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"ผมเชื่อว่าคนอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านเป็นคนจริงใจ เป็นคนตรงไปตรงมา"

มติชน (20 ธันวาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "จับกระแส" หน้า 9 เขียนโดย ดวงตา วรรณศิลป์ ไปรยหัวว่า "ผลสะท้อนอภิสิทธิ์ จากท่วงทำนอง ชวน หลีกภัย ถึงสุรยุทธ์ จุลานนท์" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"ทั้งนายชวน หลีกภัย และ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นั้นเป็นคนดี เป็นคนที่พูดจริง ทำจริง"

มติชน (5 ตุลาคม 2549) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" ไปรยหัวว่า "นายกรัฐมนตรีน" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีน เคยพูดถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่า "ท่านเป็นคนจริงใจ"

มติชน (6 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดยนามปากกา "พลูน้ำแข็ง" หน้า 4 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีน ท่านเป็นคนพูดคำไหนคำนั้น"

ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ Post of the Day หน้า 12 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"ผมเชื่อว่าคนอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีน ท่านเป็นคนจริงใจ เป็นคนตรงไปตรงมา"

มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทนำ หน้า 2 ไปรยหัวว่า "ภาวะผู้นำสุรยุทธ์ ในยามประเทศไม่ปกติ" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"ต้องถือว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีน ท่านมีความเป็นสุภาพบุรุษ"

ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 1 พาดหัวว่า "6 เดือนรัฐบาลสุรยุทธ์ บุญเก่าหด-บารมีหาย" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด ดั่งข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีน อดีตผู้บัญชาการทหารบกและองคมนตรี ผู้ซึ่งเพียบพร้อมไปด้วยภาพของสุภาพบุรุษ"

จากการศึกษาในประเด็น “เป็นคนรักษาคำพูด” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนมีสัจจะ ไม่ใช่คนมีนิสัยปากว่าตาขยิบ เป็นคนที่พูดคำไหนคำนั้น รักษาคำพูด เป็นคนตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริง จริงใจ มีความเป็นสุภาพบุรุษ

4.2.10 สุขุม รอบคอบ

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนสุขุมรอบคอบ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า สุขุม รอบคอบ พล.อ.สุรยุทธ์ มิได้แสดงอาการตกอกตกใจให้เห็น ถึงคติสุชนิยม ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือรัฐบาลถือเป็นเรื่องธรรมดาที่รับได้เสมอ จะไม่ออกอาการขุ่นข้องหมองใจกระทั่งตีโพยตีพาย เก็บความรู้สึกแค้นแม้จะวิตกแต่ก็ไม่ต้องการแสดงออกให้ใครเห็น เป็นคนเก็บความรู้สึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) นำเสนอในบทนำ คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” หน้า 2 ไปรษณีย์ว่า “มองสถานการณ์ 2550 (ตอน 9)” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนเฉลียวฉลาด ดังข้อความ

“ใครอย่าดูถูกคนอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นอันขาด คนผู้นี้ไม่ใช่หมูที่ใครจะกินได้ง่ายๆ”

มติชน (17 เมษายน 2550) นำเสนอในบทนำ ไปรษณีย์ว่า “ปรับ ครม.ปรับวิธีการทำงาน” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุขุมรอบคอบ ดังข้อความ

“ไม่มีใครปฏิเสธในความเป็นผู้ใหญ่ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มีความสุขุมรอบคอบ”

มติชน (24 พฤษภาคม 2550) นำเสนอในบทนำ ไปรษณีย์ว่า ตั้งรัฐมนตรีให้ถูกคน ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุขุม รอบคอบ ดังข้อความ

“การลาออกอย่างปูบับของนายประสิทธิ์ โสวิไลกุล จากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม ด้วยข้ออ้างปัญหาเรื่องสุขภาพ มิได้ทำให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แสดงอาการตกอกตกใจให้เห็น พล.อ.สุรยุทธ์ ถึงคติสุชนิยม ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือรัฐบาลถือเป็นเรื่องธรรมดาที่รับได้เสมอ จะไม่ออกอาการขุ่นข้องหมองใจกระทั่งตีโพยตีพาย พล.อ.สุรยุทธ์ เก็บความรู้สึกได้แค้นแม้จะวิตกก็ไม่ต้องการแสดงออกให้ใครเห็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีคนนี้เป็นคนเก็บความรู้สึก”

มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” หน้า 4 เขียนโดย นามปากกา วิหคเหินฟ้า ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนเฉลียวฉลาด ดั่งข้อความ

“ด้านหนึ่งอาจมองได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนฉลาดที่ดึงอดีตขุนพลเศรษฐกิจ ของทักษิณมาเป็นพวกและเลือกคนเก่งมาใช้งาน แสดงให้เห็นถึงความใจกว้าง และสมานฉันท์อย่างแท้จริง”

ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “หน้ากระดานเรื่องห้า” หน้า 12 เขียนโดย คำานุญ สิทธิสมาน โปรยหัวว่า “เปรม สุรยุทธ์ สนิ 3 ศูนย์อำนาจการเมืองไทย จนกว่าจะถึงวันมี ผบ.ทบ.ใหม่!!” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนเฉลียวฉลาด ดั่งข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนล้ำลึก”

มติชน (4 กันยายน 2550) นำเสนอในสื่อบทวิจารณ์ คอลัมน์ “การเมือง” หน้า 3 โปรยหัวว่า “เปิดพื้นที่ทางการเมือง ณ วาระ 1 ปี รัฐประหาร 19 กันยายน” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนเฉลียวฉลาด ดั่งข้อความ

“นายทหารที่ฉลาดระดับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นั้น เขาย่อมตระหนักและมองเห็นได้”

จากการศึกษาในประเด็น “สุขุมรอบคอบ” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์สตีวีกาษาวิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนรอบคอบ เก็บความรู้สึก ไม่แสดงอาการตกอกตกใจให้เห็นง่ายๆ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นก็รับได้เสมอ ไม่ออกอาการซุนซ่องหมองใจให้เห็น ไม่ใช่คนตีโพยตีพาย เป็นคนเก็บความรู้สึกเก่ง

4.2.11 ไม่นิยมความรุนแรง

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์สตีวีกาษาจากหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันได้วิพากษ์วิจารณ์ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนไม่นิยมความรุนแรง ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนแก้ไขปัญหาด้วยท่าทีที่อ่อนโยน มีศาสนาอยู่ในหัวใจ ไม่ปรารถนาสงคราม เป็นคนมีความคิดแบบสันติวิธี แสดงให้เห็นถึงความต้องการสมานฉันท์อย่างแท้จริง เป็นเทพแห่งการประนีประนอม ต้องการประนีประนอม แสดงบทบาทประนีประนอมให้เห็นหลายครั้ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “พลวัตสังคม” หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งสัง โปรยหัวว่า “อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ภาวะผู้นำที่พึงเป็น” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง ดั่งข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนที่แก้ไขปัญหาด้วยท่าที่ที่โอนอ่อน
เข้าหามวลชน”

มติชน (17 พฤษภาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ เหยียดลาลม ระบุว่า
พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้มีความสนใจในหัวใจเพราะเขา
ไม่ปรารถนาสงคราม ไม่นิยมความรุนแรง”

มติชน (29 พฤษภาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เรื่องคนมาเป็นข่าว”
ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนที่ไม่นิยมความรุนแรง ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนที่มีความคิดแบบสันติวิธี”

มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เรื่องคนมาเป็นข่าว”
หน้า 4 เขียนโดย นามปากกา “วิหคเหินฟ้า” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนที่ไม่นิยมความ
รุนแรง ดังข้อความ

“ด้านหนึ่งอาจมองได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ดึงอดีตขุนพลเศรษฐกิจของทักษิณมาเป็น
พวกและเลือกคนเก่งมาใช้งาน แสดงให้เห็นถึงความใจกว้างและความต้องการ
สมานฉันท์อย่างแท้จริง”

ผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เซียง เล้า หลง”
หน้า 16 ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นั้นท่านเป็นเทพ เป็นเทพแห่งการประนีประนอม
เป็นเทพแห่งการสมานฉันท์”

มติชน (29 กรกฎาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “วิเคราะห์” หน้า 3 ปราย
หัวว่า “คมช.เร่งไฟจักร กัดต้น ทรท.สลายขั้ว รุกฆาต นปก.” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนไม่
นิยมความรุนแรง ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านต้องการประนีประนอมและเร่งไว้
ให้มีการเลือกตั้งโดยเร็วที่สุด”

มติชน (18 พฤษภาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เรื่องคนมาเป็นข่าว”
เขียนโดย นามปากกา ชโลธร ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง
ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านแสดงบทบาทประนีประนอมให้เห็นหลายครั้ง
ในช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี”

จากการศึกษาในประเด็น “เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลลัมน์สตีวียาภักษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่แก้ไขปัญหาด้วยท่าทีที่โอนอ่อน เป็นคนที่ไม่ปรารถนาสงคราม มีความคิดแบบสันติวิธี ต้องการความสมานฉันท์ เป็นเทพแห่งการประนีประนอม กระนั้นก็ตาม คอลลัมน์สตีวียาภักษ์บางคนได้เขียนวิพากษ์วิจารณ์ว่าในสมัยที่ พล.อ.สุจินดา คราประยูร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2535 ขณะนั้น พ.ท. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี ได้เป็นผู้คุมกำลังทหารจากจังหวัดลพบุรีเข้ามาสลายการชุมนุมของผู้ประท้วงบริเวณถนนราชดำเนินและเข้าไปตรวจค้นในโรงแรมรัตนโกสินทร์ดังที่ปรากฏภาพทหารเข้าเตะต่อประชาชนที่ไม่ยอมก้มหมอบกับพื้นผ่านการนำเสนอสื่อของสื่อมวลชน เหตุการณ์ครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก ผลงานในครั้งนั้นได้ทำให้พันโทสุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้รับการชื่นชมจากผู้บังคับบัญชาว่าปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจนได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

4.2.12 สันโดษ เครื่องศาสนา

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลลัมน์สตีวียาภักษ์และผู้จัดการรายวันได้กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเป็นคนสันโดษ เครื่องศาสนา ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า คนไทยได้สัมผัสกับผู้นำที่มีบุคลิกภาพสันโดษตามแบบอย่างของศาสนิกชนผู้เคร่งในศาสนา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลลัมน์ “พลวัตสังคม” หน้า 12 เขียนโดย สามารถ มั่งคั่ง โปรยหัวว่า “อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ภาวะผู้นำที่พึงเป็น” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสันโดษ เครื่องศาสนา ดังข้อความ

“หลังการยึดอำนาจ คนไทยได้สัมผัสกับผู้นำที่มีบุคลิกภาพสันโดษตามแบบอย่างของศาสนิกชนผู้เคร่งในศาสนา”

จากการศึกษาในประเด็น “เป็นคนสันโดษ เครื่องศาสนา” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลลัมน์สตีวียาภักษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นผู้นำที่คนไทยได้สัมผัสกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบสันโดษตามแบบอย่างของพุทธศาสนิกชนที่เคร่งในศาสนา

จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น ลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลลัมน์สตีวียาภักษ์วิจารณ์แบ่งออกเป็น 13 ประเด็น คือ 1) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ดังจะเห็นจากการใช้คำว่า มีสะอาด ซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความโปร่งใส โปร่งใสในการทำงานตลอดชีวิตการรับราชการ 2) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสุ่มรอบคอบ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า มีบุคลิกภาพที่นุ่มนวล ไม่ก้าวร้าว มีวิธีการพูดที่ดีกว่าการผลูสวาท 3) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนอดทน หนักแน่น เห็นได้จากการ

ใช้คำว่า เป็นคนอดกลั้น แม้จะมีสิ่งยั่วยวนใจมากขนาดไหนแต่บึกแ็ดไม่เคยวอกแวกวอแหว 4) พล.อ. สุรยุทธ์ เป็นนายทหารอาชีพ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นนายทหารอาชีพและนายทหารมืออาชีพ ควรแก่การยกย่องสรรเสริญและเอาเป็นแบบอย่าง เขาเป็นนายทหารที่มีบทบาทโดดเด่น เขาเห็นว่าทหารไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการทหาร

5) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสมถะ เห็นได้จากการใช้คำว่า เขาเป็นคนไม่กระสับกระส่าย กระหายอยาก เป็นคนเรียบง่าย สมถะ นายกฯคนนี้เป็นคนสมถะ 6) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนมีคุณธรรม เห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีคุณธรรมสูง เป็นบุคคลที่ดีที่สุด ท่านมีคุณธรรมนำมิตรต่อผู้อื่น เป็นคนดีมากๆ เป็นนายกรัฐมนตรีผู้มีความดี เห็นแก่ส่วนรวมจริงๆ มากด้วยเรื่องจริยธรรม กรรมดีที่ท่านมาก 7) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ เห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีคุณสมบัติพร้อมทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ ทั้งงานราชการและงานการเมือง เขารู้เยอะดี นอกจากเป็นคนดีแล้วยังมีกึ๋นอีกต่างหาก 8) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เห็นได้จากการใช้คำว่า ดูอ่อนน้อมแต่หาได้อ่อนแอไม่ เป็นคนถ่อมตน 9) พล.อ.สุรยุทธ์เป็นคนจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนที่ภักดีต่อราชบัลลังก์ เราเชื่อว่าท่านเป็นคนจงรักภักดี 10) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสูงชัน เห็นได้จากการใช้คำว่า เอาจริงเอาจัง ไม่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ เปี่ยมล้นไปด้วยความตั้งใจดี เป็นคนหนักแน่นจริงจัง

11) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนรักษาคำพูด เห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนพูดจริงทำจริง เป็นคนพูดคำไหนคำนั้น 12) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง เห็นได้จากการใช้คำว่า เขามีได้แสดงอาการตกอกตกใจให้เห็น ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเขาจับได้เสมอ จะไม่ออกอาการขุ่นข้องหมองใจกระทั่งตีโพยตีพาย เก็บความรู้สึกเก่งแม้จะวิตกแต่ก็ไม่แสดงออกให้ใครเห็น กระนั้นก็ตาม คอลัมน์นิสต์บางคนได้เขียนวิพากษ์วิจารณ์ว่าในสมัยที่ พล.อ. สุจินดา คราประยูร ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2535 ขณะนั้น พ.ท. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี ได้เป็นผู้คุมกำลังทหารจากจังหวัดลพบุรีเข้ามาสลายการชุมนุมของผู้ประท้วงบริเวณถนนราชดำเนินและเข้าไปตรวจค้นในโรงแรมรัตนโกสินทร์ ดังที่ปรากฏภาพทหารเข้าตะตอยประชาชนที่ไม่ยอมก้มหมอบกับพื้นผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน เหตุการณ์ครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก ผลงานในครั้งนั้นได้ทำให้พันโทสุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้รับการชื่นชมจากผู้บังคับบัญชาว่าปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจนได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น 13) พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสันโดษ เครื่องศาสนา เห็นได้จากการใช้คำว่า คนไทยได้สัมผัสกับบุคลิกภาพสันโดษตามแบบอย่างของศาสนิกชนผู้เคร่งในศาสนา

4.3 ความสามารถในการปกครอง (Performance)

จากการศึกษาในประเด็นความสามารถในการปกครองประเทศของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสาร 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย การจัดการปัญหาการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน การแก้ไขปัญหามลพิษ การแก้ไขปัญหายาเสพติด การแก้ไขปัญหาคriminal ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1 การจัดการปัญหาการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาประเด็นการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร พบว่า เกิดเหตุระเบิดขึ้นพื้นที่ 9 แห่งในกรุงเทพมหานครและนนทบุรี ในช่วงสงกรานต์ปีเก่า คือ ปี พ.ศ. 2549 และในช่วงปีใหม่คือ พ.ศ. 2550 พื้นที่ดังกล่าว ประกอบด้วย บริเวณป้ายรถประจำทางอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ บริเวณฝั่งตรงข้ามศาลเจ้าพ่อเสือ บริเวณตลาดคลองเตย บริเวณป้อมตำรวจสี่แยกแควาย บริเวณป้อมตำรวจสี่แยกสะพานควาย ตู้โทรศัพท์หน้าเกสรพลาซ่า ย่านปทุมวัน บริเวณท่าเทียบเรือประตูนํ้า ลานจอดรถห้างซีคอนสแควร์ ป้อมตำรวจปากซอยสุขุมวิท 62 โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซีเนเพล็กซ์ รัชโยธิน ถนนติวานนท์

จากการรายงานข่าวสารในประเด็นการจัดการปัญหาการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร ที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็นนี้ 21 คอลัมน์ ประกอบด้วย มติชน 15 คอลัมน์ ผู้จัดการรายวัน 6 คอลัมน์ ในส่วนของมติชน ประกอบด้วย คอลัมน์ "เดินหน้าชน" เขียนโดย เสวรส รณเกียรติ สรวุฒิ สิงห์เอี่ยม ทรงพร ศรีสุวรรณ จุฬาลักษณ์ ภูเกิด คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย นามปากกา ชโลธร นามปากกา พลุน้ำแข็ง คอลัมน์ "วิภาคแห่งวิพากษ์" เขียนโดย ทีมข่าวการเมือง คอลัมน์ "การเมือง" เขียนโดย ทีมข่าวการเมือง คอลัมน์ "ที่เห็นและเป็นไป" เขียนโดย นามปากกา "อังคารกุมภ" คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" เขียนโดย สุภากร บุนปาน คอลัมน์ "บทนำ" คอลัมน์ "กระตุกหนวดเป่าปูนจีน" ในส่วนของผู้จัดการรายวัน ประกอบด้วย คอลัมน์ Wหมายเหตุผู้จัดการ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สำราญ รอดเพชร และคอลัมน์ "ธรรมาธิปไตย"

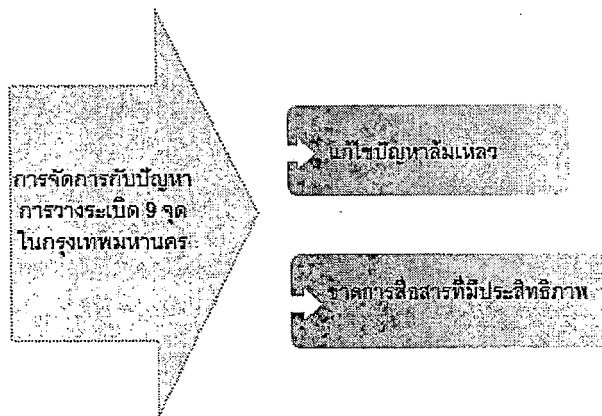
คอลัมน์นิสต์ระบุว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นซึ่งถือเป็นเหตุการณ์ความรุนแรงเหตุการณ์ใหญ่ครั้งหนึ่งในกรุงเทพมหานครนับตั้งแต่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา ปრაกฏการณ์ที่เกิดขึ้นคือ เกิดระเบิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 9 แห่ง ประกอบด้วย 1) บริเวณป้ายรถประจำทางอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ 2) บริเวณฝั่งตรงข้ามศาลเจ้าพ่อเสือ 3) บริเวณตลาดคลองเตย 4) บริเวณป้อมตำรวจสี่แยกแควาย 5) บริเวณป้อมตำรวจสี่แยกสะพานควาย 6) ตู้โทรศัพท์หน้า

ห้างสรรพสินค้าเกษรพลาซ่า ย่านปทุมวัน 7) บริเวณท่าเทียบเรือประตูน้ำ 8) ลานจอดรถห้างซีคอนสแควร์ 9) ป้อมตำรวจปากซอยสุขุมวิท 62 โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซีนีเพล็กซ์ รัชโยธิน ถนนติวานนท์

จากการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาการวิพากษ์วิจารณ์ของคอลัมน์นี้สดออกเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) พล.อ.สุรยุทธ์ ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหา 2) พล.อ.สุรยุทธ์ ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ดังภาพ 4.5

ภาพ 4.5

แสดงองค์ประกอบในประเด็นการจัดการกับการวางระเบิด 9 แห่งในกรุงเทพมหานคร
จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.5 แสดงการจัดการกับการวางระเบิด 9 แห่งในกรุงเทพมหานครจากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

➤ แก้ไขปัญหาล้มเหลว

จากการศึกษาในประเด็น การแก้ไขปัญหาล้มเหลว ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากมติชน (8 มกราคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ เสาวรส รัตนเกียรติ กล่าวว่า จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้คนกรุงเทพมหานครรู้สึกไม่มั่นคงในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพราะรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ยังไม่สามารถจับกุมผู้ก่อความไม่สงบมาดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

"คนไทยรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้นเรื่อยๆ ที่สำคัญความรู้สึกที่ว่ารัฐบาลที่บริหารงานโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ให้กลับคืนสู่สภาวะปกติได้ก็ยิ่งรุนแรงขึ้น เพราะผ่านไปเกือบสัปดาห์ก็ยังไม่มีความหวังว่าจะหาผู้วางระเบิดหรือผู้บงการที่อยู่เบื้องหลังได้มีแต่การวิเคราะห์ว่าเป็นฝีมือของผู้เสียประโยชน์เท่านั้น ไม่มีหลักฐานหรือพยานที่ชัดเจน"

สอดคล้องกับคอลัมน์คอลัมน์นิสต์จากมติชน คอลัมน์ "เดินหน้าชน" (10 มกราคม 2550) เขียนโดย สรวุฒิ สิงห์เยี่ยม ที่กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถจับผู้ก่อความไม่สงบในช่วงสงกรานต์ปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ได้ โดยเปรียบเทียบเป็นเหมือนกับ "ยักษ์ที่ไร้กระบอง" สื่อความหมายว่า นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่ไม่สามารถใช้อำนาจสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาจับมือคนร้ายมาดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

"จากเหตุลอบวางระเบิดหลายจุดในกรุงเทพมหานคร สร้างความหวาดผว และความปั่นป่วนให้กับประชาชนอย่างมาก ขณะนี้บางคนเริ่มอึดอัดกับอำนาจของรัฐบาลที่ไม่สามารถจัดการกับกลุ่มป่วนเหล่านี้ได้อย่างเด็ดขาด ถึงกับเหน็บแนมว่าเป็นยักษ์ที่ไร้กระบอง"

สอดคล้องกับคอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2550) คอลัมน์ หน้ากระดานเรียงห้า ที่กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชา คือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผบ.ตร.) เร่งจับคนร้ายมาดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

"ระเบิดกรุงเทพมหานคร 9 ลูก แทนที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะลงมาบัญชาการให้ทันทั่วถึง กลับปล่อยให้เวลาฉลองปีใหม่ผ่านไปก่อนแล้วค่อยไหลออกมา"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 มกราคม 2550) คอลัมน์ วิภาคแห่งวิพากษ์ กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถจับผู้ก่อความไม่สงบวางระเบิด 8 จุดพร้อมกันในกรุงเทพมหานครได้ ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรีโดยตรง ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มีปัญหาเพราะไม่สามารถจัดการกับกรณีลอบวางระเบิด 9 จุด พร้อมกันเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2549 ในกรุงเทพมหานครได้ ถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) คอลัมน์ "พลวัตสังคม" เขียนโดย สามารถ มั่งสึง กล่าวว่า ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเริ่มผิดหวังกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานครได้ ดังข้อความ

"เหตุวางระเบิดในกรุงเทพมหานคร ผู้คนเริ่มออกอาการผิดหวังกับการแก้ไข ปัญหาของนายกรัฐมนตรี ยังปักใจเชื่อว่าความอ่อนโยนของผู้นำไม่สามารถแก้ไขปัญหาคความรุนแรงได้"

คอลัมน์คอลัมน์นิสต์จากมติชน คอลัมน์ "การเมือง" (10 มกราคม 2550) เขียนโดย ทีมข่าวการเมือง กล่าวว่า จากเหตุการณ์วางระเบิด 9 จุดในกรุงเทพมหานคร เมื่อคืนวันที่ 31

ธันวาคม พ.ศ. 2549 มาถึงวันนี้ล่วงเลยมากกว่า 20 วันแล้ว แต่ยังไม่มีการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะจับตัวผู้ทำผิดมาดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

“ภายหลังเกิดเหตุการณ์การลอบวางระเบิดกลางกรุงเทพมหานครและนนทบุรีรวมทั้งสิ้น 9 จุด เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2549 จากวันนั้นมาจนถึงวันนี้ผ่านเลยมากกว่า 20 วันแล้ว แต่ความคืบหน้าของคดีไม่ค่อยมีความชัดเจนเท่าใดนัก”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 มกราคม 2550) คอลัมน์ “ที่เห็นและเป็นไป” คือ “อังคาร กุมภ” กล่าวว่า น่าเห็นใจ พล.ต.อ.โกวิท วัฒนะ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่เป็นผู้รับผิดชอบคดีการลอบวางระเบิดในกรุงเทพมหานครเมื่อท้ายปี พ.ศ. 2549 เห็นได้ชัดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจถูกกดดันในการทำคดี ดังข้อความ

“น่าเห็นใจผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการคลี่คลายคดีระเบิดป่วนเมืองในกรุงเทพมหานครเมื่อปลายปี พ.ศ. 2549 เมื่อถึงจุดที่เริ่มได้เคาะผู้ต้องหาที่วางระเบิดในกรุงเทพมหานคร ตำรวจกลับถูกกดดันสารพัดรูปแบบเป็นภาวะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้บังคับบัญชาเกิดอาการเซ็งๆกับการทำงานไปตามๆกัน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 มกราคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ สัราญ รอดเพชร กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่มีน้ำยา ไม่สามารถจับตัวผู้วางระเบิดในกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ได้ เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทำหน้าที่ของตนเอง แสดงให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดังข้อความ

“คำถามที่เกิดขึ้นนับจากเกิดเหตุการณ์วางระเบิดในกรุงเทพมหานคร 9 จุด มาถึงวันนี้ครบ 1 เดือนพอดี แต่ทุกคนตั้งคำถามในเชิงความคิดเห็นตามमतานองว่า “รัฐบาลไม่มีน้ำยา” ไม่อยากกล่าวหาว่าทั้ง พล.อ.สนธิ บุญรติกุล กับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ โยนกันไปโยนกันมา เชื่อกันว่าเหตุที่ตำรวจไม่น้อยที่ยังใส่เกียร์ว่างหรือแหงก๊กกันอยู่ก็เพราะพวกเขายังเชื่อกันว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จะกลับมาใหญ่อีกครั้ง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 มกราคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ สัราญ รอดเพชร กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถจับตัวผู้วางระเบิดในกรุงเทพมหานครมาดำเนินคดีได้ ไม่เพียงแต่ยังจับมือระเบิดไม่ได้เท่านั้น แต่ยังไม่สามารถจับตัวผู้ยิงระเบิดใส่สำนักงานหนังสือพิมพ์และโรงแรมกลางกรุงเทพมหานคร ดังข้อความ

“ระเบิดกรุงเทพมหานครก็แล้วก็ยังจับมือใครดมไม่ได้ นี่ก็มามีการยิงระเบิดใส่สำนักงานหนังสือพิมพ์และโรงแรมกลางกรุงเพิ่มขึ้นอีกแล้ว นอกจากจับใครไม่ได้แล้วยังมีการปกป้องกันเองว่าไม่ใช่เป็นการตีศเคราะห์ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่อย่างใด นี่คือนโยบายของการเข้าเกียร์ว่าง ทำให้ประชาชนรู้สึกอึดอัดใจ เรียกร้องให้รัฐบาลใช้อำนาจจัดการเด็ดขาดก็ไม่ว่าอะไร แต่รัฐบาลยังคงปล่อยให้เกิดขึ้น นั่งชื้อบื้อบริหารความพินาศป่นปี้ในบ้านเมืองต่อไปอย่างหน้าตาเฉย ยอมให้บ้านเมืองเสียหายโดยไม่มีใครรับผิดชอบ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ จุฬาลักษณ์ ภูเก็ด กล่าวว่ โพลสำรวจความคิดเห็นของคนกรุงเทพมหานคร กรณีการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยของประชาชนระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถจับตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

“โพลสำรวจความพึงพอใจของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ด้านความมั่นคงปลอดภัยนั้น ไม่ต้องพูดถึง เมื่อตำรวจจับมือใครดมไม่ได้ ในกรณีระเบิด 9 จุดกลางกรุงเทพมหานครและจังหวัดนนทบุรี ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็ถูกประเมินแล้วว่า “สอบไม่ผ่าน” จนต้องหลบมุมไปนั่งตบยุงเล่นเฉยๆ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (5 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ เสาวรส รัตนเกียรติ กล่าวว่ การที่รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความไม่สงบในกรุงเทพมหานครได้ ให้ตระหนักไว้ว่าอีกไม่นานประชาชนอาจไม่ต้องการให้ พล.อ.สุรยุทธ์ บริหารประเทศต่อไปได้ ดังข้อความ

“การดำรงอยู่ของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นประธานอยู่นั้น เริ่มนับถอยหลังตั้งแต่วันที่เกิดเหตุการณ์วางระเบิดในกรุงเทพมหานคร เมื่อค่ำวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2549 เพราะรัฐบาลได้แสดงให้เห็นแล้วว่า ไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมความสงบเรียบร้อยในประเทศไทย ปล่อยให้ใจกลางเมืองหลวงเกิดเหตุระเบิดมากถึง 7-9 จุด ได้อย่างต่อเนื่องจนประชาชนเกิดความตระหนกไปทั่ว”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (27 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “ธรรมาธิปไตย” กล่าวว่ ตั้งแต่รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศ ได้เกิด

เหตุการณ์ร้ายแรงซึ่งมีประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมากหลายครั้ง แต่รัฐบาลก็ไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาได้แม้แต่ครั้งเดียว ดังข้อความ

“เมื่อรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้เข้ามาบริหารประเทศ
ไทย เกิดเหตุการณ์ร้ายต่างๆต่อประชาชนอย่างต่อเนื่องหลายครั้ง เป็นปริศนา
ธรรมให้ขบคิด อุกคิต แต่รัฐบาลก็หาไม่มีปัญญาไม่ น่าเสียใจแทนประชาชนคน
ไทยจริงๆ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (11 เมษายน 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12”
คือฐากร บุญปาน กล่าวว่า เหตุการณ์การก่อความไม่สงบที่มีผู้ลอบวางระเบิด 9 จุดใน
กรุงเทพมหานครในช่วงสงกรานต์ปี พ.ศ. 2549 นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถจับตัวคนร้ายมา
ดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

“ระเบิดถล่มกรุงเทพฯที่ผ่านมา ตำรวจชุดทำคดีก็พยายามทำคดี แต่ยังไม่
อะไรสืบหน้าเลย เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจยังจับมือใครดมไม่ได้ โอกาสที่จะเกิด
เหตุไม่คาดฝันครั้งต่อไปก็ยังมีความเป็นไปได้ทุกวินาที ว่าแล้วก็เกิดจริงๆ
กลางดึกที่ผ่านมา บริเวณหน้าโรงแรมเจเอ็ล สาขารัชโยธิน หนึ่งในจุดเกิด
เหตุเมื่อคืนก่อนปีใหม่ เกิดมีระเบิดตูมดังขึ้นมา ในเบื้องต้นยังจับมือใครดม
ไม่ได้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 เมษายน 2550) กล่าวว่า เกิดเหตุการณ์วางระเบิดหลาย
แห่งในกรุงเทพมหานคร แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถนำตัวคนร้ายมาดำเนินคดีได้แม้แต่คน
เดียว ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังข้อความ

“ความไม่เชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีเกิดระเบิด
การเมืองกรุงเทพฯที่ดูมที่นั่น บีมที่นี้ แต่ไม่เคยเลยแม้สักครั้งเดียวหรือแม้แต่
คดีเดียวที่เจ้าหน้าที่จะจับกุมคนร้ายได้อย่างถูกต้อง แสดงให้เห็นถึง
ประสิทธิภาพของคนร้ายที่การปฏิบัติการทำได้แยบยล ไม่ถึงหลักฐาน
หรือร่องรอยอะไรไว้ให้ตำรวจตามแกะรอยเพื่อตามไปหาผู้ก่อเหตุได้เลย
สะท้อนความไร้ประสิทธิภาพของตำรวจ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ “กระตุกหนวด เป่าบันจิ้น”
กล่าวว่า ประชาชนน้ำตาตกในรัฐบาล นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถ
แก้ไขปัญหาคาความรุนแรงในกรุงเทพมหานครได้ อันเนื่องมาจากมีคนร้ายวางระเบิดไว้ตามจุดต่างๆใน
กรุงเทพฯหลายแห่ง แต่เจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถจับตัวผู้กระทำความผิดได้แม้แต่คนเดียว ดังข้อความ

“ตุ้มๆๆ เสียงนี้ต่อไปคนกรุงเทพฯคงคุ้นเคยดี เสียงดังกัมปนาทของระเบิดดังขึ้นที มีมือมืดแอบนำไปวางไว้เขย่าขวัญคนกรุงลูกแล้วลูกเล่า ถ้าสุดเมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา เกิดเหตุที่ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ปากซอยราชวิถี 24 จนป่านนี้ยังจับมือมืดไม่ได้สักคน จับได้แต่แพะ สงสัยยังไม่ถึงเวลาอันสมควร ระเบิดครั้งนี้จับยาก ไร้พยาน ก็เพิ่งรู้ว่าหมดน้ำยา ไร้! งานนี้เรียกน้ำตาตกในจากประชาชนได้เพียบ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น ความสามารถในการปกครอง (Performance) คือ ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหามาตรการศึกษารูปได้ว่าจากเหตุการณ์การเกิดระเบิด 9 จุดในกรุงเทพมหานครในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 เข้าสู่ต้นปี พ.ศ. 2550 เมื่อเวลาผ่านไปแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถจับตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีได้ ทำให้คนกรุงเทพมหานครรู้สึกไม่มั่นคงในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พล.อ. สุรยุทธ์ มีอำนาจสั่งการในฐานะนายกรัฐมนตรี แต่ไม่สามารถจัดการได้ เป็นเสมือน “ยักษ์ที่ไร้กระบอง” เมื่อเวลาผ่านไป ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเริ่มผิดหวังกับ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในการบริหารประเทศ

➤ ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาในประเด็น ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน กล่าวว่า พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการใช้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสื่อสารของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แล้วจะเห็นได้ว่าพันตำรวจโททักษิณใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่า

การไม่ชี้แจงตอบโต้ของ พล.อ. สุรยุทธ์ นั้นไม่ได้ส่งผลดีต่อรัฐบาล เพราะประชาชนอาจเชื่อถือในสิ่งที่พันตำรวจโททักษิณพูดได้ ดังข้อความ

“พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่ได้ใช้การสื่อสารเชิงรุกในการชี้แจงหรือตอบโต้กรณีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร สื่อสารมายังคนไทย การไม่ชี้แจงหรือไม่ตอบโต้จะทำให้คนฟังคล้อยตามสิ่งที่พันตำรวจโททักษิณพูดได้ พล.อ. สุรยุทธ์ ควรใช้สื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ นำเสนอข่าวสารชี้แจงตอบโต้ข้อกล่าวหาของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ กล่าวโดยสรุปคือ มองว่า พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ จัดการข่าวสารได้ไม่ดี ขาดประสิทธิภาพ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น ความสามารถในการปกครอง (Performance) คือ ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการใช้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสื่อสารของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แล้วจะเห็นได้ว่าพันตำรวจโททักษิณ ใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่า การไม่ชี้แจงตอบโต้ของ พล.อ.สุรยุทธ์ นั้นไม่ได้ส่งผลดีต่อรัฐบาล เพราะประชาชนอาจเชื่อถือในสิ่งที่พันตำรวจโททักษิณพูดได้

จากการศึกษาในประเด็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารทางการเมืองทั้งสิ้น 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหา คอรัปชันหลายคนเห็นตรงกันว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถจับตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีได้ถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานแล้วก็ตาม คอรัปชันบางคนเปรียบนายกรัฐมนตรีนเป็น “ยักษ์ที่ไร้กระบอง” สื่อความหมายว่าถึงแม้จะมีอำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรีแต่ก็ไม่สามารถใช้อำนาจสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามได้ โดยเฉพาะผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ 2) ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการสื่อสารทั้งที่มีสื่อมวลชนจำนวนมากที่สามารถให้ผู้บังคับบัญชาสื่อสารข้อมูลอีกด้านหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ เมื่อเปรียบเทียบการสื่อสารของอดีตนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แล้วจะเห็นได้ชัดเจนว่าอดีตนายกฯ ใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ผลจากการขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ทำให้ประชาชนจำนวนมากเชื่อถือในสิ่งที่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร พูดมากกว่าซึ่งไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาลเอง

4.1.3.2 การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

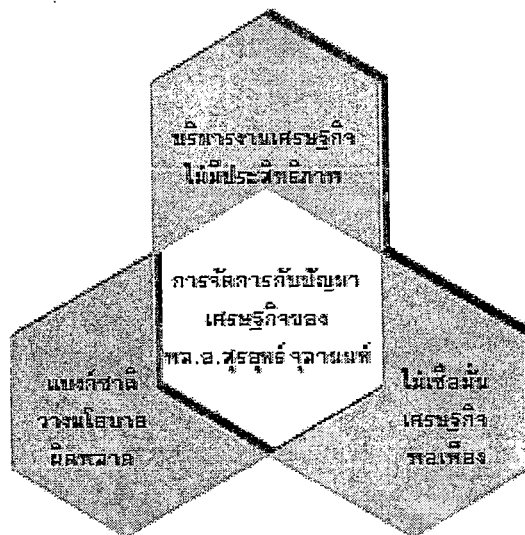
จากการรายงานข่าวสารในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า มีหนังสือพิมพ์นำเสนอทั้งสิ้น 75 คอลัมน์ แบ่งออกเป็น มติชนรายวัน 66 คอลัมน์ และผู้จัดการรายวัน 44 คอลัมน์ ในส่วนของมติชน ประกอบด้วย คอลัมน์ “เดินหน้าชน” เขียนโดย ทวีศักดิ์ บุตรตัน จุฬาลักษณ์ ภูเกิด เจตฎา จนิษฐเสารวส รัตนเกียรติ คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” เขียนโดย สุวพงศ์ จันผิงเพชร ทวี มีเงิน สุภากร บุนปาน สุชาติ ศรีสุวรรณ คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เขียนโดย นามปากกา “ชโลธร” นามปากกา “วิหกเห็นฟ้า” นามปากกา “พลุน้ำแข็ง” คอลัมน์ “พูดจาประสาสื่อ” เขียนโดย อารักษ์ คคะนาท คอลัมน์ “ดูสภาพ ดูยพินิจ” เขียนโดย ตีรณ พงศ์มพัฒน์ คอลัมน์ “วิภาคแห่งวิพากษ์” เขียนโดย นามปากกา “ทีมข่าวการเมือง” คอลัมน์ “กระแสรศรณ” เขียนโดย สุขชาย จอกแก้ว คอลัมน์ “สกุ๊ป

ข่าว" เขียนโดย "ทีมข่าวเฉพาะกิจ" คอลัมน์ "ที่เห็นและเป็นไป" เขียนโดย นามปากกา "อังคารกุ่มภ" คอลัมน์ "เศรษฐกิจทรรศน์" และคอลัมน์ "บทนำ" เขียนโดยนักเขียนจากกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์

ในส่วนหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าการรายงานข่าวสารในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น 21 คอลัมน์ ประกอบด้วย คอลัมน์ "บทนำ" เขียนโดย นักเขียนจากกองบรรณาธิการ คอลัมน์ "พระอาทิตย์สาดส่อง" เขียนโดย นามปากกา "แสงแดด" คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย "สุวิชัย วีรจรรยา" และ "สุวิชา เพียรราษฎร์" คอลัมน์ "ขวานผ่าซาก" เขียนโดย นามปากกา "เที่ยวชวนะ" คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา" เขียนโดย กฤษฎา ไสงาม จากการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์ได้วิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใน 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) บริหารงานด้านเศรษฐกิจล้มเหลว 2) ผู้บริหารแบงก์ชาติวางนโยบายผิดพลาด 3) พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่เชื่อมั่นเศรษฐกิจพอเพียง ดังสรุปเป็นภาพ 4.6

ภาพ 4.6

แสดงการวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.6 แสดงการวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

➤ **บริหารงานเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพ**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็นการบริหารงานเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่าคอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 มกราคม 2550) คอลัมน์ "ก้าวอย่างทักษิณ" กล่าวว่า รัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ ดังข้อความ

"ช่วงเวลาที่ผ่านมาฝั่งพระจันทร์ระหว่างรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ผู้นำรัฐบาลกับคนไทยสิ้นสุดลงแล้ว เป็นจังหวะเหมาะที่รัฐบาลเปลี่ยนแปลงจากนโยบายทางเศรษฐกิจ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 มกราคม 2550) คอลัมน์ สกู๊ปข่าวการเมือง กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานด้านเศรษฐกิจขาดประสิทธิภาพ เห็นได้จากขณะนี้กำลังถูกสังคมนิยมอย่างหนักในเรื่องความอ่อนหัดในการบริหารจัดการจนทำให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจแพร่หลาย ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กำลังถูกสังคมนิยมอย่างหนักในเรื่องความอ่อนหัดในการบริหารจัดการจนทำให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจแพร่หลายทำให้นักธุรกิจต่างประเทศเกิดความไม่มั่นใจในการลงทุนในประเทศไทยประกอบกับนักลงทุนในประเทศไทยก็พลอยเกิดความไม่มั่นใจตามไปด้วย"

คอลัมน์นิสต์จาก มติชน (12 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าของนามปากกา "วิหคเหินฟ้า" กล่าวว่า ภาคธุรกิจในประเทศไทยไม่เห็นด้วยกับการบริหารงานด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ดังข้อความ

"แปลกแต่จริง รัฐบาลชุด "ชิงแก่" นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ตัดสินใจเรื่องการบริหาร "เศรษฐกิจ" ของประเทศไทยเรื่องไหน ภาคธุรกิจแทนที่จะ ขานรับ กลับมีแต่เสียงโวยวายทุกครั้งไป ไม่ว่าจะป็นกรณีมาตรการ 30% และเรื่องกฎหมายออมินี"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 กุมภาพันธ์ 2550) กล่าวว่า การบริหารงานของหม่อมราชวงศ์ปรีดิยาทร เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บริหารงานด้านเศรษฐกิจจนทำให้ค่าเงินบาทสูงขึ้น สินค้าราคาแพง ทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศไทยแพงมากที่สุดในขณะนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีของรัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่ใช่ผู้บริหารมืออาชีพ ดังข้อความ

“ขณะนี้ค่าเงินบาทแข็งค่าอย่างผิดปกติ ยิ่งตลาดในต่างประเทศ เงินบาทมีราคาถึง 33 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวในประเทศไทยแพงที่สุดในภูมิภาคนี้ เป็นปัญหาที่หม่อมอุ้ยจมอ้วยของเราแย้งแก้ไขอะไรไม่ได้เลย... ฟังธงไว้ล่วงหน้าเลยว่านอกจากจะเร่งรณรงค์ส่งเสริมไม่ได้ผลแล้ว สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยยังคงทรุดตัวลงไปอีก คนไทยยังจะต้องรับชะตากรรมจากการบริหารเศรษฐกิจที่ไม่ใช่มืออาชีพและมีวาระซ่อนเร้นต่อไป”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “พระอาทิตย์สาตส่อง” กล่าวว่า คณะรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศ ก้าวไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การที่ได้ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ขุนพลเศรษฐกิจของพรรคไทยรักไทยมาช่วยบริหารนั้นดีต่อรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ดังข้อความ

“การที่รัฐบาลได้ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ จะชันอาสาหรือถูกเชิญให้เข้ามาร่วมทำงานกับรัฐบาลปัจจุบัน ก็ต้องยอมรับว่าเป็นคุณประโยชน์ต่อรัฐบาล และต่ออาจารย์ ดร.สมคิด เนื่องด้วยความจริงที่เราต้องยอมรับว่าสายพานิชย์ของรัฐบาลปัจจุบันนั้นเป็น ‘ขมื่นอ่อน’ จนอาจเรียกได้ว่าถึงขั้น ‘อ่อนหัด’ ที่ฝืนไม่ลายมือในการทำงานนั้นไม่ทันต่อสถานการณ์เศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “ตรงไปตรงมา” กล่าวว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่ชื่อ หม่อมราชวงศ์ ปรีดิยาธร เทวกุล และรองนายกรัฐมนตรี คือ นายโฆสิต บันเปี่ยมรัฐ บริหารงานขาดประสิทธิภาพ ทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลประกอบไปด้วยบุคคลที่ขาดความเชี่ยวชาญ ทำงานไม่ได้ตั้งใจของประชาชน ดังข้อความ

“4-5 เดือนที่ผ่านมา รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่ดำเนินการอะไรกับระบอบทักษิณจนคนบอกว่า ‘ขมื่นอ่อน’ ยิ่งเห็นคำสั่งนี้แล้วเป็นการสะท้อนการทำงานของหม่อมอุ้ยและนายโฆสิตว่าทำงานไม่ได้ตั้งใจหรือไม่มีใจ แสดงว่า ‘ทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดนี้ไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถผลักดันนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อตอบโต้ทักษิณมิถุนหรืออย่างไร การแต่งตั้งนายสมคิดในครั้งนี้จะทำให้ข้าราชการใส่เกียร์ว่างกันมากขึ้นเพราะเห็นวางๆ แล้วว่าระบอบทักษิณกำลังจะกลับมาแน่ๆ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (27 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี มีจุดอ่อนคือ ขาดแนวทางในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“รัฐบาลไทยชุดใหม่ถึงแม้ว่าจะเป็นคนดี แต่ก็ดูไร้เดียงสาในทางการเมือง และไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดีพอ จุดอ่อนที่สำคัญของรัฐบาลชุดปัจจุบันก็คือ ขาดแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เป็นรูปธรรม”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (15 มีนาคม 2550) คอลัมน์ สถานีคิด เลขที่ 12 คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่า เดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านที่จังหวัดนครราชสีมา ได้พูดคุยกับชาวบ้านเกี่ยวกับการบริหารงานของนายกรัฐมนตรี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ชาวบ้านเห็นว่า พล.อ.สุรยุทธ์ บริหารงานขาดประสิทธิภาพ เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลพรรคไทยรักไทย ดังข้อความ

“กลับไปบ้านเกิดที่โคราช พบเพื่อนพ้องน้องพี่ ได้พูดคุยกันฟังแล้วก็ตกใจ คนส่วนใหญ่ยังคงฝังใจกับคาถาประชานิยมของอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร เขาบอกว่า นายกษคนนี้จะลงพื้นที่ก็เฉพาะพื้นที่ที่มีปัญหาทางการเมืองเท่านั้น ข้อมูลที่ได้รับมาวันนี้สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยทั้งในระดับชุมชน ระดับครัวเรือน รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ไม่มีเม็ดเงินมากระตุ้นเศรษฐกิจในบทที่กำลังฝืดเคืองอย่างหนัก

คนเขาบอกว่ามีรัฐบาลคอร์รัปชันยังดีเสียกว่ามีรัฐบาลที่ทำงานไม่เป็น สิ่งที่ย่ำแย่ที่สุดคือ รัฐบาลไม่โกง ไม่กิน แต่ทำงานไม่เป็นต่างหาก ทำให้เงินในกระเป๋าของชาวบ้านติดลบ คนเป็นหนี้สิน ก็เพราะรัฐบาลชุดนี้ทำงานไม่เป็น บริหารไม่เป็น”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (15 มกราคม 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” กล่าวว่า ได้ยินเสียงบ่นกระหึ่มในทุกวงการว่ามีคนสงสัยจำนวนมากกว่ารัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ทำงานเป็นหรือไม่ ดังข้อความ

“ได้ยินเสียงบ่นกระหึ่มในทุกวงการ ด้วยความสงสัยว่ารัฐบาลชุดนี้ทำงานเป็นหรือไม่ เรื่องนี้ถือเป็นภาระของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี การที่จะตั้งหน้าตั้งตาชี้แจงกับชาวต่างประเทศอย่างเดียวย่อมจะไม่พอ การทำความเข้าใจกับชาวบ้านร้านตลาดเพื่อให้เกิดความไว้วางใจก็เป็นเรื่องที่ต้องจำเป็น”

มติชน (28 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ สก๊อปข่าวการเมือง กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ถูกคนในสังคมโจมตีว่าขาดประสิทธิภาพในการบริหารงาน บริหารงานไม่เป็น ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กำลังถูกโจมตีเรื่องความอ่อนหัดในการบริหารจัดการ จนทำให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจอย่างหนัก นักธุรกิจต่างประเทศเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในการลงทุน นักลงทุนในประเทศ ก็พลอยไม่มั่นใจตามไปด้วย"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "พูดจาประสาสื่อ" คือ อารักษ์ ศตะนาท กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ เห็นได้จากเกิดปัญหาข้าวยากหมากแพง ทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน ดังข้อความ

"ปัญหาเศรษฐกิจที่แท้จริงนั่นแหละคือปัญหาของประชาชน นั่นแหละคือปัญหาของรัฐบาล จากแบงก์ 20 บาท ซึ่งเป็นแบงก์ที่ใหญ่ที่สุดเพราะมีเพียงคนไม่กี่คนที่พกเงินเป็นร้อยเป็นพัน เดียวนี้แบงก์พันใช้ทั้งสองที่ก็หมด ตรงนี้ต่างหากที่ชี้การพอกพูนของชาวบ้าน ชี้ความสามารถของรัฐบาล บริหารประเทศกันภาษาอะไร"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ จุฬาลักษณ์ ภูเกิด กล่าวว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการทำงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในประเด็นการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ พบว่าประชาชนพึงพอใจผลงานด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลเพียง 33.1 เปอร์เซ็นต์ ดังข้อความ

"โพลสำรวจความพึงพอใจในผลงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ออกมาระบุว่า 'เฉียดฉิว' โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจที่ชาวบ้านเห็นว่าแยลงมากถึง 33.1% เห็นว่าทรงๆเหมือนเดิม 51.3% มีเพียง 11.1% เท่านั้นที่มองว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย เจ้าของนามปากกา ชโลธร กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เก็บภาษีไม่เข้าเป้า ทำให้ขาดเงินในการบริหารประเทศ ทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนใหม่ต้องรับภาระหนักมากขึ้น ดังข้อความ

“คนที่ต้องทำงานหนักคือ ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ ชุนคลังคนใหม่ของรัฐบาล ขณะค่าเงินบาทสูงสะท้อนการส่งออกและปัญหาใหญ่อยู่ที่เก็บภาษีได้ไม่พอบริหารประเทศ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ จุฬาลักษณ์ ภูเก็ด กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ทำให้ไม่มีการลงทุนใหม่ เพราะนักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในการบริหารงานของรัฐบาล ดังข้อความ

“ดูจากจีดีพีปี 2549 ที่มีตัวเลขล่าสุดว่าเติบโตในอัตรา 5% ปรากฏว่าเป็นผลจากการส่งออกถึง 4.6 % ขณะที่อัตราการสต็อกของสินค้าคงคลังติดลบถึง 2.7% สะท้อนว่ามีแต่การเร่งระบายสินค้าและผลผลิตโดยแทบไม่มีการลงทุนใหม่ น่าจะเป็นเพราะไม่เชื่อมั่นในสถานการณ์และไม่มีแรงจูงใจขณะที่การส่งออกเป็นกำลังหลักกำลังถูกกระทบหนักจากค่าเงินบาทที่แข็งจนหลุด 35 บาทต่อดอลลาร์ไปแล้ว มีแนวโน้มว่าสถานะแบงก์ชาติเองอาจเข้าขั้นวิกฤต ทำให้สูญเสียทั้งความน่าเชื่อถือและระบบคานอำนาจ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “ก้าวอย่างทักษิณ” กล่าวว่า รู้สึกเห็นใจ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่บริหารประเทศในทิศทางชาตินิยม อนุรักษ์นิยม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของโลกในปัจจุบัน ส่งผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวอย่างเห็นได้ชัด ดังข้อความ

“น่าเห็นใจพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นอย่างมาก น่าเสียดายที่การเคลื่อนไหวทิศทางของชาตินิยมและทิศทางรัฐวิสาหกิจนิยมของบางส่วนในคณะรัฐมนตรียิ่งทำให้น่าไปสู่การปิดประเทศ ผลก็คือสภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว สภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจกลายเป็นกระแสหลักที่ซึมชานอยู่ในแต่ละองคาพยพทางธุรกิจ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (22 มีนาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ เจษฎา จนิษฐ กล่าวว่า มองไปในทิศทางไหนก็ตามจะเห็นนักธุรกิจที่ส่งสินค้าออกจากประเทศไทยไปขายยังตลาดต่างประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการบริหารเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดังข้อความ

“ได้เฝ้าติดตามสถานการณ์ของประเทศชาติบ้านเมืองแล้วรู้สึกหดหู่ใจ หันไปดูสังคมการเมืองก็ยึดแต่ตัวกู พวกกู ไม่นึกถึงชาติบ้านเมืองของเรา แลดูไป

ทางด้านเศรษฐกิจ บาทเหี่ยวงูเล็กแข็งกว่าดอลลาร์ เพื่อนผู้ส่งออกข้าวรู้สึก
กระอักเป็นลิ้มเลือด"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ ฐากร บุนปาน กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศทำให้ห้างใหญ่ใน กรุงเทพมหานครยอดขายต่ำลงในรอบ 30 ปี ประกอบกับบริษัทที่ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคต่างก็มี ยอดขายลดลงตามไปด้วย ดังข้อความ

"วันนี้ห้างยักษ์ใหญ่บอกว่ายอดขายดัดที่สุดในรอบ 30 ปี บริษัทผลิตสินค้า
อุปโภคบริโภครายใหญ่บอกว่ายอดขายลดลงไปกว่าร้อยละ 20 นี้เศรษฐกิจ
อย่างเดียวกันครึบปัญหายังสาหัส ถ้าครบองค์ 3 คือมีคนเอาไปรวมกับปัญหา
การเมืองและสังคมที่เอาเข้าจริงก็สาหัสไม่แพ้กันเท่าไร ถึงบุญเก่าจะดีขนาด
ไหน ก็สลับกลางอากาศเอาได้ง่ายๆ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ เจตนา
จนิษฐ กล่าวว่ สถานการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบันภายใต้การบริหารงานด้านเศรษฐกิจของ
พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กำลังไม่ดี คนที่เดือดร้อนอย่างมากในขณะนี้คือกลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคม
ดังข้อความ

"นอกจากสภาพดินฟ้าอากาศจะร้อนดับแลบ พื้นดินเริ่มแตกกระแวงเป็นแผล
ตกสะเก็ดแล้ว สถานการณ์บ้านเมืองยังเจอไฟการเมือง หมอกควันเศรษฐกิจ
สุ่มรมเข้ามาอีก ประชาชนเดินดินกินข้าวแกงอย่างผมและท่านผู้เสียภาษีเป็น
อาชีพอจะเหลือซากอะไร ขอแค่ประคองลมหายใจให้อยู่รอดได้แต่ละวันก็
พอแล้ว"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (31 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" กล่าวว่
เศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้การบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี
ซึ่งขณะนี้กำลังตกต่ำเพราะการเมืองเป็นสาเหตุหลักที่จุดรั้งไม่ให้เศรษฐกิจเติบโต ขณะนี้เศรษฐกิจ
กำลังถดถอยลงเรื่อยๆ การลงทุนก็หยุดชะงัก ประชาชนจับจ่ายใช้สอยน้อยลง ภาคเอกชนลดการ
ผลิต ลดการจ้างงาน ดังข้อความ

"ปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองขณะนี้คือตัวจุดรั้งเศรษฐกิจไทย ทำให้
ประเทศอยู่ในสภาวะสูญเสียดอกครั้งใหญ่ ขณะที่พิษสงของเศรษฐกิจที่
กำลังถดถอยลงเรื่อยๆจากภาวะชะงักงันของการลงทุน ไปสู่การถดถอยของ
การอุปโภคบริโภค สูการลดการผลิต ลดการจ้างงาน การลดต่ำลงของสินค้า
ราคาเกษตร"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (31 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” กล่าวว่า เศรษฐกิจในปัจจุบันภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กำลังประสบปัญหาจากการได้ถามพ่อค้าแม่ค้าพบคำตอบว่าคนไทยมีเงินน้อยลง จับจ่ายใช้สอยน้อยลง ดังข้อความ

“วันนี้ไม่ว่าจะถามไถ่พ่อค้า-แม่ค้า หรือซักถามชาวบ้าน ดูเหมือนว่าไม่มีใครมองโลกอนาคตในแง่ดีเลย และตามหลักจิตวิทยาแล้ว เมื่อคนเราเชื่อว่าอนาคตไม่ดี เขาก็ไม่ควักเงินในกระเป๋าออกมาจับจ่ายใช้สอย เงินในระบบเศรษฐกิจก็ไม่หมุนเวียน ...เจอนักธุรกิจหลายคนทั้งที่ทำธุรกิจประเภทบันเทิง ทั้งอุตสาหกรรม ไทecomนาคม ตั้งแต่คนที่เกลียดระบอบทักษิณเข้ากระดุกด่า จนถึงแฟนคลับทักษิณ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (3 เมษายน 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ สุชาติ ศรีสุววรรณ กล่าวว่า หลังจากที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ประกาศต่อสาธารณชนว่าจะบริหารประเทศโดยชูแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คนในแวดวงธุรกิจต่างพูดกันในทิศทางเดียวกันว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังมีปัญหา ไม่สามารถวางแผนการตลาดทำให้ธุรกิจของตนเองดีขึ้นได้ดังเช่นเมื่อครั้งเศรษฐกิจดี ดังข้อความ

“ในแวดวงธุรกิจก็เป็นอย่างนั้น นักธุรกิจใหญ่หลายคนคุยให้ฟังในทิศทางเดียวกัน คือ การวางแผนธุรกิจที่เคยทำไว้ล่วงหน้าถึง 5 ปี หรือ 10 ปี แต่พบว่าทุกวันนี้ถือว่าแต่วางแผนไว้แค่ปีต่อปีเลย เอาแค่ว่าให้ผ่านไปแต่ละวัน อย่างไรก็ตามก็คิดได้ยากเย็นแสนเข็ญ เพราะหาความแน่นอนไม่ได้ เมื่อดูจากทิศทางของประเทศไทย เสี่ยงบ่นเหน้อยจึงได้ยินอยู่ทั่วไป”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (3 เมษายน 2550) กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้ชาติกำลังตกต่ำทุกระบบ ทั้งด้านการส่งออก การท่องเที่ยว และด้านอื่นๆดังข้อความ

“เศรษฐกิจของประเทศชาติขณะนี้กำลังพังทลายลงในทุกระบบ ทั้งการส่งออก การท่องเที่ยว การผลิต การจ้างงาน การลงทุนและการค้า ขณะนี้กำลังหยุดชะงักชะงันและกำลังพังทลายลงอย่างน่าอเนจอนาถ โดยที่ไม่มีใครสนใจไยดี”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (4 เมษายน 2550) คอลัมน์ “ดูสภาพ ดูลยพินิจ” คือ ตีรณ พงศ์มพัฒน์ กล่าวว่า ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กำลังน่าเป็นห่วง ทั้งทางด้านการลงทุน การบริโภค การค้า และด้านอื่นๆ ทั้งๆที่ระบบ

เศรษฐกิจของโลกยังคงดีอยู่ สะท้อนถึงความด้อยประสิทธิภาพด้านการบริหารงานของนายกรัฐมนตรี
ดังข้อความ

“เศรษฐกิจไทยกำลังแสดงอาการน่าเป็นห่วง การบริโภค การค้า การลงทุน
ล้วนอยู่ในสภาวะซบเซาหรือแม้แต่ปริมาณการส่งออกก็มิได้เจริญเติบโตสูง
มากนัก ทั้งๆที่เศรษฐกิจโลกยังเติบโตในเกณฑ์ดี ความลำบากทางเศรษฐกิจ
ย่อมทำให้ประชาชนอยากเห็นรัฐบาลดำเนินมาตรการด้วยความระมัดระวัง
และจริงจัง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (7 เมษายน 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ จุฬาลักษณ์
ภู่เกิด กล่าวว่า การบริหารประเทศไทยในปัจจุบัน เปรียบเสมือนคนที่กำลังป่วยไข้ อาการอ่อนเปลี้ย
เปลี้ยแรงลงทุกวัน เป็นกรรมของประชาชนที่ผู้นำรัฐบาล คือ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถเฟ้น
หาคนที่มีมือมาร่วมงานด้านเศรษฐกิจได้ ดังข้อความ

“ถ้าจะเปรียบประเทศไทยขณะนี้คงไม่ต่างอะไรกับคนป่วยไข้ที่อ่อนเปลี้ย
เปลี้ยแรงลงทุกวัน เข้าขั้นต้องนอนหยอดน้ำเกลือ เพราะการขับเคลื่อน
ประเทศเกิดอาการชะงักงันไปทั้งระบบโดยเฉพาะกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็น
ปัจจัยหล่อเลี้ยงทุกองคาพยพถึงขั้นอยู่ในภาวะถดถอย เป็นเคราะห์กรรมของ
รัฐบาลนี้ รวมถึงเราๆท่านๆด้วยที่จนถึงขณะนี้ก็ยังไม่สามารถเฟ้นหามือ
เศรษฐกิจที่จะมาเยียวยาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้รอดพ้นอันตรายแห่งความเสื่อม
ถอยครั้งนี้ไปได้”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (13 เมษายน 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียง
ห้า” คือ สุวิชัย วีรจวรรณ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานด้านเศรษฐกิจ
ของประเทศ ขณะนี้สภาพเศรษฐกิจย่ำแย่ เงินบาทแข็งค่า น้ำมันขึ้นราคา รัฐบาลเก็บภาษีไม่เข้าเป้า
สะท้อนถึงความด้อยประสิทธิภาพในการบริหารงานของรัฐบาล ดังข้อความ

“ตอนนี้เศรษฐกิจกำลังย่ำแย่ เงินบาทแข็งค่า น้ำมันราคาแพง รัฐบาลเก็บภาษีได้
ไม่เข้าเป้า เงินคงคลังร่อยหรอลง เกษตรกรกำลังรอความช่วยเหลือ แต่ก็ไร้คน
เหลียวแล ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนด้อยประสิทธิภาพ
ของรัฐบาล”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 เมษายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว”
เจ้าของนามปากกา “พลุน้ำแข็ง” กล่าวว่า การบริหารงานด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี กำลังมีปัญหา ทำให้คนในสังคมไม่มีเงินในกระเป๋า ทำให้ท้องเที่ยวน้อยลงโดยเฉพาะ
ในเทศกาลสงกรานต์ ดังข้อความ

“เทศกาลสงกรานต์ปีใหม่ไทยได้ผ่านพ้นไปแล้ว ปีนี้ น่าชื่นใจเล็กน้อยตรงที่ สถิติอุบัติเหตุบนท้องถนนหนทางลดน้อยลงมากกว่าปีก่อนๆ สาเหตุไม่ใช่ ฝืนฝ้ายมือการรณรงค์ของรัฐบาล “ชิงแก่” ฝืนบางแต่อย่างใด หากแต่เกิดขึ้นมาจากปัจจัยค่าครองชีพ เพราะเศรษฐกิจไม่ดี ส่งผลให้คนเที่ยวน้อยถึงแม้จะมีวันหยุดยาว”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 เมษายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าชองนามปากกา “ชโลธร” กล่าวว่า จากการบริหารงานเศรษฐกิจของทีมเศรษฐกิจของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทำให้เกิดเสียงบ่นกันทั่วไป โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่ห้องพักโรงแรมในภาคเหนือว่างจำนวนมากทั้งๆที่ก่อนหน้านี้ไม่เป็นอย่างนี้ ดังข้อความ

“ปัญหาใหญ่ทางด้านเศรษฐกิจอยู่ที่กระตุ้นการบริโภค เทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา มีเสียงบ่นกันกระหึ่ม โรงแรมภาคเหนือที่ทุกปีไม่เคยมีห้องพักว่าง ปีนี้ผู้คนไม่มีกะจิตกะใจไปท่องเที่ยว การขายห้องพักที่เชียงใหม่ตกวูบไปกว่า 50% จังหวัดเชียงรายยิ่งสาหัสกว่า ไฮซีซั่นกลับตก สภาพโหดสุดแต่เอาตัวรอดยังลำบากยากเย็น”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 เมษายน 2550) คอลัมน์ “วิภาคแห่งวิพากษ์” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีที่มีพื้นฐานมาจากทหาร ทำให้บริหารประเทศเน้นไปในทางการเมืองมากกว่าด้านเศรษฐกิจ ตระหนักถึงความสำคัญด้านเศรษฐกิจน้อยเกินไป ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยไม่ดี ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ คำนึงถึงแต่ปัจจัยทางการเมืองและละเลยมองข้ามความละเอียดของอารมณ์ความรู้สึกของฝ่ายทำงานด้านเศรษฐกิจ ลืมไปว่าเมื่อเศรษฐกิจขาดความมั่นคง ด้านการเมืองก็จะขาดความมั่นคงไปด้วย เมื่อเป็นทหารก็คำนึงถึงแต่ความมั่นคงด้านการทหาร ขาดความสำเนียงในด้านอื่น”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 เมษายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าชองนามปากกา “ชโลธร” กล่าวว่า การบริหารงานด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทำให้การบริโภคภายในประเทศของคนไทยลดน้อยลง ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะนักลงทุนไม่กล้าตัดสินใจลงทุน ดังข้อความ

“เศรษฐกิจดีแต่เหว การบริโภคภายในประเทศดูมากกว่าความเป็นจริง เพราะผู้คนขาดความเชื่อมั่น ส่งผลต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง รัฐธรรมนูญที่มี

เจตนารมณ์ให้รัฐบาลอ่อนด้อยในเสถียรภาพคือเงื่อนไข นักลงทุนที่ไหนจะ
 หายใจได้ทั่วท้อง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (30 เมษายน 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ เสาวรส
 รณเกียรติ กล่าวว่า ทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ส่วน
 ใหญ่มาจากข้าราชการประจำที่เกษียณอายุแล้ว เรียกกันทั่วไปว่า "ชิงแก่" บริหารประเทศทำให้
 เศรษฐกิจแย่กว่าที่คิดเอาไว้ ดังข้อความ

“มาถึงเวลานี้รัฐบาลปัจจุบันเริ่มเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจปีปรับเข้ามามาก
 ด้านและส่อเค้าแย่งลงกว่าเดิมมาก โดยเฉพาะการที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
 ปรับลดตัวเลขคาดการณ์เศรษฐกิจปีนี้อีก เหลือ 3.8-4.8 % ยิ่งแสดงให้เห็น
 สัญญาณที่ไม่ดีเท่าไรกับเศรษฐกิจประเทศไทยขณะนี้... ยังไม่ต้องพูดถึง
การลงทุนภาคเอกชนที่นิ่งสนิทมานาน ทั้งที่มีการใช้กำลังการผลิตเต็ม
 หมดแล้ว ควรมีการเพิ่มทุนหรือขยายกิจการ แต่ที่ 2 เดือนที่ผ่านมาตัวเลข
 เพิ่มทุนถึงขั้นติดลบ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 เมษายน 2550) คอลัมน์ หมายเหตุผู้จัดการ”
 กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กับทีมเศรษฐกิจ กำลังทำให้ระบบเศรษฐกิจของ
 ประเทศไทยพังทลาย เพราะบริหารงานผิดพลาด ไร้เดียงสา ดังข้อความ

“ระบอบเศรษฐกิจของประเทศกำลังพังทลายอย่างทั่วด้านด้วยการบริหารที่
ผิดพลาด ไร้เดียงสาอย่างหนึ่ง เพราะวาระซ่อนเร้นที่หวังค้ำจุนอุมชูอำนาจ
 เก่าอย่างหนึ่ง ภาคส่งออกพึ่งพินาศ ภาคการผลิตชะลอตัวทั่วด้าน ภาค
 ธนาคารและสถาบันการเงินกำลังขาดทุนยับเยินและกำลังล่มสลาย ภาคการ
 ท่องเที่ยวหยุดชะงักกัน ภาคบริการถดถอย การว่างงานเพิ่มมากขึ้น การผลิต
 ของประเทศลดต่ำลง การจัดเก็บภาษีของรัฐขาดเป้าหมาย”

“อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงอย่างฮวบฮาบ แคที่ยอมรับว่า 3.5
 จากที่เคยโอ้อวดว่าอยู่ที่ระดับ 4.5-5 นั้นยังเกินจริงอยู่ แท้จริงแล้วมันจะเหลือ
 เพียง 2.8 - 3 เท่านั้น รวมความคือเศรษฐกิจไทยกำลังพังพินาศในน้ำมือของ
 รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เส้นเลือดใหญ่ เส้นเลือดเล็ก เส้นเลือดฝอย
 ของระบบเศรษฐกิจของชาติกำลังพังพินาศอย่างสิ้นเชิง”

ผู้จัดการรายวัน (3 พฤษภาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 14 พาดหัวว่า
 “สหภาพ กฟน.จีปลดสุรยุทธ์ ระบุพันธะ 4 ข้อไม่คืบ บริหารล้มเหลว” ระบุว่า สหภาพ กฟน.ยื่น
 หนังสือถึงบิ๊กบ้งให้ปลดบิ๊กแอดจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ระบุไม่ปฏิบัติตามพันธะ 4 ข้อ ที่ คปค.

ให้ไว้แก่ประชาชน การบริหารงานล่าช้า ไร้ประสิทธิภาพ ไม่รวมมือกับ คตส. ในการปราบปรามทุจริต และไม่ยกเลิก พ.ร.บ. ทุนรัฐวิสาหกิจที่เป็นเครื่องมือแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานล่าช้า ขาดวิสัยทัศน์ที่จะนำพาประเทศไทยให้พัฒนา เพราะผู้นำรัฐบาลและทีมงานไม่มีวิสัยทัศน์ ไม่มีสติปัญญา ไม่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี หน่อมแน้มเฉื่อยชาล่าหลัง ไม่มีสติปัญญาความสามารถในการแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองได้ เพียง 6 เดือนเศษเท่านั้นเศรษฐกิจของชาติถดถอยใกล้พินาศล่มจม ย่อมเห็นความจริงว่าตัวเลขทางเศรษฐกิจทุกตัวเสื่อมทรุดถดถอยถึงจุดวิบัติแล้วทั้งสิ้น ดุลเงินสดของรัฐบาลขาดไปกว่าแสนล้านบาท การจัดเก็บภาษีก็ขาดไปเป็นจำนวนมาก ชี้ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทรุดตกต่ำลงเป็นประวัติการณ์ เศรษฐกิจของประเทศกำลังพินาศ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (24 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เชียวชวนะ” กล่าวว่า เนื่องจากรัฐบาลที่นำโดย พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานด้านเศรษฐกิจล้มเหลว ขาดประสิทธิภาพ เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังจะวิกฤตอีกครั้งหนึ่ง ดังข้อความ

“พันธได้เลยว่ขณะนี้ประเทศไทยกำลังจะเกิดวิกฤตการณ์ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เมื่อรัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทำงานหน่อมแน้ม ไม่รู้ร้อนรู้หนาวต่อความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน แถมยังไม่สนใจปัญหา ด้านเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำยับยั้ง จนสร้าง ความเดือดร้อน ให้แก่ประชาชนคนไทยทั้งชาติ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (28 พฤศจิกายน 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เชียวชวนะ” กล่าวว่า นายกรัฐมนตรี พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานด้านเศรษฐกิจผิดพลาด ไม่สนใจแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทำให้คนไทยทั้งชนชั้นกลางและชนชั้นล่างยากจนลง ดังข้อความ

“คมช. แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีที่ไม่รู้ร้อนรู้หนาว ไม่สนใจที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ความอ่อนแอของตัวนายกรัฐมนตรีทำให้คนยากจนลงทั้งชนชั้นกลางในเมืองและในชนบท พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ แทบจะไม่ได้ทำอะไรให้ชาติบ้านเมืองเลย”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (10 ธันวาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ เสาวรส วรรณเกียรติ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่มีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจ บริหารงาน มั่ว ขาดประสิทธิภาพ ประกอบกับรัฐมนตรีที่รู้เรื่องเศรษฐกิจก็แกล้งทำเป็นไม่รู้ ทำให้ประเทศชาติ ได้รับความเสียหาย ดังข้อความ

"เห็นใจ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ท่านไม่รู้เรื่องเศรษฐกิจ พอเห็นตัวเลขก็ดีอก ดีใจคิดว่าเป็นผลงานรัฐบาล ทั้งที่ สศช.บอกไว้ว่าปีนี้ทั้งปีเศรษฐกิจคง ขยายตัวได้อย่างเก่งก็ 4.6% ไม่ถึง 5% ถ้ารัฐบาลชุดนี้ไม่มั่วแต่เอามือซุกหีบ เศรษฐกิจปีนี้น่าจะขยายมากกว่า 5% ด้วยซ้ำ ความน่าเป็นห่วงของประเทศ ไทยขณะนี้จึงเป็นเรื่องความไม่รู้ของนายกรัฐมนตรี ขณะที่รัฐมนตรีที่รู้เรื่องก็ ทำเป็นไขสือเสีย"

มติชน (1 มกราคม 2551) นำเสนอในข่าว ไปรษณีย์ว่า "ประเมินผลงานเศรษฐกิจ ชิงแก่ อ่อนล้ำ อ่อนแรง แขงไม่ขึ้น ปิดคอร์สด้วยคะแนนแค่พอด่าน" ระบุว่า ตลอดระยะเวลา 1 ปี เต็มที่นั่งอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถือว่า รัฐมนตรี ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ สอบตกในสายตานิกรธุรกิจและประชาชน เนื่องจากไม่มีผลงานที่โดดเด่น ในแง่ของการผลักดัน นโยบายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญให้เห็นเป็นรูปธรรม

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2551) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง หน้า" คือ สุวิชชา เพียรราษฎร์ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้าทีม เศรษฐกิจ ถูกมรสมทั้งนอกประเทศและภายในประเทศกระหน่ำเสียดนกระทั่งไม่เป็นอันบริหารจัดการ เศรษฐกิจให้ดีขึ้นได้ เอกชนไม่ลงทุน ประชาชนตกงาน ค่าครองชีพสูง ดังข้อความ

"15 เดือนเศษหลังรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 ภายใต้การบริหารงานของ รัฐบาลชิงแก่ เศรษฐกิจถูกมรสมทั้งภายในและภายนอกประเทศกั้มรสม คุกคามจนบอบช้ำ เวลาที่ผ่านมาเหมือนเศรษฐกิจไร้การจัดการ ข้อมูลมัน ฟ่องว่าไม่มีการลงทุนเพิ่มของรัฐตลอดปีเศษๆ เอกชนไม่ขยับขยายโครงการ ใหญ่ๆ ไม่มีใครดูแลปัญหาปากท้องของประชาชน เงินเพื่อ ค่าครองชีพสูงกลับ คนตกงาน ฯลฯ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (23 มกราคม 2551) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง หน้า" คือ สุวิชชา เพียรราษฎร์ กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่ทำงาน ส่งผลให้เศรษฐกิจ ของประเทศไทยตกต่ำ น้ำมันราคาแพง ค่าเงินผันผวน ดังข้อความ

“ปัญหาภายในของประเทศไทยซึ่ง**บอบช้ำมาตลอดระยะเวลา 1 ปีเศษที่ผ่านมา** ด้วยน้ำมือของรัฐบาลเกียร์ว่าง เกิดปัญหาภายนอกทั้งขับไพรม ราคา น้ำมันแพง ค่าเงินที่ผันผวน ที่ประเดประดังเข้ามา”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 พฤษภาคม 2550) กล่าวว่า นายสังคิด พิริยะรังสรรค์ วิชาการศึกษาธิการทำงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่า บริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นลดต่ำสุดในรอบ 54 เดือน ดังข้อความ

“นายสังคิด พิริยะรังสรรค์ วิชาธิการทำงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่า ปัญหาใหญ่ของรัฐบาลคือ บริหารระบบเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นลดต่ำสุดในรอบ 54 เดือน สิ่งที่รัฐบาลต้องทำโดยด่วนคือ ส่งเสริมตลาดการลงทุนของประเทศให้มีธรรมาภิบาล ส่งเสริมระบบข้อมูลข่าวสาร ดูแลกติกาการแข่งขันทางธุรกิจในประเทศให้เกิดความเป็นธรรม”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 มิถุนายน 2550) คอลัมน์ “ที่เห็นและเป็นไป” เจ้าของนามปากกา “อังคารกุ่มภ” กล่าวว่า มหาวิทยาลัยได้สำรวจความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในประเทศไทย ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการบริหารงานของรัฐบาลน้อย ทำให้เกิดสภาวะการชะลอตัวการจับจ่ายใช้สอย ดังข้อความ

“มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้แถลงผลการสำรวจความเชื่อมั่นของผู้บริโภคพบว่า ความเชื่อมั่นตกต่ำอยู่ในระดับที่น่าวิตกกังวล เกิดการชะลอการซื้อทั่วไป ความเชื่อมั่นในการบริหารประเทศของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่มีอะไรดีขึ้นเลย”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (26 มิถุนายน 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” กล่าวว่า ประชาชนจำนวนมากต้องการให้มีการเลือกตั้งให้เร็วที่สุด เพราะขาดความเชื่อมั่นในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจของนายกรัฐมนตรี ดังข้อความ

“ถ้าหากฟังเสียงสะท้อนจากประชาชนทั่วไป สิ่งที่คนไทยส่วนใหญ่ต้องการให้เกิดขึ้นในขณะนี้คือ การเลือกตั้ง ความเบื่อหน่ายของผู้คนขณะนี้ส่งผลต่อการบริโภค สะท้อนให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ เป็นความไม่เป็นปกติของบ้านเมือง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (30 มิถุนายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “ชโลทร” กล่าวว่า ในช่วงที่เศรษฐกิจดี จะเห็นรถยนต์ป้ายแดงวิ่งอยู่ตามท้องถนนจำนวนมาก เป็นดัชนีชี้วัดสภาวะของเศรษฐกิจได้ดีประการหนึ่ง ทว่าในยุคที่ พล.อ.สุรยุทธ์

จุลานนท์ บริหารประเทศ ยอดซื้อรถยนต์มือหนึ่งลดลงร้อยละ 17.47 แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลบริหารงานด้านเศรษฐกิจขาดประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“ยามที่เศรษฐกิจดี รถยนต์ป้ายแดงบนถนนเป็นเครื่องชี้วัดที่แม่นยำ ยามนี้รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบก นาย ชัยรัตน์ สงวนชื่อ บอกว่ายอดขายรถใหม่เดือนพฤษภาคม ในปีนี้เมื่อเปรียบเทียบกับยอดขายปีที่แล้วพบว่า ลดลงร้อยละ 17.47 แปลว่าอะไร นักวิเคราะห์เศรษฐกิจทั้งหลายคงขยายความให้ประชาชนเข้าใจได้อีกไม่นาน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (4 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ สุภากร บุญปาน กล่าวว่า คุณบุญยสิทธิ์ โชควัฒนา ประธานบริหารเครือสหพัฒน์ปิบลีย์ จำกัด พูดไว้หลายครั้งหลายเวทีว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารประเทศอยู่ตกต่ำลงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 แล้วถือว่าเศรษฐกิจในยุค พล.อ.สุรยุทธ์ ตกต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 เสียอีก ดังข้อความ

“สรุปคำให้สัมภาษณ์ของนายบุญยสิทธิ์ โชควัฒนา ประธานเครือสหพัฒน์ซึ่งพูดไว้ต่างกรรมต่างวาระหลายครั้งในช่วงไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาแล้วก็คือ ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทยหนี้ย่ำแรงแกว่าวิกฤต 2540 เศรษฐกิจอาจจะเข้มยาวไปได้อีก 3 ปี ดัชนีราคาสินค้าเกษตรในเดือนพฤษภาคมปีนี้ลดลงร้อยละ 9.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้วและเป็นการลดลงต่อเนื่องติดต่อกันเป็นเดือนที่ 10 นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2549 เป็นต้นมา ไม่เชื่อก็ดูยอดขายรถมอเตอร์ไซด์และรถปิคอัพในเขตต่างจังหวัดในไตรมาสแรกของปีนี้ที่ลดลงระดับเลข 2 หลักก็แล้วกัน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (18 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เชียวชวนะ” กล่าวว่า การบริหารด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นได้เป็นพายเป็นดังข้อความ

“ผลงานทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ต้องบอกว่า ไม่เป็นได้เป็นพายเป็น ไร้ผลงานประทับใจ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานด้านเศรษฐกิจขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถทำให้ชาวบ้านพอใจได้ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ดังข้อความ

“ผลงานรัฐบาลซึ่งแก่ไม่สามารถแทรกเข้ามานั่งในหัวใจของชาวบ้านได้ทั้งในภาพรวมและระดับท้องถิ่น ไม่ว่านักธุรกิจหรือคนระดับรากหญ้าต่างรู้สึก

ตรงกันว่านับตั้งแต่รัฐบาลชิงแก่เข้ามาบริหารประเทศ เศรษฐกิจในกระเป๋าของเขา ดัชนีมันหดหายไปทุกวันเมื่อถูกนำไปเปรียบเทียบกับประชานิยมมันก็เลยกลายเป็นหนึ่งคนละม้วน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 กันยายน 2550) คอลัมน์ “เศรษฐกิจทรศน์” กล่าวว่า นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกสมาคมผู้ส่งข้าวออกต่างประเทศ กล่าวว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในสภาวะประคองประคอง ไม่มีอะไรโดดเด่น ขณะที่ผู้บริหารบริษัทสหพัฒนาปิบูลกล่าวว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยชะลอตัว ดังข้อความ

“ชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกสมาคมผู้ส่งข้าวออกต่างประเทศ ให้สัมภาษณ์ว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวมอยู่ในภาวะประคองประคอง ไม่มีอะไรโดดเด่น ขณะที่นายบุญชัย โชควัฒนา กรรมการผู้อำนวยการ บริษัทสหพัฒนาปิบูล จำกัด (มหาชน) ให้สัมภาษณ์ว่า แนวโน้มเศรษฐกิจชะลอตัว กำลังซื้อในตลาดลดน้อยลง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (19 กันยายน 2550) คอลัมน์ “ขวบปีแห่งรัฐประหาร” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำลงเรื่อยๆ ดังข้อความ

“ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทำให้สภาพเศรษฐกิจของประเทศค่อยๆตกต่ำลงเรื่อยๆ ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคตกต่ำลง ราคาพืชผลตกต่ำ เศรษฐกิจตกুবประเทศชาติกำลังขาดความเชื่อมั่นทางด้านเศรษฐกิจและโยหาผู้มาแก้ไขปัญหาด้านสังคม”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เขี้ยวชวณะ” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศล้มเหลวทางด้านเศรษฐกิจ ไม่เป็นได้เป็นพายเป็นไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนรากหญ้า ดังข้อความ

“การบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่เป็นได้เป็นพายเป็นยิ่งผลงานด้านเศรษฐกิจด้วยแล้ว รัฐบาลสุรยุทธ์ไม่รู้ร้อนรู้หนาวกับความเดือดร้อนของประชาชนจนคนในชาติทุกข์เข็ญกับชีวิตความเป็นอยู่ชนิดเลือดตากระเด็น”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “ตรงไปตรงมา” คือการณ ไสงาม กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศได้เกือบ 1 ปี

มีผลงานด้านเศรษฐกิจที่ไม่เข้าตาประชาชน เศรษฐกิจยังคงไม่โต นิสิตเรียนจบมาหางานทำไม่ได้ ตัดสินใจฆ่าตัวตาย ดังข้อความ

“หลังจากรัฐบาลชั่วคราวของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศในช่วงระยะเวลา 1 ปี ยังไม่สร้างความเชื่อมั่น ความศรัทธาให้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้ เศรษฐกิจยังคงตกระกำสั่นคลอน สินค้าพวกันขึ้นราคา บางคนตกงานหางานทำไม่ได้ จนนักเรียน นักศึกษาบางคนที่ยื่นจบมาหางานทำไม่ได้ถึงกับฆ่าตัวตาย ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวได้เป็นอย่างดี นักธุรกิจต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ประกอบกับค่าเงินบาทแข็งมาก นโยบายการเงินการคลังที่ออกมาไม่ได้ผล”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (18 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่ นักธุรกิจที่มีเงินซึ่งต้องการลงทุนไม่กล้าที่จะตัดสินใจลงทุน เพราะตัวเลขเศรษฐกิจบ่งบอกชัดว่าตกต่ำลง ประกอบกับ ในระดับจุลภาคประชาชนไม่กล้าใช้เงิน ไม่มีกำลังซื้อ ดังข้อความ

“ที่ปรึกษาากลยุทธ์การลงทุนบริษัทแห่งหนึ่งเล่าให้ฟังด้วยความเป็นห่วงว่า บริษัทของเขามีเงินสดอยู่ในมือตอนนี้เกือบ 3 พันล้านบาท ยังไม่นับบริษัทที่รู้จักแห่งละพันกว่าล้านกองล้านเซฟแต่ไม่มีปัญญาเอาเงินไปทำอะไร จะไปลงทุนก็ไม่แน่ใจว่าหลังเลือกตั้งแล้วการเมืองจะนิ่งหรือไม่ ถือเงินไว้เฉยๆดีกว่า ไม่มีการลงทุน เศรษฐกิจก็ไม่โต

อย่าว่าแต่ธุรกิจเอกชนเลย ทุกวันนี้ประชาชนอย่างเราๆท่านๆก็ไม่กล้าใช้เงิน ไม่กล้าจับจ่ายใช้สอย ยิ่งทำให้กำลังซื้อหดหายซ้ำเติมเข้าไปอีก กำลังซื้อในประเทศลดลง เอกชนไม่ยอมลงทุนก็ไม่เกิดการจ้างงาน ไม่เกิดรายได้ กำลังซื้อก็ไม่เพิ่มขึ้น ไม่มีการจับจ่ายใช้สอย เรากำลังเจอปัญหาใหญ่ กลไกแต่ละตัวไม่ทำหน้าที่ นักลงทุนไม่ยอมลงทุน ประชาชนไม่ยอมบริโภค เมื่อกลไกเหล่านี้กำลังเก็งกันทำงานแล้วเราจะสู้เขาได้อย่างไรในยุคโลกาภิวัตน์”

จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานด้านเศรษฐกิจขาดประสิทธิภาพ มาจากหลายสาเหตุ สาเหตุหลักคือ คณะรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศ ก้าวไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ไม่สามารถผลักดันนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อตอบโต้ทักษิณมิสได้ จุดอ่อนที่สำคัญของรัฐบาลปัจจุบันคือ ขาดแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เป็นรูปธรรม ทำให้เกิดผลกระทบทางด้าน

เศรษฐกิจ ส่งผลให้นักธุรกิจต่างประเทศไม่มั่นใจในการลงทุน นักลงทุนในประเทศก็พลอยไม่มั่นใจตามไปด้วย รัฐเก็บภาษีไม่เข้าเป้า

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ไม่เชื่อมั่น "เศรษฐกิจพอเพียง"

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ไม่เชื่อมั่นในเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาพบว่าคอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 ตุลาคม 2549) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ พุดกับคนในสังคมว่าจะบริหารงานด้านเศรษฐกิจโดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่ในทางปฏิบัติกลับไม่ทำตามนั้น ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นรัฐบาลชิงแก่ที่วางหมากกลเอาไว้ถึงขนาดผลาญคลังหลวงจนเจ๊งหมดแล้ว ยังให้ไปล้วงเงินคลังซึ่งเป็นเงินภาษีของราษฎรและเงินกู้ของชาติเอาไปล้างผลาญต่อไปอีก เวลาเสนอนโยบายต่อสภาบอกว่ายึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงแต่กลับมาผลักดันโครงการเมกะโปรเจกต์ซึ่งต้องก่อหนี้สินให้ประเทศชาติหลายแสนล้านบาท"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (27 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ก็สืบส่นว่าจะบริหารประเทศในทิศทางไหน ไม่เข้าใจเศรษฐกิจพอเพียง ไม่มีหลักการ มีแต่แนวปรัชญา จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ ดังข้อความ

"จุดอ่อนที่สำคัญของรัฐบาลชุดปัจจุบันก็คือ ขาดแนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เป็นรูปธรรม บริหารงานแบบไม่มีหลักการที่ชัดเจน มีแต่แนวปรัชญา"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าของนามปากกา "วิหคเหินฟ้า" กล่าวว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คือ ม.ร.ว.ปรีดิยาทร เทวกุล และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคือ โสสิต บั่นเปี่ยมราษฎร์ ไม่เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่สามารถอธิบายให้ชาวต่างประเทศเข้าใจได้ ดังข้อความ

"ด้านหนึ่งวิจารณ์กันว่าเกมนี้คล้ายกับการยิงปืนนัดเดียวนกัดตาย 2 ตัว นกตัวแรก ชื่อ ม.ร.ว.ปรีดิยาทร เทวกุล ตัวที่สองคือ โสสิต บั่นเปี่ยมราษฎร์ แสดงว่ารองนายกฯเศรษฐกิจทั้ง 2 คนไม่สามารถชี้แจงต่างชาติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงได้"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 ธันวาคม 2549) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุวพงศ์ จันผิงเพชร" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พุดกับคนในสังคมว่าจะบริหารบ้านเมืองตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แต่กลับแต่งตั้งให้ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ขุนพลเศรษฐกิจของพรรคไทยรักไทยเป็นผู้ชี้แจงเศรษฐกิจพอเพียง ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใกล้เคียงกับแนวคิดและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาตั้งแต่ต้น ถ้าจะเลือกกันจริงๆ ไม่น่าจะเป็นคนที่ชื่อสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เพราะจะไปแล้วนายสมคิดเพิ่งมาพูดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไม่กี่ครั้ง และไม่กี่ครั้งนั้นก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ากำลังเทศนาในสิ่งที่ตนเองไม่ได้ศรัทธาหรือเปล่า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าชองนามปากกา "ชโลทร" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานเศรษฐกิจตามแนวทางทุนนิยมเสรีมากกว่าที่จะไปยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ดังข้อความ

"เห็นสภาพกลไกของประเทศ ธุรกิจที่เป็นหัวใจและเส้นเลือดทั้งแบงก์และธุรกิจค้าปลีก ถูกต่างชาติบงการจนหมดสิ้น ที่ดินในเมืองท่องเที่ยวตกอยู่ในมือของนักลงทุนต่างด้าวแทบจะยกเกาะ อุตสาหกรรมสำคัญๆ นักธุรกิจไทยต้องสูญเสียอำนาจในการบริหาร ทุนนิยมครองประเทศคือความจริง จะเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไรกับความจริงเช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องที่จะพาล่ามแบบบ้านน้ำลายไปวันๆ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย เจ้าชองนามปากกา ชโลทร กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ประกาศต่อคนในสังคมว่าจะบริหารประเทศชาติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทว่าในทางปฏิบัติกลับไม่เป็นเช่นนั้น ดังข้อความ

"ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจลดลงทุกครั้งที่มีการสำรวจ นายฯสุรยุทธ์ ไม่ ถอดใจได้ แต่ที่ต้องทำงานหนักคือ ฉลองภพ สุสังกรกาญจน์ ขุนคลังคนใหม่ ขณะค่าเงินบาทสูงสะท้อนการส่งออกและปัญหาใหญ่อยู่ที่เก็บภาษีได้ไม่พอ บริหารประเทศ ปากพูดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ใจต้องเริ่มตระหนักถึงการ ประหยัดการยกโขยงไปดูงานต่างประเทศ เป็นการใช้เงินที่ไม่ค่อยจะมี ไม่สม ประโยชน์"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย เจ้าของนามปากกา ชโลธร กล่าวว่ นางธริสา วัฒนเกส ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือแบงก์ชาติ ไม่เห็นด้วยกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ประกาศต่อสาธารณชนว่าจะยึดเป็นแนวทางหลักในการบริหารประเทศไทย ดั่งข้อความ

"ได้ยินเสียงสวดตั้งให้ขรมว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยในยุคของนางธริสา วัฒนเกส ผู้ว่าแบงก์ชาติ ขณะนี้กำลังเล่นบทปั้นทอนเศรษฐกิจพอเพียงเอาเสียเอง จากกลุ่มนักลงทุนมุ่งไปสู่กลุ่มนักธุรกิจ ชั่วโมงนี้นักวิชาการหลายคนมองแบบนั้นด้วย"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เขียนโดย เจ้าของนามปากกา ชโลธร กล่าวว่ รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใช้เงินไม่เหมาะสมที่นำเงินประชาชนกว่า 16,000 บาท ไปในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ถือเป็นการนำเงินไปละลายทิ้ง ดั่งข้อความ

"ทั้งที่รู้ว่าประชามติให้สิทธิประชาชนแค่โหวตเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับ เป็นแค่รูปแบบการมีส่วนร่วมจากประชาชนเท่านั้น แต่ยังคงเอาเป็นเอาตายใช้เงินอย่างน้อย 16,000 ล้านบาทไปละลายทิ้ง ช่างพอเพียงเสียจริงๆ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 มีนาคม 2550) คือ ทวี มีเงิน คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่เชื่อถือในเศรษฐกิจพอเพียง ไม่เข้าใจ ชูเศรษฐกิจพอเพียงแบบสะเปะสะปะ ไม่มีวิธีการที่จะพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม ดั่งข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ชูเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสะเปะสะปะ เพียงเพราะหวาดผวาทุนิยม แต่ขาดวิธีการหรือแนวทางที่จะพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม คณะรัฐมนตรีของ พล.อ.สุรยุทธ์ ก็ไม่เข้าใจและไม่มีการแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรม"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (31 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" กล่าวว่ รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศปฏิเสทุนิยม เน้นเศรษฐกิจพอเพียงแต่ก็ไม่เข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง จึงนำเอาเศรษฐกิจพอเพียงมาช้อย่างสะเปะสะปะ ดั่งข้อความ

"เมื่อผนวกกับการส่งสัญญาณ "ยูเทิร์น" ทางเศรษฐกิจที่นำนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงมาช้อย่างสะเปะสะปะเพียงเพราะหวาดผวาต่อสิ่งที่เรียกว่า "เผด็จการทุน

นิยม" ในที่สุดก็หันกลับมาลืมน้ำลายตัวเอง ทุ่มเงินไปเป็นหมื่นล้านไป กระตุ้นเศรษฐกิจรากหญ้า ต้องยอมลงนามในข้อตกลงเอฟทีเอกับประเทศ ญี่ปุ่นเพื่อแลกกับคำยืนยันว่าญี่ปุ่นจะไม่ถอนการลงทุนทั้งขยับไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ...เศรษฐกิจทุกวันนี้เลยอยู่ในสถานะที่เหมือนล่องอยู่กลางทะเล ขับเคลื่อนไปตามนโยบายรายวัน สะวิงไปตามข่าวลือข่าวปล่อย อย่างไร้ทิศทาง"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (3 เมษายน 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุชาติ ศรีสุววรรณ กล่าวว่า หลังจากที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ประกาศต่อสาธารณชนว่าจะบริหารประเทศโดยชูแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แต่ปรากฏว่านักธุรกิจพากันเป็นห่วงและกังวลใจต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีแนวโน้มตกต่ำในโลกแห่งทุนนิยมเสรี ดังข้อความ

"รัฐบาลชูนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง แต่ในภาคธุรกิจมีความห่วงกังวลถึงความตกต่ำทางเศรษฐกิจในกรอบของทุนนิยมเสรี... ในแวดวงธุรกิจ ก็เป็น อย่างนั้น นักธุรกิจใหญ่หลายคนคุยให้ฟังในทิศทางเดียวกัน คือ การวางแผน ธุรกิจที่เคยทำล่วงหน้า 5 ปี 10 ปี ทุกวันนี้ถือว่าแต่วางแผนปีต่อปีเลย เอาแค่ จะผ่านไปแต่ละวันอย่างไรก็คิดได้ยากเย็นแสนเข็ญเพราะหาความแน่นอนม ไได้จากทิศทางของประเทศ เสี่ยงบ่นเหนื่อยจึงได้ยินอยู่ทั่วไป"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 เมษายน 2550) คอลัมน์ "สุโลกอนาคต" คือ ยุค ศรีอาริยะ กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่มีนโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นรูปธรรมว่าจะพัฒนาการเกษตรของประเทศไทยไปในทิศทางใด ไม่มีนโยบายแก้ปัญหาหนี้สินคนจน และช่วยข้าราชการระดับล่าง ดังข้อความ

"รัฐบาลชุดนี้ไม่มีนโยบายที่เป็นรูปธรรมชัดเจนที่จะพัฒนาเกษตรกรรมใน ประเทศไทยทั้งระบบไปสู่ระบบการผลิตแบบพอเพียง ไม่มีนโยบายการแก้ไข ปัญหาวิกฤตนิคมและแก้ไขปัญหาหนี้สินของคนจนและช่วยข้าราชการชั้น ล่างให้พออยู่พอกิน"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 กันยายน 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประกาศต่อสาธารณชนว่าจะบริหารประเทศโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง แต่ไม่สามารถอธิบายให้ชาวโลกเข้าใจถึงหลักของเศรษฐกิจพอเพียงได้ ไม่สามารถอธิบายได้ว่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้ขัดต่อหลักเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีอย่างไร ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถยกกระดับประเทศให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมโลกได้ นโยบายหลักคือเศรษฐกิจพอเพียง นอกจาก พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันแล้วยังไม่สามารถอธิบายให้ชาวโลกเข้าใจได้ว่าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้ขัดกับเศรษฐกิจเสรีแต่อย่างใด รัฐบาลทำให้สับสนเสียเองจนนักลงทุน นักธุรกิจทั้งในและต่างประเทศเห็นเหมือนกันว่าเรากำลังจะปิดประเทศ ยิ่งทำให้ประเทศไทยหลุดลอยห่างจากสังคมโลกออกไปเรื่อยๆ”

จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่เชื่อมั่นในเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ พูดกับคนในสังคมว่าจะบริหารงานด้านเศรษฐกิจโดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่ในทางปฏิบัติกลับไม่ทำตามนั้น ทั้งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคือ โสสิต ปันเปี่ยมราษฎร์ ต่างก็ไม่เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่สามารถอธิบายให้ชาวต่างประเทศเข้าใจได้ รัฐบาลเองยังสับสนว่าจะบริหารประเทศในทิศทางไหน ครั้นจะบริหารตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงก็ไม่รู้ว่าหลักการว่าอย่างไร ไม่มีแนวทางการแก้ไข ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม มีแต่แนวปรัชญา โดยเฉพาะ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่เชื่อถือในเศรษฐกิจพอเพียง ไม่เข้าใจ ชูเศรษฐกิจพอเพียงสะเปะสะปะ ไม่มีวิธีที่จะพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม

➤ ผู้บริหารแบงก์ชาติวางนโยบายผิดพลาด

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น แบงก์ชาติวางนโยบายผิดพลาด ผลการศึกษาพบว่า คอสมินิสต์จากมติชน (24 กุมภาพันธ์ 2550) คอสมินี่ “เรียงคนมาเป็นข่าว” กล่าวว่า ผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำให้ประเทศชาติเสียหาย เพราะกำหนดนโยบายที่ผิดพลาด ซึ่งส่งผลให้องค์กรต่างประเทศเข้ามาเป็นเป็นผู้บริหารธุรกิจต่างๆในประเทศไทย ดังข้อความ

“เหล่าเทวดาในแบงก์ชาติทำอะไรก็ไม่เคยผิด กระทั่งทำเศรษฐกิจชาติหายนะ ไปต่อหน้าต่อตายังเชื่อว่าตัวเองดี เปลี่ยนมาหลายยุคหลายสมัย สำนึกก็ยังเหมือนเดิม แบงก์พาณิชย์ไทยตกไปเป็นของต่างชาติเกือบหมดสิ้น ทุกวันนี้เกิดจากแบงก์ชาติที่ไม่เพียงไม่คิดจะโอบอุ้มเท่านั้น แต่ยังวางนโยบายซ้ำเติมเหมือนบีบคั้นให้ต่างชาติเข้ามาฮุบโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทูนเป็นเรื่องสำคัญของความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เมื่อทูนตกอยู่ในมือต่างชาติหมดสิ้นให้สู้ให้ตายก็ยากจะฝ่ากำแพงทุนนิยม ใครกันแน่ที่ไม่รักชาติ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (9 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยวางนโยบายที่ผิดพลาดจนเกิดสภาวะขาดทุนจากการเก็งกำไรค่าเงินบาทมากถึง 170,000 บาท ขณะนี้ขาดทุนมากขึ้นเป็น 1 ล้านล้านบาท ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ตี้อธิปไตยร่วมเก็งกำไรค่าเงินกันจนสร้างความฉิบหายใหญ่หลวงขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยขาดทุนจากการเก็งกำไรค่าเงินบาทมากถึง 170,000 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2549 ขณะนี้รัฐบาลก็ถอนเงินเพื่อเก็งกำไรค่าเงินบาทเป็นเงินถึง 1 ล้านล้านบาท เป็นความพินาศป็นปีครึ่งประวัติศาสตร์ของธนาคารแห่งประเทศไทย มันเป็นความโหดเหี้ยมอำมหิตหรือเป็นความโง่เขลาเบาปัญญาของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กันแน่"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา" คือการดู ไสงาม กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศได้เกือบ 1 ปี มีผลงานด้านเศรษฐกิจที่ไม่เข้าตาประชาชน เพราะนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ผิดพลาด ดังข้อความ

"หลังจากรัฐบาลชั่วคราวของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศในช่วงระยะเวลา 1 ปี ยังไม่สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้ ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวในการทำงานได้เป็นอย่างดี ประกอบกับค่าเงินบาทแข็งมาก นโยบายการเงินการคลังที่ออกมาก็ไม่ได้ผล"

จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น ผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทยวางนโยบายผิดพลาด ทำให้ประเทศชาติเสียหาย แต่ที่สำคัญคือ ทำผิดแล้วไม่ยอมรับว่าทำผิด กระทั่งเศรษฐกิจชาติหายหน้าไปต่อหน้าต่อตา ยังเชื่อว่าตัวเองดีมาโดยตลอด รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ตี้อธิปไตยร่วมเก็งกำไรค่าเงินกันจนสร้างความฉิบหายใหญ่หลวงขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยขาดทุนจากการเก็งกำไรค่าเงินบาทมากถึง 170,000 ล้านบาท เป็นความพินาศป็นปีครึ่งประวัติศาสตร์

จากการศึกษาพบว่าคอลัมน์นิสต์ได้วิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใน 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานด้านเศรษฐกิจล้มเหลว คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานด้านเศรษฐกิจขาดประสิทธิภาพ มาจากหลายสาเหตุ สาเหตุหลักคือคณะรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ขาดวิสัยทัศน์ในการ

บริหารประเทศ ก้าวไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ไม่สามารถผลักดันนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อตอบโต้ทักษิณมิถิสได้

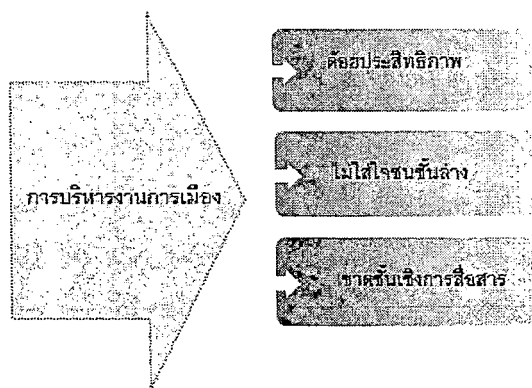
2) พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่เชื่อมั่นเศรษฐกิจพอเพียง สรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ พุดกับคนในสังคมว่าจะบริหารงานด้านเศรษฐกิจโดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่ในทางปฏิบัติกลับไม่ทำตามนั้น ทั้งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย คือ โสสิต ปันเปี่ยมวัชรภู ต่างก็ไม่เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่สามารถอธิบายให้ชาวต่างประเทศเข้าใจได้ รัฐบาลเองก็ยังสับสนว่าจะบริหารประเทศในทิศทางไหน ครั้นจะบริหารตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงก็ไม่รู้ว่าหลักการว่าอย่างไร ไม่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ยังเกิดจากปัจจัยที่ 3) ผู้บริหารเบงกชาติวางนโยบายผิดพลาด ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ส่งผลให้องค์กรต่างประเทศเข้ามาเป็นเป็นผู้บริหารธุรกิจต่างๆในประเทศไทย เห็นได้จากการเกิดสภาวะขาดทุนจากการเก็งกำไรค่าเงินบาทมากถึง 170,000 บาท

4.1.3.3 การแก้ไขปัญหาการเมือง

จากการศึกษาประเด็นการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นนี้ แบ่งออกได้ 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) รัฐบาลด้อยประสิทธิภาพ 2) ขาดขันเชิงการสื่อสาร 3) ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเรียงลำดับตามปริมาณเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์นำเสนอจากมากไปหาน้อย ดังภาพ 4.7

ภาพ 4.7

แสดงองค์ประกอบของการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.7 แสดงแสดงองค์ประกอบของการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองหนังสือพิมพ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

➤ ด้อยประสิทธิภาพ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น การแก้ไขปัญหาการเมือง ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ด้อยประสิทธิภาพ ทั้งนี้ คำที่สื่อความหมายว่า พล.อ.สุรยุทธ์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ได้แก่ คำว่า ความอ่อนด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล การบริหารอ่อนด้อย ไม่มีผลงาน เจื้องำราคาแพง รัฐบาลไร้ผลงาน หน่อมแน้ม ขาดประสิทธิภาพ ทำงานไม่เป็นระบบ ทำงานไม่เข้าที่ เข้าทาง ทำงานไม่เป็นทีม ประชาชนขาดความเชื่อมั่น บริหารประเทศหน่อมแน้ม เชื้อยชา ล้าหลัง ไม่กระฉับกระเฉงว่องไว ไม่รวดเร็ว ไม่เด็ดขาด มิได้รู้ร้อนรู้หนาวด้านการบ้านการเมือง บริหารแบบไม่คิดอ่านทำการสิ่งใด ไม่สามารถจัดการอะไรได้

บริหารแล้วนับวันจะโกลาหลมากขึ้น นายกษควบคุมอะไรไม่ได้เลย ไม่สามารถผลักดันผลงานออกมาได้ ชิงแก่สอปก ทำงานด้วยปาก ทำงานไปคนละทาง ไร้เดียวสภาการเมือง เสื่อมถอย ไร้ความรู้ ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพ ขาดวิสัยทัศน์ในการทำงาน ผู้นำประเทศอ่อนปวกเปียก รัฐบาลมัวมั่งงุ่มมั่งงาหรา เดินหน้าก็ไม่เดิน เลี้ยวซ้ายก็ไม่เลี้ยว ทำงานเป็นม้าย่อง หลายนคนบ่นว่าไม่ไหวแล้ว หนีเสือปะจระเข้ แกรมเป็นจระเข้้วยทอง ชมื่นอ่อน แบ่งโกกิ สร้างความระอาให้กับผู้คน ประชาชนไม่เห็นทิศทางการบริหารประเทศที่ชัดเจน ความอ่อนแอของรัฐบาล ทำงานเรื่อยเฉื่อยและเชื่องช้า ฤาษีเลี้ยงเต่า เรือรั้วทั้งลำ รัฐมนตรีแต่ละคนใส่เกียร์ว่าง ไม่ทำงาน สร้างความห่อเหี่ยว ไม่ทำงานมัวแต่ห่วงภาพลักษณ์ ทำงานไม่คืบหน้าไปไหน ส่งสัญญาณผิดพลาด ไม่ดีและไม่เก่ง ขาดภาวะผู้นำ แก้ไขปัญหาไม่ได้ ชี้ขาดตาขาว ทหาร ตำรวจไม่ออกทำหน้าที่ รัฐบาลทำงานเชิงรุกไม่เป็น มีแต่ความว่างเปล่า ไร้ทิศทาง

รัฐบาลโหล ขาดหลักการ ไร้วิสัยทัศน์ นำเปื้อนนาย สูญเปล่า เป็นที่เช็ดขยาดของอาณาประชาราษฎร์ บ้านเมืองบรลล้วยววยวอด ทำงานอืดมาก ไม่มีผลงาน ไม่เหมาะสมที่จะบริหารประเทศ รัฐบาลมีคะแนนนิยมต่ำที่สุดในโลก ดั้มเตี้ยม คนส่วนใหญ่เขาไม่ต้องการแล้ว ไปเสียดีกว่า รัฐบาลไม่สนใจใยดีที่จะชำระสะสางการทุจริต เสื่อมความนิยม ไม่เห็นผลงานเป็นขึ้นเป็นอัน ทำเรื่องที่ไม่ควรทำ เรื่องที่ควรทำไม่ทำ ไม่ดีขึ้นซ้ำร้ายยังทรุดหนักกว่าเดิมอีก บริหารประเทศจนบ้านเมืองเหมือนมะเร็งระยะสุดท้าย เตรียมตัวจงศาลาสวดศพ จอมเมรุเผาได้เลย รัฐบาลชุดนี้อ่อนหัดทั้งในเรื่องการเมืองและการบริหาร ถูกตะเพิดรายวัน ทำงานไม่เป็นลำดับประรด ให้ยาแบบส่งเดช รัฐบาลวินิจฉัยโรคผิด นำหนุ่และสิ้นหวัง

ประชาชนไม่เชื่อถือ ไม่มีน้ำยาแก้ไขปัญหามันเมือง ไม่ได้ได้รับความไว้วางใจ พิจารณาตัวเองออกไปเสีย ไม่มีความสามารถ บริหารงานล้มเหลว วิธีการทำงานของนายกฯ กลายเป็นปัญหาสำคัญ อ่อนเชิงทางการเมือง ไม่มีผลงานเป็นมรดกเป็นผล ไม่รู้จักใช้คน ทำงานไม่เป็น ไม่กล้าริเริ่ม เรือเกลือเรียกพี่ เอาการเอางานในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง แพ้ศึกมาตั้งแต่ต้น นายกฯ บริหารงานแบบเล่นละครลิง ไม่เป็นมวย ไม่มีผลงานให้ปลื้ม เหยาอะเหยาอะ ไม่เอาถ่าน ทำงานไม่เป็น ได้เป็นพายุ รัฐบาลไม่เอาไหน ชิงแก่สบตก สร้างความผิดหวังให้แก่สังคม ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความรับผิดชอบ ไร้จิตสำนึก สบตกโดยสิ้นเชิง เหมือนจัดงานปาร์ตี้ มือสมัครเล่น ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ เลือกคนผิดมาเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลเต่าไม่เอาไหน ไม่เอาอ่าว ห่วยแตก ประชาชนเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า รัฐบาลทำนู่นทำนี่ตามอด ค่อนข้างจะอ่อนหัด เสียเวลาและเสียของแท้ๆ บริหารแบบกินไม่อิ่ม เยี่ยวไม่หยุด เชื่องช้าในเชิงบริหารจัดการ ขาดเข็มทิศ บริหารแล้วทุกฝ่ายเสียประโยชน์ สุรยุทธ์ พัดลมยังส่ายหน้าเลย สุดห่วย รัฐบาลอ่อนปวกเปียกเป็นมะเขือเผา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (9 มกราคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ จำลอง ดอกปิก กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ความอ่อนด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใช่ว่าจะเป็นผลเสียเสมอไป อย่างน้อยที่สุดย่อมทำให้สังคมเชิดกักรัฐบาลที่มาจากการแต่งตั้งและกลายมาเป็นเครื่องมือทางสังคมในการกำกับทิศทางการร่างรัฐธรรมนูญ ประชาชนต้องทนอยู่กับรัฐบาลที่ประสิทธิภาพการบริหารอ่อนด้อยอย่างน้อยอีกระยะเวลาหนึ่ง"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงหน้า" คือ สุรวิทย์ วีรวรรณ กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารประเทศแบบไม่มีผลงาน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 มกราคม 2550) คอลัมน์ "พระอาทิตย์สาดส่อง" กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการเมืองไทยได้ เพราะบริหารงานไม่เป็น ทำให้ไม่มีผลงานเด่นชัด ดังข้อความ

"4 เดือนที่ผ่านมาสภาพสังคมประเทศไทยไม่ได้แตกต่างไปจากเดิมเลย รัฐบาลถูกตำหนิว่าบริหารงานไม่ปรากฏผลงานใดๆที่เป็นขึ้นเป็นอัน จนถูก

แตกต้นตลอดว่าเรื่องาราคาแพง แต่คงไม่สำคัญเท่ากับการถูกกล่าวหาว่าค้าว่าอ่อนหัด"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (21 มกราคม 2550) คอลัมน์ "การศึกษา" คือ "สมพงษ์ จิตระดับ สู่อังคะวาทีน" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ภายในระยะเวลา 3 เดือนเศษของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่เข้ามาบริหารประเทศ บัดนี้กระแสความนิยมรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ลดต่ำลงเหลือเพียง 50 เปอร์เซ็นต์เศษๆ นี่คือภาพรวมของรัฐบาลที่ไร้ผลงานอย่างชัดเจน"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 มกราคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าชองนามปากกา "วิหคเหินฟ้า" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"มีคนเปรียบเปรยมาตรการตอบโต้การเคลื่อนไหวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าดูแล้วเหมือนกับคณันการตูนเรื่อง "ทอมกับเจอร์รี่" ที่วิ่งไล่จับหนูเพียงตัวเดียว แต่กลับทำลายข้าวของในบ้านพังเสียหายยับเยิน สงสารคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเมืองนี้บ้าง"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 มกราคม 2550) คอลัมน์ "กระแสทรรศน์" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ผล บริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คอยเดินตามจิ้งหะกั่วที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ขีดเส้นใต้ไว้ให้เห็นด้วยอารมณ์หงุดหงิด ฟังจากเสียงวิจารณ์ทั่วทิศว่า รัฐบาลบริหารงานหน่อมแน้มมาก เกินไปหน่อย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (24 มกราคม 2555) คอลัมน์ "พระอาทิตย์สาดส่อง" เจ้าชองนามปากกา "แสงแดด" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"คะแนนนิยมของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ลดฮวบฮาบลงไปอย่างมาก ประชาชนไม่พอใจการทำงาน"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 มกราคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” กล่าว
ว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะ
บริหารขาดประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“นำห่วงฟากของรัฐบาลจนปานนี้ไม่เข้าที่เข้าทางซักที จุดอ่อนของรัฐบาล
พล.อ.สุรยุทธ์ คือทำงานไม่เป็นทีม ต่างคนต่างทำ นโยบายแต่ละกระทรวง
ไม่ได้ยึดโยงกับนโยบายหลัก

รัฐมนตรีหลายคนทำงานซับซ้อนกับข้าราชการประจำด้วยความเคยชิน ที่ร้าย
ลึกไปกว่านั้น รัฐมนตรีบางคนเจอที่เด็ดข้าราชการที่ได้ดีจากกลุ่มอำนาจเก่า
หันมาเล่นบท “หนอนบ่อนไส้” เสียเอง คอยรายงานความเคลื่อนไหวของ
รัฐบาลให้กลุ่มอำนาจเก่ารับทราบทุกฝีก้าว ประเทศเวลานี้ตกอยู่ในสภาพ
ขาดความเชื่อมั่น’

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียง
ห้า” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้
ดังข้อความ

“ช่วงเวลาที่ผ่านมาฝั่งพระจันทร์ระหว่างรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กับคน
ไทยสิ้นสุดลงแล้ว อีกทั้งระยะเวลา 3 เดือนในการพิสูจน์ข้อกล่าวหาที่ว่า
ยึดอำนาจดูเหมือนจะไม่มีควมคืบหน้า ซึ่งอันตรายอย่างยิ่งในภาวะที่รัฐบาล
ยังไร้ผลงาน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุ
ผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ ดังข้อความ

“หลังจากที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศนุ่มน้อม
เฉื่อยชาล่าหลัง คนชั่วช้าจึงไม่ยำเกรง รัฐบาลจะต้องใช้ความเด็ดขาดในการ
ทำงาน ต้องเด็ดขาดมากกว่านี้ก่อนที่คนไทยจะเป็นโรคประสาทกันหมด
ประเทศ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (31 มกราคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า
รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะขาด
ความกระตือรือร้น ไม่จริงจัง ดังข้อความ

"นับแต่นี้เป็นต้นไป ถ้ารัฐบาลยังขาดความกระฉับกระเฉงว่องไว ไม่รวดเร็ว ไม่เด็ดขาด เหมือนเยี่ยวไม่สะเด็ดน้ำ ขบวนการที่ขวางสุดฤทธิ์กับป่วนสุดกู่จะ สนิทกำลังกันข่มอำนาจรัฐหนักขึ้น"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" คือ "สุวิชัย วีระรณ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดั่งข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่มีผลงาน ไม่มีหลักฐานอะไรเลยที่จะเล่นงานระบอบทักษิณที่กล่าวหาว่าเขาโกงเพื่อจะอธิบายต่อชาวโลกให้เห็นถึงความชอบธรรมในการโค่นล้มรัฐบาลเลือกตั้งที่ข้อฉลแล้วจะไปตอบโต้อะไรกับทักษิณมีกส์ของทักษิณ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (6 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า กว่า 4 เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดั่งข้อความ

"ตลอดระยะเวลา 4 เดือนที่ผ่านมา ผลจากการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีจากข้าราชการประจำเก่าๆแก่ๆที่มีได้รู้ร้อนรู้หนาวด้านการบ้านการเมืองแต่มาประสบโชควาสนาได้เสพยาบุญญาธิการในตอนแก่ จึงไม่คิดอ่านทำการสิ่งใด เป็นเหตุให้การแผ่นดินทั้งปวงหน่อมแน้มเฉื่อยชาล้าหลังไปทั้งสิ้น"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (6 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุชาติ ศรีสุวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดั่งข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถจัดการอะไรได้ ทำได้แค่ปล่อยไปตามยถากรรม ท่ามกลางการจัดสรรอำนาจที่นับวันจะไกลาหลดมากขึ้น ประเทศชาติบอบช้ำมาากแล้วแต่ดูเหมือนว่าคนที่จะหาประโยชน์จากความบอบช้ำนั้นไม่เคยหมดสิ้นไปจากแผ่นดินไทย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (8 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดั่งข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ แก้ไขปัญหาล้มเหลว ขาดประสิทธิภาพ รัฐมนตรีไม่จริงใจที่จะทำงานพัฒนาประเทศ พวกชิงแก่ทั้งหลายนั้นไม่เอาไหน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (9 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เวทีทัศนะ” คือ “วาจาสิทธิ์ ลอเสรีวานิช” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“สถานการณ์บ้านเมืองเลวร้ายหนักเหมือนท่านนายกฯควบคุมอะไรไม่ได้เลย ประชาชนจำนวนมากเริ่มมีความรู้สึกต่อพวกท่านหนักกว่าที่เคยรู้สึกต่ออดีตนายกฯท่านนั้น”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (9 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “ศ.เลือกข้าง” คือ อมร อมรรัตนนานนท์ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ไม่สร้างสรรค์ มัวแต่มั่งงุมมะงาหรา ทำให้ประเทศชาติเสียหาย ดังข้อความ

“บอกกันตรงๆว่าเดือนนี้ถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงในทางสร้างสรรค์ รัฐบาลมัวมั่งงุมมะงาหรา เดินหน้าก็ไม่เดิน เลี้ยวซ้ายก็ไม่เลี้ยว เดินสามขาในสไตล์ม้าของอยู่ ความรู้สึกย่ำอีกที่ ราคาถูกเต็มแก่ บางคนบอกว่าสมน้ำหน้า เอ็งเลือกทางเดินของเอ็งนะ ออย่ามาโอดครวญ ร้องแวกแหกกระเชออะไรเล่า ไม่แน่วงสนทนาคืนนั้นอาจมีความเห็นตรงกัน ลงท้องถนนไล่ คมช.และรัฐบาล

...อย่างเข้าเดือนที่ 5 ของการรัฐประหาร เกียร์ว่าง ชมึนอ่อน แปะโกกิ หน่อม หนั่ม ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นวาทกรรมของหมุ่มิตรที่รักห่วงต่อความล้มเหลว ปรากฏการณ์สุดท้น เมื่อหน้ายจึงเกิดขึ้นระลอกแล้วระลอกเล่า...”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เรื่องคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “ชโลธร” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ประเทศชาติกำลังมีปัญหาราพัต นโยบายที่ผ่านมาของรัฐบาลไม่ใช่ที่ รัฐมนตรีทำงานไม่เป็น แต่เป็นการทำงานแบบตามน้ำไปตามกลไกของราชการ ซึ่งทั้งเรื่อยเฉื่อยและเชื่องช้า ผลงานแบบนี้ยิ่งเอามาประชาสัมพันธ์ก็ ยิ่งขายหน้า”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดาน เรียงห้า” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ผ่านมา 4 เดือน ความนิยมของรัฐบาลก็เริ่มตกต่ำลงเรื่อยๆ กระทั่งรู้สึกผิดที่เคยวิจารณ์คุณชวน หลีกภัย สมัยเป็นนายกรัฐมนตรีว่า เป็นคนเชิงชัก ไม่ทันการณ์ เพราะรัฐบาลชุดนี้อ่อนหัด อ่อนเชิงและเชิงช้ากว่ารัฐบาลคุณชวนหลายเท่า... การเฝ้ามองการทำงานกว่า 4 เดือนของรัฐบาลชุดนี้จึงเป็นการเฝ้ามองที่อึดอัดและต้องใช้ความอดทนเป็นพิเศษ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (18 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “วิเคราะห์” โดย “ทีมข่าวการเมือง” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กำลังปวดหัวกับคณะรัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีที่ไม่สามารถผลักดันผลงานออกมาได้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (19 กุมภาพันธ์ 2550) กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“क्रम.3 เดือนครึ่ง ผลงาน ชิงแก่สอบตก ตลอดระยะเวลา 3 เดือนครึ่ง คณะรัฐมนตรีของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ คลอดมติออกมา 935 เรื่อง แต่ไม่มีเรื่องใดจัดเป็นผลงานชิ้นโบว์แดงได้ ถ้าให้คะแนนถือว่าต่ำกว่า 2 คือ สอบตก รัฐบาลทำงานด้วยปาก”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (26 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ ทรงพร ศรีสุวรรณ กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ภาพการทำงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่ออกมาดูเหมือนว่าจะไปคนละทาง มองกันว่างานส่วนใหญ่ของรัฐบาลคือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในแต่ละวัน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (26 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ผู้นำประเทศอ่อนปวกเปียก ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (27 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “สู่โลกอนาคต” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาลชุดใหม่ดูไร้ศักยภาพในทางการเมืองและไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในรัฐบาลชุดใหม่กำลังเสื่อม

ถอยลงไปอย่างรวดเร็ว ... จุดอ่อนที่สำคัญของรัฐบาลปัจจุบันคือ การเป็นคนดี ที่ไร้ความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง ไร้ประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาต่างๆ ได้อย่างทัน่วงที่ บรรดาขิงแกจิงไม่มีรสชาติเผ็ดอย่างที่คิดแต่กลับจืดชืดไร้รสชาติ ไม่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและไร้ประสิทธิภาพในการทำงาน รัฐบาลชุดนี้ขาดวิสัยทัศน์ในการทำงาน"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุชาติ ศรีสววรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ปรากฏว่ารัฐบาลเลือกใช้วิธีต่อล้อต่อเถียงกับฝ่ายตรงข้าม ที่สุดแล้วเป็นเรื่องของน้ำลายท่วมบ้านท่วมเมือง สร้างควมระอา ให้กับผู้คนมากกว่าที่จะดำเนินการอะไรอย่างจริงจัง

ผลสำรวจของเอแบคโพลล่าสุด คนกรุงเทพฯ ถึง 76.1 เห็นว่าสถานการณ์ของประเทศแย่ง ร้อยละ 63.9 ยังไม่เห็นทิศทางของการเมืองที่ชัดเจน ขณะแนวร่วมของรัฐบาลเริ่มแสดงอาการไปกันคนละทิศละทาง นักวิชาการอิสระอย่าง นายธีรยุทธ บุญมี เปิดฉากวิพากษ์รัฐบาลอย่างยับเยิน นั่นสะท้อนถึงความอ่อนแอและเริ่มแตกแยกในแนวร่วมรัฐบาล"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"สภาพรัฐบาลฤาษีเลี้ยงเต่าที่เหมือนกับเรือรั่วทั้งลำ สภาพที่รัฐมนตรีแต่ละคน หนุนอมน้ำมึนเฉื่อยชา ล้าหลังไล่เกียร์ว่างบ้าง ไล่เกียร์ถอยหลังบ้าง"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (6 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุชาติ ศรีสววรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผู้นำทัพที่เต็มไปด้วยชาวคราวที่สร้าง ความห่อเหี่ยวใจ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "พลวัตสังคม" คือ "สามารถ มั่งคั่ง" กล่าวว่า อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี ได้วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าแก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี ได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของรัฐบาล ภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าเป็นรัฐบาลถาฐี เลี้ยงเต้า ซึ่งหมายถึง การทำงานล่าช้า ไม่คืบหน้าไปถึงไหน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ ทรงพร ศรีสุวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทย ไม่ได้ ดังข้อความ

“ช่วงที่ผ่านมา มีสัญญาณสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการและส่งสัญญาณของรัฐบาลไม่มีความชัดเจนพอ จากรัฐบาลซิงแก่กลายเป็นขมื่นอ่อนในเวลาไม่กี่เดือน ส่วนหนึ่งเกิดจากการส่งสัญญาณที่ผิดพลาด ส่วนหนึ่งเกิดจากผู้รับสัญญาณไม่เข้าใจ แก้งไม่เข้าใจ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (15 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “ฟ้าดินเดียวกัน” กล่าววิพากษ์วิจารณ์ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าแก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาลที่บริหารงานโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นั้นใช้การเมืองได้ไม่ดีและไม่เก่ง แต่กลับคำนึงถึงข้อกฎหมายได้ดี และคำนึงไปเสียหมดแทบจะทุกเรื่อง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ “สำราญ รอดเพชร” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ผู้คนที่ผมได้สัมผัสไม่ว่าทั้งจากภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตกในยามนี้ส่วนใหญ่กำลังอยู่ในอาการอึดอัดใจที่ท่านนายกฯไม่ได้แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำในการปราบโกงและกำจัดเชื้อชื้อของระบบทักษิณให้เด่นชัด”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “ตรงไปตรงมา” คือ “การุณ ไสงาม” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“คณะรัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ก็ไม่สามารถทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ไม่สามารถแก้ไขปัญหที่ผ่านมาหรือแม้กระทั่งปัญหาทุกวันนี้ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาอะไรได้ อนาคตก็แก้ไข

ปัญหาไม่ได้สักเช่นกัน ซ้ำลาดตาขาว ไม่กล้าเผชิญความจริง จึงไม่สามารถ
แก้ไขปัญหาใหญ่”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียง
ห้า” คือ “สุรวิชัย วีรจรรยา” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการ
เมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศไทย
เขาไม่ได้แสดงภาวะผู้นำออกมาเลย ขาดความเด็ดขาดและความกล้าหาญ
ในการนำพาประเทศชาติให้ก้าวไปข้างหน้าในภาวะวิกฤต นายฯไม่ได้เปล่ง
ประกายออกมาแม้แต่น้อยนิด นอกจากความโลเล ขาดหลักการ ไร้วิสัยทัศน์
6 เดือนที่ต้องอยู่กับรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จึงกลายเป็นวันเวลาที่น่าเบื่อหน่าย
และสูญเปล่า”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ จุฬาลักษณ์
ภูเก็ด กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ บริหารงาน
ขาดประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“ทำไมคนในรัฐบาลซึ่งแก้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมายาวนานจึงทำงาน
เชิงรุกไม่เป็น เพราะเนื้อในของรัฐบาลมีแต่ความว่างเปล่า บริหารงานแบบ
ไร้ทิศทาง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (26 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ”
กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ขาดประสิทธิภาพ
ดังข้อความ

“รัฐบาลตามรัฐธรรมนูญชั่วคราวหน่อมแน้มเฉื่อยชาล้าหลังจนบ้านเมือง
บรวลัยวาวอดอย่างทั่วด้านและเป็นที่เข็ดขยาดของอาณาประชาราษฎร์เต็ม
ที่แล้ว จึงยอมไม่มีใครต้องการหัวหน้ารัฐบาลหลังเลือกตั้งที่หน่อมแน้มเฉื่อย
ชาล้าหลังอีกต่อไป”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (26 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12”
คือ สมหมาย ปาวิจจัตต์ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ ดังข้อความ

“เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาลทำงานอืดมาก ทั้งๆที่ไม่มีฝ่ายค้าน ฝ่าย
ค้านมาเป็นอุปสรรค แต่ความเป็นจริงกลับไม่มีผลงานเท่าที่ควร เพราะความ
อ่อนด้อยทางการเมืองและผลักดันกฎหมายหลักๆของรัฐบาลเชื่องช้า ก่อน

หน้านี้หน่วยราชการที่มีเรื่องทุจริตถูกดำเนินคดีโดยไม่ยอมทำงาน รัฐบาล
ใส่เกียร์ว่างเสียเองเพราะบริหารงานไปวันๆ ประสิทธิภาพของรัฐบาลกำลังถูก
ตั้งคำถาม"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ นฤฤทธิ์
เสกธีระ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ ดังข้อความ

"ขอบอกตรงๆว่าผมนับคืนรอวันที่จะมีรัฐบาลชุดใหม่มาหลายเพลมาแล้ว
เพราะรัฐบาลชุดนี้แสดงให้เห็นแล้วว่าไม่เหมาะสมกับการบริหารประเทศใน
ยุคสมัยนี้

ยุคสมัยปัจจุบันนี้ไม่ใช่ยุคสมัยที่จะให้ทหารและข้าราชการขึ้นมาเป็นฝ่าย
บริหารของประเทศอีกแล้ว ไม่เหมาะสมกับการบริหารประเทศยุคที่โลกกำลัง
เปลี่ยนแปลง"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (27 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ"
กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้
ดังข้อความ ดังข้อความ

"วันนี้ผลสำรวจความนิยมของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ลดต่ำลงเหลือ
12% แล้วและต้องถือว่าเป็นอัตราความนิยมที่ต่ำที่สุดในโลกที่รัฐบาล
หน่วยแรกที่ไหนก็ยังได้รับความนิยมสูงกว่านี้ จึงเป็นเรื่องที่ต้องเร่งคิดพิจารณา
กันว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในบ้านเมือง

ถ้ายังตัวมเตี้ยมอยู่เหมือนเดิมก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะอยู่ในอำนาจต่อไป
เพราะเมื่อคนส่วนใหญ่เขาไม่ต้องการแล้วและไม่คิดจะทำอะไรให้ดีขึ้นก็ควร
จะไปเสียดีกว่า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (30 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" กล่าวว่า
ผู้นำกองทัพมีความเห็นว่า รัฐบาลที่นำโดย รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไข
ปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"กองทัพมีความเห็นว่าความอ่อนแอของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์
จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นั้นเป็น "อุปสรรค" ในการพัฒนาประเทศไทย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) คอลัมน์ "เขียงเล่าหลง" กล่าว
ว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้
ดังข้อความ

“เซียงเส้าหลงรู้สึกว่าการที่รัฐบาลชุดนี้และนายกรัฐมนตรีเข้าเกียร์ว่างถึงขนาด
ไม่ได้สตาร์ทรถ นารถไม่เจอ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (3 เมษายน 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12”
คือ สุชาติ ศรีสุววรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหา
การเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“การเมืองกำลังดำเนินไปด้วยความยุ่งเหยิง ท่ามกลางเสียงเรียกร้องไม่เอา
รัฐบาล เกิดมาเป็นคนไทยยุคนี้ไม่ว่าจะขยับตัวไปทางไหนก็มีแต่เรื่องร้อนใจ
ตื่นก็ระทม นอนก็ทุกข์”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (3 เมษายน 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ”
กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้
ดังข้อความ

“ผู้คนที่อดใจและผิดหวังอย่างรุนแรงกำลังเกิดกระแสขับไล่ พล.อ.สุรยุทธ์
จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี อย่างกว้างขวางมากขึ้นทุกที จนมีเค้าว่าอายุขัยของ
รัฐบาลนี้กำลังสิ้นสุดลงแล้วในอนาคตอันไม่ไกลเท่าใดนัก รัฐบาล พล.อ.
สุรยุทธ์ จุลานนท์ เสื่อมความนิยมและหมดความน่าเชื่อถือในหมู่ประชาชน
อย่างรวดเร็วและรุนแรง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (6 เมษายน 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียง
ห้า” คือ สุวิชัย วีรจวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ ดังข้อความ

“กว่า 6 เดือนแล้ว รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่เห็นผลงานเป็นชิ้นเป็นอัน ไม่
จริงจังต่อการจัดการกับระบอบทักษิณ รวบรวมสมองร่วมคิดกับคนในระบบเก่า
จนได้ข้อสรุปฟันธงตรงกันว่าทำงานไม่เป็น เรื่องควรทำกลับไม่ทำ ไพล่ไปทำ
เรื่องที่ไม่ควรทำ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (12 เมษายน 2550) คอลัมน์ “เดินย้อนตะวันตก”
คือ วริษฐ์ ลิ้มทองกุล กล่าวเปรียบเทียบการบริหารประเทศของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี ว่าบริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการเมืองไทยได้
ดังข้อความ

“เวลาผ่านไปไม่กี่เดือนภายใต้ฝีมือของ “หมอสุรยุทธ์และคณะ” ก็เป็นที่
ประจักษ์ว่าน่าผิดหวังเพราะอาการป่วยของสังคมไทยกลับไม่ดีขึ้น ไข้ร้ายยัง
ทรุดหนักลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาการป่วยทางการเมืองที่ถ้าหากจะนำไป

เปรียบกับมะเร็งก็คงเทียบได้กับมะเร็งระยะสุดท้ายที่ญาติคนไข้ได้แต่เพียงทำใจและเตรียมตัวของศัลยแพทย์ ของเมรเฝ้าได้เลย

แม้แต่คนไข้ที่นอนรออยู่ห้องไอซียูจะเสี่ยงเรียกให้หมอสุรยุทธ์ลงมือทำอะไรสักอย่างแต่หมอสุรยุทธ์กลับทำเป็นหูทวนลม"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (13 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" คือ สุวิวิช วีรวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ตลอดเวลากว่า 6 เดือนที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์และภาวะความเป็นผู้นำออกมาให้ปรากฏงานที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีส่วนใหญ่ทำนั้นเป็นเพียงงาน "ตัดริบบิ้น" และเปิดงานสัมมนา รัฐบาลชุดนี้ "อ่อนหัด" ทั้งในเรื่องการเมืองและการบริหารงาน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ถ้า พล.อ.สุรยุทธ์มองเห็นว่าไม่สามารถแก้ไขวิกฤตให้ฟื้นคืนดีได้ก็ต้องอาศัยความเสียสละเปิดหนทางให้ผู้มีความสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ไม่ต้องรอให้บ้านเมืองเจ๊งเสียก่อนแล้วจึงจะไป เพราะนั่นเป็นความเห็นแก่ตัวอย่างยิ่ง ทำไมจะต้องให้บ้านเมืองเจ๊งเสียก่อน ผู้หลักผู้ใหญ่ที่ใครๆก็รู้ว่าเป็นคนสัตย์ซื่ออย่างนายยาม ยิ้มแย้ม ประธานคตส.ถึงกับต้องเอ่ยปากว่ารัฐบาลไม่ทำงาน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็แสดงความหวังว่าบ้านเมืองจะไปไม่รอดเพราะรัฐบาลไม่ทำงาน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 เมษายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์คอลัมน์ "" คือ กากรณ ไสงาม กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"เห็นใจ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่บริหารงานมาแค่ 5-6 เดือนกลับถูกตะเพิดรายวัน นั่งตริกวัดรองคู่อีกที่ ครม.แอด ทำงานผิดพลาด ต้องไล่ให้จนตรอกมีตรงจุดไหนทุจริต ความผิดของ ครม.แอด คือทำงานไม่เป็นลำดับะ คนไทยตั้งใจอยู่กับรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผิดมาตั้งแต่ต้นคือไปคาดหวังเอาไว้มาก จึงผิดหวังมาก"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (18 เมษายน 2550) คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา" คือ การดู โสภณ กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการ เมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"หดหู่และสิ้นหวังกับรัฐบาลจ้งเลย ประชาชนผู้รักชาติ รักประชาธิปไตย เตรียมตัวได้แล้ว รัฐบาลต้องปรับปรุงขนานใหญ่ ให้ยาไม่ตรงกับโรค เป็นการ ให้ยาแบบส่งเดช หลับหูหลับตาให้ยา ขณะนี้รัฐบาลวินิจฉัยโรคผิดและ อาจจะไม่ได้อินิจฉัยโรคด้วย นำเป็นหวังที่สุดคือกลัวว่ากลัวจะสุกงาก็ไหม้ ประเมินสถานการณ์ดูแล้วนำหดหู่และสิ้นหวัง จะฝากความหวังไว้กับรัฐบาล ชุดนี้คงไม่ได้อีกแล้ว สุดแท้แต่จะคิดอ่านกันเกิดครับ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (18 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุ ผู้จัดการ" กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย ไม่ได้ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กำลังคิดว่าตัวเองเป็นใครกันหรือ ถึง ได้ทำให้สถาบันทั้งหลายของประเทศชาติและทำให้ชีวิตของคณะทหารที่ยึด อำนาจและประชาชนผู้รักชาติตกอยู่ในความเสี่ยภัยและความทุกข์เข็ญ อย่างหนักหน่วงที่สุด"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (19 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุ ผู้จัดการ" กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย ไม่ได้ ดังข้อความ

"ผลงาน 6 เดือนที่ผ่านมาไม่เป็นที่เชื่อถือหรือได้รับความไว้วางใจ รัฐบาลออกไปเสี่ยเกิดก่อนที่จะเสี่ยคน เพราะขึ้นอยู่ไปก็ไม่มีน้ายาแก้ไขปัญหบ้านเมือง อยู่แล้ว เปิดโอกาสให้คนมีฝีมือเข้ามาครอบกู้บ้านเมืองจะดีกว่า การทำงาน 6 เดือนที่ผ่านมาไม่ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ การจะปรับคณะรัฐมนตรีต่อไปก็ ไม่ได้รับความเชื่อถือคือสิ่งที่บ่งชี้ว่าประชาชนไม่เชื่อถือ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (20 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง ห้า" กล่าวว่ สังคมเห็นตรงกันว่ารัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไข ปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ไม่ว่าฝ่ายไหนในสังคมเห็นตรงกันว่ารัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ทำงานไม่เป็น สิ่งเหล่านี้แม้จะมีรัฐมนตรีบางคนพยายามทำงานและเข้าถึง ภาวะวิกฤตที่สุดในโลกขณะนี้ แต่ดูเหมือนว่ารัฐมนตรีเหล่านั้นเป็นเพียง

"ตู้ฟวง"ไม่อาจขับเคลื่อนให้รถไฟทั้งขบวนเดินไปได้ เพราะคนขับรถไฟนั้น
ยังคงวางเฉย เดินป่าชมนกชมไม้"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุ
ผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ ดังข้อความ

"มีเสียงเรียกร้องก่อกระหึ่ม ไม่ว่าจะเป็เสียงเรียกร้องในลักษณะสุภาพเชิง
ขอร้องให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เสียสละพิจารณาตัวเองแล้วลาออกไป
หรือไม่ก็เป็เสียงที่ค่อนข้างดุคั่นคือ การขับไล่โดยตรงไม่ว่าโดยการ
แถลงการณ์หรือโดยการแสดงออกด้วยวิธีการต่างๆมากมายสุดคณานับ
เพราะไม่มีความสามารถที่จะกอบกู้วิกฤติร้ายแรงที่สุดของชาติได้ซ้ำร้ายยัง
ทำให้หนักกว่าเดิม การอยู่ในอำนาจจะมีประโยชน์อะไร"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (4 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดาน
เสียงห่า" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นอกจากจะไม่เข้าใจสภาพการณ์
แล้ว ยังไม่เข้าใจสถานการณ์ภายใต้ภาวะไม่ปกตินั้นว่ามีภาวะเร่งด่วน
อะไรบ้างที่ต้องทำ สะท้อนความอ่อนแอของรัฐบาล ทำให้ฝ่ายตรงข้าม
เข้มแข็งและเหิมเกริม พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ตระหนักเลยว่าวิธีการทำงานของ
ตัวเอว่นั้นกลายเป็นปัญหาหนึ่งของประเทศ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (23 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา"
คือ การุณ ไสงาม กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการ
เมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ รับใบประกาศความล้มเหลว ถ้าเปรียบ
เหมือนนักเรียนเทอมที่แล้วรัฐบาลสอบตก เปิดเทอมใหม่แล้วแก้ตัวดีไหมครับ
พ่อแม่พี่น้องประชาชนจะได้พึ่งพาอาศัยได้ ชื่นชักช้าไม่เร่งงานระว่างจะถูกล่
ออกนะครับ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (24 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุ
ผู้จัดการ" กล่าวว่า ผลงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหา
การเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ยอมรับว่าการบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดประสิทธิภาพ เพราะทำงานไม่เข้าตาประชาชน การทำงานของรัฐบาลยัง ไม่มีผลงานที่เป็นมรรคเป็นผล ต้องถือว่าในภาพรวมแล้วการทำงานของ รัฐบาลประสบกับความล้มเหลว เพียงพอแล้วที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จะได้ พิจารณาหรือไม่ก็ลาออกไป อย่าให้บ้านเมืองไทยต้องพินาศล่มจมไป มากกว่านี้เลย”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ “บทนำ” กล่าวว่า รัฐมนตรีในรัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ยังมีปัญหาเรื่องการขาดประสิทธิภาพในการ ทำงานของรัฐมนตรี เนื่องจากทำงานไม่เป็น ไม่รู้จักใช้คน ไม่กล้าริเริ่ม ไม่กล้า ตัดสินใจ”

คอลัมน์นิสต์จากทีม “สก็๊ปข่าวการเมือง” หนังสือพิมพ์มติชน (25 พฤษภาคม 2550) ระบุว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย ไม่ได้ ดังข้อความ

“วาทะที่ดรรมะ ขยะไม่กวาด เคากระดาะไปเขียนรูปเสือ เรือเกลือเรียกที่ กลวิธี 2 มาตรฐาน ซ้ายจำแลงเบิกบาน เอาการเอางานในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง การเมืองทำไม่เป็น มองไม่เห็นวิสัยทัศน์ ปฏิรูปติดขัดตลอดแนว”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (29 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดาน เรียงท่า” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย ไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เอางานเอาการในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง เรื่องที่ควรทำ ไม่ทำ ดันไปทำเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง เช่น เรื่องหวยบนดิน เรื่อง รถไฟฟ้า เรื่องการผลักดันมหาวิทยาลัยออกนอกระบบโดยไม่รอบคอบ ทำการเมืองไม่เป็น ไม่เข้าใจว่างานการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงแพ้ศึกมาตั้งแต่ต้น”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (8 มิถุนายน 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีแก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ความเฉื่อยชาล่าช้าและความหน่อมแน้มในทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกเรื่องราวจึงเกิดขึ้นให้เห็นโดยทั่วไป การที่สภาพักแยกแยกกันและเสื่อมทรุดเกิดขึ้นนั้น เนื่องจากบทบาทที่สับสนระหว่างรัฐบาลกับ คมช.เป็นบทบาทที่ถูกกำหนดขึ้นจากนักวิชาการเด้าหู้ยี้

คนๆหนึ่งมีฐานะเป็นหัวหน้าแต่ไม่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้า กลับมาทำหน้าที่เป็นลูกน้อง ในฐานะหัวหน้ามอบหมายสั่งการอะไรลูกน้องก็ไม่ทำ พอลูกน้องสั่งการเอาบ้าง ตัวหัวหน้ากลับยอมทำตามเป็นแมวเชื่องๆ ภาวะสับสนเช่นนี้จึงมีผู้เปรียบเทียบกับเหมือนกับการเล่นละครลิง เดี่ยวเล่นเป็นนาย เดี่ยวกลับไปเล่นเป็นบ่าว”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าชองนามปากกา “ชโลทร” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานแบบไม่เป็นมวย พิสูจน์อีกครั้งแล้วว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาล “ชิงแก่” ที่จัดซื้อ หากไม่มีคดีของ ‘ครอบครัวชินวัตร’ แล้วใครมองเห็นบ้างหรือไม่ว่ารัฐบาลนี้มีผลงานอะไรที่ชวนให้น่าปลื้มใจบ้าง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (30 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะบริหารงานขาดประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ท่านกำลังถูกคนในสังคมวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการทำงานที่ล่าช้า เพราะทำงานไม่เป็น ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าชองนามปากกา “เชียวชวนะ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เหยาะเหยะ ไม่เอาถ่าน อ่อนปวกเปียกหรือหน่อมแน้ม บริหารงานไร้ฝีมือจนพวกป่วนนรกป่วนกรุงทำให้บ้านเมืองเสียหาย”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลเต่าได้สูญเสียความน่าเชื่อถือในหมู่ประชาชนลงแล้วอย่างสิ้นเชิง เพราะนอกจากจะไม่ปฏิรูปทางการเมือง ไม่ปฏิรูปสื่อมวลชน และไม่ปฏิบัติตามภารกิจทั้ง 4 ประการที่ทหารใช้เป็นข้ออ้างในการยึดอำนาจแล้วยังทำงานหน่อมแน้มเฉื่อยชาล้าหลัง"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (29 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าของนามปากกา "พลูน้ำแข็ง" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้เพราะคณะรัฐมนตรีประกอบไปด้วยคนที่สูงอายุ ทำงานไม่เป็น ดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ถูกมองว่าเป็นรัฐบาลซึ่งแก้ที่ทำงานไม่เป็นไล่เป็นพาย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (29 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ "ขวานผ่าซาก" เจ้าของนามปากกา "เชียวชวนะ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"วันนี้รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ต้องทำงานให้จริงจังมากกว่านี้ เพราะการทำงานอย่างเฉื่อยเฉื่อย อย่างเป็นอยู่ได้ทำให้ขบวนการของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ใหญ่โตขึ้นทุกที"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" หน้า 2 กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะบริหารงานขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถจัดการกับคู่ต่อสู้ทางการเมืองได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่มีน้ำยาจริงๆ ก็ต้องบอกกันตรงๆแล้วว่ารัฐบาลนี้ไม่มีน้ำยา แล้วก็ไม่ใช่คู่ต่อสู้ของไข่ม้วน ดังนั้นขออย่าไปตั้งความหวังหรือความเชื่อใดๆเลยว่าจะประเทศชาติจะอยู่รอดปลอดภัยได้"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (14 กันยายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" หน้า 2 กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารประเทศสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลว ความอ่อนแอและเฉื่อยชาล้าหลังอันพึงต้องจดจำไว้และต้องจารึกไว้ใน ประวัติศาสตร์ของชาติไทยว่าไม่มียุคสมัยไหนแล้วที่ประเทศไทยเรามีรัฐบาล ที่ไม่เอาไหนเช่นนี้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (18 กันยายน 2550) คอลัมน์ “การเมือง” กล่าวว่า นายธีรยุทธ บุญมี อาจารย์ประจำคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าววิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าแก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“หลัง 1 ปีที่เกิดการรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 แสดงให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยมีรัฐบาลซึ่งแก่สอบตก เพราะผู้นำรัฐบาลขาดวิสัยทัศน์ ในการบริหารประเทศ ขาดภาวะการเป็นผู้นำ ขาดความมุ่งมั่นที่จะขจัด การคอร์รัปชันในแผ่นดินไทย”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (19 กันยายน 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เชี่ยวชวนะ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“นำสงสารประเทศไทยที่ต้องลงทุนอย่างสูงเพื่อโค่นล้มรัฐบาลทักษิณด้วยการ รัฐประหาร แต่ คมช.ดันตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความรับผิดชอบ ไร้จิตสำนึก รัฐบาลที่มาจากรัฐประหารบริหารประเทศนี้ หน่อมแน้มจนน่าเกลียด การเข้ามาบริหารประเทศของรัฐบาลที่มาจาก รัฐประหารวันนี้ได้ลดทอนความมั่นคงทั้งทางตรงและทางอ้อม”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 กันยายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “พลุน้ำแข็ง” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี สออบตกกราวรดเพราะขาดวิสัยทัศน์ ขาดการเป็นผู้นำและขาดความมุ่งมั่นที่จะขจัดคอร์รัปชัน รัฐบาลไม่มีความสามารถที่จะอธิบายให้คนไทยและต่างประเทศเข้าใจถึงความผิดของ อานาจเก่า”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 กันยายน 2550) กล่าวว่า นายธีรยุทธ บุญมี อาจารย์ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าววิพากษ์วิจารณ์การทำงาน

ของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่า แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“ถึงแม้จะเป็นความเห็นของคนๆเดียวแต่เมื่อคนๆนั้นคือ นายธีรยุทธ บุญมี อาจารย์คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้เปิดเผยข่าวต่อสื่อมวลชนเมื่อวันที่ 17 กันยายน ที่ผ่านมา โดยกล่าวว่าได้ประเมินผลงาน 1 ปี ของรัฐบาลหลังรัฐประหาร คือ รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งเคยได้รับฉายาว่า “ท้าวสี่เหลี่ยมเต่า” นั้น สอบตกโดยสิ้นเชิง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 กันยายน 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“1 ปีผ่านไปกับงานปาร์ตี้ของรัฐบาลมือสมัครเล่น ภายใต้การบริหารประเทศของรัฐบาลชิงแก่ที่มี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นผู้นำ รัฐบาลไม่สามารถยกระดับประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมโลกได้ ซ้ำความไม่ชัดเจนของนโยบายหลายๆเรื่องของคณะรัฐมนตรีชิงแก่จึงเป็นได้แค่งานปาร์ตี้ของมือสมัครเล่นเท่านั้น”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 กันยายน 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประสบความล้มเหลวอย่างยิ่งใหญ่ เริ่มด้วยการเลือกคนผิดมาเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลทรยศต่อภารกิจสี่ประการอันเป็นเหตุให้ทำการยึดอำนาจ รัฐบาลได้ทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำ ไม่ทำในสิ่งที่ควรทำ จึงทำให้ประชาชนเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ทุกภาคส่วนพังพินาศยับเยินแต่ยังไม่ไยดี”

คอลัมน์ “ทีมข่าวการเมือง” จากมติชน (23 กันยายน 2550) กล่าวว่ การบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในฐานะนายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“การบริหารงานของรัฐบาลชุดปัจจุบันถูกกล่าวหาว่า เชื่องช้า ซ้ำราชการไม่ทำงาน ไม่คิดทำงานในเชิงรุก เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณแล้ว รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ยังอยู่ห่างไกล สอดคล้องกับบทวิจารณ์ของนายธีรยุทธ

บุญมี แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่สรุปผลการทำงานของรัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ ว่าสอบตก"

คอลัมน์นี้สืบทอดจากมติชน (30 กันยายน 2550) คอลัมน์ "โครงร่างตำนานคน" เจ้าของนามปากกา "การ์ตอง" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย "พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี" แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศ ในช่วงชุกฉุกชุก การรวบรวมคนมีความรู้ความสามารถเป็นเรื่องไม่่ง่าย ส่วนใหญ่ผู้ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาเป็นอดีตข้าราชการสูงอายุ ดั่งนิยาม "รัฐบาลชิงแก่" ไม่ใช่ชิงแก่ในความหมายเผด็จร่อนแต่เป็นชิงแก่ในความรู้สึกที่เฉื่อยและในการทำงาน"

คอลัมน์นี้สืบทอดจากผู้จัดการรายวัน (30 กันยายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุ ผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลเต่าไม่เอาไหน ช้ำร้ายยังเป็นผู้ให้ข้อพิสูจน์ที่ปราศจากความสงสัย จากการบริหารประเทศจนเจอสมข้ออ้างของพวกอำนาจเก่าว่า ทุนนิยมที่ชั่วช้า ยังดีกว่า ศักดินาที่ล้มล้าง การกล่าวขานว่าพวกเก่าโกงแต่เก่ง ในขณะที่พวกใหม่โกงและไม่เก่งนั้น ไหนๆก็โกงเหมือนกันก็เอาพวกเก่งจะดีกว่า จึงแพร่ขยายออกไปทั้งบ้านทั้งเมือง นี่คือผลงานอันอมตะนิรันดรกาลของ รัฐบาลเต่า"

คอลัมน์นี้สืบทอดจากผู้จัดการรายวัน (3 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ "ชวานผ่าซาก" เจ้าของนามปากกา "เชียวชวนะ" กล่าวว่ารัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ผมและประชาชนไม่คาดหวังอะไรอีกแล้วกับการปรับคณะรัฐมนตรีของ บิ๊กแอ๊ด เพราะวิธีคิดและการทำงาน วิธีการบริหารประเทศแบบ หน่อมแน้ม ไม่เอาอ่าวของนายกรัฐมนตรีท่านนี้ หลังจากปรับ ครม. แล้วพวกเราคงได้ รัฐมนตรีช่วยแตกอีกตามเคย"

คอลัมน์นี้สืบทอดจากผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) กล่าวว่า คนกรุงเทพมหานคร รู้สึกผิดหวังกับการบริหารประเทศของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เพราะแก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“คนกรุงเทพฯรู้สึกว่ามีคดียึดกับรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากพฤติกรรมของคณะรัฐบาลอยู่ในข่ายที่เรียกว่า มือถือสาก ปากถือศีล กินตามน้ำ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศแล้วทำให้ประชาชนเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ถึงจะอยู่ไปสักวันเดี๋ยวก็นานแสนนาน และเป็นการอยู่แบบที่ผู้คนรู้สึกอึดอัดขัดใจ จนกระทั่งมาถึงวันนี้ก็กลายเป็นการสาปแช่งกันต่าไปทั้งบ้านทั้งเมืองแล้ว แต่ผู้นำรัฐบาลยังทำเป็นหูหนวกตาบอดและหน้าด้าน ไม่รู้ร้อนรู้หนาว ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ใช้แต่วิธีการลอบบี้และต้อตาใส่อยู่ในตำแหน่งต่อไป”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เชียวชวนะ” กล่าวว่ารัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นรัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร เข้ามาบริหารประเทศไทยได้ช่วยแตก หน่อมแน้ม”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 ตุลาคม 2550) กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้าบริหารประเทศ ได้ถูกประเมินจากนักวิชาการว่าบริหารประเทศ สอบตก”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (6 พฤศจิกายน 2550) คือ ราวี เวียงพัยค์ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ค่อนข้างจะอ่อนหัดในทางการเมือง เป็นความล้มเหลว ความอ่อนหัดทางการเมืองของคณะรัฐประหารและรัฐบาลทั้งสิ้น ยิ่งอยู่ไปก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความไร้เดียงสาของรัฐบาลมากขึ้นเท่านั้น เสียเวลาและเสียของแท้ๆ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (7 พฤศจิกายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ผลาญสมบัติชาติอีกแล้ว รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เห็นท่าไม่มีอะไรทำหรือไม่คิดที่จะทำอะไรที่เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองจริงๆ และที่คิดทำแต่ละเรื่องก็ล้วนเป็นเรื่องผลาญชาติ ผลาญแผ่นดิน มีแต่จะสร้างความพินาศใหญ่หลวงให้แก่บ้านเมืองในอนาคตทั้งสิ้น"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 พฤศจิกายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า หลังการยึดอำนาจ สังคมไทยได้ รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารประเทศซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาการเมืองไทยได้ เพราะรัฐบาลทำงานไม่เป็น ดังข้อความ

"หลังการยึดอำนาจในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 ประเทศไทยได้รัฐบาลอ่อนแอ หนี้อยู่ตลอดเวลา ล้าหลัง สภาพกินไม่อิ่ม เยี่ยวไม่สุด ปรากฏขึ้นในทุกปริมาตร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลหรือการตรวจสอบการกระทำที่ไม่ชอบอันเป็นต้นเหตุของการยึดอำนาจก็ตาม หรือแม้แต่เรื่องการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ ทุกสิ่งทุกอย่างอ่อนแอหนี้อยู่ตลอดเวลา"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (7 ธันวาคม 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" คือ สุรวุฒิ วีระวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาบริหารประเทศไทยมาครบปีแล้ว แต่ยังแก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้เพราะการบริหารงานที่ด้อยประสิทธิภาพ ดังข้อความ

"กว่า 1 ปีที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้าบริหารประเทศมา สะท้อนให้เห็นถึงความด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล ความไม่เอาไหนของรัฐบาลของ พล.อ. สุรยุทธ์นี่เองที่ทำให้เครือข่ายของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ในวงราชการ ทหาร ตำรวจ ยังคงฮึกเหิมและรอวันนายใหญ่กลับมาใช้อำนาจ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 ธันวาคม 2550) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ "จับกระแส" คือ ดวงดา วรรณศิลป์ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"การทำงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อุปมาดังว่าเป็นรัฐบาลเต่า คำอุปมาว่า 'รัฐบาลเต่า' ย่อมเกิดภัยประหวัดไปยังนายชนน หลีก

ภัยที่ว่า 'ชวนเชื่อข้า' เพราะในโลกนี้นอกจากอาการเคลื่อนไหวด้วยหอยทากแล้ว ก็แทบจะไม่มีสัตว์อะไรที่เคลื่อนไหวเชื่อข้าได้เท่ากับเต่า ความเชื่อข้าในที่นี้หมายถึง ความเชื่อข้าในเชิงบริหารจัดการ เป็นความเชื่อข้าเหมือนกับเต่า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 ธันวาคม 2550) คอลัมน์ "กระแสทรรศน์" คือ เรื่อง วิทย์ เกษสุวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะขาดแนวทางที่ชัดเจนในการบริหารประเทศดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี สอบตก เพราะขาดความเข้าใจปัญหาของบ้านเมืองและทำงานแบบไม่ทุ่มเท รัฐบาลอาจไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าตนถูกคัดมาดำรงตำแหน่งสำคัญอย่างยิ่งยวดในวินาทีที่ประเทศชาติกำลังวิกฤตและกำลังเผชิญกับความเสี่ยงที่ล่อแหลม ขาดเข็มทิศและความมุ่งมั่น สถานิติบัญญัติที่คัดมาด้วยวิธีที่คล้ายกันก็ทำงานอืดอาดเป็นเรือเกลือช่วงที่ผ่านมานอกจากกินเงินเดือนสองต่อสามต่อแล้ว ก็ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นขึ้นเป็นอัน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (28 ธันวาคม 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" คือ สุรวุฑ วิวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นตลอดระยะเวลากว่า 1 ปีที่ผ่านมา ทุกฝ่ายเสียประโยชน์ ประเทศชาติบอบช้ำ มีเพียงคนที่ชื่อ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เท่านั้นที่มีชื่อปรากฏอยู่ในทำเนียบอันเป็นเกียรติยศต่อวงศ์ตระกูลว่าเป็น นายกรัฐมนตรีคนที่ 24 ของประเทศไทย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2551) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" คือ สุรวุฑ วิวรรณ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"สุรยุทธ์ พัดลมยังส่ายหน้าเลย ถึงแม้รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จะได้เข้ามาบริหารประเทศไทย แต่ก็ไม่แตกต่างกับการไม่มีรัฐบาลตรงไหน เพราะผลงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ ที่แจ่มชัดนอกเหนือจากการตัดริบบิ้นเปิดป้ายก็คือ การนำเด็กเดินป่า ทำตัวเป็นคนรักป่า กว่า 1 ปีที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ นอกจากไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและประสิทธิภาพในการ

บริหารประเทศในภาวะที่วิกฤติที่สุดในโลก ถ้ามใครก็ใครก็แทนคำตอบด้วย
กิริยาส่ายหน้า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (18 มกราคม 2551) คอลัมน์ "เกาะกระแส" เจ้าของ
 นามปากกา "ก้อนกรวด" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไข
 ปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"คอการเมืองที่ติดตามสถานการณ์มาตั้งแต่ต้นย่อมเข้าใจได้ไม่ยากว่า สาเหตุ
 สำคัญที่ทำให้แม้และเครือข่ายพลิกกลับมาได้มีแต้มต่อได้ในวันนี้คงจะหนีไม่
 พันบรรดาขุนพล "ชิงแก่" และนายพลใน คมช.ทั้งหลายที่สร้างผลงานได้อย่าง
สุดหน่วย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (28 มกราคม 2551) คอลัมน์ "ตาชั่งพันดาว"
 เจ้าของนามปากกา "ดาวแปดแฉก" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี
 แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"คณะรัฐมนตรีชิงแก่บริหารประเทศไทยมา 1 ปีที่ผ่านมาปรากฏว่า "สอบไม่
 ผ่าน" ในสายตาของประชาชน (สีกากี้) นอกจากสอบไม่ผ่านแล้วยัง
 บริหารงานอ่อนปวกเปียกเป็นมะเขือเผา ปล่อยปัญหาในกรมปทุมวันสืบสน
 ุ่นวาย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (7 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา"
 คือ การณ ไสงาม กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหา
 การเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลนายทศสุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ไม่ทำอะไร มัวแต่เป็นฤาษีอาศรมเขายาย
 เทียง มัวแต่เลี้ยงเต่าดังที่เขาว่ากัน บ้านเมืองเรากำลังตกอยู่ในสภาวะลำบาก
 แล้วครับ รัฐบาลและสภาวะการเมืองก็ง่อนแง่น...ไม่ใช่พาต่อมะงุมมะงาหรา
 ออกสู้ศึก กลับตกอยู่ในวงล้อม ถูกกระที่บกระดองแตกพ่ายแพ้ยับเยิน
 จะป้องกันตนเองก็ยังไม่ทำไม่ได้ เพราะมัวแต่หัดหัวอยู่ในกระดอง แล้วจะสู้กับ
 ฟ้าศึกได้อย่างไร"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (14 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินย้อนตะวัน"
 กล่าวว่า คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการ
 เมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ในช่วง 5 เดือนที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี
 และคณะรัฐมนตรีของท่านก็ทำตัวเป็นคณะรัฐมนตรีขี้มึนอ่อน เป็นฤาษีที่เต่า

อย่างสม่ำเสมอสมกับที่มีคนตั้งฉายาให้...คนไทยกลับต้องมาเจอผู้นำภาษีที่
 เต่าอย่าง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผู้นำที่คิดซ้ำ ทำซ้ำ ไม่ประสาต่อความ
เป็นไปของสังคมอีก"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา"
 คือ "การดู ไสงาม" กล่าวว่า รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการ
 เมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ทำงานด้วยความเชื่องช้า เหมือนกับ 'ภาษี
 เลี้ยงเต่า' เรียกได้ว่าเป็นรัฐบาลของเต่า เต่าเป็นสัตว์เชื่องช้า แกมรัฐบาลชุดนี้
 ยังเป็นเต่าหัวหด ชี้ขาดตาขาว ไม่กล้าเผชิญกับความจริง จึงไม่สามารถ
 แก้ไขปัญหาใหญ่ของบ้านเมืองได้ เต่าของรัฐบาลชุดนี้แต่ละคนก็อายุมาก
 ประวัติความเป็นมาก็ล้วนแล้วแต่เป็นอดีตข้าราชการประจำ
 เป็นปลัดกระทรวงกันทั้งสิ้น"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (22 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ"
 กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้
 ดังข้อความ

"คนไทยทั้งหลายเห็นพ้องต้องกันว่ารัฐบาลชุด พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
ทำงานล่าช้า เพราะคณะรัฐมนตรีของท่านนายกษประกอบไปด้วยกลุ่มคน
 สูงอายุ เรียกได้ว่าเป็นรัฐบาล "ภาษีเลี้ยงเต่า" หรือไม่ก็อาจเรียกได้ว่าเป็น
 รัฐบาลเต่า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ จุฬาลักษณ์
 ภูเกิต กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
 ไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลชิงแก่ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ดูเหมือนจะ
 พยายามฟังเสียงทักษิณ เสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม และคงพอได้ยินบ้าง
 แต่ทั้งผู้นำรัฐบาลและคณะรัฐมนตรีก็กะปลกกะเปลี่ยเกินกว่าที่จะตั้งรับและ
 ปรับตัวได้"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (6 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง
 ห้า" คือ สุรวิชช์ วีรวรรณ กล่าวว่า มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี
 แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ได้ถกเถียงกับบรรดาเพื่อน ๆ เกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ชุดธานีเลี้ยงเต่า พวกเราได้ยินเสียงบ่นจนเบื่อแล้วว่ารู้สึกเอือมระอาใจกับการทำงานของรัฐบาล "ธานีเลี้ยงเต่า" ที่นับวันจะลุกลามขยายไปทั่ว"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 มกราคม 2550) คอลัมน์ "พระอาทิตย์สาดส่อง" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ตลอดระยะเวลากว่า 4 เดือนที่ผ่านมา สภาพสังคมไทยขณะนี้ไม่ได้แตกต่างไปจากเดิมเลย เพราะรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารประเทศแล้วถูกตำหนิจากคนในสังคมว่า บริหารงานหน่อมแน้มเป็นมะเขือเผา ประชาชนเคยชินกับซิงแก่ "มะเขือเผา" หรือไม้รวม"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (26 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นรัฐบาลที่มาจากรัฐธรรมนูญชั่วคราว ซึ่งเราไม่ต้องการคนที่มีภาพลักษณ์ดีแบบ 'สากกะเบือ' ที่ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี หรือเรียกว่าไม่มีความรับผิดชอบ หรือเรียกว่า 'โง่เขลาเบาปัญญา' มาบริหารประเทศ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (3 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ซ้ำยังสร้างปัญหาให้ใหญ่หลวง ดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ทำให้ประเทศชาติเสียหาย จะโดยจงใจหรือไร้สติปัญญา หรือโดยโง่เขลาเบาปัญญาก็ไม่ทราบชัด แต่ช่วงเวลา 5 เดือนก็ได้สร้างความนินาศเสียหายให้แก่บ้านเมืองคิดเป็นมูลค่าหลายแสนล้านบาท"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า เกือบหกเดือนที่ผ่านมาที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้เข้ามาบริหารประเทศไทย แต่ก็แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะรัฐบาลขาดคนที่มีสติปัญญามาร่วมงานกับรัฐบาล ดังข้อความ

"ถ้า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เล็งเห็นว่าคณะรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขวิกฤตให้
ฟื้นคืนดีได้ก็ต้องอาศัยความเสียสละเปิดหนทางให้ผู้ที่มีสติปัญญาเข้ามา
แก้ไขปัญหาของบ้านเมือง หกเดือนผ่านมาแล้วก็เห็นกันชัดแล้วว่ามี
สติปัญญาอย่างไร"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (20 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง
ห้า" กล่าวว่า สังคมเห็นตรงกันว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย
ไม่ได้ เพราะผู้นำรัฐบาลไม่มีความเฉลียวฉลาด ดังข้อความ

"มองจากภายนอกเหมือนคนที่ครุ่นคิด ลึกซึ้ง เมื่อถึงลึกลงไปกลับพบแต่
ความว่างเปล่า คนที่เป็นนายกรัฐมนตรีไม่อาจมัวแต่นั่งหา "ธรรมในความ
ว่าง" หรือปรับองจ้อยโต๊ะทำงานเพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤตการณ์ได้
ด้วยการไม่ทำอะไรเลย... ประจวบถึงความไม่รู้ ความไม่ลึกซึ้งและสร้างความ
ขงใจจูงงต่อเส้นทางในอดีตที่เคยก้าวขึ้นมาบนตำแหน่งสำคัญๆของผู้คน
ยิ่งขึ้นไปอีก"

คอลัมน์นิสต์จากทีม "สก็๊ปข่าวการเมือง" หนังสือพิมพ์มติชน (25 พฤษภาคม
2550) นำข้อความคำกลอนที่นายคำคุณ สิริธิตสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้แต่ง
ให้นายกรัฐมนตรีมานำเสนอ มีเนื้อหาระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมือง
ไทยไม่ได้ เพราะขาดวิสัยทัศน์ ดังข้อความ

"รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เอาการเอา
งานในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ที่ผ่านมายังมองไม่เห็นวิสัยทัศน์ในการบริหารงาน
เลย เรื่องที่สำคัญที่สุดของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีก็คือทำงานไม่มี
วิสัยทัศน์เลย"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (12 มิถุนายน 2550) คอลัมน์ "ธรรมาธิปไตย
หลักและวิธีคิดเพื่อแผ่นดิน" เจ้าของนามปากกา "ป.เพชรอริยะ" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ เพราะเป็นผู้นำที่ไม่เฉลียวฉลาด ขาดวิสัยทัศน์ ดัง
ข้อความ

"น่าเห็นใจรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่ขาดที่
ปรึกษาที่ชาญฉลาด รู้เท่าทัน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) คอลัมน์ "เที่ยง เล้า หลง"
กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้

เพราะผู้นำและคณะรัฐมนตรีขาดความเฉลียวฉลาด ไม่มีสติปัญญาในการบริหารประเทศ
ดังข้อความ

"รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นตัวแทนของอำมาตยาธิปไตยรุ่นสุดท้ายที่เข้ามาบริหารประเทศและเป็นเครื่องยืนยันด้วยตัวของมันเองว่าอำมาตยาธิปไตยไม่สามารถนำพาประเทศให้เคลื่อนไปข้างหน้า ไม่สามารถก้าวข้ามโลกาภิวัตน์ ทั้งยังไม่สามารถวางตัวเองอยู่บนสังคมไทยยุคใหม่ได้ สังคมไทยกำลังคิดสรรเพื่อหาระบบที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงด้วยตัวของมันเอง หากเหล่าอำมาตย์ ขุนนาง ยังคิดกุมอำนาจ กำหนดทิศทาง นโยบายเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนประเทศเช่นที่เคยเป็นในศตวรรษที่ 20 รัฐบาลก็จะมีสภาพที่ย่ำแย่กว่ารัฐบาลชิงแก่ที่เป็นอยู่และจะเป็นรัฐบาลที่ไม่สามารถตั้งอยู่บนพื้นฐานอันกว้างใหญ่ไพศาลของประชาชนได้"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 มกราคม 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ล้วนแต่เป็นรัฐบาล "ชิงชว" ที่กำลังกลายเป็น "ชิงขึ้นว" รัฐบาลไม่ทัน เข้าตำรายักตีนติดก๊ก ยักลิ้งติดก๊ก ตลอดเวลา 3 เดือนกว่าที่ผ่านไป ยังที่หลังเต่าเรื่อยมาเรื่อยๆ ถึงก็ช่างไม่ถึงก็ช่าง"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (9 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "ศ.เลือกข้าง" คือ อมร อมรรัตนานนท์ กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"หลายคนบ่นดังๆว่าทนไม่ไหวแล้วกับรัฐบาลนี้ หนีเสือมาเจอจระเข้ แถมยังเป็นจระเข้ย็ทอง วันๆนอนตากแดด อ้าปากหวน"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (6 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุชาติ ศรีสุวรรณ กล่าวว่า คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผู้นำทัพที่เต็มไปด้วยชาวดราวด์ที่สร้างความห่อเหี่ยวใจ ขุนพลชวทั้งหลายในรัฐบาลทำได้อย่างมากก็แค่เซ็นชื่อในคำสั่งงานนู่นไปวันๆ ไม่อยากทำแม้กระทั่งเปิดหูเปิดตามารับฟังข่าวสารความเป็นจริงของบ้านเมืองที่เกิดขึ้นให้แสงหูแสงใจ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 เมษายน 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าของนามปากกา "ชโลธร" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ด้วยวัยอันควรที่จะ อยู่บ้านเลี้ยงหลาน" มากกว่าที่จะต้องออกมาเห็นดเห็น้อยกับการทำงานที่ต้องอาศัยการทุ่มเท รัฐมนตรีส่วนใหญ่จึง "เลี้ยง" สนิท"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 เมษายน 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ "ตรงไปตรงมา" คือ การุณ ไสงาม กล่าวว่า จากการใช้ได้เฝ้าติดตามการทำงานของรัฐบาล 'ชิงแก่' คือ รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มาได้พบว่า แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"หลังจากที่ได้เฝ้าดูการทำงานของรัฐบาล 'ชิงแก่' ที่ทำงานไปวันๆ แบบเข้าชามเย็นชามแล้วรู้สึกหดหูใจ"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (19 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"ท่านนายกรัฐมนตรี พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านรีบลาออกไปเสียเถิด ก่อนที่จะเสียคนตอนแก่ เพราะขึ้นอยู่ไปก็ไม่มีน้ำยาที่จะแก้ไขปัญหามันเมืองอยู่แล้ว"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (19 เมษายน 2550) คอลัมน์ "บันทึก 2550" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

"รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นเพียงแค่ ญาติเลี้ยงเต่า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ บริหารงานผิดพลาด ดังข้อความ

"เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทำตัวเป็น ญาติใจดี สั่งยกเลิกค่าหัวบุคลากรหัวหน้าขบวนกรก่อการร้ายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งหมด"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (29 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดาน เรียงห้า" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทย ไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ตัดสินใจช้า ไม่กระฉับกระเฉงจน ได้รับสมญาว่า ฤๅษีเลี้ยงเต่า”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เชียวชวนะ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“หากรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ยังบริหารประเทศไม่มีอะไรดีขึ้น ผมว่า พล.อ.สุรยุทธ์ น่าจะกลับไปเลี้ยงหลานที่บ้านดีกว่า”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (20 กันยายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “พลุน้ำแข็ง” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

“วิพากษ์ “รัฐบาลฤๅษีเลี้ยงเต่า” ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่มี ความสามารถพอที่จะอธิบายให้คนไทยและต่างประเทศเข้าใจถึงความผิด ของอำนาจเก่าได้”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ประกอบด้วยรัฐมนตรีที่สูงอายุ แก้ไขปัญหาการเมืองไทยไม่ได้ ดังข้อความ

รัฐบาลชุดนี้ เรียกว่า “รัฐบาลชิงแก่” ทำงานเข้าเกียร์ว่างกันทุกการงาน โดยเฉพาะในการปฏิบัติภารกิจ 4 ประการที่เป็นเหตุทำให้มีการเข้ายึดอำนาจ”

จากการศึกษาประเด็นการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในประเด็น รัฐบาลด้อยประสิทธิภาพ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานด้อยประสิทธิภาพ คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์โดยใช้คำว่า รัฐบาลบริหารงานขาดประสิทธิภาพ เป็นความอ่อนด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล ไม่มีผลงาน รัฐบาลไร้ผลงาน หน่อมแน้ม ขาดประสิทธิภาพ ทำงานไม่เป็นระบบ ทำงานไม่เข้าที่เข้าทาง ทำงานไม่เป็นทีม ประชาชนขาดความเชื่อมั่น บริหารประเทศหน่อมแน้ม เชื่อยชา ล้าหลัง ไม่กระฉับกระเฉงว่องไว ไม่รวดเร็ว ไม่เด็ดขาด มิได้รู้ร้อนรู้หนาวด้านการบ้านการเมือง บริหารแบบไม่คิดอ่านทำการสิ่งใด ไม่สามารถจัดการอะไรได้ ชิงแก่สออบตก ทำงานด้วยปาก ทำงานไปคนละทาง เลื่อมถอย ไร้ความรู้ ความสามารถ

ไร้ประสิทธิภาพ ขาดวิสัยทัศน์ในการทำงาน ผู้นำประเทศอ่อนปวกเปียก รัฐบาลมัวมัวงมูมูมะงาหรา ทำงานเป็นม้าย่อง หลายคนบ่นว่าไม่ไหวแล้ว หวีเสื่อปะจระเข้ แถมเป็นจระเข้ยัยทอง สร้างความระอาให้กับผู้คน ประชาชนไม่เห็นทิศทางการบริหารประเทศที่ชัดเจน ความอ่อนแอของรัฐบาลทำงานเรื่อยเฉื่อยและเชื่องช้า ภาษีเลี้ยงเต่า รัฐมนตรีแต่ละคนใส่เกียร์ว่าง ไม่ทำงาน สร้างความท้อเหี่ยว ไม่ทำงานมัวแต่ห่วงภาพลักษณ์ ทำงานไม่สืบหน้าไปไหน ส่งสัญญาณผิดพลาด ไม่ดีและไม่เก่ง ขาดภาวะผู้นำ แก้ไขปัญหาไม่ได้ ชี้ขาดตาขาว ทหาร ตำรวจไม่ออกทำหน้าที่ พล.อ.สุรยุทธ์และคณะรัฐมนตรีมีอายุมาก ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า นายกทำตัวเป็นฤๅษีอยู่ในอาศรม นายกพาเต้ามะงุมมะงาหราออกสูดศึก ฤๅษีขี่เต่า รัฐบาลฤๅษีเลี้ยงเต่าแก่ รัฐมนตรีแต่ละคนในรัฐบาลนี้อายุมาก รัฐบาลเต่า ชิงแก่กระปุกประเปลี้ย หน่อมแน่น มะเขือเผา ชิงชรา ชีหลังเต่าเรื่อย ๆ มาเรื่อย ๆ จระเข้ยัยทอง ขุนพลชราทั้งหลาย กลับไปอยู่บ้านเลี้ยงหลานดีกว่า

➤ ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น การบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ว่า การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ลาออกจากการดำรงตำแหน่ง องคมนตรีเพื่อมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยนั้น เห็นได้ชัดว่า พล.อ.สุรยุทธ์ มุ่งเอาอกเอาใจชนชั้นสูง และชนชั้นกลางโดยมิได้ให้ความสำคัญกับชนชั้นล่างเท่าใดนัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (30 มกราคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ นฤตย์ เสกธีระ กล่าวว่า รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่ได้หาทางช่วยเหลือชนชั้นล่างในสังคมไทยแต่อย่างใด ดังข้อความ

“รัฐบาลชุดนี้โอนุมัติเงินเดือนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้รับเงินได้หลายตำแหน่ง เป็นการขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้มีบรรดาศักดิ์ ประชาชนคนเดินดินต้องรอไปก่อนใช่ไหม ราคาพืชผลจะดีขึ้นไหม ราคาข้าวจะขึ้นหรือเปล่า ราคายางพาราละ ค่าจ้างแรงงานและลูกจ้างในภาคเอกชนจะได้อะไรบ้างหรือว่าเจ้าหน้าที่รัฐต้องมาก่อน ส่วนประชาชนต้องคอยช่วยเหลือกันไป ทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องของ “ความดี” แล้วนะ เป็นเรื่องของ “ความสามารถ” ต้องทำให้คนไทยไม่รู้สึกถูกแบ่งแยกชนชั้น ไม่รู้สึกว่าถูกเอาเปรียบ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี บริหารประเทศโดยที่ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี บริหารประเทศ ทำให้ เสื่อมเสียต่อความศรัทธาเชื่อมั่นต่อต้นทุนทางสังคมอันเป็นที่มาของ นายกรัฐมนตรีอย่างหนักหน่วง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (15 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ “ทวิ มีเงิน” กล่าวว่า ได้เดินทางกลับบ้านเกิดที่จังหวัดนครราชสีมา ได้พูดคุยกับเพื่อนๆ ได้ความว่า ชาวบ้านต่างจังหวัดเห็นว่า พล.อ.สุรยุทธ์ มาจากชนชั้นสูงของสังคมไทย ไม่ได้ใส่ใจชนชั้นล่างเมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารงานของอดีตนายกฯ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ดังข้อความ

“เมื่อถามถึงนายกคนนี้ ทุกคนส่ายหน้าบอกว่าต่างกันราวฟ้ากับดิน เขาบอกว่า รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลของคนกรุงเทพ รัฐบาลของปัญญาชน ไม่ใช่รัฐบาลรากหญ้า เพราะไม่เคยมาสัมผัสกับความจริงในชนบท เมื่อก่อนดีชั่วอย่างไร ยังมี ส.ส.พื้นที่คอยดูแล นายกที่มาจากกาเลือกตั้งจะออกเยี่ยมไต่ถามสารทุกข์สุกดิบชาวบ้านต่างจังหวัดทุกเสาร์อาทิตย์ วันนี้นักรัฐมนตรีที่มาจากกาแต่งตั้งมาจากชนชั้นสูงอยู่แต่ในห้องแอร์ ไม่เคยลงมาเยี่ยมดูแลชาวบ้าน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ นฤตย์ เสกธีระ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ องคมนตรี ได้เสียสละมาบริหารประเทศไทยในตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศไทยโดยที่ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังข้อความ

“เห็นสภาพการบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แล้วสงสัยสารท่านที่เสียสละมาเป็นนายกรัฐมนตรี บารมีหดหาย ทำงานมา 6 เดือนไม่เห็นมีอะไรดีกว่าเก่าเลยแม้แต่้อย”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) คอลัมน์ “เชียงใหม่หลง” กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศโดยที่ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังข้อความ

“นับวันยิ่งชัดเจนว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านวางตนไว้สูงอยู่นอกเหนือวงความขัดแย้งทางการเมือง พล.อ.สุรยุทธ์ นั่นท่านเป็น เทพ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 1 ระบุว่า กว่า 6 เดือนที่รัฐบาลสุรยุทธ์ จุลานนท์ เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น บริหารประเทศโดยที่ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังข้อความ

“หลังจากที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้เข้ามาบริหารประเทศ ทำให้บุญบารมีที่เคยสร้างสมไว้ขณะนี้ค่อยๆ เลือนหายไปเพราะมานั่งบริหารงานในฐานะ นายกรัฐมนตรี”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ “ชวานผ่าซาก” เจ้าของนามปากกา “เขียวขวนะ” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ลาออกจากราชการจากตำแหน่ง องคมนตรีมาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น บริหารประเทศโดยที่ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังข้อความ

“สาเหตุที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ทำตัวเป็นสุภาพบุรุษประชาธิปไตย ทั้งที่มา จากเผด็จการ เพราะหวังกลับไปดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งที่อยากจะเป็น ก็เลยคูนุ่มนิ่มหน่อมแน้มตามไปด้วย บุญบารมีที่เคยสร้างไว้ก็พลอยหดหายไปด้วย”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (13 ธันวาคม 2550) คอลัมน์ “เดินย้อนตะวัน” คือ วริษฐ์ ลิ้มทองกุล กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารประเทศโดยที่ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ แสดงตนให้เห็นว่าพวกเขาทำตัวลอยอยู่เหนือประชาชน ตัดขาดความเชื่อมโยงกับประชาชนโดยเฉพาะกับชนชั้นล่างอย่างสิ้นเชิง เป็นกลุ่มผู้ปกครองที่ ตื่นไม่ติดดิน และก้าวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น “ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง” ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ได้ทำให้บารมีที่เคยมีสูญหายหมดสิ้น ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า บุญเก่าหดหายลงไป ประกอบกับบารมีที่เคยสร้างสมก็ค่อยๆ เลือนหายไปด้วย เสื่อมเสียต่อความศรัทธาเชื่อมั่นต่อต้นทุนทางสังคม บุญบารมีที่เคยสร้างไว้ก็พลอยหดหายไปด้วย

➤ ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น การขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ทั้งนี้ คำที่สื่อความหมายว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ได้แก่ คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ปล่อยให้พื้นที่ข่าวถูกยึดครอง นายกษปหล่อให้คนคนเดียวใช้การตลาด และสื่อมาลอบบีกระบวนการต่างๆ ได้อย่างได้ผล รัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหารไม่เคยออกมาสร้างพื้นที่ข่าว ทักษะที่มีความเชี่ยวชาญในการตลาดมากกว่า รัฐบาลพ่ายแพ้ในแนวรบสื่อ รัฐมนตรีทำงานแล้วไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ รัฐบาลพ่ายแพ้สิ้นเชิงในแนวรบด้านการข่าว นายกษขาดทักษะการสื่อสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงหน้า” คือ สุวิชัย วีรจวรรณ กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ปล่อยให้พื้นที่ข่าว

ถูกยึดครองด้วยชาวที่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีและบรรดาลูกพี่ลูกน้องในอดีต นายกะกำหนดขึ้นซึ่งไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ ปล่อยให้พื้นที่ชาวถูกยึดครองด้วยฝ่ายที่สนับสนุนพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และลูกพี่ลูกน้อง พ.ต.ท.ทักษิณ ที่เชี่ยวชาญในด้านการตลาดพากันเรียงหน้าออกมาแถลงข่าวจนกระทั่งข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์วิฤกษ์กระจายเสียง โทรทัศน์ เห็นมีแต่ข่าวของทักษิณเต็มไปหมด เมื่อมีมาตรการที่น่าเคลือบแคลงและถูกตั้งคำถาม รัฐบาลซึ่งมีพื้นที่ให้ชี้แจงมากมายแต่กลับไม่เคยทำ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร เมื่อเปรียบเทียบกับอดีตนายกรัฐมนตรีที่พ้นจากอำนาจไป คือ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีความสามารถในการใช้การตลาดและสื่อมวลชนประชาสัมพันธ์ผลงานของตัวเองได้ดีกว่า ดังข้อความ

“ชาวที่หายไปของรัฐบาล ช่วงเวลาที่มันน้ำผึ้งพระจันทร์ระหว่างรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์กับคนไทยสิ้นสุดลงแล้ว อาจจะทำให้รัฐบาลพลาดพลังเจ็บบวดเพราะคนคนเดียวที่สามารถใช้การตลาดและสื่อมาตีอบบี้ กระบวนการต่างๆได้อย่างได้ผล

รัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหารไม่เคยออกมาสร้างพื้นที่ข่าว ชี้แจงตอบโต้หรือทำความเข้าใจกับประชาชน มีโฆษกรัฐบาลก็เหมือนไม่มี เห็นแต่ข่าวรัฐมนตรีทำเรื่องไม่เป็นเรื่อง ชาวดีของรัฐบาลไม่ได้หายไปไหนหรือครบ เพียงแต่รัฐบาลไม่เคยมีข่าวดีให้สื่อมวลชน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (1 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ “สุวิชัย วีระจรรณ” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดทักษะและความเชี่ยวชาญทางการตลาด เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลพรรคไทยรักไทยที่นำโดย พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่มีหลักฐานอะไรเลยที่จะเล่นงานระบอบทักษิณที่กล่าวหาว่าเขาโกง เพื่อจะอธิบายต่อชาวโลกให้เห็นถึงความชอบธรรมในการโค่นล้มรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งที่ชัดเจนแล้วจะไปตอบโต้อะไรกับทักษิณมิกซ์ของทักษิณที่มีความเชี่ยวชาญในการตลาดมากกว่าได้”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (6 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดชั้นเชิงการสื่อสาร ดั่งข้อความ

"ผลการสำรวจความนิยมที่ทรุดต่ำลงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ และความนิยมชมชอบในตัวพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นั้นไม่ใช่เรื่องเล็ก หากเป็นเรื่องใหญ่ จึงจำเป็นต้องนำเสนอความจริงบางประการเพื่อให้ได้คิดพิจารณากัน สะท้อนให้เห็นว่าที่ผ่านมารัฐบาลพ่ายแพ้ในแนวรบสื่อ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (16 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าของนามปากกา "ชโลธร" กล่าวว่า รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี อ่อนในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล ทำให้ประชาชนรับรู้การทำงานของรัฐมนตรีน้อยลงตามไปด้วย ดั่งข้อความ

"รัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ แสดงอะไรไม่ได้มากกว่าความหงุดหงิดเรื่องรัฐมนตรีทำงานแล้วไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ หากท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์แก้ไขปัญหาไม่ตรงประเด็นจะเป็นการสั่งการให้รัฐมนตรีประชาสัมพันธ์งานรูทีนแทนที่จะมีสมาธิสร้างผลงานตามความคาดหวังของประชาชน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) คอลัมน์ "เชียงเล่าหลง" กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ทำให้พ่ายแพ้ในการข่าวอย่างสิ้นเชิง ดั่งข้อความ

"รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อำนาจใหม่ พ่ายแพ้สิ้นเชิงในแนวรบด้านการข่าว"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "บทนำ" กล่าวว่า รัฐมนตรีในรัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ไม่รู้จักวิธีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน ทำให้สาธารณชนไม่รู้ว่านายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลทำผลงานอะไรบ้าง ดั่งข้อความ

"คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดทักษะในการสื่อสาร ไม่รู้จักการพูดจาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสารมวลชน"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร เห็นได้จากการไม่ได้ใช้สถานีโทรทัศน์เพื่อประโยชน์ของรัฐบาล แต่กลับปล่อยให้ฝ่ายตรงข้ามยึดพื้นที่สื่อโทรทัศน์ในการเผยแพร่ข่าวสาร ดั่งข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่มีน้ำยา เพราะปล่อยให้มือบ๊วไข่ม้วนใช้โทรศัพท์ทุก
ช่องของรัฐและวิทยุชุมชนอีก 1,400 สถานี ในการรณรงค์คว่ำร่าง
รัฐธรรมนูญ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน
ในประเด็น รัฐบาลขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ปล่อยให้พื้นที่
ข่าวถูกยึดครอง นายกษพลปล่อยให้คนคนเดียวใช้การตลาดและสื่อมาลอบบี๊กระบวนการต่างๆได้อย่าง
ได้ผล รัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหารไม่เคยออกมาสร้างพื้นที่ข่าว รัฐบาลพ่ายแพ้ในแนวรบสื่อ รัฐมนตรี
ทำงานแล้วไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ รัฐบาลพ่ายแพ้สิ้นเชิงในแนวรบด้านการข่าว นายกษ
ขาดทักษะการสื่อสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากการศึกษาในประเด็น การบริหารงานด้านการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์ที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอ ประกอบด้วย คอลัมน์
“เดินหน้าชน” เขียนโดย จำลอง ดอกปึก นฤตย์ เสกธีระ ทรงพร ศรีสุวรรณ เสาวรส รณเกียรติ
จุฬาลักษณ์ ภูเกิด คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” เขียนโดย สุพงษ์ จันผิงเพชร สุชาติ ศรีสุวรรณ
ประสงค์ วิสุทธิ ทวี มีเงิน สมหมาย ปาวิจัตต์ คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เขียนโดย นามปากกา
“วิหกเห็นฟ้า” “พลงน้ำแข็ง” “ชโลทร” คอลัมน์ การศึกษา เขียนโดย สมพงษ์ จิตระดับ สุอังคะวาทีน
คอลัมน์ กระแสทรรศน์ เขียนโดย เกษียณ เตชะพีระ เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม”
คอลัมน์ “การเมือง” เขียนโดย ทีมข่าวการเมือง คอลัมน์ “บทนำ” คอลัมน์ “วิภาคแห่งวิพากษ์” เขียน
โดยทีมข่าวการเมือง คอลัมน์ “โครงร่างตำนานคน” เขียนโดย นามปากกา “การ์ตอง” คอลัมน์
“จับกระแส” เขียนโดย ดวงตา วรรณศิลป์ คอลัมน์ “เกาะกระแส”

ผู้จัดการรายวัน ประกอบด้วย คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงหน้า” เขียนโดย ส้าราญ รอด
เพชร สุวิชัย วีรวรรณ คอลัมน์ “พระอาทิตย์สาดส่อง” นามปากกา “แสงแดด” คอลัมน์ “หมายเหตุ
ผู้จัดการ” คอลัมน์ “สุโลกอนาคต” คอลัมน์ “ศ เลือกว่า” เขียนโดย อมร อมรรัตน์ นานนท์ คอลัมน์ “เวที
ทัศน์ะ” เขียนโดย วาจาสิทธิ์ ลอเสรีวานิช คอลัมน์ “วิเคราะห์” เขียนโดย “ทีมข่าวการเมือง” คอลัมน์
“คิดถึงเมืองไทย” เขียนโดย ปราโมทย์ นาครทรรพ คอลัมน์ “พลวัติสังคม” เขียนโดย สามารถ มั่งสัง
คอลัมน์ “ตรงไปตรงมา” เขียนโดย การุณ ไสงาม คอลัมน์ “เดินย้อนตะวันตก” เขียนโดย วิรัช ลิ้มทอง
กุล คอลัมน์ “ฟ้าดินเดียวกัน” คอลัมน์ “บันทึก 2550” เขียนโดย ปานเทพ พัวพงษ์พันธุ์ คอลัมน์ “เที่ยง
ล้ำหลง” คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เขียนโดย นามปากกา “เขี้ยวขวนะ” คอลัมน์ “ตาซังพันดาว” เขียน
โดย นามปากกา “ดาวแปดแฉก”

จากการศึกษาพบว่า คอรัปชันตีพิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานด้านการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ประกอบด้วย การบริหารงานการเมืองโดยประสิทธิภาพ คอรัปชันตีพิพากษ์วิจารณ์และผู้จัดการรายวันกล่าวว่ารัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ บริหารงานด้านการเมืองขาดประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า ล้มเหลว อ่อนแอ หน่อม หนำม มะเขือเผา ไม้ล้มเนือง ร้องาราคาแพง จึงแก่สร้างผลงานได้อย่างสุดห่วย กระแสความนิยมตกต่ำสุด รัฐบาลไร้ผลงาน จึงแก่สออบตก ความอ่อนด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล รัฐบาลหน่อมหนำม เชื้อยชา ล้าหลัง เป็นง่อย สภาพกินไม่อิ่ม เยี้ยวไม่สุด รัฐบาลมัวแต่เป็นฤาษีอาศรมบนเขายายเที่ยง มัวแต่เลี้ยงเต่าที่เขาว่ากัน รัฐบาลจึงแก่กลายเป็นขมื่นอ่อน เกิดจากการส่งสัญญาณที่ผิดพลาด ครม.ขมื่นอ่อน ฤาษีชีเต่าอย่างสม่าเสมอ พล.อ. สุรยุทธ์ เป็นผู้นำที่คิดช้า ทำช้า ไม่ประสาคต่อความเป็นไปของสังคม พล.อ. สุรยุทธ์สามารถใช้อำนาจทางการเมืองทำได้แต่ไม่ทำ

ตัวอย่างเช่น เรื่องข้าราชการเกียร้วาง จึงแก่ทำงานแบบเข้าขามเย็นขาม รัฐบาลชุดนี้ เป็นรัฐบาลของปัญญาชน ไม่ใช่รัฐบาลรากหญ้า รัฐมนตรีมาจากการแต่งตั้งของชนชั้นสูง ไม่เคยลงมาเหยยแลชาวบ้าน ผู้ได้บังคับบัญชาของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่ยอมทำตามหน้าที่ ไม่ทำตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า ใส่เกียร้วาง ทำเท่าที่ต้งทำ แอนตีรัฐบาล ไม่รู้ว่าท่านนายกฯจะให้ทำอะไร ที่ผ่านมาไม่ทำงาน ปล่อยเกียร้วาง “เข้าเกียร้วาง” ทำให้งานไม่เดิน พยายามหลีกเลี่ยงการทำงานสนองตอบรัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ เอาแต่เข้าเกียร้วางเพื่อขีดหน้าชูตาไปวันๆ เข้าเกียร้วางกันทุกการงาน รัฐบาลจึงแก่ไม่ทำประโยชน์อะไรให้แก่บ้านเมือง พล.อ. สุรยุทธ์ ประคบประคองภาพลักษณ์ของตนเองเกินไป ไม่กล้าทะลุทะลวงปัญหาสำคัญ ทั้งนี้ เหตุผลหนึ่งเป็นเพราะ พล.อ. สุรยุทธ์ห่วงภาพลักษณ์มากเกินไป เนื่องจากต้องการที่จะกลับไปเป็นองคมนตรีต้งเดิม

2) รัฐบาลไม่ได้ใส่ใจชนชั้นล่าง การที่ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ลาออกจากตำแหน่งองคมนตรีเพื่อมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นได้ไม่คุ้มเสีย ถูกสังคม สื่อมวลชนตีพิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลของคนกรุงเทพ รัฐบาลของปัญญาชน พล.อ. สุรยุทธ์นั้นท่านเป็นเทพ เป็นกลุ่มผู้ปกครองที่ตื่นไม่ติดดิน บุญเกำหนัด บารมีหาย ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า บุญเกำหนัดหายลงไป ประกอบกับบารมีที่เคยสร้างสมก็ค่อยๆ เลือนหายไปด้อย เสื่อมเสียต่อความศรัทธาเชื่อมั่นต่อต้นทุนทางสังคม บุญบารมีที่เคยสร้างไว้ก็พลอยหดหายไปด้วย

3) ขาดขันแข็งในการสื่อสาร พล.อ. สุรยุทธ์ ปล่อยให้พื้นที่ข่าวถูกยึดครอง นายกฯปล่อยให้คนคนเดียวให้การตลาดและสื่อมาลอบบี้กระบวนกรต่างๆ ได้อย่างได้ผล รัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหารไม่เคยออกมาสร้างพื้นที่ข่าว รัฐบาลพ่ายแพ้ในแนวรบสื่อ รัฐมนตรีทำงานแล้วไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ รัฐบาลพ่ายแพ้สิ้นเชิงในแนวรบด้านการข่าว นายกฯขาดทักษะการสื่อสาร

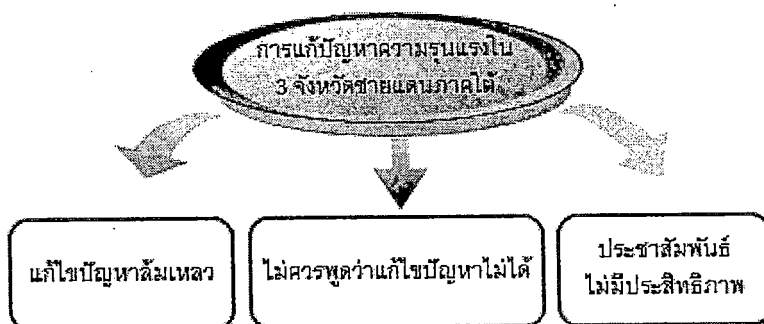
จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็นการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สรุปได้ว่าคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเสพติดเท่าใดนักเมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลพรรคไทยรักไทยซึ่งบริหารประเทศก่อนหน้านี้ ทำให้ยาเสพติดกลับมาระบาดใหญ่ในสังคมไทยอีกครั้งหนึ่ง

4.1.3.5 การแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการศึกษาประเด็นการแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นนี้ แบ่งออกได้ 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) แก้ไขปัญหาล้มเหลว 2) นายกษไม่ควรพูดว่าเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ 3) การประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ ดังภาพ 4.7

ภาพ 4.7

แสดงแผนภาพการแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.7 แสดงการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน มีรายละเอียดต่อไปนี้

➤ แก้ไขปัญหาล้มเหลว

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น แก้ไขปัญหาล้มเหลว ผลการศึกษาพบว่ามีคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ดังต่อไปนี้

คอลัมนิสต์จากมติชน (16 พฤษภาคม 2550) คอลัมน์ "เหยียดลาลม" กล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มียุทธวิธีในการแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงใน 3 จังหวัด

ชายแดนภาคใต้ไม่ดีพอ ทำให้ฝ่ายแพ้แก่กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ ทำให้นายกฯไม่สามารถแก้ไขปัญหาคความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ดั่งข้อความ

“เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี สั่งยกเลิกค่าหัวของหัวหน้าขบวนการก่อการร้ายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งหมด ความรุนแรงคือยุทธวิธีของฝ่ายตรงข้าม การฝ่ายแพ้ทางยุทธวิธีทำให้ความหมายในทางยุทธศาสตร์ของรัฐบาลเป็นเพียงแค่ ความพ่ายแพ้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ จุฬาลักษณ์ ภูเก็ท กล่าวว่า ผลโพลสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่าประชาชนเห็นว่านายกรัฐมนตรีแก้ไขปัญหาคไม่ได้จึงสรุปได้ว่า “สอบตก” ดั่งข้อความ

“โพลสำรวจความพึงพอใจของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ด้านความมั่นคงปลอดภัยนั้น ไม่ต้องพูดถึง ขณะที่ปัญหาคความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นก็ไม่มีท่าทีว่าจะดีขึ้นจนนายกรัฐมนตรื พล.อ.สุรยุทธ์ ถึงกับออกปากเองว่า 3 เดือนที่ผ่านมาทั้ง กอ.รมน.และ ศอ.บต. ก็สอบไม่ผ่านเช่นเดียวกัน ประเมินคนนั้นไม่ผ่าน คนนี้ก็สอบตก สรุปก็คือในแง่ความสามารถ รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์สอบตก”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (22 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เรื่องคนมาเป็นข่าว” เจ้าชองนามปากกา “ชโลทร” กล่าวว่า หน้าทีหลักของนายกรัฐมนตรืคือดับไฟได้ให้ได้ แต่นายกฯ กลับมัวแต่ชักช้า ไม่ได้ทุ่มเทเวลาแก้ไขปัญหาคอย่างจริงจัง ดั่งข้อความ

“รัฐบาลมัวแต่มะงุมมะงาหรา คิดอ่านแต่จะสร้างภาพ ไฟได้ ในวันเวลาเดียวกัน ไฟได้เริ่มจะลามเข้ามาสู่จังหวัดที่ 4 คือ สงขลา ในบางสวนเข้าไปแล้ว พื้นที่เป้าหมายคือ “จะนะ” กับ “เทพา” หน้าทีหลักของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ คือดับไฟได้ ไม่ใช่ไปหลงไหลได้ปลื้มคิดการไปไกลถึงขนาดหาหมอชานาญไปขายไอเดียวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “กระแสทรรศน์” เขียนโดย “เรื่องชัย ทรัพย์นิรันดร์” กล่าวว่า จากการบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทำให้ความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ขยายลุกลามจากเดิม 3 จังหวัด เป็น 4 จังหวัด คือรวมเอาสงขลาเข้าไปด้วย ดั่งข้อความ

“เดิมมีเพียง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต่อมาเริ่มเพิ่มขึ้นอีกที่สงขลาอีกจังหวัดหนึ่งในบางโอกาสซึ่งขณะนี้สถานการณ์ในจังหวัดสงขลาอยู่ความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุร้ายที่ไม่ควรไว้วางใจ ทางรัฐบาล เจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจยังไม่สามารถนำผู้ร้ายเหล่านี้มาดำเนินคดีได้แม้แต่คนเดียว”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “พลูน้ำแข็ง” กล่าวว่า จากการบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี จะเห็นได้ว่าแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยไม่ได้เลย ความรุนแรงไม่ได้ลดน้อยลงแต่ได้ลุกลามเพิ่มมากขึ้น ดังข้อความ

“แวนไปที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นไม่ได้ลดลงดูเหมือนว่าจะหนักหนาสาหัสกว่าเดิมอีก ถ้าลามเข้ากรุงเทพมหานครเหมือนที่เกิดขึ้นช่วงปีใหม่เมื่อไร ใครที่มีอำนาจเตรียมยับยั้งหลังได้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “พลูน้ำแข็ง” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ แก้ไขปัญหาภาคใต้ไม่ได้ ความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ลดน้อยลง นับวันจะลุกลามขยายออกไปจาก 3 จังหวัด เป็น 4 จังหวัดต่อไปในอนาคตก็จะลุกลามขยายเป็น 5 จังหวัด ดังข้อความ

“จนปานนี้ยังไม่มีการทำอะไรจะมีหมากไหนเลยมาดับได้ นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เมื่อวานนั่งดูข่าวจากทีวีช่องของรัฐแท้ๆ เป็นผู้ขยายความคำจำกัดความไฟใต้ออกมาใหม่เป็น สถานการณ์ใน 4 จังหวัดภาคใต้ นอกจากจะยะลา-นราธิวาส-ปัตตานี แล้วยังควบกลืนเอา “สงขลา” ติดขอบรอบไปด้วย คาดว่าพรุ่งนี้มะรืนนี้คงเป็น 5 จังหวัด ต้องบอก “สตูล” เข้าไปอีกหนึ่ง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่สำเร็จ ถือว่าประสบความสำเร็จ เพราะความรุนแรงกำลังลุกลามมากขึ้นตามลำดับ ดังข้อความ

“ผมเห็นว่าทั้ง “ยุทธศาสตร์” และ “ยุทธวิธี” ในการต่อสู้กับขบวนการแบ่งแยกดินแดน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของเรา กำลังเดินไปสู่ “ความพ่ายแพ้” รัฐบาลรวมทั้งแม่ทัพภาคที่ 4 ชมใจพูดตลอดมาว่าการทำงานของฝ่ายเรากำลังดีขึ้นเรื่อยๆ ความจริงแย่งลง!”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เพลี่ยงพล้ำในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดน

ภาคใต้ ทำให้ความรุนแรงในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ขยายมากขึ้น เห็นได้จากประชาชนถูกลอบสังหารบ่อยครั้งแต่รัฐบาลไม่สามารถนำตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีได้ ดังข้อความ

“สถานการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสถานการณ์ผู้รบเพื่อช่วงชิงอำนาจรัฐ รัฐบาลเพียงพม่า แต่จะถึงขั้นสูญเสียอำนาจในการปกครองหรือเสียดินแดนหรือไม่ คงต้องถาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้บัดนี้ สุจริตชนถูกไล่ฆ่าอย่างกับหมูกับหมา ทหาร ตำรวจ เอาตัวไม่รอด ระบบยุติธรรมเดินหน้าไม่ได้ทั้งยุทธศาสตร์และยุทธวิธี ตอนนี้กำลังเข้าทางโจร”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (1 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ เจตนา จนิษฐ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ เป็นห่วงพี่น้องคนไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่นับวันจะได้รับการอันตรายมากขึ้น รัฐบาลยังไม่รู้ว่าผู้รบอยู่กับใคร ไม่สามารถแก้ไข้ปัญหาได้ เพราะแก้ไขผิดทิศผิดทาง สะเปะสะปะ ดังข้อความ

“เป็นห่วงพี่ เพื่อน น้องร่วมชาติไทยไม่ว่าชนชั้นศาสนาใดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ไม่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข ต้องทนเผชิญกับสถานการณ์ความไม่สงบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เพราะรัฐบาลยังมีน ยังเหวี่ยงแหหาปลา ไม่รู้ว่รบกับใคร ใครคือกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบที่แท้จริง การยอมรับความจริงเป็นการเริ่มต้นให้การแก้ปัญหาดำเนินไปอย่างถูกต้องทุกทาง ไม่สะเปะสะปะอย่างทุกวันนี้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (1 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่จากการบริหารประเทศของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถแก้ไข้ปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ สะท้อนการแก้ไข้ปัญหาที่ล้มเหลว ดังข้อความ

“ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกวันนี้ ตำรวจให้ความปลอดภัยไม่ได้ กำลังทหารที่ส่งเข้าไปล้มตายเกือบทุกวัน คนบริสุทธิ์ตาต้าๆที่ทำมาหากินสุจริตตายอย่างไร้ความหมาย นี่ไม่ใช่การก่ออาชญากรรมธรรมดา รัฐต้องมองภาพรวม ไม่มองแยกส่วน ไม่สะเปะสะปะ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (2 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถแก้ไข้ปัญหาชายแดนภาคใต้ในลักษณะการแก้ไข้เชิงรุก เนื่องจากได้วางนโยบายที่ผิดพลาดไว้ ดังจะเห็นได้จากเกิดเหตุความรุนแรงอยู่บ่อยครั้ง ดังข้อความ

“เรายังไม่สามารถยึดกุมฐานะการเป็นฝ่ายรุกได้เพราะแนวคิดและนโยบายที่ผิดพลาด นโยบายของคุณคิดว่าจะไม่ใช้แต่ไม่ใช่ คิดว่าเดินไปถูกทางแต่โดนประสพกับความเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งซ้ำแล้วซ้ำเล่า ขวัญกำลังใจไพร่พลถดถอย ฝ่ายตรงข้ามสามารถสร้างปัญหาให้ฝ่ายรัฐบาลแก้ได้ทุกวัน รัฐบาลทำได้แค่ตั้งรับเท่านั้น บางครั้งบางคราวต้องจำนนตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายตรงข้าม”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (8 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ แต่กลับเกิดความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งเหตุการณ์ที่เด็กหญิงอายุ 11 ขวบถูกฆ่าตาย คนชราอายุ 70 ปีถูกฆ่าตาย แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาลูกชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล ดังข้อความ

“ความรุนแรงที่เห็นได้จากการฆ่าที่ไม่เลือกหน้า ไม่เลือกเชื้อชาติศาสนา ฆ่ากระทั่งเด็ก สตรีและคนชรา เผาทุกอย่างที่ขวางหน้า เด็กหญิงไลลา มะเต็ง หนูน้อยอายุแค่ 11 ปี ถูกคนร้ายกราดยิงด้วยอาวุธสงครามยังนอนอยู่ในห้องไอซียูของโรงพยาบาล ลุงเดื่อง บุญรักษา แม้จะอายุ 70 ปีแล้วยังต้องไปกรีดยางเลี้ยงชีพมาถูกคนร้ายจ่อยิงหัวตายคาสวนยางที่โคกโพธิ์ ปัตตานี นักเรียนหญิงซึ่งรถจักรยานยนต์กลับบ้าน คนร้ายประกบยิงดับอนาคกลางเมือง คนที่รับจ้างเกี่ยวข้าวถูกยิงทิ้งกลางทุ่งนา”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า การบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในการแก้ไขปัญหาลูกชายแดนภาคใต้ขาดประสิทธิภาพ ยุทธวิธีของรัฐบาลยังไม่ดีพอที่จะเอาชนะผู้ก่อการร้ายได้ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาลูกชายแดนภาคใต้ ดังข้อความ

“มีอะไรบ้างที่เห็นว่ารัฐบาลไทยและยุทธการของกองทัพไทยของกองทัพภาคที่ 4 มีประสิทธิภาพเหนือกว่าฝ่ายตรงข้ามที่กำลังทำชิงดินแดน 4 จังหวัดภาคใต้ การถดถอยทางยุทธวิธีของรัฐบาลทำให้สถานการณ์เลวลง ใคร่ครวญดูแล้วรัฐบาลนี้ไม่น่าจะใช้คู่ต่อสู้่อีกต่อไป คนร้ายมีอิสรภาพในการใช้อาวุธ เช่นฆ่าผู้บริสุทธิ์ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ทุกศาสนา แล้วจะไปชนะได้อย่างไร”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานแก้ปัญหาลูกชายแดนภาคใต้ขณะนี้มีคนถูกทำร้ายเสียชีวิตรายวัน ประชาชนขาดที่พึ่งเพราะรัฐบาลแก้ไขปัญหาลูกชายแดนภาคใต้ไม่ได้ ดังข้อความ

“ปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ล่าสุดพฤติกรรมโหดที่กลุ่มก่อการร้ายจ่อยิงหัวผู้โดยสารบนรถตู้สายเบตง หาดใหญ่ที่ละคน ตายไป 9 ศพ เป็นข่าวทั่วโลก คนในพื้นที่กลัวจนชินยังต้องเสียดินรนดำเนินชีวิตต่อไป ไม่รู้จะหวังพึ่งอะไรจากรัฐที่จนทุกวันนี้ยังไร้ทิศทางและหาคนแค้นอก รับผิดชอบไม่ได้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (22 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า ทหารซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่ออกลาดตระเวน ตำรวจ ไม่ออกจับผู้ร้าย นายกรัฐมนตรีมีวแต่แม่เมตตาดอย่างเดียว ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่าไม่สมานฉันท์กับผู้ร้ายต่อไป ที่ผ่านมालะครับ ทหาร ไม่ออกลาดตระเวน ตำรวจ ไม่ออกจับผู้ร้าย ทุกฝ่ายทั้งทหาร ตำรวจ ประชาชนถูกฆ่าตายเพราะเราขาด “นักรบ” คำว่า “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ไม่ได้หมายความว่าแม่เมตตาไปเรื่อย แต่คุ้มครองความปลอดภัยต่อชีวิตคน รัฐบาลและกองทัพยังทำไม่ได้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (22 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ เจตนา จนิษฐ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ เมื่อมองดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะพบว่าประชาชนผู้บริสุทธิ์ถูกฆ่าตายรายวัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐยังขาดประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“มองลงไป 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ น้ำตาท่วมไม่รู้จะแห้งเมื่อไหร่ พี่ เพื่อน น้องร่วมชาติถูกสอยเป็นใบไม้ร่วง ก้าวออกจากบ้านแล้วไม่รู้ได้กลับมากินข้าว พร้อมหน้าครอบครัวหรือไม่ ถ้ายังหาสาเหตุไม่ได้ ตอบไม่ชัด รัฐบาลยุบหน่วย ยุบกรม เลิกจ้าง จะได้ไม่เปลืองภาษีแผ่นดิน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ การที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงห่วงใยอาณาประชาราษฎร์ ต้องการให้ความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยุติลงแต่รัฐบาลกลับไม่สนใจที่จะแก้ไขปัญหา ดังข้อความ

“สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถทรงห่วงใยอาณาประชาราษฎร์ นำเสียดายที่รัฐบาลทำเป็นหูทวนลมแทนที่จะปฏิบัติชาน้อมเกล้าฯถวาย จริ่งจัง ต่อเนื่องและเด็ดเดี่ยวกลับมุ่งเน้นแต่พิธีกรรมอันเหลวไหล เช่นการจัด แข่งขันฟุตบอลบ้าง การไปรยนกกระดาศบ้าง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เหยียดถลาม" กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ได้ ทุ่มเทงบประมาณจำนวนมากในการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้แต่ไม่ได้ผล ดังข้อความ

“รัฐบาลไทยภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ทุ่มกำลังพลลงไป 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มากมายมหาศาล แบ่งเป็น ทหาร 30,641 นาย ฝ่ายปกครอง 17,548 นาย และตำรวจอีก 9,900 นาย รวมเป็น 58,089 นาย อาวุธยุทโธปกรณ์เหนือกว่าฝ่ายตรงข้ามหลายเท่าตัว นัก แต่คุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินประชาชนไม่ได้ ยุทธวิธีด้านอื่นล้วนตกเป็น รอง ความคิดที่สับสน ไม่ชัดเจนย่อมนำไปสู่แนวทางปฏิบัติที่สับสน ไม่เป็น ขบวนการ ใจที่ขาดความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวเด็ดขาด เยี้ยวทั้งที่ไม่สะเด็ดน้ำ รัฐบาลไทยและกองทัพไทยกำลังกลายเป็นผู้หลงผิด”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (26 มีนาคม 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ ทรงพร ศรีสุวรรณ กล่าวว่า จากที่ได้ติดตามความเคลื่อนไหวใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าการบริหารงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดประสิทธิภาพ เพราะความรุนแรงยังคงเกิดอยู่ทั่วไป ดังข้อความ

“ในฐานะที่ได้ติดตามข่าวเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และบางพื้นที่ของจังหวัดสงขลา ติดตามการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล ต้องบอกกันตรงๆว่ารู้สึกอึดอัด การแก้ไขปัญหาของรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา ยังไม่มีสิ่งบอกเหตุว่าปัญหาภาคใต้จะสงบดังที่หวัง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 เมษายน 2550) คอลัมน์ "เรียงคนมาเป็นข่าว" เจ้าของนามปากกา "ชโลธร" กล่าวว่า ประชาชนเห็นว่ารัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ดังข้อความ

“ความรุนแรงในภาคใต้แม้จะกลายเป็นเรื่องได้ยินแล้วผ่านไปจากคนทั่วไปแต่ ลึกลงในจิตใจคนไทยเต็มไปด้วยความหดหู่ คำถาม “เมื่อไรจะแก้ไขปัญหาได้” ขยับเป็น “จะแก้ได้หรือไม่” ความมั่นใจในหน่วยงานรัฐตก ทุบแม้ไม่มีเสียงพูดแต่หากไม่มีแนวโน้มในทางที่พอมีความหวังว่าจะหยุดยั้งความโหดเหี้ยมของเหล่าโจรได้”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (30 เมษายน 2550) คอลัมน์ "หมายเหตุผู้จัดการ" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่จริงใจที่จะแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน

3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะนี้สถานการณ์แยกลงถึงขาดประเทศอิรัก เนื่องจากรัฐบาลไม่มีสติปัญญามากพอที่จะแก้ไขปัญหาดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดความตระหนักในอันตรายที่จะเสียดินแดนในจังหวัดภาคใต้ สถานการณ์ร้ายยังขยายตัวจนทำให้ประเทศไทยมีสภาพไม่ต่างจากอิรักไปแล้ว รัฐบาลนี้ไม่ทำอะไรและไม่มีสติปัญญาที่จะแก้ไขให้คืนดีได้แล้ว ดังนั้นการอยู่ในตำแหน่งต่อไปจึงไร้ประโยชน์และมีแต่จะเป็นอันตรายต่อบ้านเมืองและประชาชนทั้งปวง”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 มิถุนายน 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า ยุทธวิธีการแก้ไขปัญหามลพิษรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดประสิทธิภาพ เห็นได้จากประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกทำร้ายรายวัน ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นำเจ้าหน้าที่รัฐทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร เต็มไปด้วยความอหังการ อหังการคือไม่เป็นขบวน ทั้งการคิด การวางแผนและการยุทธไม่เป็นขบวน จนฝ่ายที่ถูกทางการเรียกโจรหรือผู้ก่อความไม่สงบได้แต่นั่งหัวเราะเยาะหยัน ผู้นำไทยนึ้ม ว่านอนสอนง่าย หลงอุปาย ระบบยุติธรรม หลวม ไม่มีความเป็นกระบวนการ”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (25 กรกฎาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถแก้ไขปัญหามลพิษรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ เพราะรัฐบาลไม่กล้าผู้ก่อการร้าย ดังข้อความ

“ไม่ว่าเขา “ทำไมเราจึงถูกโจรฆ่า” กับ “ทำไมเราฆ่ากันเอง” ตอบแบบกำปั้นทุบดิน เหตุที่เราถูกโจรฆ่าและเราฆ่ากันเองก็เพราะเราฉลาดไม่เท่าเขา เราหมายถึงรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (21 กันยายน 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า หลังจากที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้ามาแก้ไขปัญหามลพิษรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลปรากฏว่า ความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา ดังข้อความ

“ปฏิบัติการก่อการร้ายใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มพรวด พุ่งจากจำนวนร้อยครั้งต่อปีเป็นจำนวนพันครั้งต่อปี เมื่อรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขึ้นมาบริหารประเทศ ยังไม่ครบ 9 เดือน ปฏิบัติการก่อการร้ายก็เกิดขึ้นแล้ว 2,170 ครั้ง ยังไม่ทันครบ 9 เดือน เจ้าหน้าที่รัฐ ทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัคร ประชาชนทั่วไปตายไปแล้วประมาณ

2,300 คน ได้รับความเจ็บอีกกว่า 4,000 คน ฝ่ายตรงข้ามตาย 164 คน ครั้งปีแรกของปี 2550 ของรัฐบาลไทยสร้าง ความสูญเสียมากที่สุด"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (29 กันยายน 2550) คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" กล่าวว่า ตั้งแต่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศ ปรากฏว่าความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทวีคูณมากขึ้นเรื่อยๆ แสดงให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา ดังข้อความ

"นับจากมีรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สถานการณ์ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาสและ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลาที่ ความรุนแรงขึ้น ทหารเสียชีวิตมากที่สุดในรัฐบาลนี้ ดังจะเห็นได้จาก ศอ.บต.รวบรวมข้อมูลไว้ ปี 2547 มีเหตุร้ายเกิดขึ้นเฉลี่ยวันละ 3 ครั้ง ปี 2548 มีเหตุร้ายเกิดขึ้นเฉลี่ยวันละ 5 ครั้ง ปี 2549 มีเหตุร้ายเกิดขึ้นเฉลี่ยวันละ 6 ครั้ง ปี 2550 มีเหตุร้ายเกิดขึ้นเฉลี่ยวันละ 8 ครั้ง"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (11 มกราคม 2551) คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประสบความสำเร็จ ความล้มเหลว พ่ายแพ้ทางใจมาตั้งแต่ต้น เพราะวางยุทธศาสตร์ผิดพลาด ทำงานล่าช้า ประกอบกับผู้นำรัฐบาลอ่อนแอ จึงทำให้ความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กลายเป็นคนหมดไฟและ ไม่ประสีประสา ค้ายคนตกขบวนรถไฟ การแก้ไขสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ผิดพลาด ล่าช้ามากกว่าครั้งปี นั่นคือตั้งแต่ พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนายกรัฐมนตรี เสียทำเสียค่าใจแก่ฝ่ายตรงข้ามแทบทุกข้อดี ไฟร์พ่นกรบผู้กล้าหาญที่เป็นทหาร ตำรวจจากทั่วประเทศจึงเสียสละชีวิตล้มตายกันเป็นจำนวนมากที่สุดเป็นประวัติการณ์"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (23 มกราคม 2551) คอลัมน์ "เหยี่ยวถลาลม" กล่าวว่า แผนการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไร้เอกภาพ แก้ไขปัญหาไม่ได้ ล่าช้า ประสบกับความล้มเหลว ดังข้อความ

"นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่าไม่คืบหน้า แสดงให้เห็นถึงการทำงานที่อยู่ในสภาพ อหังการ ไร้เอกภาพ แผนดับไฟได้จึงล้มเหลว สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ล้มเหลวนั้น คือนายกรัฐมนตรี!!"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (24 มกราคม 2551) คอลัมน์ “เหยียดถลาลม” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่สำเร็จ กำลังจะโบกมือลาจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีที่กำลังจะโบกมือลาไปตั้งหลักปักฐานบนเขายายเที่ยง ลำตะคอง นครราชสีมา คงจะมองออกว่าการแก้ไข ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่มีเอกภาพ ฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร ไม่กอดคอกันอย่างแท้จริง ทหารถูกสังหารตายหมู่ก็ครั้งๆ”

จากการบริหารงานแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลที่ นำโดย พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ เห็นได้จากมีผู้บริสุทธิ์ถูกเข่นฆ่าอย่างทารุณ ทหาร ตำรวจ ประชาชน ถูกฆ่าตายเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับตัว พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งเป็นผู้นำรัฐบาล อ่อนแอ ทีมงานวางยุทธศาสตร์แก้ปัญหาผิดพลาด ไม่ประสีประสาในการแก้ไขปัญหา แก้ไขปัญหาไร้ ทิศทาง สะเปะสะปะ ทำให้ความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น

➤ นายกฯไม่ควรพูดว่าแก้ไขปัญหาไม่ได้

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและ ผู้จัดการรายวันในประเด็น “พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ควรพูดว่า เป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้” ผลการศึกษาพบว่า มีคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ ดังนี้

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (29 มกราคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ ทรงพร ศรีสุวรรณ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คงจะรู้สึกอึดอัดกับปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นรายวันใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ จึงหลุดปากพูดคำว่า เป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ออกไป เพราะฟังดูแล้วเหมือนท้อแท้และหมดหวังกับการแก้ไขปัญหาไฟได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ คงอึดอัดกับปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่เช่นนั้นคงไม่หลุดคำพูดว่า “ใครทำให้จบได้ ผมขอปูผ้ากราบ แต่ผมคิดว่าผมคงไม่ต้องกราบใครเพราะ ผมคงตายก่อนและจนกว่าผมจะเสียชีวิตไปแล้วนั่นแหละ เรื่องนี้อาจจะจบ ตอนนั้น”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (12 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ ทรงพร ศรีสุวรรณ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่ควรจะหลุดปากพูดไปว่าใครที่สามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ตนจะขอปูผ้าแล้วกราบ เพราะ ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์จากการพูดเช่นนั้น ดังข้อความ

“คำพูดที่ว่าใครแก้ปัญหาภาคใต้ได้จะปฎิบัติชาวกรบนั้น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่น่าจะปล่อยให้หลุดจากปากเพราะฟังดูเหมือนกับการสิ้นหวังที่จะ ทำให้ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้กลับคืนสู่สภาพสันติสุข ทั้งที่ พล.อ.สุรยุทธ์ ย้ำและยืนยันตลอดว่าจะเร่งแก้ไขปัญหาภาคใต้”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (22 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ สุภากร บุญปาน กล่าวว่า การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เคยกล่าวว่า ปัญหาในภาคใต้ไม่สามารถแก้ไขได้นั้น หลายคนเห็นว่าเป็นความจริง เพราะที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถครองใจชาวบ้านได้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เคยตอบคำถามนี้เอาไว้เมื่อขึ้นมาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีใหม่ๆว่า สถานการณ์ชายแดนภาคใต้จะไม่เข้าสู่ภาวะปกติ ในช่วงชีวิตนี้ เป็นคำตอบที่อาจขัดใจสายเหยี่ยวทั้งหลาย แต่มีคนจำนวนไม่น้อยเห็นด้วยว่าเป็นจริง รัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่สามารถครองใจชาวบ้านได้ แปลว่าการทำงานการเมืองและงานมวลชน ไม่ว่าจะโดยทหาร ตำรวจหรือข้าราชการหน่วยอื่นๆยังไม่เข้มข้นพอ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ควรพูดว่า เป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้” ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้นำประเทศ กล่าวผ่านสื่อมวลชนว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ ถ้าหากใครสามารถแก้ไขได้จะปฎิบัติชาวกรบ การที่นายกรัฐมนตรีพูดผ่านสื่อเช่นนี้ ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด ทำให้ตีความได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์รู้สึกท้อแท้สิ้นความหวังในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

➤ การประชาสัมพันธ์ไม่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “การประชาสัมพันธ์ไม่มีประสิทธิภาพ” ผลการศึกษาพบว่ามีคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ ดังนี้

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (15 สิงหาคม 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “ชโลธร” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี อ่อนประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ ควรบอกให้ประชาชนรับรู้ปัญหาเกิดจากการสื่อสารของอดีตนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่ทำให้ความรุนแรงปะทุขึ้นมาอีกครั้ง เพื่อประชาชนจะได้เข้าใจรัฐบาลมากขึ้น ดังข้อความ

“สถานการณ์ 3 จังหวัดภาคใต้ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อ่อน ประสพการณ์ด้านประชาสัมพันธ์ เพราะเป็นผู้แก้ ไม่ได้เป็นผู้ผูก เมื่อมาทำให้ เหตุการณ์สงบลงได้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ก็น่าจะกระจายผลงานให้ชาวบ้านรู้ เพราะก่อนหน้านี้ไฟได้คือปัญหาใหญ่ เมื่อไม่สามารถห้ามเลือดเอาไว้ได้แม้ จะไม่หยุดไหลสนิทเสียทีเดียวแต่ถือว่าผลงานดับไฟได้น่าจะขายได้”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและ ผู้จัดการรายวันในประเด็น “การประชาสัมพันธ์ไม่ดีพอ” ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์ วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่ารัฐบาลประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานให้กับประชาชนน้อยไป โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารเพื่อการ ประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลพรรคไทยรักไทยที่นำโดยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แล้ว จะเห็นได้ว่า พรรคไทยรักไทยทำได้ดีกว่ามาก

กล่าวโดยสรุป ในประเด็นการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดน ภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่าประกอบด้วย หนังสือพิมพ์มติชน ได้แก่ คอลัมน์ “เดินหน้าชน” เขียนโดย ทรงพร ศรีสุวรรณ จำลอง ดอกปึก จุฬาลักษณ์ ภูเกิด ภาคภูมิ ป้องภัย คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เขียนโดย นามปากกา “ชลอทร” นามปากกา “พุลู่น้ำแข็ง” นามปากกา “วิหคเหินฟ้า” คอลัมน์ “กระแสรวคน” เขียนโดย เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์ คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” เขียนโดย สุภากร บุญปาน ทรงพร ศรีสุวรรณ สุวพงศ์ จันผิงเพชร

ส่วนผู้จัดการรายวัน ได้แก่ คอลัมน์ “ฟ้าดินเดียวกัน” เขียนโดย วรศักดิ์ มหัทธโนบล คอลัมน์ “ลึกหกลืบ ลับสี่ลืบ” เขียนโดย นามปากกา “สพาย หมายเลขหก” คอลัมน์ “บทนำ” ผลการศึกษาพบว่าคอลัมน์นิสต์ได้วิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของ นายกรัฐมนตรี โดยระบุว่า แก้ไขปัญหาล้มเหลว รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถแก้ไข ปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ผลการศึกษาพบว่า มีคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ ในทิศทางนี้มากที่สุด โดยระบุว่า ไม่เพียงแต่ พล.อ. สุรยุทธ์ จะแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ไม่ได้แล้ว ยังทำให้ความรุนแรงขยายมาสู่บางพื้นที่ในจังหวัดสงขลาและลามเข้ามาสู่ กรุงเทพมหานครด้วย นอกจากนี้ ความรุนแรงในลักษณะนี้ยังลุกลามไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทยด้วย เห็นได้จากข่าวที่ปรากฏในแต่ละวัน ประกอบด้วย การฆ่าคนชรา การลอบฆ่า ผู้หญิง การลอบวางเพลิงที่เกิดขึ้นต่อเนื่องทุกวัน ที่สำคัญคือ รัฐบาล กองทัพ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ยังไม่สามารถจับตัวคนร้ายมาดำเนินคดีได้

การวิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงได้ พิเคราะห์ จากการใช้คอลัมน์นิสต์ใช้คำว่า “ความรุนแรงไม่ได้ลดน้อยลง ดูเหมือนว่าจะหนักหนาสาหัสกว่าเดิมอีก

ศอ.บต." "สอบตก" "คณะรัฐมนตรีสอบไม่ผ่าน" "ไม่ควรจะไปโยนลูกโทษว่าเป็นความเลวร้ายของระบอบทักษิณที่ก่อปัญหาขึ้นมา" "ตอนนี้บ้านเมืองเหมือนส้วมแตก" "ยุทธวิธีการต่อสู้ของรัฐบาลไทยกับขบวนการแบ่งแยกดินแดนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้กำลังเดินไปสู่ความพ่ายแพ้" "รัฐบาลเปลืองพลัง" "บัดนี้สุจริตชนถูกไล่ล่าอย่างกับหมูกับหมา ทหารตำรวจ เอาตัวไม่รอด ระบบยุติธรรมเดินหน้าไม่ได้ ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีตอนนี้กำลังเข้าทางโจร" "รัฐบาลยังเหยิงแหงนปลา ไม่รู้ว่รบกับใคร จะเอาอย่างไรและจะไปคุยกับกลุ่มไหน ใครคือผู้ก่อความไม่สงบที่แท้จริง" "แก้ไขปัญหาไม่ถูกทิศถูกทาง สะเปะสะปะ" "รัฐบาลมีนโยบายที่ผิดพลาด" "ประสบกับความเปลืองพลังซ้ำแล้วซ้ำเล่า" "รัฐบาลทำได้แค่ตั้งรับ บางครั้งบางคราวต้องยอมจำนนตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายตรงข้าม"

"เรากำลังพ่ายแพ้ทางยุทธศาสตร์และยุทธวิธี ทุกวันเราได้แต่นั่งนับศพ เช็ดเลือด เช็ดน้ำตาของพี่น้องร่วมแผ่นดิน ทุกชีวิตที่ยังหายใจอยู่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้แต่นั่งรอวันตาย" "ตั้งแต่ตุลาคมปีที่แล้วมาถึงตอนนี้ เราถูกโจมตีไปแล้วเกือบ 1,000 ครั้ง เฉพาะลอบยิงไม่น้อยกว่า 600 ครั้ง ลอบวางระเบิดเกือบ 200 ครั้ง วางเพลิงอีกกว่า 100 ครั้ง ให้แนวร่วมชุมนุมประท้วงอีกราว 20 ครั้ง เฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐในช่วงไม่กี่เดือนนี้ตายไปราว 400 ศพ ชาวบ้านทั่วไปไม่ต้องนับก็ได้ ถือว่า "ตายรายวัน" เขาเป็นวิงโง่ยิงได้ตลอดเวลาเหมือนนกปลาหมูหมาไก่ อีกไม่นานแผ่นดิน 3 จังหวัดภาคใต้จะร้างไร้ผู้คน"

"การถดถอยทางยุทธวิธีของรัฐบาลทำให้สถานการณ์เลวลง ใครครวญดูแล้วรัฐบาลนี้ไม่น่าจะใช่คู่ต่อสู้อีกต่อไป จะไปชนะได้อย่างไร" "การทำงานมวลชน การเมืองไม่ว่าจะโดยทหาร ตำรวจหรือข้าราชการยังไม่ดีพอ" "พี่น้องร่วมชาติถูกสอยเป็นไปไม่ร่วง ก้าวออกจากบ้านแล้วไม่รู้จะได้อีกกลับมากินข้าวพร้อมหน้ากับครอบครัวหรือไม่ ถ้ายังหาสาเหตุไม่ได้ ตอบไม่ชัด รัฐบาลยุบหน่วย ยุบกรม เลิกจ้าง จะได้ไม่เปลืองภาษีแผ่นดิน" "สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงห่วงใยอาณาประชาราษฎร์ทั่วประเทศตลอดมาเป็นที่ประจักษ์ชัดถึงน้ำพระราชหฤทัยที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาคุณและพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อพสกนิกรเป็นล้นพ้นเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นำเสียดายที่รัฐบาลทำเป็นหูทวนลมแทนที่จะปฏิบัติบูชาอันเมตตาถวายจริงจัง ต่อเนื่องและเด็ดเดี่ยว กลับมุ่งเน้นแต่พิธีกรรมอันเหลวไหล เช่น การจัดแข่งขันฟุตบอลบ้าง การไปรยนกกระดาศบ้าง การเดินขบวนสวนสนามชูธงทิวบ้าง"

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ขาดความตระหนักในอันตรายที่จะเสียดินแดนในจังหวัดภาคใต้ สถานการณ์ร้ายยิ่งขยายตัวจนทำให้ประเทศไทยมีสภาพไม่ต่างจากอีกไปแล้ว รัฐบาลนี้ไม่ทำอะไรและไม่มีสติปัญญาที่จะแก้ไขให้คืนดีได้แล้ว" "รัฐบาลเต่าไม่รู้ไม่ชี้ ไม่ประสีประสา ไม่ติดตามข่าวสาร ไม่ปรับปรุงการทำงาน ยังคงใช้วิธีการซึ่งทำให้ชีวิตทหาร ตำรวจและประชาชนอีกจำนวนมากต้องตกเป็นเป้าในการถูกเข่นฆ่าสังหารไม่เว้นแต่ละวัน พันธงว่าถ้ารัฐบาล

แต่ยังทำเหมือนอย่างเคย คือ ไม่รับผิดชอบ” พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นำเจ้าหน้าที่รัฐทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร เต็มไปด้วยความอลหม่าน อลหม่านคือไม่เป็นขบวน ทั้งการคิด การวางแผนและการ ยุทธไม่เป็นขบวน จนฝ่ายที่ถูกทางการเรียกโจรหรือผู้ก่อความไม่สงบได้แต่นั่งหัวเราะเยาะหยัน ผู้นำ ไทยนิยม ว่านอนสอนง่าย หลงอุบาย ระบบยุติธรรมหลวม ไม่มีความเป็นกระบวน”

“เหตุที่เราถูกโจรฆ่าและเราฆ่ากันเองก็เพราะเราฉลาดไม่เท่าเขา เราหมายถึง รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี” “เมื่อรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขึ้นมาบริหาร ประเทศ ยังไม่ครบ 9 เดือน ปฏิบัติการก่อการร้ายก็เกิดขึ้นแล้ว 2,170 ครั้ง ยังไม่ทันครบ 9 เดือน เจ้าหน้าที่รัฐ พลเรือน ตำรวจ ทหาร ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัคร ประชาชนทั่วไปตายไป แล้วประมาณ 2,300 คน ได้รับความเจ็บอีกกว่า 4,000 คน ฝ่ายตรงข้ามตาย 164 คน ครึ่งปีแรกของปี 2550 ของรัฐบาลไทยสร้างความสูญเสียมากที่สุด”

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถูกเชิญมาเป็นนายกรัฐมนตรี แต่กลายเป็นคนหมดไฟ และไม่ประสีประสาคล้ายคนตกขบวนรถไฟ การแก้ไขสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผิดพลาด ล่าช้ามากกว่าครึ่งปี นั่นคือตั้งแต่ พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนายกรัฐมนตรี เสียท่า เสียค่าโง่แก่ฝ่าย ตรงข้ามแทบทุกข้อดี โฟร์พลนักรบผู้กล้าหาญที่เป็นทหารตำรวจจากทั่วประเทศจึงเสียชีวิตล้ม ตายกันเป็นจำนวนมากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์” “แผนดับไฟใต้จึงล้มเหลว สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การ แก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ล้มเหลวนั้น คือนายกรัฐมนตรี”

ประเด็น นายกะไม่ควรพูดว่าเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ให้สัมภาษณ์ว่าใครทำให้ปัญหาชายแดนภาคใต้จบลงได้ ผมขอปฎิภากราบ แต่คิดว่าคงไม่ ต้องกราบใครเพราะผมคงจะเสียชีวิตไปก่อน” ฟังดูเหมือนนายกรัฐมนตรียุคของประเทศไทยเกิดอาการ ท้อแท้ใจและหมดหวังในการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ นายกะไม่ควรพูดเช่นนี้เพราะตนเองดำรง ตำแหน่งผู้นำของประเทศอยู่ที่สำคัญคือนายกะได้ประกาศไว้ก่อนหน้าว่าการแก้ไขปัญหาชายแดน ภาคใต้ของประเทศไทยเป็นนโยบายสำคัญ จึงไม่น่าจะผลอปากพูดออกไป

ประเด็นการประชาสัมพันธ์ไม่มีประสิทธิภาพ คอลัมน์สถิติวิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ ชาวกระบี่เกิดความขัดแย้งใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยและได้ขยายลุกลามไปยัง จังหวัดสงขลานั้น ไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาล เนื่องจากฟังดูแล้วความรุนแรงได้ขยายพื้นที่จากเดิม 3 จังหวัด ลุกลามไปเป็น 4 จังหวัด คือ รวมสงขลาเข้าไปด้วย เชื่อว่าอีกไม่นานนี้ก็จะกลายเป็น 5 จังหวัด คือ รวมสตูลเข้าไปด้วย สะท้อนให้เห็นถึงการจัดการข่าวสารที่ขาดประสิทธิภาพของผู้นำ รัฐบาล นอกจากนี้ การที่หน่วยงาน ศอ.บต.กอ.รมน.และกองทัพภาคที่ 4 ยอมรับว่า ผู้ก่อความไม่ สงบจะปล่อยข่าวลวง ใส่ร้ายป้ายสีเจ้าหน้าที่รัฐว่าโหดร้ายทารุณ เสี้ยมให้ทะเลาะกันเอง ตำรวจจับ ใครก็ถูกหาว่าเป็นแพะ สะท้อนให้เห็นถึงการจัดการข่าวสารของรัฐบาลที่ขาดประสิทธิภาพ

4.2 พฤติกรรมทางการเมือง

จากการศึกษาในประเด็นพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็นดังกล่าวนี้ 3 ประเด็น ได้แก่ การอนุมัติขึ้นเงินประจำตำแหน่งขององคมนตรีและรัฐบุรุษ การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ จังหวัดนครราชสีมา การได้มาซึ่งบ้านพักตากอากาศบนเขาชายเทียง จังหวัดนครราชสีมา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 การอนุมัติขึ้นเงินประจำตำแหน่งขององคมนตรี รัฐบุรุษและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อนุมัติเงินเดือนประจำตำแหน่งให้กับองคมนตรี รัฐบุรุษและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย ผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่เหลียวแลชนชั้นล่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

➤ ผลประโยชน์ทับซ้อน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ผลประโยชน์ทับซ้อน” ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ ดังนี้

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (30 มกราคม 2550) คอลัมน์ “เดินหน้าชน” คือ นฤตย์ เสกธีระ กล่าวว่ ไม่เห็นด้วยกับการที่นายกรัฐมนตรีอนุมัติเงินเดือนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ให้สามารถรับเงินได้หลายตำแหน่ง ทั้งตำแหน่งที่ทำงานอยู่เดิมและตำแหน่ง สนช. ดังข้อความ

“สิ่งที่ผมเห็นและได้ยินผลงานของรัฐบาลชุดนี้อนุมัติเงินเดือนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้สามารถรับเงินได้หลายตำแหน่ง มีอย่างไ้ไหนปากพูดเรื่องประเทศชาติแต่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติรับเงินได้ 2 ทาง ทั้งเงินเดือนปกติและยังเป็นเงินเดือนและรายได้ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รวมกันเป็นแสนบาท นี่ขนาดเรียกร้องให้ทุกคนเสียสละ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ผลประโยชน์ทับซ้อน” ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่นายกรัฐมนตรีอนุมัติเงินเดือนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ให้สามารถรับเงินได้หลายตำแหน่งทั้งตำแหน่งที่ทำงานอยู่เดิมและตำแหน่ง สนช.

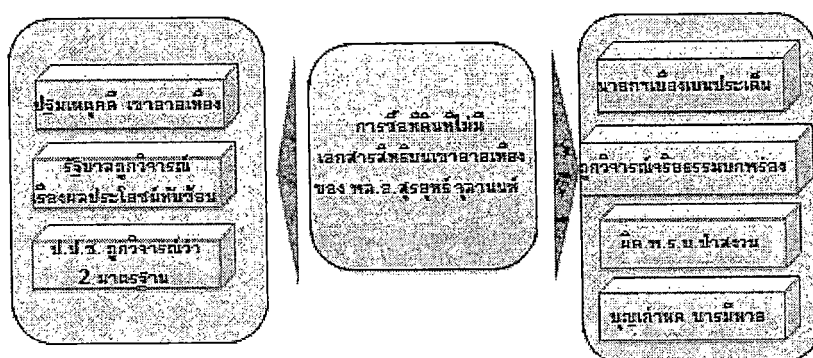
จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ผลประโยชน์ทับซ้อน” ผลการศึกษาสรุปได้ว่ามีคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่เห็นด้วยกับการที่นายกรัฐมนตรีอนุมัติเงินเดือนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ให้สามารถรับเงินได้หลายตำแหน่งทั้งตำแหน่งที่ทำงานอยู่เดิมและตำแหน่ง สนช. ในขณะที่ไม่ได้หาทางช่วยเหลือชนชั้นล่างในสังคม

4.2.2 การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักตากอากาศบนเขาชายเทียง จังหวัดนครราชสีมา

➤ จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็น “การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักตากอากาศบน “เขาชายเทียง” จังหวัดนครราชสีมา” ผลการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์จากหนังสือพิมพ์ได้วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ 7 ประเด็น ได้แก่ 1) ปฐมเหตุคดี บ้านพักบนเขาชายเทียง 2) รัฐบาลถูกวิจารณ์ว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน 3) ป.ป.ช. ถูกวิจารณ์ว่าสองมาตรฐาน 4) นายกฯ เบี่ยงเบนประเด็น 5) นายกฯ ถูกวิจารณ์จริยธรรมบกพร่อง 6) คดี พ.ร.บ.ป่าสงวน 7) บุญเก่าหุด บารมีหาย ดังภาพ 4.8

ภาพ 4.8

แสดงแผนภาพการซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักบนเขาชายเทียงจากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์

จากภาพ 4.8 แสดงการวิพากษ์วิจารณ์การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักบนเขาชายเทียงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

➤ **ปฐมเหตุคดี “บ้านพักบนเขายายเที่ยง”**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ปฐมเหตุคดีบ้านพักบนเขายายเที่ยง” ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 ธันวาคม 2549) คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรื คือผู้ออกมาเปิดประเด็นเขายายเที่ยง ดังข้อความ

“คนระดับ “บิ๊กจิ๋ว” ออกมาเขย่าวรัฐบาลโดยพุ่งเป้าไปที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เรื่อง “บ้านพักตากอากาศบนเขายายเที่ยง” เท่ากับช่วยโหมไฟการเมืองก่อนถึงเดือนมีนาคม ยิ่งร้อนระอุไปใหญ่”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (4 มกราคม 2550) คอลัมน์ “กระแสทรรศน์” คือ นงนุช สิงหะเดชะ กล่าวว่ ประเด็นที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรื ครอบครองที่ดินบนเขายายเที่ยงนั้น ถูกทำให้เป็นประเด็นขึ้นมาโดยกลุ่มบุคคลที่ต้องการโจมตีตัวนายกรัฐมนตรื หลังจากนั้น สมาชิกพรรคไทยรักไทยก็ออกมาจับลูกและขยายความให้เป็นประเด็นใหญ่ขึ้น ดังข้อความ

“น่าสังเกตว่าการใช้ความรุนแรงเข้าทำลายรัฐบาลในครั้งนี่เกิดขึ้นหลังจากมี กลุ่มบุคคลออกมาเปิดประเด็นโจมตี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เรื่องบ้านพักบนเขายายเที่ยง จ.นครราชสีมา หลังจากนั้นนักการเมืองของพรรคไทยรักไทยก็ ออกมาจับลูกขยายผลย่ำหัวตะปูดอย่างเป็นขบวน”

ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 3 โปรรยหัวว่ “ยันบ้านนายกฯเขายายเที่ยงผิดชัด” ระบุว่

“ความเป็นมาของที่ดินบ้านนายกฯ จากการตรวจสอบพบว่านายเป้าชาย ใ้กับนายนพดล พิทักษ์วาณิช ในราคา 7 แสนบาท เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2538 ตอนนั้นนายกฯเป็นแม่ทัพภาคที่ 2 และวันที่ 31 มีนาคม นายนพดลทำสัญญาขายใ้ พล.อ.สุรนิธย์ จันทราสีทธิ ในราคา 5 หมื่นบาท ต่อมาวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 พล.อ.สุรนิธย์ บอกขายใ้ พล.อ.หญิง คุณหญิงจิตราวดี ภรรยานายกฯ โดยไม่ระบุราคาซื้อขาย แต่จากบันทึกของ ผู้ใหญ่บ้านระบุไว้ว่เพราะเจ้าของเดิมยกใ้ ความเป็นมาจึงเป็นที่เคลือบ แคลงสงสัยจากการที่เจ้าหน้าที่ใ้ไปดูมา 3 ครั้ง”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ปฐมเหตุคดีบ้านพักบนเขายายเที่ยง” ผลการศึกษาสรุปได้ว่คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่ คนที่ออกมาเปิดประเด็นเรื่องการถือครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรื คือ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรื ด้านคอลัมน์นิสต์จากมติชน

คือ นางนุช สิงหะเดชะ กล่าวว่ากรณีที่ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ออกมาเปิดประเด็นเรื่องเขายายเที่ยงนั้น เป็นเจตนาที่ต้องการโจมตีตัวนายกรัฐมนตรี หลังจาก พล.อ.ชวลิต ออกมาเปิดประเด็น สมาชิกพรรคไทยรักไทยก็ออกมาจับคู่และขยายความให้เป็นประเด็นใหญ่ขึ้น

➤ **ถูกวิจารณ์ว่า นายกฯและ ครม.บางคนมีผลประโยชน์ทับซ้อน**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันใน ประเด็น “นายกฯและ ครม.บางคนมีผลประโยชน์ทับซ้อน” ผลการศึกษาพบว่ามติชน (25 กันยายน 2550) นำเสนอในสื่ूपข่าว คอลัมน์ “การเมือง” โดยวิพากษ์วิจารณ์ว่าคณะรัฐมนตรีของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ หลายคนบกพร่องทางจริยธรรมกรณีมีหุ้นอยู่ในบริษัทเอกชนเกินกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งขัดต่อพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ดังข้อความ

“เหมือนการตกม้าตายตอนจบกรณีการถือหุ้นในบริษัทเกินกว่า 5% ของทุนจดทะเบียนซึ่งเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ.การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ของรัฐมนตรีซึ่งแก่คุณธรรมสูงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี อันประกอบด้วย อารีย์ วงศ์อารยะ รมว.มหาดไทย สิทธิชัย โภไคยอุดม รมว.ไอวีทีและ อรณุช ไอสถานนท์ รมช.พาณิชย์ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ดูเหมือนวางยาโดยไม่ได้อตั้งใจเพราะให้ความเห็นว่าแม้เรื่องดังกล่าวจะไม่ผิดกฎหมายแต่ก็ไม่เหมาะสม ด้านสิทธิชัย ประกาศลาออกจากตำแหน่งทันที การเมืองมีปัจจัยที่เปราะบาง ที่สำคัญคือเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เมื่อ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ หัวหน้ารัฐบาลประกาศตัวว่าเป็นคือรัฐบาลแห่งคุณธรรม จริยธรรม การตัดสินใจของอารีย์จะส่งผลกระทบต่อ พล.อ.สุรยุทธ์ ถึงวันนี้คงได้แค่เฝ้าดูว่าอารีย์จะใช้มาตรฐานใดประกอบการตัดสินใจ แต่หากใช้มาตรฐานเดียวกับ “เขายายเที่ยง” ก็ขอให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปโดยไม่ต้องสนใจใครเช่นกัน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (27 กันยายน 2550) คอลัมน์ “วิภาคแห่งวิพากษ์” กล่าวว่า กรณีการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นเรื่องของ ความรับผิดชอบทางการเมือง แม้ไม่ผิดกฎหมายแต่ก็ต้องแสดงความรับผิดชอบเพราะจะต้องทำตัว เป็นแบบอย่างให้กับสังคม ดังข้อความ

“ในทางจริยธรรมนั้นถือได้ว่าเรื่องการยึดครองที่ดิน ณ เขายายเที่ยงของ นายกรัฐมนตรีกับเรื่องการถือหุ้น 5% ของนายอารีย์ วงศ์อารยะ เป็นเรื่องเดียวกัน เป็นเรื่องของความรับผิดชอบทางการเมือง มิได้เป็นเรื่องของการรับ

ผิดทางกฎหมาย ขณะเดียวกันในฐานะที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็น นายกรัฐมนตรี เป็นประมุขในฝ่ายอำนาจบริหาร สังคมจึงเรียกร่องสภาวะ แห่งการเป็นผู้นำมากกว่าปกติ ผู้นำย่อมต้องมีความรับผิดชอบในเรื่อง จริยธรรมเหนือกว่าคนทั่วไป หากขาดความรับผิดชอบหรือรับผิดชอบ หละหลวมก็ไม่สามารถจะเป็นแบบอย่างให้กับคนอื่น"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (28 กันยายน 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง ห้า" คือ สุรวิชัย วีระจรรณ กล่าวว่ นายอารีย์ วงศ์อารยะ กล่าวว่ตนเองจะไม่ลาออกจากรัฐมนตรี กรณีนี้อุ่นเกิน 5 เปอร์เซ็นต์ โดยอ้างว่ได้พูดคุยกับนายภคแล้วแต่นายภคต้องการให้ทำงานต่อไป แสดงว่นายภคมีมุมมองในเรื่องจริยธรรมต่างจากคนทั่วไป ดังข้อความ

"นายอารีย์ วงศ์อารยะ โยกโย้วว่าจะไม่ลาออกจากรัฐมนตรีกรณีนี้อุ่นเกิน 5% โดยอ้างว่ได้พูดคุยกับ พล.อ.สุรยุทธ์ แล้ว สิ่งที่นายอารีย์อ้างว่ พล.อ.สุรยุทธ์ บอกให้ยู่ในตำแหน่งต่อไปก่อนที่จะจำนนต่อหลักฐานเป็นคำพูดของ พล.อ.สุรยุทธ์จริง ก็ยอมแสดงว่ พล.อ.สุรยุทธ์ มีมุมมองในเรื่องจริยธรรม แตกต่างจากคนทั่วไป

ก็เลยมีคำถามต่อไปถึงกรณีกการถือครองที่ดินเขายายเที่ยงของท่าน อย่าลืม ว่กรณีสรัฐมนตรีทั้ง 3 คน ถือครองหุ้นในบริษัทเกินว่ร้อยละ 5 ไม่ได้โอน หุ้นไปให้นิติบุคคลจัดการแทนได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาล ไม่ได้มีความผิดตามกฎหมาย เพียงแต่เป็นเรื่งที่ไม่เหมาะสม ต่างกับกรณียของเขายายเที่ยง นอกจากเป็นเรื่งที่ไม่เหมาะสมแล้วยังเป็นเรื่งที่ผิดกฎหมายอีก ไม่มีใครเรียกร่องจริยธรรมและถามหาบรรทัดฐานจาก พล.อ.สุรยุทธ์ในเรื่องนี้ จำได้ว่เมื่อปลายปีที่แล้วเมื่อเรื่งแดงขึ้น พล.อ.สุรยุทธ์ได้ประกาศทันทีว่ ท่านพร้อมจะลาออกจากตำแหน่ง"

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและ ผู้จัดการรายวัน ผลการศึกษาสรุปได้ว่คณะรัฐมนตรีของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้แก่ นายอารีย์ วงศ์อารยะ รมว.มหาดไทย นายสิทธิชัย โภไคยอุดม รมว.ไอวีที และ นางอรนุช ไอสถานนท์ รมช. พาณิชยที่ถูกกล่าวหาว่บกพร่องทางจริยธรรมกรณีสมีหุ้นยู่ในบริษัทเอกชนเกินว่ 5 เปอร์เซ็นต์ของทุนจดทะเบียน ถือเป็นกาฝ่าฝืน พ.ร.บ.กาจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลนี้ได้ประกาศต่อสาธารณชนว่เป็นรัฐบาลคุณธรรม แต่กลับมีเรื่งที่ไม่เหมาะสมซึ่งไม่ควรจะเกิดขึ้น ทำให้ประชาชนเกิดข้อสงสัยและมีการตั้งคำถามต่อรัฐบาลว่ไม่ได้แตกต่างไปจากรัฐบาลที่ผ่านมาที่กล่าวหาเขาว่ขาดคุณธรรมแต่อย่างใด

➤ ป.ป.ช. ฎกวิจารณ์ว่า 2 มาตรฐาน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ป.ป.ช. 2 มาตรฐาน” ผลการศึกษาพบว่าคอลัมน์นิสต์จากมติชน (29 กันยายน 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “วิหคเหินฟ้า” กล่าวว่า ป.ป.ช. มีมติว่า การถือครองหุ้นของคณะรัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บางคนนั้นถือว่าไม่ผิดกฎหมายแต่ไม่เหมาะสม ส่วนกรณีการถือครองที่ดินไม่มีโฉนดของนายภคิน ป.ป.ช. กลับไม่รับพิจารณาทั้งที่ความผิดของนายภคินมากกว่า ถือเป็นกรกระทำที่ 2 มาตรฐาน ดังข้อความ

“เมื่อเทียบกับการพิจารณาคดี “เขายายเที่ยง”ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เมื่อเดือนมิถุนายนดูเหมือนมาตรฐานจะแปร่งไปตามกาลเวลา มติของ ป.ป.ช. ครั้งนี้บอกว่าอารีย์-อรนุช-สิทธิชัย ไม่มีใครทำผิดกฎหมายแต่เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมเพราะขัดต่อหลักการเรื่อง “ผลประโยชน์ทับซ้อน” จึงเสนอให้ พล.อ.สุรยุทธ์ พิจารณา แต่ตอนพิจารณาเรื่องเขายายเที่ยง ป.ป.ช. ไม่รับเรื่องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาด้วยเหตุผลว่า พล.อ.สุรยุทธ์ พันจากราชการประจำเกิน 2 ปี ไม่รับพิจารณาและไม่มีความเห็น ด้านนายกล้าณรงค์ จันทิก ได้นำเรื่องเข้าที่ประชุมและมีมติว่าไม่ผิดกฎหมายแต่มีความเห็นเพิ่มเติมว่าไม่เหมาะสม”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (3 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีทำผิดกฎหมายที่บุกรุกที่ดินบนเขายายเที่ยง แต่ไม่มีความผิด ในขณะที่ชาวบ้านธรรมดาบุกรุกป่าสงวนเหมือนกันแต่ก็ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐจับดำเนินคดีมาแล้วแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานที่ปฏิบัติต่อคนในสังคมที่ไม่เท่าเทียมกัน ดังข้อความ

“เรื่องการทำผิดกฎหมายในกรณีบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติเขายายเที่ยงซึ่งเป็นเพียงแต่เป็นผู้มีฐานะอำนาจวาสนาแล้วไปเบียดเบียนคนที่ยากจนเอาเป็นของตนเท่านั้นแต่ยังผิดกฎหมาย ซึ่งถ้าหากเป็นชาวบ้านก็ถูกศาลจำคุกมาแล้วมากมาย”

ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 15 ไปรษณีย์ว่า “สมัชชาคนจนตอกนายภคินกลางที่ประชุม” ระบุว่า นายสวาท อุปฮาด ตัวแทนสมัชชาคนจนในประเด็นปัญหาที่ดิน กล่าวว่า นายกรัฐมนตรีมีปัญหามุกรุกที่ป่าสงวนเช่นเดียวกับชาวบ้านแต่นายภคินไม่มีความผิด ทว่าชาวบ้านถูกจับดำเนินคดี ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ บอกว่ามีปัญหาที่ดินเช่นเดียวกับพวกเรา แต่ตอนนี้ปัญหาของท่านต้องรองบประมาณเพื่อไปพิสูจน์สิทธิ ความแตกต่างอยู่ตรงที่ว่านายภคินไม่ได้

ถูกดำเนินคดีแต่ชาวบ้านอย่างพวกเรากลับถูกดำเนินการ ถูกกฎหมายคุกคามอยู่ตลอดเวลา ถือเป็นทางเลือกปฏิบัติหรือไม่ ทำไมรัฐจึงปล่อยปละละเลยและเลือกปฏิบัติกับชาวบ้านอย่างนี้ เมื่อผู้มีอำนาจมีปัญหา ทำไมจึงไม่ใช้นโยบายให้สามารถเกิดการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน”

ทั้งนี้ นายสวาท กล่าวว่า

“ปัญหาที่ดินทำกินของชาวบ้านนั้น ชาวบ้านถูกฟ้องร้องมาโดยตลอด ในกรณีปัญหานี้ นายกรัฐมนตรีจะมาอ้างเรื่องการพิสูจน์สิทธิไม่ได้ เพราะที่ดินดังกล่าวไม่ใช่เป็นมรดกตกทอดกันมาแต่เป็นการออกให้เฉพาะราย ชื่อขายไม่ได้ เพราะฉะนั้น แสดงว่านายกรัฐมนตรีบุกรุกตั้งแต่วันแรกที่เข้าไป ฉะนั้นจะมาอ้างว่าการพิสูจน์ไม่ได้ ถึงแม้จะบอกว่าที่ผ่านมาเสียภาษีมาโดยตลอดก็ไม่สามารถอ้างสิทธิได้เพราะเวลาชาวบ้านไปทำแบบนี้ กรมป่าไม้ก็อ้างว่าทำไม่ได้ โอกาสแบบนี้ไม่เคยมีแต่กลับถูกดำเนินคดีแทน”

ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 16 พาดหัวว่า “สุรยุทธ์รับกับชาวบ้านรุกป่าจริง ระบุว่า

“พล.อ.สุรยุทธ์ ใจดีสู้เสือพร้อมให้ตรวจสอบบ้านพักเขายายเที่ยง อ้างไม่ได้ทำผิดเป็นคดีอาญา แถมไม่เคยปกปิดพร้อมพาสื่อพิสูจน์หลังเลือกตั้ง ต่อต่อมา กลับกลืนน้ำลายตัวเองยอมรับกับสมัชชาคนจน กำลังรบบพิสูจน์ที่ดินเขายายเที่ยงรุกป่าหรือไม่ เจอชาวบ้านตีแสบหน้าขึ้นนายกฯหัวอกเดียวกันแต่ทำไมเจ้าหน้าที่เลือกปฏิบัติเล่นงานแต่คนจน ด้านประสงค์ยื่นนายกรุกป่านำเข้าที่ประชุมเพื่อส่งต่อให้ ป.ป.ช. -ดีเอสไอ - สตง.ดำเนินการ”

ผู้จัดการรายวัน (15 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 16 พาดหัวว่า “ที่ดินเขายายเที่ยง สุรยุทธ์ สะท้อนสังคมไม่เป็นธรรม” ระบุว่า กรณีการถือครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ซึ่งไม่เป็นธรรม คนเป็นนายกรัฐมนตรีและชาวบ้านทำผิดเหมือนกัน ชาวบ้านถูกจับดำเนินคดี ทว่า นายกรัฐมนตรีกลับไม่ถูกดำเนินคดี

“กรณีที่ดินบนเขายายเที่ยงของนายกรัฐมนตรี ทำให้ประชาชนมีความสุขน้อยลงในเรื่องของความเป็นธรรมในสังคม ความสุขของคนไทยในเรื่องความเป็นธรรมในสังคมลดลงจาก 5.80 เหลือ 5.47 และถ้านายกรัฐมนตรีไม่สามารถลดความเคลือบแคลงสงสัยในหมู่ประชาชนกรณีที่ดินบนเขายายเที่ยงแล้วยังนำเป็นห่วงต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชนเพราะความเป็น

ธรรมในสังคมไม่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมหากกรณีเดียวกันเกิดขึ้นกับชาวบ้านธรรมดาทั่วไปคงโดนเจ้าหน้าที่รัฐดำเนินการไปนานแล้ว”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2551) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ สุรวิทย์ วิวัชรณ กล่าวว่

“นายกรัฐมนตรีคนรักป่าติดร่างแหถูกกล่าวหาว่าบ้านบนเขาขายเถียงของท่านนั้นบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่ บัดนี้ก็ยังไม่มี การเข้าไปดำเนินการตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเลย แม้ว่าจะมีคนนำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่ได้พิจารณาว่าข้อกล่าวหาในการบุกรุกป่าสงวนหรือการได้ที่ดินมาโดยมิชอบหรือไม่เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่พิจารณาเฉพาะการกระทำผิดต่อตำแหน่ง ทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น

ป.ป.ช. เพียงบอกว่า ไม่รับพิจารณากรณีเขาขายเถียงเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่านายกรัฐมนตรีได้พ้นจากตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ส่วน พ.อ.หญิงท่านผู้หญิงจิตรวดี จุลานนท์ ได้พ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน 2 ปี ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามหลักเกณฑ์กฎหมายของ ป.ป.ช. เมื่อพิจารณาแล้วเห็นได้ว่า ป.ป.ช. ไม่ได้บอกว่า พล.อ.สุรยุทธ์ พ้นผิดต่อข้อกล่าวหาในการบุกรุกป่าสงวนหรือการได้ที่ดินมาโดยมิชอบ ดังนั้นก็ต้องตั้งคำถามว่าระหว่าง “ภาพ” ที่ท่านแสดงออกว่าเป็นคนรักป่ากับความเป็นจริงแตกต่างกันอย่างไร นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ “ภาพ” และ “ความจริง” เกี่ยวกับตัว พล.อ.สุรยุทธ์ ที่เขาล้ำลึกกัน เช่น เรื่องวินัยมรดกฯ เพียงแต่ผมไม่อยากจะกล่าวลงไปสู่สนิยมส่วนตัวของท่านเท่านั้นเอง”

ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 3 ไปรษณีย์ว่า “ยันบ้านนายเกษียณเขาขายเถียงผิดชัด” ระบุว่า การได้มาซึ่งที่ดินบนเขาขายเถียงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นที่เคลือบแคลงสงสัยว่าจะผิดกฎหมาย แต่กรณีของผู้นำประเทศ พล.อ.สุรยุทธ์ กลับไม่ถูกดำเนินคดี ทว่าชาวบ้านทำในกรณีเดียวกันแต่กลับถูกจับเข้าคุก ดังข้อความ

“ในฐานะที่นายเกษียณต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ถ้าเป็นแบบนี้ผมขอรับรองให้นายเกษียณสร้างบรรทัดฐานใหม่ ถ้านายเกษียณอยู่ได้ ทำไมศาลสี่

คดีตัดสินจำคุกชาวบ้าน พระประจักษ์ตั้งสำนักสงฆ์อยู่ใกล้กันยังถูกจับจำคุก 4 ปี คุณธรรม จริยธรรม ต้องอยู่ในจิตสำนึกของเรา”

ผู้จัดการรายวัน (29-30 ธันวาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 12 พาดหัวว่า “เหี้ยมบุกบุกป่าแจ้งตำรวจจับสุรยุทธ์ ฮุบเขายายเที่ยง” ระบุว่า การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ถูกรองที่ดินบนเขาเที่ยงนั้น เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม มีความผิดตามกฎหมายแต่เจ้าหน้าที่รัฐกลับไม่ดำเนินคดี พล.อ.สุรยุทธ์ แต่กลับดำเนินคดีที่ชาวบ้านครอบครองที่ดินดังเช่นเดียวกันกรณีของนายกรัฐมนตรี แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ดังข้อความ

“ทพ.ศุภพล กล่าวว่า รายงานดังกล่าวสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบ้านพักเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ 10 ประเด็น สำคัญหลักๆคือ พวกเราในฐานะประชาชนของประเทศไทยที่มี พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นผู้นำประเทศ ซึ่งต้องทำหน้าที่รักษากฎหมายให้ศักดิ์สิทธิ์ สามารถใช้บังคับแก่ประชาชนไทยผู้กระทำความผิดได้อย่างเสมอภาคกัน ได้ร่วมพิจารณาข้อเท็จจริงทั้ง 10 ประเด็นแล้ว เพื่อให้กฎหมายของประเทศไทยมีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เชื่อถือและบังคับใช้ได้เสมอภาคกันกับประชาชนทั้งประเทศอันจะนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อยและความยุติธรรมสืบไป

หากประชาชนยังได้รับความไม่เท่าเทียมกันด้านกฎหมายและความยุติธรรม เสมือนกับเป็นความยุติธรรมสองมาตรฐานในกรณีการครอบครองที่ดินทำกินด้วยความยากไร้ในลักษณะเช่นเดียวกับที่ พล.อ.สุรยุทธ์ ที่ครอบครองอยู่ ด้วยการสร้างบ้านพักตากอากาศบนเขายายเที่ยงซึ่งมิได้ทำกินด้วยความยากไร้เช่นเดียวกับประชาชนอย่างพวกเรา”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (22 มกราคม 2551) คอลัมน์ “ยามเฝ้าแผ่นดิน” กล่าวว่า กรณีการถือครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิบนเขายายเที่ยงนั้น พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ถูกดำเนินคดีแต่ชาวบ้านทำผิดกรณีเดียวกันกลับถูกเจ้าหน้าที่รัฐดำเนินคดี เป็นความไม่เท่าเทียมกันในสังคม ดังข้อความ

“ที่ดินบนเขายายเที่ยงที่นายกรัฐมนตรีเข้าไปครอบครองเป็นที่ของแผ่นดิน ไม่ต้องรอให้ป่าไม้มาทำการสำรวจจกรู ประชาชนธรรมดาอยู่แค่เนินเขาก็ถูกดำเนินคดีไปแล้ว แต่ พล.อ.สุรยุทธ์ อยู่ถึงบนเขาก็ยังตะแบงขนาดนี้ ประเด็นแค่นี้ก็ยังไม่เข้าใจ”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า ป.ป.ช. มีมติว่าการถือครองหุ้นของ

คณะรัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บางคนนั้นถือว่าไม่ผิดกฎหมายแต่ไม่เหมาะสม ส่วนกรณีการถือครองที่ดินที่ไม่มีโฉนดของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บนเขายายเที่ยงนั้น ป.ป.ช.กลับไม่รับพิจารณาทั้งที่ความผิดของนายขมมีมากกว่า วันที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบสมัชชาคนจน ตัวแทนสมัชชาคนจนกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีว่า กรณีการถือครองที่ดินของนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ต่างไปจากการถือครองที่ดินของชาวบ้าน แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐกลับดำเนินคดีกับชาวบ้าน ซึ่งตัวแทนสมัชชาคนจนถามนายขมว่ากรณีเช่นนี้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่ ทำไมรัฐจึงปล่อยปละละเลยและเลือกปฏิบัติกับชาวบ้านเช่นที่เกิดขึ้น คอรั้มนิสต์ วิพากษ์วิจารณ์ว่า น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธานคณะอนุกรรมการตำรวจและสิทธิมนุษยชน สถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) กล่าวว่า การที่นายกรัฐมนตรีก่ออ้างว่าทำถูกต้องตามกฎหมายนั้น แท้จริงแล้วไม่เป็นความจริง เพราะพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตป่าสงวนซึ่งห้ามไม่ให้คนเข้าไปอยู่ ทั้งนี้ คอรั้มนิสต์ได้ให้แง่คิดว่า “ภาพ” กับ “ความเป็นจริง” นั้นไม่เหมือนกัน การที่นายขมแสดงออกว่าเป็นคนรักป่า แต่ในความเป็นจริงนั้นรักป่าหรือไม่ อีกทั้งยังเรื่องของรสนิยมของ พล.อ.สุรยุทธ์ ที่เขาล่าสัตว์กันในเรื่อง “รสนิยมรถหรู” ว่าแท้จริงแล้วเป็นคนสมถะหรือไม่ ถ้าผู้อ่านอยากรู้ก็ไปค้นหาดูเอาเองต่อไป

➤ นายขมเบี่ยงเบนประเด็น

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “นายขมเบี่ยงเบนประเด็น” ผลการศึกษาพบว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พยายามพูดเพื่อให้สังคมลืมเรื่องการถือครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขายายเที่ยง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอรั้มนิสต์จากผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) คอรั้มนิสต์ “ยามเฝ้าแผ่นดิน” กล่าวว่า เรียกร้องให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ยึดอกรับผิดชอบในกรณีการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ไม่ควรเบี่ยงเบนประเด็นเพื่อหลีกเลี่ยงการพูดถึงเรื่องนี้ ดังข้อความ

“ยามเฝ้าแผ่นดินเรียกร้องให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ยึดอกรับผิดชอบ พร้อมกับคืนที่ดินเขายายเที่ยงให้แก่รัฐ เผยแพร่ที่นายขมวันนี้สุดเลอะเทอะ ใช้สีล่าวาจาโหวงเหวตีกรรเชียงไปเรื่อย ไม่มีความสำนึกผิดในสิ่งที่ตัวเองทำ”

คอรั้มนิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) คอรั้มนิสต์ “Post of the Day” เจ้าของนามปากกา “ปากมัน” กล่าวประชดประชัน พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กรณีซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขายายเที่ยงไว้ในครอบครองว่าคนเป็นนายขมมีอำนาจ ทำอย่างไรก็ไม่ผิดพวกที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์นั้นแหละอาจจะถูกทำให้เป็นฝ่ายผิดได้ ดังข้อความ

“อย่าคิดมาก คนเป็นนายกจะทำอะไรก็ไม่ผิดกฎหมาย จำไว้ คนเป็นนายกจะเบี่ยงเบนประเด็นให้พวกคุณต้องเป็นผู้ร้าย ต้องการทำลายบ้านเมือง นั่นก็เรื่องปกติ คนเป็นนายกจะทำอะไรก็ไม่ผิด สุรยุทธ์ก็ไม่ผิด ชาวจะออกมาว่าพวกคุณผิด”

ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว คอลัมน์ “ยามเฝ้าแผ่นดิน” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เบี่ยงเบนประเด็นกรณีถูกซักถามเรื่องที่ดินบนเขายายเที่ยง โดยกล่าวว่ารัฐสีกงที่ พล.อ.สุรยุทธ์ พูดว่าจะพาผู้สื่อข่าวไปดูที่ดินหลังจากที่มีการเลือกตั้งแล้ว เพราะไม่ใช่หน้าที่ของนายกที่จะไปจัดการการเลือกตั้ง ดังข้อความ

“งง สุรยุทธ์ รอพิสูจน์ เขายายเที่ยง หลังเลือกตั้ง นางจินดารัตน์ เจริญชัยชนะ ผู้ดำเนินรายการยามเฝ้าแผ่นดิน ตั้งคำถามวิทยากรถึงความคืบหน้าการตรวจสอบบ้านพักของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บนเขายายเที่ยงว่า ผู้ตรวจสอบโดยคณะอนุกรรมการตำรวจและสิทธิมนุษยชน สถานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ที่มี น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เป็นประธานชี้ชัดว่าบ้านดังกล่าวอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์และเตรียมจะส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. สอบสวนต่อไป”

จากการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์สถิติวิพากษ์วิจารณ์ว่า หลังจากที่ถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งวิพากษ์วิจารณ์เรื่องความไม่เหมาะสมของผู้มีที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขายายเที่ยง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พยายามจะไม่ให้สัมภาษณ์ในประเด็นนี้ ซึ่งคอลัมน์สถิติเรียกร้องให้ พล.อ.สุรยุทธ์ ยึดคอร์รับว่าตนเองทำไม่เหมาะสม พร้อมกับคืนที่ดินให้แก่รัฐ

➤ **ถูกวิจารณ์จริยธรรมบกพร่อง**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “ถูกวิจารณ์จริยธรรมบกพร่อง” ผลการศึกษาพบว่าผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 1 พาดหัวว่า “อึดจริยธรรมชิงแก่สุดเสื่อม ยก แมรี โจนส์ ฉีกหน้าสุรยุทธ์” ระบุว่า ประสงค์ ยก แมรี โจนส์ นักวิ่งเหรียญทองโอลิมปิกสำนึกผิดใช้ยาตีปยอมนคินเหรียญ ฉีกหน้า นายกรัฐมนตรี ระบุขนาดผู้หญิงยังมีจิตสำนึก ยันผิดกฎหมายชัดที่ดินนายกเขายายเที่ยง

คอลัมน์สถิติจากผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “เกาะกระแส” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ คณะรัฐมนตรีบางคนในรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เมื่อรู้ว่าทำในสิ่งที่ไม่

เหมาะสมก็ชิงลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีไปแล้วเพื่อแสดงความรับผิดชอบ แต่ พล.อ.สุรยุทธ์ ยังคงทำหน้าที่ของตนเองต่อไป ดังข้อความ

“รัฐมนตรีของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ลาออกจากตำแหน่งไปแล้ว ย่อมเกิดขึ้นจากความสำเร็จกับรับผิดชอบด้วยความละเอียดใจและไม่ต้องการให้บ้านเมืองมัวหมองเพราะผู้คนในรัฐบาลมีความมัวหมอง ขณะเดียวกัน คนที่เป็นนายกรัฐมนตรีกลับทำเฉย ไม่รู้ร้อนรู้หนาว ทั้งๆที่นายกรัฐมนตรีนั้นแหละ ที่เป็นผู้รับผิดชอบเป็นคนที่หนึ่ง”

ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 3 โปไรท์หัวว่า “ยันบ้านนายเกษายายเที่ยงผิดชัด” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ บอกว่พื้นที่ดังกล่าวยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ได้แต่ได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ติดต่อกันมาตั้งแต่เป็นแม่ทัพภาคที่ 2 แสดงว่ พล.อ.สุรยุทธ์ ทราบดีว่ยังไม่มืสิทธิเพราะอยู่ในเขตป่าสงวนและต่อมาได้พูดว่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งภรรยาเสียภาษีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถ้าเห็นว่ตนทำผิดกฎหมายก็พร้อมออกไม่ขัดข้อง ซึ่งตนคิดมาเพื่อเตือนความจำ ดังข้อความ

“ในฐานะที่นายเกษายายเที่ยงผิดชัด” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ บอกว่พื้นที่ดังกล่าวยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ได้แต่ได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ติดต่อกันมาตั้งแต่เป็นแม่ทัพภาคที่ 2 แสดงว่ พล.อ.สุรยุทธ์ ทราบดีว่ยังไม่มืสิทธิเพราะอยู่ในเขตป่าสงวนและต่อมาได้พูดว่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งภรรยาเสียภาษีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถ้าเห็นว่ตนทำผิดกฎหมายก็พร้อมออกไม่ขัดข้อง ซึ่งตนคิดมาเพื่อเตือนความจำ ดังข้อความ

“ในฐานะที่นายเกษายายเที่ยงผิดชัด” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ บอกว่พื้นที่ดังกล่าวยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ได้แต่ได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ติดต่อกันมาตั้งแต่เป็นแม่ทัพภาคที่ 2 แสดงว่ พล.อ.สุรยุทธ์ ทราบดีว่ยังไม่มืสิทธิเพราะอยู่ในเขตป่าสงวนและต่อมาได้พูดว่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งภรรยาเสียภาษีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถ้าเห็นว่ตนทำผิดกฎหมายก็พร้อมออกไม่ขัดข้อง ซึ่งตนคิดมาเพื่อเตือนความจำ ดังข้อความ

“ในฐานะที่นายเกษายายเที่ยงผิดชัด” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ บอกว่พื้นที่ดังกล่าวยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ได้แต่ได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ติดต่อกันมาตั้งแต่เป็นแม่ทัพภาคที่ 2 แสดงว่ พล.อ.สุรยุทธ์ ทราบดีว่ยังไม่มืสิทธิเพราะอยู่ในเขตป่าสงวนและต่อมาได้พูดว่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งภรรยาเสียภาษีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถ้าเห็นว่ตนทำผิดกฎหมายก็พร้อมออกไม่ขัดข้อง ซึ่งตนคิดมาเพื่อเตือนความจำ ดังข้อความ

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงหน้า” คือ สำราญ รอดเพชร กล่าวว่ ประเด็นที่ น.ต.ประสงค์ สุนศิริ วิพากษ์วิจารณ์การถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นั้นกำลังจะลุกลามกลายเป็นประเด็นคุณธรรมจริยธรรมของรัฐบาล ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เริ่มออกอาการไม่นิ่ง แทนที่จะปล่อยให้บางเรื่องแล้วเดินหน้าบริหารประเทศต่อไป อย่างกรณีที่ดินบนเขายายเที่ยงที่เป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายและบานปลายเป็นปัญหาจริยธรรมคุณธรรม”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (15 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “Post of the Day” เขียนโดยนามปากกา “ยามแก่” กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นคนที่ไม่ไร้จริยธรรมไร้คุณธรรม เห็นได้จากการซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขายายเที่ยง เป็นสิ่งที่ขัดต่อกฎหมายซึ่งผู้นำประเทศไม่ควรทำ ดังข้อความ

“ตัวนายกรัฐมนตรีเองก็เชื่อว่าจะดีกว่าชาวบ้านซะทีไหน เรื่องตัวเองทำเจียบเขี้ยว ต้องรอให้คนอื่นซัดค้ย ตัวเองยังทำผิดกฎหมายแล้วจะเอากฎหมายไป

ใช้กับใครละ ที่สำคัญดูไม่มีความเป็นผู้นำแล้วก็ไม่มีความมีสง ผู้มาใช้จริยธรรม
ไร้คุณธรรม ไม่มีความกล้าหาญทางจริยธรรม หนึ่งปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมี
ผู้นำดังกล่าวทำให้ชาติดำรงสูญหายนะ สังคมดีเพราะผู้นำดี สังคมเลวเพราะ
ผู้นำชั่ว สังคมใดได้ผู้นำที่ไร้จริยธรรม สังคมนั้นกำลังมุ่งสูญหายนะ”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “พระอาทิตย์สาด
ส่อง” กล่าวว่า สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) บางคนมุ่งโจมตี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี ที่ชื่อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์รับรองถูกต้องตามกฎหมายมาเป็นของตน โดยต้องการให้
เกิดความอับอายและลาออกจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพราะได้ทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม
ดังข้อความ

“สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) บางกลุ่มมุ่งชกฟอก พล.อ.สุรยุทธ์
จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในประเด็น “คุณธรรม จริยธรรม” ของนายกรัฐมนตรี
กรณีเขายายเที่ยง อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ที่ทำนายนายกรัฐมนตรีมีที่ดินและ
บ้านพักอาศัย โดยยึดเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
“ทนไม่ได้” เพราะ “อับอาย” แล้วก็จะลาออกในที่สุดเพื่อจะได้จัดทัพใหม่”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “Post of the Day”
เจ้าของนามปากกา “Old-Soldier” กล่าวว่า เห็นด้วยที่ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธาน สนช. ตรวจสอบ
การถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เพราะเป็นการทำตามหน้าที่ เนื่องจาก
นายกษัตริย์คนที่ดี ดังข้อความ

“ผมเห็นด้วย ให้กำลังใจคุณประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ สนช. ในการตรวจสอบ
รัฐบาล แต่ผมไม่เข้าใจว่าทำไมคนที่ถูกตรวจสอบแทนที่จะชี้แจงกลับมาใส่
ร้ายบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ รวมถึงลิ่วล้อและพวกพ้องรุ่นเดียวกันที่
ออกมาปกป้องทั้งที่มีชื่อหน้าที่ นายกษัตริย์คนไหนหลายหัว ดีไม่จริง ถ้าดีจริงคงไม่
ชื่อที่บุกรุกป่าสงวน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (22 มกราคม 2551) คอลัมน์ “ยามเฝ้าแผ่นดิน”
กล่าวว่า “สนธิ อัด กกต. ไร้ศักดิ์ศรีวิชาชีพ ปล่อยเงินซื้อได้ทุกอย่าง จวก สุรยุทธ์ ไร้ยางอาย พาสื่อดู
บ้านรุกเขายายเที่ยง” ระบุว่า

“นายสนธิ ลิ้มทองกุล กล่าวถึง พล.อ.สุรยุทธ์ ว่า นึกไม่ถึงว่า คนอย่าง พล.อ.
สุรยุทธ์ จะกล้าพาผู้สื่อข่าวไปกินข้าวที่บ้านพักเขายายเที่ยง ไม่นึกว่า พล.อ.
สุรยุทธ์ จะกล้ากลับไปใช้พื้นที่เขายายเที่ยงอีก ถือเป็นการกระทำที่ไม่มี
ยางอาย รับไม่ได้ แสดงว่าแม้ พล.อ.สุรยุทธ์ จะผ่านการบวชเรียนมาแต่ไม่ได้

เข้าใจหลักกรรม เนื่องจากที่ตรงนี้เป็นที่ดินผิดกฎหมายเหมือนปล้นเข้ามา เพราะที่ดินบนเขาเป็นที่ของแผ่นดิน ไม่ต้องรอให้ป่าไม้มาทำการสำรวจก็รู้ ประชาชนธรรมดาอยู่แค่นี้เขาก็ถูกดำเนินคดีไปแล้ว แต่ พล.อ.สุรยุทธ์ อยู่ถึงบนเขาก็ยังตะแบงขนาดนี้ ประเด็นแค่นี้ก็ยังไม่เข้าใจ พล.อ. สุรยุทธ์ เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีแล้วไม่ได้ทำอะไร แถมยังทำความ ผิดพลาดถึง 20 ประเด็น เช่น ไม่ตรวจสอบที่ดินเขายายเที่ยงเพื่อสร้างบรรทัดฐานทางจริยธรรม"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (29 ธันวาคม 2549) คอลัมน์ "สถานีคิด เลขที่ 12" คือ สุวพงศ์ จันผิงเพชร กล่าวว่า เนื่องจาก พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้ ประกาศตนว่าเป็นรัฐบาลคุณธรรม จึงถูกสังคมตั้งคำถามเรื่องการมีที่ดินที่ไม่มีเอกสารโฉนดบนเขา ยายเที่ยงไว้ในครอบครอง ดังข้อความ

"อย่าลืมว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนชูงนำเรื่อง คุณธรรม จริยธรรมไปร้องใส่มา ตั้งแต่ต้น พวกนักเลือกตั้งทั้งหลายที่วันนี้พากันมาชูคอสลอนเรียกร้องให้ พล.อ.สุรยุทธ์ เคลียร์ปัญหาเรื่องเขายายเที่ยง"

➤ ผิดกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันใน ประเด็น "ผิดกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ" ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสาร ดังต่อไปนี้

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (28 กันยายน 2550) คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียง ห้า" คือ สุรววิช วีรวรรณ กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ถือว่า นายกรัฐมนตรีทำผิดกฎหมายมาตรา 16 ทวิ วรรค 2 ดังข้อความ

"การเข้าไปครอบครองที่ดินบริเวณดังกล่าวของ พล.อ.สุรยุทธ์ จึงเป็นการเข้าไปครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและถือได้ว่ากรณีของ พล.อ.สุรยุทธ์ นั้นมีความผิดมากกว่าการถือครองหุ้น 5% ของ 3 รัฐมนตรีที่ได้รับทราบยกเว้น จากกฎหมายมากมายหลายเท่า"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว หน้า 11 ไปรษณีย์ ว่า "พลิกปม เขายายเที่ยง แผลเรื้อรัง สุรยุทธ์" ระบุว่า พื้นที่บนเขายายเที่ยงที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เข้าไปซื้อต่อจากผู้อื่นนั้นอยู่ในเขตป่าสงวน จึงมีความผิดตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ ดังข้อความ

“ขณะนั้นฝ่าย น.ต.ประสงค์ จับได้แล้วว่า พล.อ.สุรยุทธ์ มีแผนเรือร้างเรือของเขา ยายเที่ยง อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา เป็นแผนที่ติดตัว สลัดอย่างไรก็ไม่หลุด สันนิษฐานว่าบ้านพักหลังนี้น่าจะทับซ้อนอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนป่าเขาเตียน และป่าเขาเขื่อนลั่นในท้องที่ ต.จันทึก และ ต.ลาดบัวขาว อ.สีคิ้ว ซึ่งประกาศ ให้เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2508”

มติชน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 14 โปรยหัวว่า “ประสงค์เปิด หลักฐานเขายายเที่ยง” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ กล่าวว่ จากการตรวจสอบบ้านพักและที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่ามีความผิดตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ดังข้อความ

“มีสองเรื่องสำคัญที่ต้องพูด คือ หนึ่ง กล่าวถึงนายเกษเพราะเป็นหัวหน้า รัฐบาล ข่าวสารเกี่ยวกับบ้านพักบนเขายายเที่ยง ได้ตรวจสอบมาแล้วทั้งแผนที่ ภาพถ่ายทางอากาศ ภาคพื้นดิน ดาวเทียม และแผนที่จากกรมแผนที่ทหารบก ชัดเจนว่าบ้านของนายเกษอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ที่มีการออกกฎกระทรวงเฉพาะบางพื้นที่ให้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะฉบับที่ 67 ออกใน พ.ศ. 2508 กำหนดให้ป่าเขาเตียนและป่าเขาเขื่อนลั่นในท้องที่ ต.จันทึก อ.ปากช่อง และ ต.ลาดบัวขาว อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมาและกฎกระทรวงฉบับที่ 974 ปี พ.ศ. 2525 ประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ออกโดยนายชวน หลีกภัย ในขณะที่เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต่อมานายชวน หลีกภัย ได้ตั้ง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็น ผบ.ทบ.”

มติชน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสื่อบข่า หน้า 11 โปรยหัวว่า “ยันอยู่ใน พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ” ระบุว่า ถึงแม้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จะเสียภาษีให้แก่รัฐแต่ก็ไม่ได้ หมายความว่า เป็นเจ้าของที่ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น การเข้าไปสร้างบ้านพักตากอากาศบนเขายายเที่ยงจึงขัดต่อกฎหมาย ดังข้อความ

“น.ต.ประสงค์ กล่าวว่ พื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ไม่สามารถบุกรุกได้ แม้จะเสียภาษีบำรุงท้องที่ ไม่ได้หมายความว่าถึงเอกสารสิทธิใดๆทั้งสิ้น ไม่สามารถอ้างว่าเป็นสิทธิของตัวเองที่ครอบครองได้ ใน พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ ผู้บุกรุกเข้าไปครอบครองมีความผิดตามมาตรา 14 และ 31 โทษถึงจำคุก”

ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าวหน้า 1 พาดหัวว่า“สุรยุทธ์ชุก ที่เขายายเที่ยง ไม่แจ้ง ป.ป.ช. พบโอนให้ลูกเมื่อ 7 พ.ย.49 ระบุว่า การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิบน เขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถือว่าผิดกฎหมาย ดังข้อความ

“หลังจากที่ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ ศึกษาและส่งเสริมการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักการเมือง ข้าราชการ และประชาชน ได้มีการอภิปรายกรณีบ้านพักของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่เขายายเที่ยง จ.นครราชสีมา ว่าเป็นการบุกรุกที่ป่าสงวนแห่งชาติ”

ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 15 โปยหัวว่า “ประสงค์ ย้านายกรุกที่ป่าสงวน” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธานคณะอนุกรรมการตำรวจ และสิทธิมนุษยชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) กล่าวถึงผลการตรวจสอบที่ดินบ้านพักเขายายเที่ยง จ.นครราชสีมา ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตป่าอนุรักษ์ ไม่ให้ประชาชนเข้าไปพักอาศัย ดังข้อความ

“ข้อยุติจากการตรวจสอบของคณะทำงานในพื้นที่และการตรวจสอบกับ องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งกรมแผนที่ทหาร กรมที่ดินและกรมป่าไม้ พบว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับบ้านพักเขายายเที่ยง เกิดขึ้นภายหลังการประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็น พื้นที่ป่าอนุรักษ์ จึงมีความชัดเจนว่าเป็นพื้นที่ของป่าสงวนและป่าอนุรักษ์ที่ ห้ามไม่ให้คนเข้าไปอยู่”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (17 ธันวาคม 2550) คอลัมน์ “ตาชั่งพันดาว” เจ้าของ นามปากกา “พันดาว” กล่าวว่า คณะกรรมการตำรวจและสิทธิมนุษยชน (สนช.) สรุปผลการ ดำเนินการตรวจสอบกรณี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าซื้อที่ดินที่ไม่มี เอกสารสิทธิบนเขายายเที่ยงว่าผิดกฎหมายจริง ดังข้อความ

“คณะกรรมการการตำรวจและสิทธิมนุษยชน (สนช.) ก็สรุปผลการถึอ ครอบครองที่ดินเขายายเที่ยง จ.นครราชสีมา ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ และภริยา มีความผิดทั้งคู่ ขั้นตอนต่อไปคือ ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้อง ดำเนินการ”

ผู้จัดการรายวัน (29-30 ธันวาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 12 พาดหัวว่า “เหยื่อบุกรุกป่าแจ้งตำรวจจับสุรยุทธ์ สุปเขายายเที่ยง” ระบุว่า นายกรัฐมนตรีมีความผิดที่ครอบครอง ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิตามกฎหมาย ดับข้อความ

“สุรยุทธ์เจอดีส่งท้ายปีเก่า สมัชชาประชาชนภาคอีสานฯ นำชาวบ้านรุกป่า
 แจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษ ที่สถานีตำรวจภูธร คลองไผ่ ให้ดำเนินคดี
 นายกะครอบครองที่ดินเขายายเที่ยงผิดกฎหมายป่าสงวนฯ แถมเป็น
 เจ้าหน้าที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ มีความผิดอาญามาตรา 157 ระบุผลสอบ
 ออนุกรรมการยุติธรรมฯ สนช.ชี้ชัด 10 ประเด็น สุรยุทธ์ รุกป่าแต่ไม่ถูก
 ดำเนินการ ขณะที่ชาวบ้านถูกละเลินละวา ถือว่าเป็นการบังคับใช้กฎหมายอย่าง
 ไม่เท่าเทียม”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันใน
 ประเด็น “ผิดกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ” ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าการถือ
 ครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผิด พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ
 พ.ศ. 2507 มาตรา 16 ทวิ วรรค 2 ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวได้ประกาศให้เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติเมื่อปี
 พ.ศ. 2508 ประกอบกับ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ในฐานะประธาน สนช. ได้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งทั้งจาก
 แผนที่ของกรมแผนที่ทหาร ภาพถ่ายทางอากาศ ภาคพื้นดิน ดาวเทียม มีผลสรุปออกมาชัดเจนว่า
 บ้านของนายกะอยู่เขตป่าสงวนแห่งชาติตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 จริง ซึ่งพื้นที่
 ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ไม่สามารถบุกรุกได้ถึงแม้ว่าผู้บุกรุกจะเสียภาษีบำรุงท้องที่ ก็ตาม แต่ก็
 ไม่ได้หมายความว่าถึงเอกสารสิทธิใดๆที่จะสามารถเข้าอยู่ได้อย่างถูกกฎหมาย

➤ บุญเก๋اهد บารมีหาย

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันใน
 ประเด็น “บุญเก๋اهد บารมีหาย” ผลการศึกษาพบว่าคอลัมนิสต์จากผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม
 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ สุรวิชัย วีรจรรณ กล่าวว่าการถือครองที่ดินบนเขา
 ยายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้ทำให้ความดีงามที่นายกะเคยสร้างสมมา
 นานเสื่อมลดถอยลง ดังข้อความ

“กรณี ‘เขายายเที่ยง’ กลายเป็นคำถามที่คำตอบยังคงเงิบหายไปกับสายลม
 ถือเป็นรอยต่างของความซื่อสัตย์สุจริตที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ สร้างสมมา
ตลอดชีวิต”

คอลัมนิสต์จากผู้จัดการรายวัน (2 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “เกาะกระแส” เจ้าของ
 นามปากกา “ก้อนกรวด” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี มีภาพของความเป็น
 พระเอก มีคุณธรรม แต่พอมาเป็นนายกรัฐมนตรีกลับมีข้อกล่าวหาถึงคุณธรรม จริยธรรม
 เปรียบเสมือนพระเอกมาตายเอาตอนจบ ดังข้อความ

“ในที่สุดลิกก็กำลังมาถึงบทสุดท้ายจนได้เพียงแต่พิเศษอยู่น้อยตรงที่ยังต้องลุ้นว่าคนที่เล่นบทพระเอกมาตั้งแต่ต้นจะตายตอนจบหรือไม่หรือคนที่คนดูเข้าใจว่าเป็นคนดี มีคุณธรรมนำทางมาตลอดจะกลายเป็นผู้ร้าย ตอนแรกนึกว่าเมื่อรัฐมนตรี 3 คนลาออกไปแล้ว เรื่องราวทั้งหลายจะได้จบๆกันไป อย่างน้อยช้อกล่าวหาเรื่องบุกรุกป่าสงวนบนเขายายเที่ยงที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถือครองอยู่”

ผู้จัดการรายวัน วันเดียวกัน คอลัมน์ “Post of the Day” กล่าววิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าเป็นคนดีไม่จริง เพราะถ้าเป็นคนดีจริงก็คงไม่ทำผิดกฎหมาย ดังข้อความ

“นายกรัฐมนตรีคนนี้เลียนแบบทักษิณเลยละ ทักษิณโอนหุ้นให้ลูก นี่ก็โอนที่ผิดกฎหมายให้ลูกนายคนนี้นี่หลายหัว ดีไม่จริง เพราะถ้าดีจริงคนไม่ซื้อที่บุกรุกป่าสงวน”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (3 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “หมายเหตุผู้จัดการ” กล่าวว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มีภาพลักษณ์ที่ดีในการรับรู้ของประชาชน โดยเฉพาะภาพลักษณ์ที่ซื่อสัตย์สุจริต แต่พอมาเป็นนายกรัฐมนตรี เจอกรณีการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงให้ ทำให้ภาพลักษณ์ที่ดีถูกระทบลงไปมาก ดังข้อความ

“การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ ถูกสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าชื่อกันยื่นญัตติขออภิปรายซักฟอก เป็นเรื่องที่กระทบต่อภาพลักษณ์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อย่างรุนแรง เพราะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ ต้องการสร้างภาพลักษณ์ของตนเองว่าเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต เป็นคนดี มีศีลธรรมจริยธรรม”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “เกาะกระแส” กล่าวว่า กรณีการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง จ.นครราชสีมา ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ วิพากษ์วิจารณ์โจมตีว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นการวางเดิมพันกันด้วยต้นทุนทางสังคม ทั้งนี้เพราะ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นั้นมีต้นทุนทางสังคมสูง ดังข้อความ

“การต่อสู้นบนเขายายเที่ยงเท่านั้น นอกจากจะเป็นเรื่องของฝีมือ ว่าด้วยข้อมูลหลักฐานแล้วยังวางเดิมพันกันด้วยต้นทุนทางสังคม”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ในประเด็น บุญเก่าหุด บารมีหาย ผลการศึกษาสรุปได้ว่าการที่มีผู้ออกมาเปิดประเด็นการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นั้น ทำให้คุณ

งามความดีที่ พล.อ.สุรยุทธ์ เคยสร้างมาหดหายไป ภาพลักษณ์ของนายทหารที่ยึดถือความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม ก็พลอยหดหายตามไปด้วย เปรียบเสมือนพระเอกละครที่มาตายเอาตนจบเรื่อง

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันใน ประเด็น “ถูกวิจารณ์จริยธรรมบกพร่อง” ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดสำนึกที่ดีในการเป็นผู้นำรัฐบาล เพราะไม่ยอมแสดงความรับผิดชอบใดๆ เมื่อเปรียบเทียบกับนักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่ใช้ยาโด๊ปแล้วแข่งขันได้รับชัยชนะ เมื่อถูกจับได้ว่าทำผิด โดยให้ยาโด๊ป นักกีฬาหญิงจึงยอมคืนเหรียญให้ ในขณะที่ พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ทำผิด กรณีมีที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิไว้ในครอบครองบนเขายายเที่ยง แต่กลับทำเฉยเมย ไม่รับผิดชอบใดๆ

จากการศึกษาในประเด็นการซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิสร้างบ้านพักตากอากาศบน เขายายเที่ยง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนรายวันรายงานข่าวสาร ทางการเมืองในประเด็นนี้ ในส่วนมติชน ประกอบด้วย คอลัมน์ “สถานีคิด เลขที่ 12” เขียนโดย ทวี มีเงิน สุวพงศ์ จันผั่งเพชร คอลัมน์ กระแสทรรศน์ เขียนโดย นงนุช สิงหะเดชะ คอลัมน์ “วิภาคแห่ง วิพากษ์” เขียนโดย ทีมข่าวการเมือง คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เขียนโดย นามปากกา “วิหคเห็น ฟ้า” “พลงน้ำแข็ง” คอลัมน์ “บทนำ” คอลัมน์ “ตาซังพันดาว”

ในส่วนผู้จัดการรายวัน ประกอบด้วย คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” เขียนโดย สุรวิชัย วีรจรรณ ส้าราญ รอดเพชร คอลัมน์ “เกาะกระแส” เขียนโดย นามปากกา “ก๊อนกรวด” คอลัมน์ “Post of the day” เขียนโดย นามปากกา “คำตาน” “ยามแก่” “Old Soldier” คอลัมน์ “หมายเหตุ ผู้จัดการ” คอลัมน์ “พระอาทิตย์สาดส่อง” คอลัมน์ “ขวานผ่าซาก” เขียนโดย นามปากกา “เขี้ยวขว นะ” คอลัมน์ “ยามเฝ้าแผ่นดิน” คอลัมน์ “บันทึก 2550” เขียนโดย ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์

จากการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์ได้วิพากษ์วิจารณ์กรณีการซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ สร้างบ้านพักตากอากาศบนเขายายเที่ยง จังหวัด นครราชสีมา ใน 7 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ปฐมเหตุคดี บ้านพักบนเขายายเที่ยง โดยบุคคลที่ออกมาพูดเรื่องที่ดินเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุร ยยุทธ์ จุลานนท์ คือ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรี หลังจากนั้น น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) และดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการ วิสามัญศึกษาและส่งเสริมการสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักการเมือง ข้าราชการและประชาชน นำมาวิพากษ์วิจารณ์ 2) รัฐบาลถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน โดยเฉพาะ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีหลายคน ได้แก่ นายอารีย์ วงศ์อารยะ เป็นต้น 3) ป.ป.ช.ถูก วิพากษ์วิจารณ์ว่ากระทำ 2 มาตรฐาน โดยไม่ดำเนินคดีกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แต่กลับให้เจ้าหน้าที่ดำเนินคดีกับชาวบ้านที่บุกรุกป่าสงวนแห่งชาติเหมือนกัน 4) นายกษเปียงเบน

ประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ เจตนาที่จะไม่ตอบคำถามในสภาผู้แทนราษฎรและไม่ตอบคำถามผู้สื่อข่าวที่ซักถามเรื่องราวเกี่ยวกับการถือครองที่ดินบนเขาขายเทียน

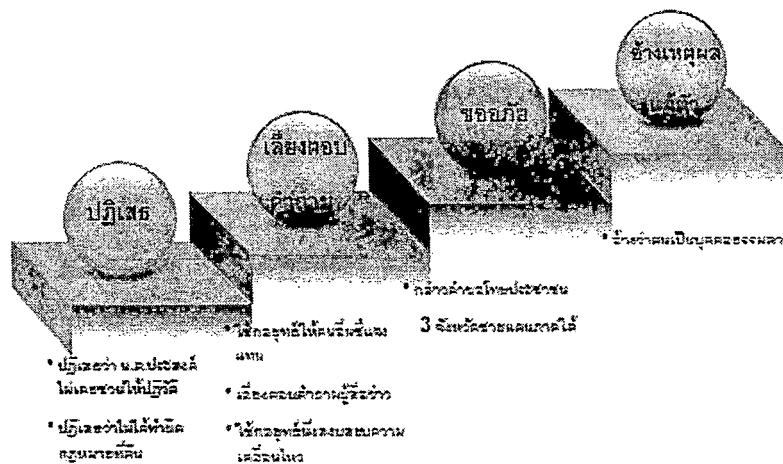
5) ฤทธิพิภพวิจารณ์ว่าจริยธรรมบกพร่อง เนื่องจากพล.อ.สุรยุทธ์ ได้ให้คำมั่นไว้ในวันเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีว่าจะซื่อสัตย์สุจริตคุณธรรม จริยธรรม ทว่าการครอบครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธินั้นถือว่าไม่ถูกต้อง เป็นสำนึกที่ผู้นำประเทศไม่ควรทำ เพราะได้มีการตรวจสอบจากแผนที่จากกรมแผนที่ทหาร ภาพถ่ายทางอากาศ ภาคพื้นดิน ดาวเทียม แล้วพบว่าที่ดินดังกล่าวอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติจริง 6) ผิดพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ คอรั้มนิสต์วิภพวิจารณ์ว่าการถือครองที่ดินบนเขาขายเทียนของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผิด พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 16 ทวิ วรรค 2 ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวได้ประกาศให้เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2508 ไม่สามารถบุกรุกได้ถึงแม้ว่าผู้บุกรุกจะเสียภาษีบำรุงท้องที่ ก็ตาม 7) บุญเก่า หาด บารมี หาย การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ลาออกจากองคมนตรีมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นไม่ได้เป็นผลดีกับนายกฯแต่อย่างใด ในการบริหารงานหลายด้านและพฤติกรรมทางการเมืองที่เข้าถือครองที่ดินบนเขาขายเทียนได้ทำให้ภาพลักษณ์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่สร้างไว้ยาวนานว่าเป็นคนสมณะ มีคุณธรรม จริยธรรม สูญมลายหายไปมาก อุปมาเปรียบเทียบกับพระเอกที่มาตายเอาตอนจบ

4.3 การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์

จากการศึกษาในประเด็นการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็นนี้ 4 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) การปฏิเสธ (Denial) 2) การเลี่ยงตอบคำถาม 3) การขออภัย (Excuse) 4) การอ้างเหตุผลแก้ตัว (Justification) ดังภาพ 4.9

ภาพ 4.9

แสดงการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์

จากภาพ 4.9 แสดงการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1 การปฏิเสธ

จากการศึกษาประเด็นที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ปฏิเสธและเลี่ยงตอบคำถามนั้น ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ปฏิเสธใน 2 ประเด็น คือ 1) ปฏิเสธว่าไม่เคยพูดว่า น.ต.ประสงค์ สุนศิริ เคยชวนให้ทำปฏิวัติ 2) ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ดิน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ปฏิเสธว่าไม่เคยพูดว่า น.ต.ประสงค์ สุนศิริ เคยชวนให้ทำรัฐประหาร

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ปฏิเสธว่าไม่ได้พูดว่า น.ต.ประสงค์เคยชวนให้ทำรัฐประหาร ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 3 โปรยหัวว่า "ทำอัลไซเมอร์ไม่เคยพูดมีคนชวนปฏิวัติ" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่าสมัยเป็นผบ.ทบ. เคยมีคนมาชวนให้ทำรัฐประหาร ซึ่งคำพูดดังกล่าวสื่อความหมายให้เข้าใจว่า น.ต.ประสงค์เคยมาขอให้ทำการยึดอำนาจแต่ พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ทำ ดังข้อความ

"ผู้สื่อข่าวถาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าสมัยเป็นผบ.ทบ. เคยมีคนมาชวนให้ทำรัฐประหาร พล.อ.สุรยุทธ์ หยิบกาแฟขึ้นมาจิบ ก่อนจะยกถาม "สื่อที่ไหนพูด" ผู้สื่อข่าวจึงบอกว่า นายกฯเคยพูดในรายการ "นายกฯพบสื่อ" พล.อ.สุรยุทธ์ ทำดีหน้าเชือกก่อนกล่าวว่า "เอาให้แน่สื่อที่ไหน" ผู้สื่อข่าวจึงได้ย้ำอีกว่า ท่านเคยพูดว่าสมัยเป็น ผบ.ทบ. เคยมีคนมาชวนให้ทำปฏิวัติจะเกี่ยวกับปัญหาความขัดแย้งกับ น.ต.ประสงค์ หรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธอีกว่า ไม่เคยพูดกับสื่อที่ไหน ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ระหว่างที่ พล.อ. สุรยุทธ์ ถูกผู้สื่อข่าวซักอยู่นั้น นายกรัฐมนตรีรู้สึกเครียดถึงกับหยิบกาแฟขึ้นมาเพื่อชะลอการตอบคำถาม

อนึ่ง พล.อ.สุรยุทธ์ เคยให้สัมภาษณ์ในรายการ "นายกฯพบสื่อ" เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม ที่ผ่านมาว่า สมัยเป็น ผบ.ทบ.มีคนชวนให้ทำปฏิวัติยึดอำนาจแต่ตนปฏิเสธ เนื่องจากไม่ต้องการให้ประวัติศาสตร์จารึกกว่าเป็นผู้ทำลายระบอบประชาธิปไตย"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (9 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 15 โปรยหัวว่า "ไม่ตอบประสงค์ขออะไร" ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ปฏิเสธผู้สื่อข่าวว่าตนเองไม่เคยพูดว่าใน

สมัยที่ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เคยมาขอให้ทำรัฐประหาร แล้วตนเองไม่ทำ ทำให้ น.ต.ประสงค์ไม่พอใจ จึงเก็บความไม่พอใจนั้นมาแล้วมาโจมตีตนเรื่องการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธที่จะตอบคำถามผู้สื่อข่าวที่ว่าเคยถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ สนข.ขอให้ทำอะไร โดยกล่าวว่า ไม่ตอบ เพราะตอบไปก็มีแต่สร้างปัญหาให้เกิดขึ้น ถ้าเผื่อพูดแล้วทำให้เกิดความแตกแยกก็ไม่อยากพูด ส่วนที่ก่อนหน้านี้ นายกฯเคยให้สัมภาษณ์ว่าสมัยที่เป็น ผบ.ทบ. เคยถูกสื่อบางคนขอร้องให้ปฏิวัติจะเกี่ยวข้องกับประเด็น น.ต.ประสงค์หรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ ย้อนถามว่า “พูดที่ไหน ผมไม่ได้เคยพูดกับสื่อที่ไหนและผมคิดว่าผมได้พูดตอบคุณอรรถกร กริมวิรัตน์กุล ผู้ดำเนินรายการ “เปิดบ้านพิษณุโลก” เท่านั้นเอง”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ปฏิเสธว่าไม่ได้พูดว่า ต.ต.ประสงค์เคยชวนให้ทำรัฐประหาร ผลการศึกษาสรุปได้ว่าผู้สื่อข่าวได้ซักถาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าสมัยเป็น ผบ.ทบ. เคยมีคนมาชวนให้ทำรัฐประหาร พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ปฏิเสธว่าไม่เคยพูด ผู้สื่อข่าวจึงทักท้วงว่าท่านนายกฯเคยพูดเมื่อสมัยเป็น ผบ.ทบ. ว่าเคยมีคนมาชวนให้ทำปฏิวัติแต่ไม่ทำให้ โดยถามว่าจะเป็นการที่ให้น.ต.ประสงค์ ไม่พอใจหรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธอีกว่าไม่เคยพูดกับสื่อที่ไหน คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่านายกรัฐมนตรีไม่ยอมรับว่าเคยพูดไว้ก่อนหน้านี้เพราะไม่ต้องการต่อความยาวสาวความยืด ไม่ต้องการให้ผู้สื่อข่าวนำประเด็นนี้ไปเขียนให้เป็นปัญหาลูกถามมากกว่านี้เพราะไม่ได้เกิดผลดีต่อรัฐบาล

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ดิน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กล่าวว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ผลการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์จากผู้จัดการรายวัน (28 กันยายน 2550) คอลัมนิสต์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ สุวิรัช วีรวรรณ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้ปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้ทำผิดกฎหมายเพราะได้จ่ายเงินให้กับเจ้าของที่ดินเดิมที่ซื้อมาและได้เสียภาษีที่ดินถูกต้อง ดังข้อความ

“ในช่วงแรกที่ตกเป็นข่าว พล.อ.สุรยุทธ์ บอกว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มีการเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.5) ซึ่งเสียภาษีติดต่อกันมาตั้งแต่ตนเป็นแม่ทัพภาคที่ 2 โดยให้ค่าที่ดินแก่ผู้ที่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิซึ่งปัจจุบันบวชเป็นพระ

ชื่อ “เบา” มีอยู่เพียง 20 ไร่ ต่อมา พล.อ.สุรยุทธ์ ออกมาให้สัมภาษณ์ซ้ำอีก ครั้งว่าที่ดินแปลงดังกล่าวได้เสียภาษีบำรุงพื้นที่อย่างถูกต้องโดยภรรยาเป็น ผู้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2545”

หนังสือพิมพ์มติชน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว หน้า 11 กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ปฏิเสธว่า ตนเองไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ดิน เพราะได้ให้ค่าที่ดินแก่ผู้ที่ได้มีสิทธิในที่ดินที่ซื้อมา ดังข้อความ

“เรื่องที่ดินเขายายเที่ยง ความตั้งใจของผมคือ เป็นที่พักที่มีอากาศที่ดี มีสภาพอากาศที่ค่อนข้างเย็น มีลดพัด มีทัศนียภาพที่ค่อนข้างสวยงาม เรียกได้ว่าผมไปพบสถานที่นี้เนื่องจากเห็นว่ามีสถานีย้ายทอดของสถานีวิทยุโทรทัศน์หลายสถานีตั้งแต่สมัยที่ผมเป็นแม่ทัพ ได้ขับรถขึ้นไปและเห็นว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสม จึงได้เลือกสถานที่นี้เป็นสถานที่ใช้ในการพักผ่อนมาตลอดระยะเวลา เดิมเป็นพื้นที่ของชาวบ้าน ไม่ได้มีการปลูกพืชอะไร เป็นทุ่งหญ้าคาซึ่งผมได้เข้าไปดูแลและให้ค่าที่ดินแก่ผู้ถือที่ดินได้มีสิทธิในที่ดินดังกล่าว นั่นคือความเป็นมาเป็นไป”

มติชน (7 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 15 โปรยหัวว่า “พร้อมแจง สนช. ยันไร้เจตนาปกปิด” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กล่าวถึงกรณีที่ สนช. จะเปิดอภิปรายคุณธรรม จริยธรรม นายกรัฐมนตรีว่า

“ผมก็ยืนอยู่บนข้อเท็จจริง ไม่ได้มีเจตนาที่จะปกปิดอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมา ก็พยายามทำให้โปร่งใส แน่แน่นอนว่าทุกคนคงไม่ได้ชาวผ่องเป็นयोग ผมก็มองดูตัวเองแล้วคิดว่าเรายังมีอีกมากมายที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ทำอยู่ทุกวัน”

มติชน (7 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 15 โปรยหัวว่า “เฉลยใจรลกลับใจ ขอทำความดีสักครั้ง” ระบุว่า ผู้สื่อข่าวถาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถึงวลี “ใจรลกลับใจ” พล.อ.สุรยุทธ์ ตอบว่า

“ผมรู้สึกอย่างนั้นจริงๆ ผมรู้ตัวดีว่าผมไม่ได้เป็นคนดี ไม่ได้มีอะไรที่สูงส่งมากมาย แต่ว่าเมื่อเราผ่านชีวิตมาแล้ว เราก็ปรับตัวมาเป็นขั้นๆ เมื่อถึงระยะเวลาหนึ่งเราก็เห็นว่าอะไรที่ควรจะทำไป อย่างพุดต่างๆ ผมเขียนลงในคำอวยพรที่จะให้ทำเพื่อพ่อ ก็เขียนว่าผมตั้งใจที่จะรักษาศีลห้าตลอดชีวิต แต่เมื่อผมไปบวชมาแล้วผมก็เห็นว่าคำสอนของพระพุทธเจ้ามันเป็นสิ่งที่ดี ก็ได้ น้อมนำมาอยู่ในใจและทำด้วยความศรัทธา ทำด้วยความคิดว่าเราจะต้องแก้ไขตัวเองให้ดีขึ้น”

มติชน (12 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสื่อบริษัท หน้า 11 โปรดทราบว่า “พลิกมุมมองเขายายเที่ยง แผลเรือรังสุรยุทธ์” ระบุว่า น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) กล่าวว่าในความเป็นจริงนั้นนายฯไม่สามารถเข้าไปอยู่อาศัยได้เพราะขัดต่อพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ดังข้อความ

“น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวว่า การเข้าไปอยู่ในป่าสงวนจึงผิดกฎหมายป่าสงวนฯ แต่ท่านนายฯบอกว่าเป็นมติ ครม.ให้ชาวบ้านอยู่ได้ ขณะที่มติ ครม.ไม่ใช่กฎหมายเพราะฉะนั้นคงจะไปล้มล้าง พ.ร.บ.ป่าไม้และ พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติไม่ได้”

ผู้สื่อข่าวถามว่า ล่าสุดที่เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกับ ป.ป.ช.ในเรื่องเขายายเที่ยงหรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่า ได้แจ้งไปแล้วในส่วนของรัฐมนตรีเพิ่งลงนามเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม ที่ผ่านมา

ผู้สื่อข่าวถามว่า หมายถึงมีการแจ้งเรื่องที่ดินเขายายเที่ยงที่โอนให้บุตรชายด้วยหรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่า ตนไม่ได้โอน คงจะต้องพูดกันตรงกันว่าตามกฎหมายเราจะต้องมีชื่อของเจ้าบ้านเพื่อที่จะไปขอไฟฟ้ามาเข้าที่ดิน เป็นการดำเนินการตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ดังคำกล่าว

“เมื่อมีบ้านแล้วก็ต้องมีบ้านเลขที่ ต้องมีชื่อเจ้าบ้าน เพื่อขอไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ถ้าไม่มีชื่อก็ทำไม่ได้และการเปลี่ยนชื่อเจ้าบ้านก็เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเพราะภรรยาของผมมีชื่อเป็นเจ้าบ้านอยู่ที่เขตลาดกระบัง

ส่วนบ้านที่เขายายเที่ยง ภรรยาบอกว่าขอให้ลูกชายได้ทำหน้าที่เป็นเจ้าบ้านก็เป็นเรื่องตามปกติ แต่เดิมกฎหมายเลือกตั้งจะระบุไว้ว่าผู้ที่เป็นเจ้าบ้านอยู่ที่ไหน ก็จะไปใช้สิทธิในการลงคะแนนที่นั่น ภรรยาเขาบอกว่าเขามี 2 แห่ง มันไม่ถูก ก็เลยให้ลูกชายมาเป็น ก็แค่นั้น ไม่ได้มีอะไรที่เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์เพราะสิทธิในการใช้ที่ดินยังเป็นของภรรยาอยู่เพราะเป็นผู้จ่ายเงินภาษีบำรุงท้องที่”

ผู้สื่อข่าวถามว่า แสดงว่าการแจ้งบัญชีทรัพย์สินต่อ ป.ป.ช. ในครั้งนี้ยังมีเรื่องบ้านที่เขายายเที่ยงเหมือนเดิม พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่า

“ครับ เรื่องกรรมสิทธิ์ คงไม่ได้เป็นเรื่องที่จะจบสิ้นง่ายๆ คิดว่าคงมีชาวบ้านอีกมากมายที่คอยการตรวจสอบ คอยการจะชี้ว่าที่ดินอยู่ในลักษณะใด เป็นเรื่องในส่วนราชการที่เกี่ยวข้องคือกรมป่าไม้จะต้องดำเนินการต่อไป

ผู้สื่อข่าวถามว่าหนักใจต่อเรื่องนี้หรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่า

“ไม่ได้หนักใจเลย เพราะตนก็เหมือนคนไทยคนอื่นทั่วไป เพียงแต่ตอนนั้นมาทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น เมื่อพ้นหน้าที่ไปแล้วคิดว่าคงไม่ได้มีปัญหอะไร ไม่ได้ทำผิดในลักษณะที่เป็นคดีอาญา คือ ไม่ได้ไปบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง สรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้ทำผิดกฎหมายเพราะได้จ่ายเงินให้กับเจ้าของที่ดินเดิมที่ซื้อมา และได้เสียภาษีที่ดินถูกต้องตามกฎหมายจึงไม่ได้หนักใจในเรื่องนี้

4.3.2 การหลีกเลี่ยงตอบคำถาม

จากการศึกษาประเด็นที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี หลีกเลี่ยงตอบคำถามนั้น ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานว่า พล.อ.สุรยุทธ์ หลีกเลี่ยงการตอบคำถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย คือ 1) ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน 2) เลี่ยงตอบคำถามผู้สื่อข่าว และ 3) พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากมติชน (10 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 14 โปรยหัวว่า “สุรยุทธ์ให้ธีรภัทร์แจงสนช.แทน” ระบุว่า

“พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นำรัฐมนตรีเข้าร่วมฟังการอภิปรายญัตติปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมการบริหารงานของรัฐบาล โดยมอบหมายให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงแทน”

มติชน (10 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 14 โปรยหัวว่า “สุรยุทธ์มอบธีรภัทร์แจงแทน” ระบุว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน โดยให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงกรณีการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ดังข้อความ

“ได้มอบหมายให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงญัตติ ผู้สื่อข่าวถามว่าถ้ามีการพาดพิงเรื่องส่วนตัว นายกฯจะเป็นผู้ชี้แจงญัตติ ผู้สื่อข่าวถามว่าถ้ามีการพาดพิงเรื่องส่วนตัว นายกฯจะ

ชี้แจงเองหรือไม่ พล.อ. สุรยุทธ์ กล่าวว่า คงมอบหมายให้นายธีรภัทร์ เพราะได้มอบข้อมูลและสิ่งที่จะสามารถชี้แจงให้นายธีรภัทร์ไว้แล้ว แต่ถ้าหากมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีคนอื่นก็คงจะถามกันอีกครั้งหนึ่งว่าบางคนอาจจะชี้แจงเองบ้าง

เมื่อถามว่าทำไมนายภักถึงตัดสินใจให้นายธีรภัทร์เป็นผู้ชี้แจงแทน พล.อ. สุรยุทธ์ กล่าวว่า “ถือว่าไม่ได้เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องถือหุ้นเกินร้อยละ 5 อะไรต่างๆเหล่านี้”

มติชน (10 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 14 โปรรายหัวว่า “ขอโซวีสปิริตนำรมต.เข้าฟัง สนช.” ระบุว่า พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทนโดยมอบหมายให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชี้แจงในสภาผู้แทนราษฎร ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์ มอบหมายให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ เป็นตัวแทนรัฐบาลทำหน้าที่ตอบการอภิปรายในภาพรวมทั้งหมดของรัฐบาล นายภักกล่าวว่า “คนที่คิดหรือรู้อยู่แล้วว่าตัวเองจะต้องโดนอภิปรายเรื่องอะไรบ้าง ขอให้ไปทำการบ้านในเรื่องนั้น หากไม่อยากตอบเอง ก็ให้ส่งข้อมูลมาให้ นายธีรภัทร์เป็นผู้ชี้แจงแทนก็ได้ เพราะผมก็อาจทำเช่นนั้นเช่นเดียวกัน”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (11 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “วิภาคแห่งวิพากษ์” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน โดยเลือกที่จะให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงแทน ดังข้อความ

“ที่ประชุม ครม.มอบหมายภาระหน้าที่ในการตอบและชี้แจงให้กับนายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ ยิ่งเท่ากับรุ่นหลังพันธมิตรไปพบกันพันธมิตร เพียงแต่มิใช่บนท้องถนนแต่เป็นในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพราะนายธีรภัทร์ก็เข้ามาในโควตาของพันธมิตรในแว่วร่วม นี่ย่อมดำเนินไปในแบบกลยุทธ์ “ยิ้มหลอกสนองคืน” เพียงแต่หลอกของรัฐบาลคือ นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ สนองคืนไปยัง น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และพันธมิตรเท่านั้นเอง”

ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าวหน้า 1-2 โดยทีมงาน “ผู้จัดกวน” พาดหัวว่า “สุรยุทธ์รับมือ สนช.ถอดหู ถอดปาก เดินเข้าสภา” โปรรายหัวว่า “สุรยุทธ์เตรียมรับมือขุนพล สนช. ถอดหูสองข้าง ถอดปาก สวมหัวใจสิงห์ ใช้ธรรมชาติโลมใจให้เยือกเย็น หวังสติแตกกลางสภาฯ แผนสอง ธีรภัทร์ บังเกอร์ กันมรสุมเขายายเที่ยง เชฟแฮร์ ทอร์นาโดปลดชีพเงิน 90 ล้าน หมัดเด็ดจริยธรรม คุณธรรม ท่องภาวนาถ้าผ่านศึกครั้งนี้จะตระเวนทำบุญเจ็ดวัดเจ็ดวา” ระบุว่า

“ม้าแก่” ชิงเน่าอย่างท่านสุรยุทธ์มีแผนหลายอย่างที่จะรับมือการอภิปรายของ สนช.ครั้งนี้ อาจจะทำตัวเป็น “ตอไม้ที่ตายซาก” ไปนั่งใต้เตี๊ยมการชักฟลอกของ เหล่า สนช. หรืออาจจะให้ท่านธีรภัทร์เป็นหน้าหน้าไฟ กันเปลวเพลิงที่จะโถม กระหน้าลามเลียหัวใจ

ผู้สื่อข่าวผู้จัดกรรณายางว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ยอมมปริปากหรือทำดอกพิกุล ร่วงให้บรรดานักข่าวได้เห็น ได้รับรู้อะไรเลย พล.อ.สุรยุทธ์ มาในชุดเรียบง่าย ใส่สูทเหมือนรัฐมนตรีแต่พอช่างภาพเราโคลสอัปถ่ายรูปที่ใบหน้าของท่าน เป็นที่สังเกตว่าไม่มีหู ไม่มีปาก สร้างความมึนงงไปตามๆกัน จากการ วิเคราะห์ของทีมข่าวผู้จัดกรรณ บักแหลมบรรณาธิการบริหารให้ความเห็นว่า เป็นการเตรียมการในการทำศึกครั้งนี้ที่ถอดหูออกก็คงไม่อยากได้ยิน ได้ฟัง วิวาทะของเหล่า สนช. ปากกล้าทั้งหลายแหล่งที่จะสาดกระสุนใส่กรณีเขายาย เทียงที่ได้มาอย่างไม่ชอบธรรมเลยแก้ปัญหาต่างๆยอมเจ็บเนื้อเลือดกระชิบ กรีดหูออกทั้งสองข้าง

ส่วนถอดปากนั้นก็เกรงว่าจะเก็บอารมณ์ไม่อยู่ สัมผัสัญญะแตก เกิดสวน คำพูด สนช.กลับไปอาจจะกลายเป็นประเด็นใหญ่โตถึงขนาดกระเด็นออก จากตำแหน่งนายฯได้ง่ายๆ ทางที่ดีก็เลยถอดปากออกซะ คาดว่าอวัยวะทั้งสองอย่างท่านสุรยุทธ์อาจจะถอดแช่เย็นไว้ในตู้เย็นที่บ้าน เมื่อเสร็จศึกก็มีชีวิต รอดกลับไปก็อาจจะไปทำศัลยกรรมเสริมแต่งให้เหมือนดังเดิม”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและ ผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เลียงตอบคำถามในสภาผู้แทนราษฎร ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์สถิติพาทกษวิจารย์ว่า กรณีที่นายกรัฐมนตรื ถูกวิพากษ์วิจารณ์เรื่องมีความประพฤติไม่เหมาะสมที่ซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิบนเขายายเทียง พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงแทนในสภาผู้แทนราษฎร ผู้สื่อข่าวถามว่าเพราะเหตุใด ทำไมจึงไม่ชี้แจงเอง นายฯให้เหตุผลว่าการที่ให้นายธีรภัทร์ชี้แจงแทนเพราะ นายธีรภัทร์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ให้เป็นผู้ชี้แจงแทนจะดีกว่า

➤ พล.อ.สุรยุทธ์เลียงการตอบคำถามผู้สื่อข่าว

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและ ผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เลียงตอบคำถามผู้สื่อข่าว ผลการศึกษาพบว่า ผู้จัดการรายวัน (2 ตุลาคม 2550) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “Post of the Day” นามปากกา “คำตาน” กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เบียงเบนประเด็น โดยไม่ต้องการตอบ

คำถามผู้สื่อข่าวที่ซักถามตนเองเรื่องการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง โดยเลี้ยงเป็นการพูดถึงการเลือกตั้งที่จะผลักดันให้เกิดขึ้น ดังข้อความ

“อย่าเบี่ยงเบนประเด็น เอาเรื่องเลือกตั้งมาบังหน้าเพราะไม่ว่าใครเป็นนายกข การเลือกตั้งจะต้องเดินหน้าต่อไปได้อยู่แล้วเพราะเป็นหน้าที่ของ คณะกรรมการการเลือกตั้ง รัฐบาลแค่ดูแลรักษาความเรียบร้อยเท่านั้น”

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (10 ตุลาคม 2550) นำเสนอในข่าว หน้า 14 โปรยหัวว่า “จะไปตรวจเขายายเที่ยงขอให้ออก” ระบุว่า

“ผู้สื่อข่าวถามนายกรัฐมนตรีก่อนที่ให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ เป็นผู้ชี้แจง เรื่องเขายายเที่ยงแทนว่าไม่กลัวถูกกล่าวหาเรื่องของตัวเองแท้ๆยังต้องให้คนอื่นชี้แจงแทนหรือ พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวว่า “ในระเบียบชี้แจงแทนได้อยู่แล้ว แม้กระทั่งไม่ต้องไปฟังก็ได้ ถือว่าเป็นข้อบังคับของการประชุมอยู่แล้ว แต่ครั้ง นี้จะไปปรับฟังและจะให้มีผู้ชี้แจง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “บันทึก 2550” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เลียงที่จะตอบคำถามผู้สื่อข่าวเมื่อถูกนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการซักถามว่าในสมัยที่ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก เคยมีคนชวนให้ทำปฏิวัติหรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวไล่ต้อนนักข่าว เป็นเจตนาที่ไม่ต้องการตอบคำถามนี้ ดังข้อความ

“พล.อ.สุรยุทธ์กลับเลือกที่จะพูดย้อนถามผู้บริหารหนังสือพิมพ์ผู้จัดการและ เอเอสทีวีให้ช่วยสมานฉันท์ เมื่อนักข่าวผู้หญิงคนหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายวันได้ตั้งคำถามขึ้นถึงเรื่องการสมานฉันท์ของรัฐบาล เมื่อนักข่าว ของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันคนเดิมถามว่าสมัยเป็นผู้บัญชาการทหารบก เคยมีคนชวนให้ทำปฏิวัติหรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวแบบไล่ต้อนให้นักข่าว ดังเล “สื่อที่ไหนพูด” ผู้สื่อข่าวย้ำว่านายกขเคยพูดตอนพบสื่อ ซึ่งนายกขตอบ ว่า “เอาให้แน่สื่อที่ไหน”

ผู้สื่อข่าวย้ำอีกว่านายกขเคยพูดสมัยเป็นผู้บัญชาการทหารบกว่าเคยมีคนชวนให้ทำปฏิวัติเกี่ยวข้องกับกรณีนี้หรือไม่ นายกขตอบว่า “ไม่เคยพูดกับสื่อที่ ไหน” เพราะเป็นนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันคนเดิมถาม จึงปฏิเสธในลักษณะลดทอนความน่าเชื่อถือ ต้อนนักข่าวคนนั้นเพื่อให้ดูเหมือนว่านักข่าวที่มาจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการเป็นตัวตลก จำกัด ไม่รู้เรื่องราว แต่ พล.อ.สุรยุทธ์ ก็ถูกจับโกหกได้คาหนังคาเขา เมื่อปรากฏหลักฐานว่า เคยให้สัมภาษณ์ไว้จริงๆในรายการนายกขพบสื่อเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ.

2550 ความตอนหนึ่งว่า “ผมไม่ยากเป็นหัวหน้ายึดอำนาจและปฏิเสฐมา โดยตลอด มีหลายคนชวนตั้งเป็นผู้บัญชาการทหารบก มาชวนไปกินข้าว แล้วบอกว่าอยากให้ทำการยึดอำนาจ ในชีวิตผมไม่เคยมีแนวคิดนี้”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (19 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรื่องห้า” คือ สุรวิชัย วีระจรรณ กล่าวว่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เลือกที่จะหลีกเลี่ยงการตอบคำถามของผู้สื่อข่าว ไม่ว่านักข่าวจะซักถามเรื่องอะไร ท่านก็จะตอบในเรื่องการเลือกตั้ง เป็นกลยุทธ์การไม่ตอบคำถามของนายกรัฐมนตรี ดังข้อความ

“นักการเมืองเองเมื่อถูกนักข่าวถามก็ตอบขอไปที่ ผมลองเอาคำถามและคำตอบของนักข่าวกับ พล.อ.สุรยุทธ์ ในช่วงไม่กี่เดือนนี้มาดู ชื่อใหม่ครับว่าใครถามอะไรมาท่านพูดอยู่เรื่องเดียวคือว่า “ท่านจะเลือกตั้ง” ถ้าถามว่าข้างมีกีฬา ท่านก็คงตอบท่านเองว่า บ้านเมืองกำลังก้าวไปสู่การเลือกตั้ง ไม่เชื่อก็ลองดูซิครับ

ผู้สื่อข่าว: กระแสโจมตีนายกรัฐมนตรีเรื่องที่ดินเขายายเที่ยงจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือไม่

พล.อ.สุรยุทธ์: มาถึงตรงนี้แล้วคิดว่าไม่มีปัญหาและจำเป็นต้องทำให้บ้านเมืองไปสู่การเลือกตั้ง

ผู้สื่อข่าว: กรณีที่ สนช.จะยื่นอภิปรายเรื่องคุณธรรม จริยธรรมของรัฐบาล

พล.อ.สุรยุทธ์: หน้าที่ของรัฐบาลที่เข้ามาจะต้องทำหน้าที่บริหารราชการบ้านเมืองแล้วจัดการเลือกตั้งในช่วงสุดท้ายให้ได้ เราไม่ได้มุ่งหวังที่จะไปมีบทบาทอื่นใดนอกจากรักษาสถานภาพ เสถียรภาพทั้งทางด้านการเมือง ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจเพื่อส่งต่อไปกับรัฐบาลต่อไปให้ได้เท่านั้นเอง

ผู้สื่อข่าว: รัฐบาลจะแถลงผลงานในรอบ 1 ปีรัฐประหาร

พล.อ.สุรยุทธ์: คงไม่มีการแถลงผลงานในรอบ 1 ปี เพราะต้องให้ประชาชนเป็นผู้ประเมินเอง เวลาที่เหลือ 3 เดือนคงไม่มีอะไรใหม่แต่จะเร่งงานที่ค้างค้างเก่าให้แล้วเสร็จโดยเฉพาะเรื่องของการจัดการเลือกตั้ง

ผู้สื่อข่าว: เป้าหมายของรัฐบาลหลังทำงานมา 1 ปี

พล.อ.สุรยุทธ์: มีเพียง 2-3 ประการ ประการแรก คือ สามารถให้การเมืองเดินหน้าไปได้ มีโอกาสที่จะคลี่คลาย มีการเลือกตั้ง มีรัฐบาลที่มาจากกร

เลือกตั้งของประชาชนซึ่งเป็นจุดที่สังคมโลกให้การยอมรับแล้วเราจะสามารถทำงานในสังคมโลกได้ต่อไป

ผู้สื่อข่าว: มีข่าวว่าท่านายกฯจะควบตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พล.อ.สุรยุทธ์: ขอดูก่อนว่างานมีมากมายแค่ไหน หากมีความจำเป็นและเหมาะสมคงไม่มีปัญหาอะไรเพราะงานใหญ่ๆก็ผ่านไปหมดแล้ว เช่น การประชุมสมัชชาสหประชาชาติซึ่งได้ชี้แจงทำความเข้าใจถึงความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาทางการเมืองและจะนำไปสู่ขั้นตอนการเลือกตั้ง

ผู้สื่อข่าว: การตัดสินใจเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พล.อ.สุรยุทธ์: ต้องการเข้าไปช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) กำกับดูแลการเลือกตั้งเพราะกระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงที่สนับสนุน กกต.มากที่สุดและต้องการเห็นความร่วมมือระหว่างกัน

ผู้สื่อข่าว: กรณีที่มีความพยายามต่อต้าน พล.อ.สนธิ ผู้บัญชาการทหารบกและประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ไม่ให้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง

พล.อ.สุรยุทธ์: ไม่รู้สึกห่วงไหวต่อกระแสคัดค้านในเรื่องนี้ซึ่งรัฐบาลก็พยายามจะทำงานและพยายามให้มีการดำเนินการจัดการเลือกตั้งในเดือนธันวาคมนี้ ต้องช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จัดการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม

ผู้สื่อข่าว: สิ่งที่รัฐบาลจะดำเนินการหลังการปรับ ครม.

พล.อ.สุรยุทธ์: รัฐบาลจะมุ่งดำเนินการเรื่องหลักคือ เรื่องที่ยังมีความต่อเนื่องในระยะเวลาก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง ส่วนนโยบายจะไม่มี การดำเนินการใดๆ นอกจากนี้ รัฐบาลจะผลักดันกฎหมายสำคัญที่จะเป็นประโยชน์บ้านเมืองอย่างเต็มที่และจะสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้การเลือกตั้งมีความเป็นธรรม

ผู้สื่อข่าว: ท่าทีของประเทศต่างๆต่อนายกรัฐมนตรีระหว่างเข้าร่วมประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

พล.อ.สุรยุทธ์: การได้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ไม่รู้สึกว่ามีความกดดันเรื่องประเทศไทยกำลังเดินทางไปสู่การเลือกตั้งและการเป็นประชาธิปไตย

ผู้สื่อข่าว: กรณีการรวมกลุ่มทางการเมืองของนักการเมืองในช่วงนี้ พล.อ.สุรยุทธ์: เป็นเรื่องธรรมดาของทุกประเทศเมื่อการเมืองมีปัญหามานาน ก่อนการเลือกตั้งก็ต้องมีการจับกันเป็นพันธมิตร เป็นกลุ่ม ส่วนรัฐบาลมีหน้าที่ช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ดูแลเรื่องการจัดการเลือกตั้ง

เห็นไหมครับ ไม่ว่านักข่าวจะถามอะไร คำตอบของนายกรัฐมนตรีก็วนกลับมาที่การเลือกตั้งได้ทุกเรื่อง”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ “ยามเฝ้าแผ่นดิน” กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี หลีกเลียงการตอบคำถามผู้สื่อข่าวเมื่อถูกซักถามเรื่องที่ดินบนเขาขายเทียน โดยจะพูดถึงสิ่งที่จะทำต่อไปคือการเลือกตั้ง จึงสงสัยว่านายฯเกี่ยวข้องกับอะไรกับการเลือกตั้งเพราะการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้ง ดังข้อความ

“งง สุรยุทธ์ รอพิสูจน์ เขาขายเทียนหลังเลือกตั้ง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี อ้างว่าหลังเลือกตั้งจะเชิญผู้สื่อข่าวไปดูพื้นที่ สงสัยว่านายฯเกี่ยวข้องกับเลือกตั้ง เพราะไม่ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเอง ทั้งที่การชี้แจงเรื่องนี้จะชี้แจงตอนไหนก็ได้”

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (2 พฤศจิกายน 2550) คอลัมน์ “หน้ากระดานเรียงห้า” คือ สุรววิช วีรวรรณ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี หลีกเลียงการตอบคำถามเรื่องที่ดินบนเขาขายเทียน โดยบอกกับผู้สื่อข่าวว่าหลังจากเลือกตั้งแล้วจะพานักข่าวไปดูบ้านพักบนเขาขายเทียนด้วยตนเอง ดังข้อความ

“เมื่อวานนี้ นักข่าวถาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถึงเรื่องป่าเขาขายเทียน ท่านนายฯก็จาระไนของท่านไป เสร็จแล้วสัญญาสัญญาว่าหลังเลือกตั้งจะพานักข่าวไปดูบ้าน

“ไม่มีปัญหาครับ เขาเป็นว่าหลังการเลือกตั้งผ่านไปแล้ว ผมไม่อยากทำในตอนนี้ เดียวจะดูว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง เขาไว้หลังเลือกตั้งแล้ว ผมจะถือโอกาสเชิญสื่อมวลชน ไม่ว่าจะป็นสื่อประจำทำเนียบฯหรือกระทรวงมหาดไทยได้ไปดูในพื้นที่ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร ก็ยินดีชี้แจงและทำความเข้าใจ”

ผมก็ได้แต่อุทานว่าทำไมต้องหลังเลือกตั้ง แล้วเรื่องบ้านเขาขายเทียนมันเกี่ยวข้องกับเลือกตั้งตรงไหน ท่านนายฯจะลงเลือกตั้งกับเขาด้วยหรืออย่างไร น่าเสียดายที่นักข่าวไม่ได้ถามคำถามเหล่านี้”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เลียงตอบคำถามผู้สื่อข่าว ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เบี่ยงเบนประเด็น โดยไม่ต้องการตอบคำถามผู้สื่อข่าวที่ซักถามตนเองเรื่องการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ไม่ว่าจะผู้สื่อข่าวจะซักถามเรื่องเขายายเที่ยงอย่างไร นายกษเลียงตอบในเรื่องอื่น คือ พุดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ รัฐบาลจะผลักดันให้เกิดการเลือกตั้งอย่างรวดเร็วที่สุด

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ผลการศึกษาพบว่าคอลัมน์นิสต์จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน (4 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ "เกาะกระแส" เจ้าของนามปากกา "ก้อนกรวด" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ถูกวิพากษ์วิจารณ์เรื่องการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงว่าผิดกฎหมายและผิดจริยธรรมของนักการเมือง ซึ่งนายกฯได้ตีหน้าซีอ ทำไม่รู้ไม่ชี้ ทำให้ผู้วิพากษ์วิจารณ์ถูกสังคมนมองว่าเป็นพวกจ้องล้มรัฐบาล ดังข้อความ

"ตีหน้าซีอจนจบเกม การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ตีหน้ามีนเรื่องการถูกกล่าวหาเรื่องเขายายเที่ยงว่าเป็นการ "ป้ายอุจจาระ" ให้คนวิจารณ์ตนเองให้เป็น "พวกจ้องล้ม" รัฐบาลรับกรรมไป"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (11 ตุลาคม 2550) คอลัมน์ "วิภาคแห่งวิพากษ์" กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นิ่งสงบ โดยไม่ตอบโต้ เลือกที่จะอยู่แบบสงบเพื่อสยบความเคลื่อนไหว ดังข้อความ

"ยุทธวิธีของสุรยุทธ์ สงบ สยบ การเคลื่อนไหวของประสงค์ สุนศิริ คำตอบของ พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ซับซ้อนอะไรเลย เมื่อมีคำถามก็ต้องมีคำตอบ เพียงแต่เป็นคำตอบจากปากของผู้ใดก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง นี่ย่อมดำเนินไปตามหลัก "สงบสยบการเคลื่อนไหว" โดยแท้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ น.ต.ประสงค์ และบริษัทบริวารทั้งในสถานิติบัญญัติแห่งชาติและนอกสถานิติบัญญัติแห่งชาติออกมาเคลื่อนไหวตอบโต้อย่างรุนแรง ดูเด็ด เข้มข้น พล.อ.สุรยุทธ์ กลับเลือกที่จะนิ่งและยุติบทบาท แม้กระทั่งการยืนยันจะไปฟังการอภิปรายในสภา แต่จะไม่ตอบก็ยังคงอยู่ใน กระบวนกรนิ่ง"

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว หน้า 1-2 โดยทีมงาน "ผู้จัดกวน" พาดหัวว่า "สุรยุทธ์รับมือ สนช. ถอดหู ถอดปาก เดินเข้าสภา" ระบุว่า พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ เลือกที่จะนิ่งสงบ ไม่ตอบโต้เมื่อถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธาน สนช. โจมตีอย่างหนักกรณีการถือครองที่ดินบนเขาายเที่ยง ซึ่งขัดต่อกฎหมายและขัดต่อจริยธรรมของผู้นำรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ เลือกวิธีที่จะนิ่งเงียบ ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เตรียมรับมือขุนพล สนช. ด้วยการ ถอดหูสองข้าง ถอดปาก สวมหัวใจสิงห์ ใช้ธรรมะชโลมใจให้เยือกเย็น หัวมันสติแตกกลางสภาฯ"

มติชน (12 ตุลาคม 2550) นำเสนอในสัปดาห์ข่าว หน้า 11 โปรมหัวว่า "ยกสอง คึกซิง แก่ บิ๊กแอ๊ด สงบสยบประสงค์" ระบุว่ายุทธวิธีของ พล.อ.สุรยุทธ์ คือ ไม่ตอบโต้ น.ต.ประสงค์ไปมากกว่านี้ ถึงแม้จะมีความพยายามในการเคลื่อนไหวโจมตีเรื่องคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำรัฐบาล กรณีการถือครองที่ดินบนเขาายเที่ยงก็ตาม ดังข้อความ

"ด้าน พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ดูเหมือนจะไม่เดือดเนื้อร้อนใจสักเท่าใดนัก เห็นได้จากการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ เดินทางกลับด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม อารมณ์ดี กลยุทธ์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ คือ ไม่ให้ความสำคัญต่อการเคลื่อนไหว ของกลุ่ม น.ต.ประสงค์ เทาไฉน เรียกว่าใช้ความสงบสยบความเคลื่อนไหว"

จากการศึกษาการโจมตีกลับผู้กล่าวหาของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าหลังจากที่ถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธาน สนช. โจมตีเรื่องการถือครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิบนเขาายเที่ยง ซึ่งผิด พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ นั้น พล.อ.สุรยุทธ์ เลือกที่จะใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ไม่ต่อความยาวสาวความยืดให้เสียหายมากกว่านี้

จากการศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็น "การปฏิเสธ/เลี่ยงตอบคำถาม" พบว่า หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารทางการเมืองประกอบด้วย คอลัมน์ "วิภาคแห่งวิพากษ์" เขียนโดย "ทีมข่าวการเมือง" และคอลัมน์ "สัปดาห์สัมภาษณ์" ในส่วนผู้จัดการรายวัน ประกอบด้วย คอลัมน์ "เกาะกระแส" เขียนโดย นามปากกา "ก้อนกรวด" คอลัมน์ "บันทึก 2550" คอลัมน์ "ผู้จัดกวน" และคอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สุรวิชัย วีระรณ

ประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าการที่นายกรัฐมนตรี ถูกวิพากษ์วิจารณ์เรื่องมีความประพฤติไม่เหมาะสมที่ซื้อที่ดินที่ไม่มี

เอกสารสิทธิบนเขายายเที่ยง พล.อ.สุรยุทธ์ฯ ได้ให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงแทนในสภาผู้แทนราษฎร

ประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เลี่ยงตอบคำถามผู้สื่อข่าว ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เบี่ยงเบนประเด็น โดยไม่ต้องการตอบคำถามผู้สื่อข่าวที่ซักถามตนเองเรื่องการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ไม่ว่าจะผู้สื่อข่าวจะซักถามเรื่องเขายายเที่ยงอย่างไร นายกฯเลี่ยงตอบในเรื่องอื่น คือ พุดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ รัฐบาลจะผลักดันให้เกิดการเลือกตั้งอย่างรวดเร็วที่สุด

ประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เลือกที่จะไม่ตอบโต้ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เพราะไม่ต้องการต่อความยาวสาวความยืด คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ “นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว”

4.3.3 การขออภัย (Excuse)

จากการศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองในประเด็น “การขออภัย” ซึ่งเป็นวิธีการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใช้ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ การกล่าวคำ “ขอโทษ” ประชาชนใน 3 จังหวัดที่มีหลายสิ่งหลายอย่างทำให้เกิดความไม่พอใจ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานดังต่อไปนี้

➤ นายกฯกล่าวคำขอโทษประชาชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “พล.อ.สุรยุทธ์ฯ กล่าวคำขอโทษ” ผลการศึกษาพบว่า มีคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ คอลัมน์นิสต์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่นายกฯกล่าวคำขอโทษ ในขณะที่คอลัมน์นิสต์บางคนเห็นด้วย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วย ดังนี้

● ไม่เห็นด้วย

จากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันไม่เห็นด้วยกับการกล่าวคำขอโทษของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (31 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม” กล่าวว่า การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กล่าวคำขอโทษประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น เป็นการขอโทษใจระดังข้อความ

“ผมเข้าใจว่าคำขอโทษของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่สถาปนาโดย คมช.นั้นเป็นการขอโทษแทนความผิดพลาดของรัฐบาลชุด

ก่อนต่อการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถือเป็นการขอโทษผู้มีอำนาจทั้งหลายด้วยความหวังว่าจะเริ่มต้นใหม่โดยสันติ เป็นการขอโทษในขณะที่ยังก่อนหน้านี้ไม่นาน ส.อ.สมจิตร หล่อแสง ทหารหน่วยรบพิเศษชุด 534 ซึ่งเปรียบเสมือนลูกของ พล.อ.สุรยุทธ์ และ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน อดีตผู้บัญชาการศูนย์สงครามพิเศษถูกฆ่าตัดคอทิ้งกลางถนนอย่างอเนจอนาถ เหตุนี้จึงทำให้หลายคนตีความว่า พล.อ.สุรยุทธ์ กำลังขอโทษใจ"

- ชื่นชม: เห็นด้วย

คอลัมน์นิสต์จากผู้จัดการรายวัน (26 มกราคม 2550) คอลัมน์ "ลีก หกสิบลับ สี่สิบ" เจ้าของนามปากกา "สปาย หมายเลขหก" กล่าวว่า การที่ พล.อ.สุรยุทธ์ ได้กล่าวคำขอโทษประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการดี เพราะตามหลักคำสอนศาสนาอิสลามจะให้ภัยถ้าหากมีการกล่าวคำขอโทษ ดังข้อความ

"คำขอโทษของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นไปตามหลักการของการรบพิเศษ ใช้สมองก่อนจะใช้อาวุธ โดยหลักของอิสลาม กล่าวคือ เมื่อมีการขอโทษก็ต้องมีการให้อภัยกัน การที่นายกรัฐมนตรีกล่าวคำขอโทษนั้นเป็นไปตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามที่สอนให้มนุษย์ไม่เช่นฆ่ากัน ถึงแม้ว่าจะเป็นศัตรูกันก็ตาม ถ้าเลิกคิดร้ายต่อกันก็ต้องให้อภัยกัน"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (21 กุมภาพันธ์ 2550) นำเสนอในบทนำ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวคำขอโทษต่อประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ทว่าสุดท้ายแล้วความรุนแรงก็ไม่ได้ลดน้อยลง ดังข้อความ

"พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ลงไปขอโทษต่อการดำเนินการของภาครัฐในอดีตและยอมรับการเจรจาต่างๆของผู้ก่อเหตุ แต่สุดท้ายก็ได้รับคำตอบคือการกระทำความรุนแรงต่อพี่น้องประชาชนคนไทยเหมือนเดิม"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (26 กุมภาพันธ์ 2550) คอลัมน์ "เดินหน้าชน" คือ ทรงพรศรีสุวรรณ กล่าวว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ต้องการให้เกิดความสมานฉันท์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังข้อความ

"แนวทางสมานฉันท์ของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คือ การกล่าวคำ "ขอโทษ" ต่อหน้าผู้นำศาสนาอิสลาม ผู้นำท้องถิ่นและพี่น้องประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงการถอนฟ้อง ปล่อยตัวผู้ต้องหาในคดีความไม่สงบ"

คอลัมน์นิสต์จากมติชน (10 มีนาคม 2550) คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เจ้าของนามปากกา “วิหคเหินฟ้า” กล่าวว่า การกล่าวคำขอโทษของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นสิ่งที่น่ายกย่อง เพราะไม่ใช่นักที่จะเห็นคนที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีกล่าวคำขอโทษประชาชน ดังข้อความ

“เห็นด้วยกับคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ ว่าการกล่าวคำขอโทษของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นการแสดงเป็นสุภาพบุรุษที่น่ายกย่อง เพราะยากนักที่จะเห็นคนเป็นนายกรัฐมนตรียอมเอ่ยปาก “ขอโทษ” แต่ที่มาของคำ “ขอโทษ” กลับสะท้อนให้เห็นว่า “คนดี” อาจไม่ใช่ “คนเก่ง” ในเรื่องการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในยามวิกฤตที่ต้องตัดสินใจอย่างรวดเร็วและติดตามงานอย่างต่อเนื่อง”

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “พล.อ.สุรยุทธ์ กล่าวคำขอโทษ” ผลการศึกษาสรุปได้ว่ามีทั้งคอลัมน์นิสต์ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยที่นายยกกล่าวคำขอโทษ คอลัมน์นิสต์ที่เห็นว่าเป็นการดีแล้วที่นายยกกล่าวคำขอโทษ เพราะการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ ได้กล่าวคำขอโทษประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นเป็นการดี เพราะตามหลักคำสอนศาสนาอิสลามจะให้ภัยถ้าหากมีการกล่าวคำขอโทษ แต่ส่วนใหญ่คอลัมน์นิสต์ไม่เห็นด้วยโดยให้เหตุผลว่าการที่นายกรัฐมนตรี กล่าวคำขอโทษนั้นเป็นการขอโทษโจรเพราะสิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าความรุนแรงไม่ได้ยุติลงแม้แต่น้อย การกล่าวคำขอโทษไม่ได้ส่งผลดีขึ้นเลย

จากการศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็น “การขอภัยประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้” สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์รายวันข่าวสารทางการเมืองทั้งสิ้น 4 คอลัมน์ ประกอบด้วย คอลัมน์ “บทนำ” คอลัมน์ “เดินหน้าชน” เขียนโดย ทรงพร ศรีสุวรรณ คอลัมน์ “เรียงคนมาเป็นข่าว” เขียนโดย นามปากกา “วิหคเหินฟ้า” และ คอลัมน์ “เหยี่ยวถลาลม

ผลการศึกษาพบว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์ใน 2 ทิศทาง ทิศทางแรก การกล่าวชื่นชม หนังสือพิมพ์ได้กล่าวชื่นชม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่ามีความตั้งใจที่จะทำให้ปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยุติลง เมื่อได้รับรู้ว่าตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามนั้น ถ้าหากมีการขอภัยแล้วก็จะให้ภัยต่อกัน นายกรัฐมนตรีจึงกล่าวคำขอโทษต่อหน้าผู้นำศาสนาอิสลาม โดยระบุว่าที่ผ่านมารัฐบาลก่อนหน้าได้ปฏิบัติต่อประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างไม่เป็นธรรม แสดงให้เห็นถึงความเป็สุภาพบุรุษของนายกรัฐมนตรีที่น่ายกย่องเพราะยากนักที่จะเห็นผู้นำประเทศกล่าวคำขอโทษในความผิดพลาดบางประการของรัฐบาลที่ผ่านมา โดยหวังว่าสถานการณ์ความรุนแรงจะทุเลาเบาบางขึ้น ทิศทางที่สอง คือ ไม่เห็นด้วย หนังสือพิมพ์ได้วิพากษ์วิจารณ์ว่า หลังจากที

นายกรัฐมนตรีกล่าวคำขอโทษประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลาม โดยกล่าวต่อหน้าผู้นำศาสนาอิสลาม นั้น ได้เกิดเหตุการณ์คนร้ายฆ่าตัดคอลูกนายทหารหน่วยรบพิเศษชุด 534 ซึ่งเป็นเหมือนลูกของ พล.อ.สุรยุทธ์ และ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน การที่ผู้นำประเทศไทยกล่าวคำขอโทษ จึงถูกตีความหมายว่าเป็นการขอโทษใจร ไม่มีประโยชน์อันใดและผู้นำประเทศไม่ควรทำ

4.3.4 การอ้างเหตุผลแก้ตัว (Justification)

➤ จากการศึกษาประเด็นการอ้างเหตุผลแก้ตัวของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันนำเสนอการอ้างเหตุผลแก้ตัวของ นายกรัฐมนตรีกรณีการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจริยธรรมของผู้นำรัฐบาลที่ชื่อที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ บนเขายายเที่ยง ประกอบด้วย 1) พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าตนเองเป็นคนธรรมดา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าเป็นคนธรรมดา

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น "พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าตนเองเป็นคนธรรมดา" ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากมติชน (7 ตุลาคม 2550) กล่าวว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ถึงคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้อ้างว่าตนเองก็เป็นคนสามัญธรรมดา ไม่แตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม ดังข้อความ

"ผมก็ยืนอยู่บนข้อเท็จจริง ไม่ได้มีเจตนาที่จะปกปิดอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาก็พยายามทำให้โปร่งใส แน่นอนว่าทุกคนคงไม่ได้ชาวผ่องเป็นयोग ผมเองก็มองดูตัวเองแล้วคิดว่าเรายังมีอีกมากมายที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ทำอยู่ทุกวัน

ผมรู้ตัวดีว่าผมไม่ได้เป็นคนดี ไม่ได้มีอะไรที่สูงส่งมากมาย แต่เมื่อเราผ่านชีวิตมาแล้ว เราก็ปรับตัวมาเป็นขั้นๆ เมื่อถึงระยะเวลาหนึ่งเราก็เห็นว่าอะไรที่ควรจะทำบ้าง อย่างพูดง่าย ๆ ผมเขียนลงในคำอวยพรที่จะให้ทำเพื่อพ่อ ก็เขียนว่าผมตั้งใจที่จะรักษาศีลห้าตลอดชีวิต"

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น "พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าไม่ได้วิเศษวิโสกว่าคนอื่น" ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ถึงคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้อ้างว่า ตนเองก็เป็นคนสามัญธรรมดา ไม่แตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ พูดเช่นนี้เป็นการพูดในเชิงขอความเห็นใจจากประชาชน

จากการศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็น "การอ้างเหตุผลแก้ตัว (Justification)" พบว่า หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารทางการเมืองทั้งสิ้น 8 คอลัมน์ หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอในข่าวและสื่อบทข่าว ส่วนผู้จัดการรายวันนำเสนอในบทความ คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" เขียนโดย สุรวิชัย วีระจรัส สำนวน รอดเพชร คอลัมน์ "เกาะกระแส" และคอลัมน์ "ยามเฝ้าแผ่นดิน"

ในประเด็นการอ้างเหตุผลแก้ตัวของนายกรัฐมนตรี สรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าไม่ได้วิเศษวิโสกว่าคนอื่น คอลัมน์มติชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าเมื่อนายกรัฐมนตรีถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ถึงคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้อ้างว่า ตนเองก็เป็นคนสามัญธรรมดา ไม่แตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้บริหารรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ 2 ข้อ คือ 1. เพื่อศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมือง 2. เพื่อศึกษาการจัดการ (Handle) ข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง บุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ความชอบธรรมทางการเมือง

จากการศึกษาในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองที่ดูน่าเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวัน ผลการศึกษารูปได้ว่า ประกอบด้วย

5.1.1 ผู้นำต้องมาจากการเลือกตั้ง

จากการศึกษาในประเด็นผู้นำจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ผลการศึกษารูปได้ว่า นักการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จะต้องเป็นการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรมตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ผู้นำทางการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะได้รับการยอมรับจากคนในสังคมมากกว่าผู้นำที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง เพราะมีความชอบธรรมมากกว่า ความชอบธรรมทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อประเทศนั้นมีระบบการเมืองที่ดีซึ่งจะต้องทำให้ประชาชนเชื่อถือ ศรัทธาในโครงสร้างอำนาจทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ จึงจะได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน

5.1.2 ผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม

จากการศึกษาในประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษารูปได้ว่า เมื่อผู้นำทางการเมืองได้อำนาจมาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และเที่ยงธรรมแล้ว ผู้นำจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม หมายความว่า จะต้องไม่เป็นผู้ละเมิดกฎหมายเสียเอง ไม่กระทำการที่ดูแก่อำนาจหรือการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรม จะต้องพยายามสรรหาคนที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมเข้ามาร่วมงานบริหารประเทศ ถ้าสังคมใดมีทั้งระบบที่ประชาชนยอมรับความชอบธรรมและมีศรัทธาต่อตัวผู้นำที่ประชาชนเชื่อมั่นว่าเป็นผู้ที่สามารถนำชาติพ้นจากวิกฤตได้ เพราะความสามารถของผู้นำ

5.1.3 ผู้นำทางการเมืองจะต้องไม่ละเมิดกฎหมาย

จากการศึกษาประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาสรุปได้ว่านักการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องใช้อำนาจรัฐตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ขณะเดียวกันจะต้องเป็นบุคคลที่มุ่งเน้นในการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความมุ่งมั่นที่จะรับใช้ชาติบ้านเมืองเพื่อธำรงไว้ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในการบริหารประเทศ ซึ่งผู้นำทางการเมืองจำเป็นต้องรักษาเสาหลักที่สำคัญที่สุดนั่นคือ การใช้กฎหมายเป็นฐานสำคัญที่สุดในการบริหารประเทศ การบริหารประเทศในนโยบายใดก็ตามจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและต้องเป็นที่ยอมรับของประชาชนว่ามีเหตุมีผลสมควรต่อการใช้งบประมาณนั้น

ผู้นำประเทศที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้นจะต้องบริหารประเทศตามแนวทางปรัชญาการเมืองโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 1) ความชอบธรรม 2) ความโปร่งใส หมายถึง การไม่การปกปิดข้อมูลนอกจากที่จำเป็น โดยเปิดให้ทุกฝ่ายมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเข้าถึงข้อมูล 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง จะต้องเปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทำการประชาพิจารณ์และบางครั้งลงประชามติเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้เอาฉันทิจากประชาชนอย่างแท้จริง 4) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้โดยประชาชน หมายถึง การที่ต้องสามารถตอบคำถามด้วยข้อมูลด้วยเหตุด้วยผลในโครงการใดๆหรือการกระทำใดๆ เมื่อมีการตั้งคำถามโดยสาธารณะ และ 5) มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คำว่า ประสิทธิภาพ คือ ความสามารถทำโครงการใดให้เสร็จและได้ผลลัพธ์ออกมาโดยใช้งบประมาณและเวลาน้อยกว่าผู้อื่น ส่วนประสิทธิผลก็คือ ผลลัพธ์ (Outcome) คือผลที่ได้นั้นสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

5.1.4 ผู้นำทางการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์

จากการศึกษาประเด็นผู้นำทางการเมืองที่มีความชอบธรรมทางการเมือง ผลการศึกษาสรุปได้ว่ารัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองนั้น ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการบริหารประเทศ ต้องทำให้ประชาชนในฐานะผู้ถูกปกครองเชื่อมั่นว่าผู้นำสามารถนำพาประเทศชาติก้าวหน้าไปพลุลย์ ต้องไม่ทำให้ประชาชนเกิดการขาดที่พึ่งจนต้องพึ่งสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ

5.2 ลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่ถูกนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์

ผลการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี สรุปได้ว่าประกอบด้วย 18 ประการ ดังนี้

5.2.1 ชื่อสัตย์ สุจริต

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ จากความซื่อสัตย์ของ พล.อ.สุรยุทธ์ นั้นจะเห็นได้ว่าไม่มีคนในสังคมตั้งข้อสังเกตในประเด็นการประพฤติทุจริต เพราะเชื่อว่าเป็นคนมือสะอาด ตรงไปตรงมา มีคุณธรรม เป็นนักการเมืองที่มีภาพลักษณ์ของความซื่อสัตย์สุจริตชัดเจนคนหนึ่ง

5.2.2 สุภาพ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสุภาพ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เพียงพร้อมไปด้วยภาพของสุภาพบุรุษ นายกรัฐมนตรีไม่เคยแสดงกิริยามารยาทหรือถ้อยคำที่ก้าวร้าวกับใคร เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน มีเมตตาธรรม มีบุคลิกภาพนุ่มนวลและมีวิธีการพูดที่ดีกว่าการผรุสวาท

5.2.3 หนักแน่น

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความอดทนอดกลั้น ใช้ความอดทนอดกลั้นในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง เป็นคนที่ไม่วอกแวกวอแวแม้จะมีสิ่งยั่วยวนใจมากขนาดไหนก็ตาม

5.2.4 นายทหารอาชีพ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนายทหารที่สมควรแก่การยกย่องสรรเสริญและจดจำเป็นแบบอย่าง เป็นนายทหารที่มีบทบาทอันโดดเด่นโดยเฉพาะในช่วงที่คุมกำลังทหารเข้ามาสลายการชุมนุมในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬในปี พ.ศ. 2535 เป็นนายทหารที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เป็นนายทหารที่เข้าใจความเป็นไปของโลก เข้าใจชีวิต

5.2.5 สมถะ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนสมถะ เป็นคนมักน้อย รู้จักคำว่า "พอ" จึงไม่มีนิสัยกระสับกระส่ายกระหายอยาก เป็นคนเรียบง่าย เป็นคนที่ไม่มักใหญ่ใฝ่สูง เป็นนักการเมืองที่ไม่ยึดติดกับปวงของอำนาจ

5.2.6 เป็นคนดี

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนดี ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีคุณธรรมสูง เป็นบุคคลที่ดีที่สุด ท่านมีคุณธรรมนำมิตรต่อผู้อื่น เขาเป็นคนดีมากๆ มองโลกในแง่ดี มีบุคลิกภาพแห่งผู้ปฏิบัติธรรม ความเป็นคนดี เป็นคนมีศีลธรรม เป็นคนดี นายกรัฐมนตรีผู้มีความดี มีจิตใจดี เป็นคนดีมาก เห็นแก่ส่วนรวมจริงๆ พล.อ.เปรมรักและภูมิใจที่สุด คุณธรรมสูงมากด้วยเรื่องจริยธรรม กรรมดีที่ท่านมาก

5.2.7 มีความรู้ ความสามารถ

จากการศึกษาในประเด็นลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า เป็นคนมีความรอบรู้พร้อมทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ ทั้งงานราชการและงานการเมือง เขาจะยอดเยี่ยม นอกจากเป็นคนดีแล้วรับประกันซ่อมฟรีว่ายังมีกิน มีที่เด็ดอีกต่างหาก

5.2.8 นักประชาธิปไตย

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนักประชาธิปไตย ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า นี่คือนักประชาธิปไตยท่ามกลางกลิ่นอายปฏิวัติ พล.อ.สุรยุทธ์ มิได้ตกเป็นเป้าหมายของการโจมตีเรื่องสืบทอดอำนาจ

5.2.9 อ่อนน้อมถ่อมตน

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ดูอ่อนน้อมแต่ไม่ได้เป็นคนอ่อนแอ เป็นคนอ่อนนอกแข็งใน ถ่อมตน ทั้งการพูดจาและการกระทำ เหมาะสำหรับผู้เป็นผู้นำ สมควรแก่การนับถือ

5.2.10 จงรักภักดี

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นคนที่มีความจงรักภักดีต่อราชบัลลังก์ เราเชื่อว่ามี ความจงรักภักดีเป็นที่ตั้ง

5.2.11 ซื่อสัตย์

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนซื่อสัตย์ มีความตั้งใจดี ไม่ใช่คนที่

จะยอมแพ้อะไรง่าย ๆ เปี่ยมล้นไปด้วยความตั้งใจดีที่อยากจะทำอะไรต่อมิอะไรมากมาย ส่วนดีที่น่า ยกย่องคือมีความหนักแน่นจริงจัง

5.2.12 รักษาคำพูด

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนรักษาคำพูด มีสัจจะ ไม่ปากว่าตาขยิบ พูดคำไหนคำนั้น เป็นตรงตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริง จริงใจ เป็นสุภาพบุรุษ

5.2.13 สุขุม รอบคอบ

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสุขุมรอบคอบ มิได้แสดงอาการตกอกตกใจให้เห็นง่าย ๆ ถ้อยคตินิยมเป็นที่ตั้ง เห็นได้จากไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือรัฐบาลถือเป็นเรื่องธรรมดาที่รับได้เสมอ จะไม่ออกอาการขุ่นข้องหมองใจกระทั่งตีโพยตีพาย เก็บความรู้สึกเก่งแม้จะวิตกแต่ก็ไม่ต้องการแสดงออกให้ใครเห็น

5.2.14 ไม่นิยมความรุนแรง

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนไม่นิยมความรุนแรง แก้ไขปัญหาด้วยท่าทีที่อ่อนโยน มีศาสนาอยู่ในหัวใจ ไม่ปรารถนาสงคราม เป็นคนมีความคิดแบบสันติวิธีซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการสมานฉันท์อย่างแท้จริง เป็นเทพแห่งการประนีประนอม ต้องการประนีประนอม เห็นได้จากเขาแสดงบทบาทประนีประนอมให้เห็นหลายครั้ง กระนั้นก็ตาม คอลัมน์นิสต์บางคนได้เขียนวิพากษ์วิจารณ์ว่าในสมัยที่ พล.อ.สุจินดา คราประยูร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2535 ขณะนั้นพันโทสุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี ได้เป็นผู้คุมกำลังทหารจากจังหวัดลพบุรีเข้ามาสลายการชุมนุมของผู้ประท้วงบริเวณถนนราชดำเนินดังที่ปรากฏภาพทหารเข้าตะตอยประชาชนที่ไม่ยอมก้มหมอบกับพื้นผ่านการนำเสนอสื่อมวลชน เหตุการณ์ครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก ผลงานในครั้งนั้นได้ทำให้พันโทสุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้รับการชื่นชมจากผู้บังคับบัญชาว่าปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจนได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

5.2.15 สันโดษ เคร่งศาสนา

จากการศึกษาลักษณะเด่นของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นคนสันโดษ เคร่งศาสนา ในช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นคนไทยได้สัมผัสกับผู้นำที่มีบุคลิกภาพสันโดษตามแบบอย่างของศาสนิกชนผู้เคร่งในศาสนา

5.3 ความสามารถในการปกครอง

จากการศึกษาในประเด็นความสามารถในการปกครองประเทศของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่ามีหนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ใน 5 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย 1) การจัดการปัญหาการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร 2) การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ 3) การแก้ไขปัญหาการเมือง 4) การแก้ไขปัญหายาเสพติด 5) การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

5.3.1 การจัดการปัญหาการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาประเด็นการก่อความไม่สงบในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเกิดเหตุระเบิดขึ้นพื้นที่ 9 แห่งในกรุงเทพมหานครและนนทบุรี ในช่วงส่งท้ายปีเก่า คือ ปี พ.ศ. 2549 และในช่วงปีใหม่คือ พ.ศ. 2550 พื้นที่ดังกล่าว ประกอบด้วย 1) บริเวณป้ายรถประจำทางอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ 2) บริเวณฝั่งตรงข้ามศาลเจ้าพ่อเสือ 3) บริเวณตลาดคลองเตย 4) บริเวณป้อมตำรวจสี่แยกแคราย 5) บริเวณป้อมตำรวจสี่แยกสะพานควาย 6) ตู้โทรศัพท์หน้าห้างสรรพสินค้าเกษรพลาซ่า ย่านปทุมวัน 7) บริเวณท่าเทียบเรือประตูน้ำ 8) ลานจอดรถห้างซีคอน สแควร์ 9) ป้อมตำรวจปากซอยสุขุมวิท 62 โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซีเนเพล็กซ์ รัชโยธิน ถนนติวานนท์ ทั้งนี้ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ แก้ไขปัญหาล้มเหลว

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าจากเหตุการณ์การเกิดระเบิด 9 จุดในกรุงเทพมหานคร ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 เข้าสู่ต้นปี พ.ศ. 2550 เมื่อเวลาผ่านไปแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถจับตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีได้ ทำให้คนกรุงเทพมหานครรู้สึกไม่มั่นคงในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พล.อ.สุรยุทธ์ มีอำนาจสั่งการในฐานะนายกรัฐมนตรี แต่ไม่สามารถจัดการได้ เป็นเสมือน “ยักษ์ที่ไร้กระบอง” สื่อความหมายว่าถึงแม้จะมีอำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรีแต่ก็ไม่สามารถใช้อำนาจสั่งการผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามได้ โดยเฉพาะผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เมื่อเวลาผ่านไป ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเริ่มผิดหวังกับ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ในการบริหารประเทศ

➤ ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี สื่อสารขาดประสิทธิภาพในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสื่อสารของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แล้วจะเห็นได้ว่าพันตำรวจโททักษิณ ใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ผลจากการขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ทำให้ประชาชนจำนวนมากเชื่อในสิ่งที่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร พูดมากกว่าซึ่งไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาลเอง

5.3.2 การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

จากการรายงานข่าวสารในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ พล.อ.สุรยุทธ์ไม่เชื่อมั่น “เศรษฐกิจพอเพียง” ผู้บริหารแบงก์ชาติวางนโยบายผิดพลาด ดังนี้

➤ บริหารงานเศรษฐกิจไม่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บริหารงานด้านเศรษฐกิจขาดประสิทธิภาพ มาจากหลายสาเหตุ สาเหตุหลักคือ คณะรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศ ก้าวไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ไม่สามารถผลักดันนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อตอบโต้ทักษิณมิกส์ได้ จุดอ่อนที่สำคัญของรัฐบาลปัจจุบันคือ ขาดแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เป็นรูปธรรม ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้นักธุรกิจต่างประเทศไม่มั่นใจในการลงทุน นักลงทุนในประเทศก็พลอยไม่มั่นใจตามไปด้วย รัฐเก็บภาษีไม่เข้าเป้า

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ไม่เชื่อมั่น “เศรษฐกิจพอเพียง”

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ พุดกับคนในสังคมว่าจะบริหารงานด้านเศรษฐกิจโดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่ในทางปฏิบัติกลับไม่ทำตามนั้น ทั้งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย คือ โสมสิต ปันเปี่ยมรัษฎ์ ต่างก็ไม่เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่สามารถอธิบายให้ชาวต่างประเทศเข้าใจได้ รัฐบาลเองก็ยังสับสนว่าจะบริหารประเทศในทิศทางไหน ครั้นจะบริหารตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงก็รู้ว่าหลักการว่าอย่างไร ไม่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม มีแต่แนวปรัชญา โดยเฉพาะ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่เชื่อถือในเศรษฐกิจพอเพียง ไม่เข้าใจ ทุเศรษฐกิจพอเพียงแบบ สะเปะสะปะ ไม่มีวิธีการที่จะพัฒนาประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม

➤ ผู้บริหารแบงก์ชาติวางนโยบายผิดพลาด

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรีได้วางนโยบายผิดพลาด ทำให้ประเทศชาติเสียหาย หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ว่าผู้บริหารทำผิดแต่ก็ไม่ยอมรับว่าทำผิด กระทั่งเศรษฐกิจชาติหายหน้าไปต่อหน้าต่อตายังเชื่อว่าตัวเองดีมาโดยตลอด ด้านรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ที่อื่น เห็นได้จากไปร่วมเก็งกำไรค่าเงินกันจนสร้างความเสียหายใหญ่หลวงขึ้น ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยขาดทุนจากการเก็งกำไรค่าเงินบาทมากถึง 170,000 ล้านบาท นับเป็นความพินาศป็นครั้งใหญ่หลวงที่สุดในประวัติศาสตร์การบริหารงานด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย

5.3.3 การแก้ไขปัญหาการเมือง

จากการศึกษาประเด็นการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นนี้ แบ่งออกได้ 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) รัฐบาลบริหารงานด้อยประสิทธิภาพ 2) ขาดชั้นเชิงการสื่อสาร 3) ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง ดังนี้

➤ บริหารงานด้อยประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาการเมืองด้อยประสิทธิภาพ คอลัมน์นิสตีวาทกษีวิจารณ์โดยใช้คำว่า รัฐบาลบริหารงานขาดประสิทธิภาพ เป็นความอ่อนด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล ไม่มีผลงาน รัฐบาลไร้ผลงาน หน่อมแน้ม ขาดประสิทธิภาพ ทำงานไม่เป็นระบบ ทำงานไม่เข้าที่เข้าทาง ทำงานไม่เป็นทีม ประชาชนขาดความเชื่อมั่น บริหารประเทศหน่อมแน้ม เชื้อยชา ล้าหลัง ไม่กระฉับกระเฉงว่องไว ไม่รวดเร็ว ไม่เด็ดขาด มิได้รู้ร้อนรู้หนาว ด้านการบ้านการเมือง บริหารแบบไม่คิดอ่านทำการสิ่งใด ไม่สามารถจัดการอะไรได้จึงแก้สอบตก ทำงานด้วยปาก ทำงานไปคนละทาง เสื่อมถอย ไร้ความรู้ ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพ ขาดวิสัยทัศน์ในการทำงาน ผู้นำประเทศอ่อนปวกเปียก รัฐบาลมัวมะมุงมะงาหรา ทำงานเป็นม้าย่องหลายคนบ่นว่าไม่ไหวแล้ว หนีเสือปะจระเข้ แถมเป็นจระเข้ช่วยทอง สร้างความระอาให้กับผู้คน ประชาชนไม่เห็นทิศทางการบริหารประเทศที่ชัดเจน ความอ่อนแอของรัฐบาล ทำงานเรื่อยเชื่อยและเชื่องช้า ฤาษีเลี้ยงเต่า รัฐมนตรีแต่ละคนใส่เกียร์ว่าง ไม่ทำงาน สร้างความห่อเหี่ยว ไม่ทำงานมัวแต่ห่วงภาพลักษณ์ ทำงานไม่คืบหน้าไปไหน ส่งสัญญาณผิดพลาด ไม่ดีและไม่เก่ง ขาดภาวะผู้นำ แก้ไขปัญหาไม่ได้ ชี้อาตตชาว ทหาร ตำรวจไม่ออกทำหน้าที่ พล.อ.สุรยุทธ์และคณะรัฐมนตรีมีอายุมาก ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า นายกทำตัวเป็นฤาษีอยู่ในอาศรม นายกฯพาเต่ามะมุงมะงาหราออกสู้ศึก ฤาษีขี่เต่า รัฐบาลฤาษีเลี้ยงเต่าแก่ รัฐมนตรีแต่ละคนในรัฐบาลนี้อายุมาก รัฐบาลเต่า ชิงแก่กระปุกประเปลี้ย หน่อมแน้ม มะเขือเผา ชิงชรา ชีหลังเต่าเรื่อยๆมาเรื่อยๆ จระเข้ช่วยทอง ขุนพลชราทั้งหลาย กลับไปอยู่บ้านเลี้ยงหลานดีกว่า

➤ ไม่ใส่ใจชนชั้นล่าง

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากการใช้คำว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ปล่อยให้พื้นที่ข่าวถูกยึดครอง นายกฯปล่อยให้คนคนเดียวใช้การตลาดและสื่อมาลอบบี๊กระบวนการต่างๆได้อย่างได้ผล รัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหารไม่เคยออกมาสร้างพื้นที่ข่าว รัฐบาลพ่ายแพ้ในแนวรบสื่อ รัฐมนตรีทำงานแล้วไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ รัฐบาลพ่ายแพ้สิ้นเชิงในแนวรบด้านการข่าว นายกฯขาดทักษะการสื่อสาร

➤ ขาดชั้นเชิงในการสื่อสาร

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ เห็นได้จากการปล่อยให้พื้นที่ข่าวถูกยึดครอง นายกษปปล่อยให้คนคนเดียวใช้การตลาดและสื่อมาลอบบีกระบวนกรต่างๆ ได้อย่างได้ผล รัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหารไม่เคยออกมาสร้างพื้นที่ข่าว ทักษะที่มีความเชี่ยวชาญในการตลาดมากกว่า รัฐบาลพ่ายแพ้ในแนวรบสื่อ รัฐมนตรีทำงานแล้วไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ รัฐบาลพ่ายแพ้สิ้นเชิงในแนวรบด้านกรข่าว นายกษขาดทักษะการสื่อสาร

5.4 การแก้ไขปัญหาเสพติด

จากการศึกษาประเด็นการแก้ไขปัญหาเสพติดของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาลของพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ไขปัญหาเสพติดไม่ได้ผล เห็นได้จากเมื่อ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ยาเสพติดไม่ได้ลดน้อยลง แต่กลับเพิ่มมากขึ้น เพราะรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเสพติดเท่าใดนัก เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลพรรคไทยรักไทยซึ่งบริหารประเทศก่อนหน้านี้ ทำให้ยาเสพติดกลับมาระบาดใหญ่ในสังคมไทยอีกครั้งหนึ่ง

5.5 การแก้ไขปัญหาคความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการศึกษาประเด็นการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ใน 3 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แก้ไขปัญหาล้มเหลว 2) นายกษไม่ควรพูดว่าเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ 3) ประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ ดังนี้

➤ รัฐบาลแก้ไขปัญหาล้มเหลว

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาคความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ เห็นได้จากมีผู้บริสุทธิ์ถูกเข่นฆ่าอย่างทารุณ ทหาร ตำรวจ ประชาชน ถูกฆ่าตายเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับตัว พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งเป็นผู้นำรัฐบาล อ่อนแอ ทีมงานวางยุทธศาสตร์แก้ปัญหาผิดพลาด ไม่ประสีประสาในการแก้ไขปัญหาคแก้ไขปัญหาวไรทิศทาง สะเปะสะปะ ทำให้ความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น

➤ นายกษไม่ควรพูดว่า "เป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้"

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสตีวิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้นำประเทศกล่าวผ่านสื่อมวลชนว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ ถ้าหากใครสามารถแก้ไขได้จะปู้ข่าวกราบ การที่นายกรัฐมนตรีพูดผ่านสื่อเช่นนี้ ไม่ได้

ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด ทำให้ดีความได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์รู้สึกท้อแท้ความหวังในการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น

➤ การประชาสัมพันธ์ไม่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษารูปได้ว่า คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่ารัฐบาลประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานให้กับประชาชนน้อยไป โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลพรรคไทยรักไทยที่นำโดย พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แล้ว จะเห็นได้ว่าพรรคไทยรักไทยทำได้ดีกว่ามาก

5.6 พฤติกรรมทางการเมือง

จากการศึกษาในประเด็นพฤติกรรมทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็นดังกล่าว นี้ 2 ประเด็น ได้แก่ 1) การอนุมัติขึ้นเงินประจำตำแหน่งขององคมนตรีและรัฐบุรุษ 2) การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์เพื่อสร้างบ้านพักตากอากาศบนเขายายเที่ยง จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

5.6.1 การอนุมัติขึ้นเงินประจำตำแหน่งขององคมนตรี รัฐบุรุษและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันในประเด็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ อนุมัติเงินเดือนประจำตำแหน่งให้กับองคมนตรี รัฐบุรุษ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ใน 2 ประเด็น ประกอบด้วย คนในรัฐบาลมีผลประโยชน์ทับซ้อนและรัฐบาลไม่เหลียวแลชนชั้นกลาง โดยระบุว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่นายกรัฐมนตรีอนุมัติเงินเดือนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ให้สามารถรับเงินได้หลายตำแหน่งทั้งตำแหน่งที่ทำงานอยู่เดิมและตำแหน่ง สนช. เพราะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ที่ดำรงตำแหน่ง สนช. มากเกินไป โดยระบุว่า ควรนำเอาเงินจากภาษีของประชาชนมาช่วยเหลือคนไทยด้วยกันเองที่ยังต้องการความช่วยเหลืออีกมาก โดยเฉพาะชนชั้นกลางของสังคมไทยที่มีจำนวนมากที่สุดและต้องการความช่วยเหลือจากรัฐมากที่สุด จะเป็นประโยชน์มากกว่า

5.6.2 การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักตากอากาศบนเขายายเที่ยง จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็น "การซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์สร้างบ้านพักตากอากาศบน "เขายายเที่ยง" จังหวัดนครราชสีมา" ผลการศึกษาสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ 7 ประเด็น

ได้แก่ 1) ปฐมเหตุคดี บ้านพักบนเขายายเที่ยง 2) นายกฯและ ครม.บางคนถูกวิจารณ์ว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน 3) ป.ป.ช.ถูกวิจารณ์ว่า 2 มาตรฐาน 4) นายกฯเบี่ยงเบนประเด็น 5) นายกฯถูกวิจารณ์จริยธรรมบกพร่อง 6) ผิด พ.ร.บ.ป่าสงวน 7) บุญเก่าหุด บารมีหาย ดังนี้

➤ ปฐมเหตุคดี "บ้านพักบนเขายายเที่ยง"

ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์จากมติชน (28 ธันวาคม 2549) คอลัมน์ "สถานีคิดเลขที่ 12" คือ ทวี มีเงิน กล่าวว่า พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรี คือผู้ออกมาเปิดประเด็นเขายายเที่ยง หลังจากนั้นสมาชิกพรรคไทยรักไทยก็ออกมาจับคู่และขยายความให้เป็นประเด็นใหญ่ขึ้น ซึ่งคอลัมน์นิสต์จากมติชนคือ นางนุช สิงหะเดชะ กล่าวว่าการที่ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ออกมาเปิดประเด็นเรื่องเขายายเที่ยงนั้น เป็นเจตนาที่ต้องการโจมตีตัวนายกรัฐมนตรี หลังจาก พล.อ.ชวลิต ออกมาเปิดประเด็น

➤ ถูกสังคมนิพนธ์วิจารณ์ว่านายกฯและ ครม.บางคนมีผลประโยชน์ทับซ้อน

ผลการศึกษาพบว่ามติชน (25 กันยายน 2550) นำเสนอในสก็๊ปข่าว คอลัมน์ "การเมือง" โดยวิพากษ์วิจารณ์ว่าคณะรัฐมนตรีของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ หลายคนบกพร่องทางจริยธรรมกรณีมีหุ้นอยู่ในบริษัทเอกชนเกินกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งขัดต่อพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ประกอบด้วย นายอารีย์ วงศ์อารยะ รมว.มหาดไทย นายสิทธิชัย โภไคยอุดม รมว.ไอวีที และ นางอรนุช ไอสถานนท์ รมช.พาณิชย์ที่ถูกกล่าวหาว่าบกพร่องทางจริยธรรมกรณีมีหุ้นอยู่ในบริษัทเอกชนเกินกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ของทุนจดทะเบียน ถือเป็น การฝ่าฝืน พ.ร.บ.การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลนี้ได้ประกาศต่อสาธารณชนว่าเป็นรัฐบาลคุณธรรม แต่กลับมีเรื่องที่ไม่เหมาะสมซึ่งไม่ควรจะเกิดขึ้น ทำให้ประชาชนเกิดข้อสงสัยและมีการตั้งคำถามต่อรัฐบาลว่าไม่ได้แตกต่างไปจากรัฐบาลที่ผ่านมาที่กล่าวหาเขาว่าขาดคุณธรรมแต่อย่างใด

➤ ป.ป.ช. ถูกวิจารณ์ว่า 2 มาตรฐาน

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า ป.ป.ช. มีมติว่าการถือครองหุ้นของคนรัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ บางคนนั้นถือว่าไม่ผิดกฎหมายแต่ไม่เหมาะสม ส่วนกรณีการถือครองที่ดินที่ไม่มีโฉนดของ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี บนเขายายเที่ยงนั้น ป.ป.ช. กลับไม่รับพิจารณาทั้งที่ความผิดของนายกฯมีมากกว่า วันที่ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบสมัชชาคนจน ตัวแทนสมัชชาคนจนกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีว่า กรณีการถือครองที่ดินของนายกรัฐมนตรีไม่ได้ต่างไปจากการถือครองที่ดินของชาวบ้าน แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐกลับดำเนินคดีกับชาวบ้าน ซึ่งตัวแทนสมัชชาคนจนถามนายกฯว่ากรณีเช่นนี้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่ ทำไมรัฐจึงปล่อยปละละเลยและเลือกปฏิบัติกับชาวบ้านเช่นที่เกิดขึ้น

➤ นายกษเปียงเบนประเด็น

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าหลังจากที่ถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งวิพากษ์วิจารณ์เรื่องความไม่เหมาะสมของผู้นำรัฐบาลที่มีที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิบนเขายายเที่ยง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พยายามจะไม่ให้สัมภาษณ์ในประเด็นนี้ ซึ่งคอลัมนิสต์เรียกร้องให้ พล.อ.สุรยุทธ์ ยึดอกรับว่าตนเองทำไม่เหมาะสม พร้อมกับคืนที่ดินให้แก่รัฐ

➤ ถูกวิจารณ์จริยธรรมบกพร่อง

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขาดสำนึกที่ดีในการเป็นผู้นำรัฐบาล เพราะไม่ยอมแสดงความรับผิดชอบใดๆ เมื่อเปรียบเทียบกับนักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่เข้ายาโด๊ปแล้วแข่งขันได้รับชัยชนะ เมื่อถูกจับได้ว่าทำผิดโดยเข้ายาโด๊ป นักกีฬาหญิงจึงยอมคืนเหรียญให้ ในขณะที่ พล.อ.สุรยุทธ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ทำผิดกรณีมีที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิไว้ในครอบครองบนเขายายเที่ยง แต่กลับทำเฉยเมย ไม่รับผิดชอบใดๆ

➤ ผิดกฎหมาย พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผิด พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 16 ทวิ วรรค 2 ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวได้ประกาศให้เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2508 ประกอบกับ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ในฐานะประธาน สนช. ได้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งทั้งจากแผนที่ของกรมแผนที่ทหาร ภาพถ่ายทางอากาศ ภาคพื้นดิน ดาวเทียม มีผลสรุปออกมาชัดเจนว่าบ้านของนายกษอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 จริง ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติไม่สามารถบุกรุกได้ถึงแม้ว่าผู้บุกรุกจะเสียภาษีบำรุงท้องที่ ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถึงเอกสารสิทธิใดๆที่จะสามารถเข้าอยู่ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

➤ บุญเก๋าคัด บารมีหาย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การที่มีผู้ออกมาเปิดประเด็นการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยงของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นั้น ทำให้คุณงามความดีที่ พล.อ.สุรยุทธ์ เคยสร้างมาหดหายไป ภาพลักษณ์ของนายทหารที่ยึดถือความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ก็พลอยหดหายตามไปด้วย เปรียบเสมือนพระเอกละครที่ม่ายเอาตอจนจบเรื่อง

5.7 การจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์

จากการศึกษาในประเด็นการจัดการข่าวสารทางการเมืองของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานข่าวสารในประเด็นนี้ 3 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) การปฏิเสธ (Denial) 2) การขออภัย (Excuse) 3) การอ้างเหตุผลแก้ตัว (Justification) ดังนี้

5.7.1 การปฏิเสธ

จากการศึกษาประเด็นที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ปฏิเสธและเลี่ยงตอบคำถามนั้น ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานว่า พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ปฏิเสธผู้สื่อข่าวว่า 1) ตนเองไม่เคยพูดว่าสมัยเป็นผู้บัญชาการทหารบก เคยมีคนชวนให้ทำปฏิวัติ ซึ่ง พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ปฏิเสธ โดยการตั้งคำถามกับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันที่ซักถามคำถามนั้น 2) พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธว่าตนเองไม่เคยพูดว่า น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เคยชวนให้ทำปฏิวัติ ผลการศึกษารูปดังนี้

- พล.อ.สุรยุทธ์ปฏิเสธว่าไม่เคยพูดว่า น.ต.ประสงค์ เคยชวนให้ทำรัฐประหาร ผลการศึกษารูปได้ว่าผู้สื่อข่าวได้ซักถาม พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ว่าสมัยเป็นผบ.ทบ. เคยมีคนมาชวนให้ทำรัฐประหาร พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ปฏิเสธว่าไม่เคยพูด ผู้สื่อข่าวจึงทักท้วงว่าท่านนายกฯเคยพูดเมื่อสมัยเป็น ผบ.ทบ. ว่าเคยมีคนมาชวนให้ทำปฏิวัติแต่ไม่ทำให้ โดยถามว่าจะเป็นประเด็นที่ทำให้ น.ต.ประสงค์ ไม่พอใจหรือไม่ พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธอีกว่าไม่เคยพูดกับสื่อที่ไหน คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่านายกรัฐมนตรีไม่ยอมรับว่าเคยพูดไว้ก่อนหน้านี้เพราะไม่ต้องการต่อความยาวสาวความยืด ไม่ต้องการให้ผู้สื่อข่าวนำประเด็นนี้ไปเขียนให้เป็นปัญหาสังคมมากกว่านี้เพราะไม่ได้เกิดผลดีต่อรัฐบาล

- พล.อ.สุรยุทธ์ ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ดิน

ผลการศึกษารูปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่ถือครองที่ดินบนเขาชายเทียง เพราะได้จ่ายเงินให้กับเจ้าของที่ดินเดิมที่ซื้อมาและได้เสียภาษีที่ดินถูกต้องมาโดยตลอด เมื่อจะถูกสมาชิกสภาอินดิบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) อภิปรายซักฟอกในประเด็นคุณธรรมของผู้นำรัฐบาล ก็ไม่ได้รู้สึกหนักใจเกี่ยวกับเรื่องนี้

5.7.2 การหลีกเลี่ยงตอบคำถาม

จากการศึกษาประเด็นที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี หลีกเลี่ยงตอบคำถามนั้น ผลการศึกษารูปได้ว่า หนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานว่า พล.อ.สุรยุทธ์ หลีกเลี่ยงการตอบคำถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย คือ 1) พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน 2) พล.อ.สุรยุทธ์ เลี่ยงตอบคำถามผู้สื่อข่าว และ 3) พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์นั่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ดังนี้

- พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์ให้คนอื่นชี้แจงแทน

ผลการศึกษารูปได้ว่า กรณีที่นายกรัฐมนตรี ถูกวิพากษ์วิจารณ์เรื่องมีความประพฤติไม่เหมาะสมที่ซื้อที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขาชายเทียง พล.อ.สุรยุทธ์ ได้ให้นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ชี้แจงแทนในสภาผู้แทนราษฎร ผู้สื่อข่าวถาม

ว่าเพราะเหตุใด ทำไมจึงไม่ชี้แจงเอง นายกฯให้เหตุผลว่าการที่ให้นายธีรภัทร์ชี้แจงแทนเพราะนายธีรภัทร์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ให้เป็นผู้ชี้แจงแทนจะดีกว่า

➤ พล.อ.สุรยุทธ์เฉียงการตอบคำถามผู้สื่อข่าว

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เบี่ยงเบนประเด็น โดยไม่ต้องการตอบคำถามผู้สื่อข่าวที่ซักถามตนเองเรื่องการถือครองที่ดินบนเขายายเที่ยง ไม่ว่าจะผู้สื่อข่าวจะซักถามเรื่องเขายายเที่ยงอย่างไร นายกฯเลี่ยงตอบในเรื่องอื่น คือ พุดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ รัฐบาลจะผลักดันให้เกิดการเลือกตั้งอย่างรวดเร็วที่สุด

➤ พล.อ.สุรยุทธ์ ใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หลังจากที่ถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ประธาน สนช. โจมตีเรื่องการถือครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิบนเขายายเที่ยง ซึ่งผิด พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ นั้น พล.อ.สุรยุทธ์ เลือกที่จะใช้กลยุทธ์นิ่งสงบสยบความเคลื่อนไหว ไม่ต่อความยาวสาวความยืดให้เสียหายมากกว่านี้

5.7.3 การขออภัย (Excuse)

จากการศึกษาการจัดการข่าวสารทางการเมืองในประเทศไทย “การขออภัย” ซึ่งเป็นวิธีการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ใช้ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ การกล่าวคำ “ขอโทษ” ประชาชนใน 3 จังหวัดที่มีหลายสิ่งหลายอย่างทำให้เกิดความไม่พอใจ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันรายงานดังนี้

➤ นายกฯกล่าวคำขอโทษประชาชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์รายงานว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กล่าวคำขอโทษประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น มีความคิดเห็นออกเป็น 2 ด้าน ด้านบวก คือ เห็นด้วยและชื่นชมกับการกล่าวคำขอโทษของนายกรัฐมนตรี ในขณะที่อีกด้านหนึ่งคือ ไม่เห็นด้วยที่นายกฯกล่าวคำขอโทษ ดังข้อสรุปต่อไปนี้

- ชื่นชม: เห็นด้วย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การที่นายกฯกล่าวคำขอโทษประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นถือว่าดีแล้ว เป็นการกระทำที่สร้างสรรค์ที่ผู้นำประเทศควรทำ ที่ผ่านมารัฐบาลก่อนหน้าได้ปฏิบัติต่อประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างไม่เป็นธรรม แสดงให้เห็นถึงความไม่สุภาพบุรุษของนายกรัฐมนตรีที่น่ายกย่องเพราะยากนักที่จะเห็นผู้นำประเทศกล่าวคำขอโทษในความผิดพลาดบางประการของรัฐบาลที่ผ่านมา โดยหวังว่าสถานการณ์ความรุนแรงจะทุเลาเบาบางขึ้น

เพราะมีเจตนาที่ต้องการให้บ้านเมืองสงบสุขเนื่องจากตามหลักคำสอนศาสนาอิสลามจะให้อภัยกัน ถ้าหากมีการกล่าวคำขอโทษ

- ไม่เห็นด้วย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์หลายคนไม่เห็นด้วยกับการกล่าวคำขอโทษของนายกรัฐมนตรี โดยให้เหตุผลว่าการที่นายกรัฐมนตรี กล่าวคำขอโทษนั้นเป็นการขอโทษโจร เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าความรุนแรงไม่ได้ยุติลงแม้แต่น้อย การกล่าวคำขอโทษไม่ได้ส่งผลดีขึ้นมาเลย เพราะหลังจากที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ กล่าวคำขอโทษไม่นาน ก็เกิดเหตุการณ์คนร้ายฆ่าตัดคอลูกนายทหารหน่วยรบพิเศษชุด 534 ซึ่งเป็นเหมือนลูกของ พล.อ.สุรยุทธ์ และ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน การที่ผู้นำประเทศไทยกล่าวคำขอโทษ จึงถูกตีความหมายว่าเป็นการขอโทษโจร ไม่มีประโยชน์อันใดและผู้นำประเทศไม่ควรควรทำ

5.7.4 การอ้างเหตุผลแก้ตัว (Justification)

จากการศึกษาประเด็นการอ้างเหตุผลแก้ตัวของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี พบว่าหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวันนำเสนอการอ้างเหตุผลแก้ตัวของ นายกรัฐมนตรีกรณีการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดจริยธรรมของผู้นำรัฐบาลที่ซื้อที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์บนเขายายเที่ยง คือ พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าตนเองเป็นคนธรรมดา ดังนี้

- พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าเป็นคนธรรมดา

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์มติชนและผู้จัดการรายวันในประเด็น “พล.อ.สุรยุทธ์ อ้างว่าตนเองเป็นคนธรรมดา” ผลการศึกษาสรุปได้ว่าเมื่อนายกรัฐมนตรีถูก น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ และ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ถึงคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้อ้างว่า ตนเองก็เป็นคนสามัญธรรมดา ไม่แตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ พุดเช่นนั้นเป็นการพุดในเชิงขอความเห็นใจจากประชาชน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551” ผู้ศึกษามีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองสรุปได้ว่า ประกอบด้วย ผู้นำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากการเลือกตั้ง และต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม ไม่เป็นผู้กระทำการละเมิดกฎหมายเสียเอง จะต้องมิวิสัยทัศน์สามารถนำพาประชาชนให้มีชีวิตที่

ก้าวหน้าไปบุลย์ ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาของ ทินพันธ์ นาคะตะ (2541) ซึ่งศึกษา ปัญหา และแนวคิดในการวิเคราะห์การเมือง สรุปผลการศึกษาว่า ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นเรื่องของ อำนาจของผู้ปกครองซึ่งมีหลักสำคัญคือ ประชาชนในฐานะผู้ได้ปกครองจะให้ความเชื่อถือผู้นำที่เขา เห็นว่าบุคคลนั้นมี “ความชอบธรรม” ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง

2. ผลการศึกษาพบว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ไม่สามารถจับกุมตัวผู้ ก่อเหตุวางระเบิด 9 จุดในกรุงเทพมหานคร ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 และต้นปี พ.ศ. 2550 ได้อีกทั้ง ยังล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการเมืองไทย แก้ไขปัญหาเสถียรภาพไม่ได้ผล เห็นได้ จากมีयाเสถียรภาพระบอบมากกว่าเดิม และล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้

ในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนั้น นายกรัฐมนตรีไม่เชื่อมั่นในเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่านายกรัฐมนตรีให้คำมั่นในวันรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีว่าจะบริหาร ประเทศตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ทว่าในการบริหาร ประเทศจะเห็นได้ว่านายกรัฐมนตรีสับสน ไม่เข้าใจในเศรษฐกิจพอเพียง จึงถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าให้ การสนับสนุนสานต่อโครงการขนาดใหญ่ที่รัฐบาลชุดก่อนหน้าคือพรรคไทยรักไทยริเริ่มเอาไว้เพราะ เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อคนไทย ดังเช่น การอนุมัติให้มีโครงการขนาดใหญ่ สนับสนุนให้มีการส่งออก เพราะเห็นว่าเป็นแนวทางที่หารายได้ให้กับประเทศไทยมากมายมหาศาลและปล่อยให้ธุรกิจขนาดใหญ่ของต่างประเทศเข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทยได้

3. ผลการศึกษาพบว่ารัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี มีจุดอ่อนที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากประการหนึ่งคือ ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เห็นได้จากผลการศึกษาในประเด็น การจัดการกับการวางระเบิด 9 แห่งในกรุงเทพมหานคร การบริหารงานการเมืองของรัฐบาล การแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าว อีกนัยหนึ่งคือ หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าทำการ ประชาสัมพันธ์การทำงานของรัฐบาลยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับพรรคประชาธิปัตย์ ผลงานของรัฐบาลก่อนหน้านั้นคือ รัฐบาลพรรคไทยรักไทยที่นำโดย พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่เชี่ยวชาญการสื่อสารมากกว่า การที่รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆได้นั้น ตอกย้ำให้คนในสังคมตั้งคำถามที่ค้างคาใจมาก่อนหน้านี้ในประเด็นการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มีได้มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ประกอบกับเมื่อเห็น ฝีมือล้มมือในการบริหารประเทศที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งคอลัมน์นิสต์เห็นว่านายกรัฐมนตรี ล้มเหลวในการบริหารประเทศในหลายเรื่อง ทำให้สังคมตั้งคำถามถึงความชอบธรรมทางการเมืองใน การทำหน้าที่ผู้นำรัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มากขึ้นตามลำดับ ดังเช่นการที่คอลัมน์นิสต์บาง

คนวิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ พล.อ.สุรยุทธ์ พยายามให้มีการเลือกตั้งเกิดขึ้นเร็วมากเท่าใดก็จะเป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ของตนเองมากขึ้นเท่านั้น สอดรับกับการวิพากษ์วิจารณ์ของคอลัมนิสต์จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน คอลัมน์ "หน้ากระดานเรียงห้า" ที่กล่าวว่าไม่ว่าผู้สื่อข่าวจะซักถามนายกรัฐมนตรีเรื่องอะไรก็ตาม นายกรัฐมนตรีมักจะตอบว่าขณะนี้บ้านเมืองกำลังเดินทางไปสู่การเลือกตั้งอยู่ร่ำไป

4. จากผลการศึกษาในประเด็นการแก้ไขปัญหาเสพติดพบว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอในประเด็นนี้น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับการนำเสนอในประเด็นการแก้ไขปัญหาทางการเมือง การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาเหตุระเบิด 9 แห่งในกรุงเทพมหานคร และการแก้ไขปัญหาความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะในช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์รัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 บริบททางการเมืองของสังคมไทยกำลังดำเนินไปอย่างเข้มข้น กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้ชุมนุมเรียกร้องให้ผู้ว่าราชการไทยรักไทยคือ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีทั้งกลุ่มที่ให้การสนับสนุนรัฐบาลและกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาลออกมาเคลื่อนไหวซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงจนเป็นข้ออ้างให้คณะปฏิรูปการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้เข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลพรรคไทยรักไทยที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนั้น

คณะปฏิรูปการปกครองได้เชิญ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งก่อนหน้านั้นดำรงตำแหน่งองคมนตรี ให้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ท่ามกลางความพยายามเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มที่สูญเสียประโยชน์ ทำให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี มุ่งสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าร่วมทำงานกับนายกรัฐมนตรีและบริหารงานการเมืองที่ทุ่มเรือเข้ามาในช่วงเวลานั้น ประกอบกับปลายปี พ.ศ. 2549 ได้เกิดเหตุการณ์วางระเบิดในพื้นที่ 9 แห่งในกรุงเทพมหานคร ทำให้นายกรัฐมนตรีต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว เมื่อบริหารประเทศไปได้ระยะเวลาหนึ่ง สื่อมวลชนได้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลถึงการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจซึ่งส่วนใหญ่วิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ โดยระบุว่ารัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประชาชนได้เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลพรรคไทยรักไทย จึงทำให้รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ เร่งแก้ไขปัญหาที่ทุ่มเรือเฉพาะหน้าก่อน ทั้งปัญหาทางการเมือง ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ จึงเป็นสาเหตุทำให้ข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถูกนำเสนอน้อยกว่าประเด็นอื่น

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชนซึ่งมีเนื้อหาระบุว่า ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้นมีหลักการสำคัญคือให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนในการคัดเลือกประเด็นข่าวสารมานำเสนอต่อสาธารณชน จึงให้อำนาจสื่อมวลชนวินิจฉัยว่าประเด็นปัญหาใดที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขโดยเร็วที่สุด เพราะใน

แต่ละวันมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมาย ไม่มีรัฐบาลของประเทศใดสามารถแก้ไขปัญหาทุกปัญหาได้ทั้งหมดภายในระยะเวลาอันจำกัด ดังนั้นจึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข การที่สื่อมวลชน (คอลัมนิสต์) เลือกที่จะวิพากษ์วิจารณ์การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดน้อยกว่าข่าวสารด้านการเมืองและการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นเป็นเพราะสื่อมวลชนเห็นว่าปรากฏการณ์ทางการเมืองของสังคมไทยในช่วงเวลานั้น รัฐบาลจำเป็นต้องนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ถูกนำเสนอน้อยกว่าข่าวสารทางการเมืองและข่าวสารด้านเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง การรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นความชอบธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของผู้นำรัฐบาล: กรณีศึกษา พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ จากมุมมองของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน) พุทธศักราช 2549-2551 ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 จากผลการศึกษาในประเด็นความชอบธรรมทางการเมืองพบว่า คอลัมนิสต์ได้กล่าวถึงความชอบธรรมทางการเมืองใน 4 ประเด็นหลัก อันได้แก่ ผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้นำทางการเมืองจะต้องใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม ต้องมีวิสัยทัศน์ในการนำพาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและจะต้องไม่ทำผิดกฎหมายตัวเอง จากสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศไทยขณะนี้ กลุ่มประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ได้ชุมนุมเคลื่อนไหวยุติการไม่ต้องการให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557 ตามที่ประกาศในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ กลุ่ม กปปส. เรียกร้องให้มีการจัดตั้งรัฐบาลของประชาชนซึ่งเป็นรัฐบาลเฉพาะกิจขึ้นมาทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินแทนรัฐบาลพรรคเพื่อไทยภายหลังจากการยุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2556 ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำเอางานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้พิจารณาเป็นแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยในสังคมไทย โดยเฉพาะในประเด็นความชอบธรรมในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของคณะผู้บริหารประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของความชอบธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ผู้ใช้อำนาจรัฐต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนตามรัฐธรรมนูญ เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมอันสะท้อนถึงฉันทานุมัติของคนในสังคม

1.2 งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาการรายงานข่าวสารทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเนักการเมือง ซึ่งเป็นผู้มีต้นทุนทางสังคมดีคนหนึ่ง เป็นคนที่สังคมเห็นว่าซื่อสัตย์สุจริต ที่สำคัญ

คือบุคคลท่านนี้เคยดำรงตำแหน่ง 'องคมนตรี' ก่อนที่จะเข้าดำรงตำแหน่ง 'นายกรัฐมนตรี' คนที่ 24 ของประเทศไทย ซึ่งผลการศึกษาพบว่านายกรัฐมนตรีท่านนี้ถูกคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ถึงความสามารถในการปกครองบ้านเมืองที่ขาดประสิทธิภาพในหลายเรื่อง ได้แก่ ความสามารถในการบริหารงานการเมือง งานด้านเศรษฐกิจ ฯลฯ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้ประโยชน์คือหน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการบริหารประเทศสามารถนำเอางานวิจัยชิ้นนี้ไปทำความเข้าใจ โดยเฉพาะในการสรรหาคณะบุคคลที่มีภาพลักษณ์ทางการเมืองดีให้เข้ามาบริหารประเทศไทย โดยมีความเชื่ออย่างสนิทใจว่า "คนดี" จะนำพาประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้นั้นอาจไม่เป็นจริงเสมอไป ทั้งนี้ นิยามของคำว่า "คนดี" คลุมเครือ คำว่า "ความดี" เป็นสิ่งสัมพัทธ์ (Relative) ที่ไม่ได้ดำรงอยู่แบบลำพังด้วยตัวของมันเอง แต่การให้ความหมายของคำนี้จะเชื่อมโยงกับคุณลักษณะอื่น โดยเฉพาะในทางการเมืองที่มุ่งนำเสนอวาทกรรม "คนดี" โดยมีเจตนาต้องการกำหนดทิศทางการรับรู้ของคนในสังคมสื่อให้เห็นความเป็นคู่ตรงข้าม (Binary Opposition) ว่า เมื่อพูดถึงกลุ่มคนนี้เป็น "คนดี" โดยนัยยะสื่อความว่า "อีกกลุ่มหนึ่ง" ย่อมเป็นคน "ไม่ดี" ดังเช่นผลการศึกษาชิ้นนี้ที่ผู้นำประเทศซึ่งคนในสังคมเห็นพ้องต้องกันว่าเป็น "คนดี" แต่กลับถูกคอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์อย่างสาหัสเสียทีเสียในหลายเรื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างโดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์มติชนรายวันและผู้จัดการรายวัน ซึ่งในช่วงเวลานั้นหนังสือพิมพ์มติชนถูกวิพากษ์วิจารณ์จากคนในสังคมจำนวนหนึ่งว่านำเสนอข่าวสารสนับสนุนพรรคไทยรักไทย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันนำเสนอข่าวสารในทิศทางวิพากษ์วิจารณ์โจมตีรัฐบาลพรรคไทยรักไทย ผู้ศึกษาสามารถศึกษาในเรื่องนี้ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก สามารถแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) ออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ผู้สื่อข่าวการเมืองที่ปฏิบัติงานอยู่ที่รัฐสภาและทำเนียบรัฐบาลซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดคณบดีนายกรัฐมนตรี 2) นักธุรกิจ 3) นักวิชาการ 4) นักการเมือง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา) และ 5) ประชาชน

2.2 ผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการรายงานข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนสามารถศึกษาในเรื่องการรายงานข่าวสารและการจัดการข่าวสารในประเด็นอื่นได้ อาทิ การรายงานข่าวสารทางการเมืองในประเด็นการทุจริตเชิงนโยบายของรัฐบาล หรือ การจัดการข่าวสารทางการเมืองในประเด็นอื่น โดยมุ่งเจาะจงไปที่ตัวนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งก็ได้

2.3 ผลการศึกษาพบว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ มีภาพที่อยูในการรับรู้ของคอลัมน์นิสต์ในทิศทางบวกมากกว่านักการเมืองหลายคน ผู้ที่สนใจสามารถศึกษาในประเด็นการพยายามกำหนดทิศทางการรับรู้ของคนในสังคมให้มีต่อตนเองซึ่งเป็นนักการเมือง โดยดูว่า

นักการเมืองบุคคลนั้นมีแนวทางในการนำเสนอตนเองสู่สาธารณชนอย่างไร ซึ่งทำให้ประชาชนรับรู้ และจดจำในทิศทางบวกดังเช่น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีคนที่ 24 ของประเทศไทย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จุฬารัตน์ มณีวงศ์. (2539).ความเป็นกลางของข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน. ^{วิจัย}

ทัศนีย์ บุญนาค.(2542). ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในสายตาสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. ^{วิจัย}

นรินทร์ นำเจริญ.(2549).ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรายงานข่าว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ ³

นาถฤดี จุลประยูร. (2538). เปรียบเทียบภาพลักษณ์ของนายกรัฐมนตรีไทยในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในช่วงปี 2531- 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, ภาควิชาการหนังสือพิมพ์

บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ. (2551). ดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพผู้สื่อข่าวการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน.

บุพผา เมฆศรีทองคำ.(2545). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างกระบวนการตัดสินใจทางจริยธรรมในวิชาชีพหนังสือพิมพ์สำหรับนักศึกษาวารสารศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร และสังคีต พิริยะวังสรรค์. (2537). คอร์รัปชันกับประชาธิปไตยไทย. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พนม วรรณสิริ.(2544). การสื่อข่าวและการเขียนข่าว. ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.กรุงเทพฯ.

พีระ จิโรโสภณ. (2548). ปรัชญานิตยศาสตร์กับทฤษฎีการสื่อสาร: พฤติกรรมการสื่อสารมวลชน. เอกสารประกอบการสอน.นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

พรศักดิ์ ฝ่องแผ้ว. (2526). ข่าวสารการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

มงคล สงปรารงค์. (2551). ความชอบธรรมทางการเมืองของระบอบทักษิณ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัฒน์ ภูวทิศ. (2554). การสื่อข่าว หลักแนวคิดและการปฏิบัติ. พิมพ์ที่โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. กรุงเทพฯ.

สมบัติ จันทร์วงศ์. (2549). พุดไปสองไฟเบียด: ทำความเข้าใจกับสิ่งที่นักการเมืองไทย (ไม่) พุด. สำนักพิมพ์คบไฟ. กรุงเทพมหานคร.

สุกัญญา บุรณเดชาชัย. (2548). การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมควร กวียะ. (2535). การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ เสรีภาพและความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ: อักษรวิพัฒน์.

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. (2539). การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. สำนักพิมพ์ประกายพรึก. กรุงเทพฯ.

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2545). การสื่อข่าว หลักการและเทคนิค. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

โสภณ เพชรสว่าง และ ทนงค์ดี ม่วงมณี. (2551). ล้มรัฐบาล เลิกรัฐธรรมนูญ สืบทอดอำนาจเผด็จการทางการเมือง. กรุงเทพฯ.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2547). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

ภาษาอังกฤษ

Funkhouser, G. R. (1973). *The issue of the Sixties: An exploratory study in the dynamics of public opinion*. Public Opinion Quarterly.

Peter M. Sandman, 1972 *Media Casebook. An Introductory reader in American mass communications*. Prentice-Hall.

Rogers, E. M. (1997). *Agenda Setting*. Thousand Oaks, CA: SAGE.

McQuail, D. (2005). *Communication Theory & Research*. New York: SAGE Publications.

Engel, Gladys & Lang, K. (1983). *The Battle for Public Opinion, The President, The Press, and The Poll during Watergate*. New York: Columbia University Press.

หนังสือพิมพ์ : ผู้จัดการรายวัน

ผู้จัดการรายวัน (19 กรกฎาคม 2550) ความคิดเสรี น.15

ผู้จัดการรายวัน (3 กันยายน 2550). ข่าวเชิงวิเคราะห์ น.11

- ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) Post of the Day. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) พาดหัวข่าว. น.1
- ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) พลวัตสังคม น.12
- ผู้จัดการรายวัน (4 มิถุนายน 2550) ชีวิตที่เลือกได้ น.12
- ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) Post of the Day. น. 12
- ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (5 ตุลาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (5 ตุลาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (3 กันยายน 2550) ข่าวเชิงวิเคราะห์. น.7
- ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (4 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) ข่าวหน้า 1
- ผู้จัดการรายวัน (3 กันยายน 2550) ข่าวเชิงวิเคราะห์. น.11
- ผู้จัดการรายวัน (5 ตุลาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) Post of the Day. น. 12
- ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) Post of the Day. น. 12
- ผู้จัดการรายวัน (16 พฤศจิกายน 2550) ข่าวหน้า 1
- ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) เชียง เล้า หลง. น.16

- ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (16 มกราคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (30 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (27 มีนาคม 2550) ธรรมาธิปไตย. น.
- ผู้จัดการรายวัน (21 กุมภาพันธ์ 2550) พระอาทิตย์สาดส่อง. น.
- ผู้จัดการรายวัน (21 กุมภาพันธ์ 2550) ตรงไปตรงมา. น.
- ผู้จัดการรายวัน (27 กุมภาพันธ์ 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (13 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (30 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (3 พฤษภาคม 2550) ข้าว. น. 14
- ผู้จัดการรายวัน (11 พฤษภาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (24 ตุลาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (16 พฤศจิกายน 2550) ข้าวหน้า 1
- ผู้จัดการรายวัน (28 พฤศจิกายน 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (2 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (23 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (18 กรกฎาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (16 พฤศจิกายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (27 กุมภาพันธ์ 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (11 เมษายน 2550) สูโลกอนาคต. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (9 สิงหาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (17 มกราคม 2550) พระอาทิตย์สาดส่อง. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (16 พฤศจิกายน 2550) ข้าวหน้า 1
- ผู้จัดการรายวัน (24 มกราคม 2550) พระอาทิตย์สาดส่อง. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12

- ผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (6 กุมภาพันธ์ 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (8 กุมภาพันธ์ 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (9 กุมภาพันธ์ 2550) เวทีทัศนะ. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (17 กุมภาพันธ์ 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (27 กุมภาพันธ์ 2550) สูโลกอนาคต. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (1 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (6 มีนาคม 2550) พลวัตสังคม. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (15 มีนาคม 2550) ฟาดินเดียวกัน. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (26 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (27 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (3 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (6 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (12 เมษายน 2550) เदनย่อนตะวัน. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (13 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (17 เมษายน 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (23 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (18 เมษายน 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (18 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (19 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (20 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (30 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (4 พฤษภาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (23 พฤษภาคม 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (29 พฤษภาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (8 มิถุนายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13

- ผู้จัดการรายวัน (21 สิงหาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (29 สิงหาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (30 สิงหาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (14 กันยายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (19 กันยายน 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (21 กันยายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (30 กันยายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (3 ตุลาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (7 พฤศจิกายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (21 พฤศจิกายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (7 ธันวาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (28 ธันวาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (18 มกราคม 2550) เกาะกระแสด. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (7 มีนาคม 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (14 มีนาคม 2550) เดินย้อนตะวัน. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (21 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (6 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (17 มกราคม 2550) พระอาทิตย์สาดส่อง. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (26 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (3 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (20 เมษายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (12 มิถุนายน 2550) ธรรมาริบัติ. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (12 พฤศจิกายน 2550) เขียง เล้า หลง. น.15
- ผู้จัดการรายวัน (9 กุมภาพันธ์ 2550) ค.เลือกข้าง. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (17 เมษายน 2550) ตรงไปตรงมา. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (19 เมษายน 2550) บันทึกลับ. น.13

- ผู้จัดการรายวัน (29 พฤษภาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) ขวานผ่าซากน.13
- ผู้จัดการรายวัน (16 ตุลาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (1 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) เชียง เล้า หลง. น.16
- ผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (16 เมษายน 2550) ข่าวหน้า 1
- ผู้จัดการรายวัน (1 สิงหาคม 2550) ขวานผ่าซาก. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (13 ธันวาคม 2550) เดินย้อนตะวัน.น.13
- ผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (25 มกราคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (1 กุมภาพันธ์ 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (6 กุมภาพันธ์ 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (2 เมษายน 2550) เชียง เล้า หลง. น.15
- ผู้จัดการรายวัน (30 สิงหาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (23 มีนาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (30 เมษายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) ข่าวหน้า 3
- ผู้จัดการรายวัน (28 กันยายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (3 ตุลาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) ข่าว น.15
- ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) ข่าว น.16
- ผู้จัดการรายวัน (15 ตุลาคม 2550) ข่าว น.16
- ผู้จัดการรายวัน (11 มกราคม 2551) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) ข่าว น.3
- ผู้จัดการรายวัน (16 พฤศจิกายน 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (29-30 ธันวาคม 2550) ข่าว น.12
- ผู้จัดการรายวัน (22 มกราคม 2551) ยามเฝ้าแผ่นดิน. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) ยามเฝ้าแผ่นดิน. น. 2
- ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) Post of the Day น.12

- ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) ยามเฝ้าแผ่นดิน. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) เกาะกระแส. น.15
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) ข้าว. น.3
- ผู้จัดการรายวัน (10 ตุลาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (15 ตุลาคม 2550) Post of the Day. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) พระอาทิตย์สาดส่อง. น.13
- ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) Post of the Day. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (22 มกราคม 2551).ยามเฝ้าแผ่นดิน. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (28 กันยายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (17 ตุลาคม 2550) ข้าว น. 1
- ผู้จัดการรายวัน (1 พฤศจิกายน 2550) ข้าว. น.15
- ผู้จัดการรายวัน (29-30 ธันวาคม 2550) ข้าว. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (2 ตุลาคม 2550) เกาะกระแส. น.15
- ผู้จัดการรายวัน (2 ตุลาคม 2550) Post of the Day น.12
- ผู้จัดการรายวัน (3 ตุลาคม 2550) หมายเหตุผู้จัดการ. น.2
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) เกาะกระแส. น.15
- ผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) ข้าว น.3
- ผู้จัดการรายวัน (9 ตุลาคม 2550) ข้าว น.15
- ผู้จัดการรายวัน (28 กันยายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) สก๊อปข้าว. น.1-2
- ผู้จัดการรายวัน (2 ตุลาคม 2550) Post of the Day น.12
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) บันทึก 2550.น.12-
- ผู้จัดการรายวัน (19 ตุลาคม 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) ยามเฝ้าแผ่นดิน. น. 2
- ผู้จัดการรายวัน (2 พฤศจิกายน 2550) หน้ากระดานเรียงห้า. น.12
- ผู้จัดการรายวัน (11 ตุลาคม 2550) สก๊อปข้าว. น.1-2
- ผู้จัดการรายวัน (26 มกราคม 2550) ลึกหกสิบ ลับสี่สิบ. น.13

หนังสือพิมพ์ : มติชน

- มติชน (3 ตุลาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (5 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12

- มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (6 กรกฎาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (20 ธันวาคม 2550) จับกระแส. น.9
- มติชน (17 เมษายน 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (5 ธันวาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น. 4
- มติชน (5 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (14 กันยายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (23 มกราคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (5 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (29 กรกฎาคม 2550) วิเคราะห์. น.3
- มติชน (5 ตุลาคม 2549) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (8 ตุลาคม 2550) ข่าวเชิงวิเคราะห์. น.3
- มติชน (5 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (8 ตุลาคม 2550) สก๊อปข่าว. น.3
- มติชน (21 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (31 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (17 เมษายน 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (11 พฤษภาคม 2550) กระแสทรรศน์. น.9
- มติชน (28 กรกฎาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (8 ตุลาคม 2550) สก๊อปข่าว. น.3
- มติชน (20 ธันวาคม 2550) จับกระแส. น.9
- มติชน (5 ตุลาคม 2549) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (8 ตุลาคม 2549) สก๊อปข่าว. น.3
- มติชน (19 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (19 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (6 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (20 ตุลาคม 2550) บทนำ. น.2.
- มติชน (5 ธันวาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (31 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12

- มติชน (20 ธันวาคม 2550) จับกระแส. น.9
- มติชน (5 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (3 ตุลาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (5 ตุลาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (6 กรกฎาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4.
- มติชน (20 ธันวาคม 2550) จับกระแส. น.9
- มติชน (5 ตุลาคม 2549) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (17 เมษายน 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (24 พฤษภาคม 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (4 กันยายน 2550) สก๊อปข่าว. น.3
- มติชน (17 พฤษภาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (29 พฤษภาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) . เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (29 กรกฎาคม 2550) วิเคราะห์. น.3
- มติชน (18 พฤษภาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (8 มกราคม 2550) เดินหน้าชน. น. 6
- มติชน (10 มกราคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (16 มกราคม 2550) วิภาคแห่งวิพากษ์. น.3
- มติชน (10 มกราคม 2550) การเมือง. น.3
- มติชน (28 มกราคม 2550) ที่เห็นและเป็นไป. น.
- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (5 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (11 เมษายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (12 เมษายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (12 พฤษภาคม 2550) กระตุกหนด เป้ามันจีน. น.12
- มติชน (28 มกราคม 2550) สก๊อปข่าวการเมือง. น.3
- มติชน (12 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4

- มติชน (15 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (15 มกราคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (28 กุมภาพันธ์ 2550) สก๊อปข่าวการเมือง .น.3
- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) พุดจาประสาสื่อ.น.2
- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (12 มีนาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (17 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (22 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น. 6
- มติชน (28 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12
- มติชน (28 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (31 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (31 มีนาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (3 เมษายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (4 เมษายน 2550) ดุลยภาพ ดุลยพินิจ. น.6
- มติชน (17 เมษายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (23 เมษายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (25 เมษายน 2550) ภูมิภาคแห่งวิพากษ์. น.3
- มติชน (27 เมษายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (30 เมษายน 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (10 ธันวาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (1 มกราคม 2551) ข่าว. น.1
- มติชน (25 พฤษภาคม 2550) ข่าว. น.1
- มติชน (17 มิถุนายน 2550) ที่เห็นและเป็นไป. น.2
- มติชน (26 มิถุนายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (30 มิถุนายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (4 กรกฎาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (23 สิงหาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (17 กันยายน 2550) เศรษฐทรรคน์. น.7
- มติชน (19 กันยายน 2550) สก๊อป.น.3
- มติชน (18 ตุลาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2

- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (16 ธันวาคม 2549) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (12 มีนาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (12 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
มติชน (31 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
มติชน (3 เมษายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
มติชน (20 กันยายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (24 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (9 มกราคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
มติชน (21 มกราคม 2550) สก๊อปข่าว น.3
มติชน (20 มกราคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (24 มกราคม 2550) กระแสทรรศน์. น.9
มติชน (25 มกราคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (31 มกราคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
มติชน (6 กุมภาพันธ์ 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (16 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (26 กุมภาพันธ์ 2550) เดินหน้าชน. น.6
มติชน (26 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (27 กุมภาพันธ์ 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (6 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (12 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (24 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
มติชน (26 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (27 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
มติชน (30 มีนาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (3 เมษายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
มติชน (24 พฤษภาคม 2550) บทนำ. น. 2
มติชน (25 พฤษภาคม 2550) สก๊อปข่าวการเมือง. น.3
มติชน (20 กรกฎาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4

- มติชน (30 กรกฎาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (29 สิงหาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (18 กันยายน 2550) การเมือง. น.3
- มติชน (20 กันยายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (20 กันยายน 2550) ข่าว. น.4
- มติชน (20 กันยายน 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (23 กันยายน 2550) ทีมข่าวการเมือง. น.3
- มติชน (20 ตุลาคม 2550) ข่าว น.15
- มติชน (25 ธันวาคม 2550) กระแสทรรศน์. น.9
- มติชน (24 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (25 มกราคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (6 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (12 เมษายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (16 พฤษภาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.6
- มติชน (20 กันยายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (30 มกราคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (15 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น. 2
- มติชน (27 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (16 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (24 พฤษภาคม 2550) บทนำ. น.2
- มติชน (7 มกราคม 2550) ที่เห็นและเป็นไป. น.2
- มติชน (19 มกราคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (27 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (16 พฤษภาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (17 กุมภาพันธ์ 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (22 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (23 กุมภาพันธ์ 2550) กระแสทรรศน์. น.7
- มติชน (24 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (27 กุมภาพันธ์ 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (20 กุมภาพันธ์ 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12

- มติชน (28 กุมภาพันธ์ 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (1 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (1 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (2 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (8 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (17 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (17 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (22 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (22 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (23 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (26 มีนาคม 2550) เดินหน้าชน. น.6,8
- มติชน (23 เมษายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (27 มิถุนายน 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (25 กรกฎาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (21 กันยายน 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (29 กันยายน 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (11 มกราคม 2551) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (23 มกราคม 2551) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (24 มกราคม 2551) เขี้ยวถลาลม. น.12
- มติชน (29 มกราคม 2550) เดินหน้าชน. น.6,8
- มติชน (12 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (22 มีนาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (15 สิงหาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น. 4
- มติชน (30 มกราคม 2550) เดินหน้าชน. น.6
- มติชน (28 ธันวาคม 2549) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (4 มกราคม 2550) กระแสทรรศน์. น.9
- มติชน (27 กันยายน 2550) ภูมิภาคแห่งวิพากษ์. น.3
- มติชน (29 กันยายน 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
- มติชน (29 ธันวาคม 2550) สถานีคิด เลขที่ 12. น.2
- มติชน (11 ตุลาคม 2550). ข่าว. น.11

- มติชน (11 ตุลาคม 2550). ข่าว. น.14
มติชน (11 ตุลาคม 2550). ข่าว. น.11
มติชน (17 ธันวาคม 2550) ตาซังพันดาว. น.11
มติชน (9 ตุลาคม 2550).ข่าว. น. 13
มติชน (11 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.11
มติชน (7 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.15
มติชน (7 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.15
มติชน (12 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.11
มติชน (10 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.14
มติชน (10 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.14
มติชน (10 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.14
มติชน (11 ตุลาคม 2550) วิภาคแห่งวิพากษ์. น.3
มติชน (10 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.14
มติชน (11 ตุลาคม 2550) วิภาคแห่งวิพากษ์. น.3
มติชน (12 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.11
มติชน (31 มีนาคม 2550) เขี้ยวถลาลม. น.12
มติชน (21 กุมภาพันธ์ 2550) บทนำ. น.2
มติชน (26 กุมภาพันธ์ 2550) เดินหน้าชน. น.6
มติชน (10 มีนาคม 2550) เรียงคนมาเป็นข่าว. น.4
มติชน (7 ตุลาคม 2550) ข่าว. น.14
-